

SANMARKKAM
LIFE

SONGS OF GRACE · BOOK IV

Thiru Arutpa · Naangaam Thirumurai

திருவருட்பா - நான்காம் திருமுறை

Ramalinga Adigal (Vallalar)

Edition 0.9 · Review Draft

SONGS OF GRACE - BOOK IV

Thiru Arutpa - Naangaam Thirumurai

திருவருட்பா - நான்காம் திருமுறை

Songs of Grace - Book IV written by
Ramalinga Adigal (Vallalar)

DISCLAIMER

This book presents translations and commentaries on the original Tamil works of Ramalinga Adigal (Vallalar). While every effort has been made to faithfully convey the meaning of these texts, the translation of spiritual scripture is inherently an act of interpretation. The original Tamil remains the sole authoritative source.

This is an open-source work. Readers are encouraged to participate in its improvement by suggesting revisions and voting on the suggestions of others. Visit the book online at <https://sanmarkkamlife.org/books>

The spiritual, dietary, and health-related content in this book is provided for educational purposes only and does not constitute medical advice. Always consult a qualified healthcare professional before making decisions about your health.

RIGHTS

The Tamil of Ramalinga Adigal is in the public domain. We claim no right in it.

This translation, transliteration, commentary and glossary are released under Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0). Copy, print, sell, translate, alter, record, teach from it. No permission needed. No fee, ever.

One condition: name Sanmarkkam Life APS and sanmarkkamlife.org as the source, and say if you changed anything. That line is not for our credit. It lets a reader who meets a doubtful passage find their way back to this text.

creativecommons.org/licenses/by/4.0/

The name Sanmarkkam Life and the logo are reserved. Anyone may publish an altered version. No one may present it as the Sanmarkkam Life edition.

The audiobook edition is produced under separate platform terms and is not covered by this licence.

This book may contain errors. Write to international@sanmarkkamlife.org and we will correct it. You do not need our permission to correct it yourself, but tell us, so every reader gets the benefit and not only yours.

Edition 0.9 (Review Draft), October 2026. This edition is still being checked before its final release; corrections are welcome at international@sanmarkkamlife.org. Every printing, download and recording carries a version and date. A copy without one is not ours.

CONTENTS

DISCLAIMER	3
ABOUT THE AUTHOR	7
SONGS OF GRACE - BOOK IV - Thiru Arutpa - Naangaam Thirumurai - திருவருட்பா - நான்காம் திருமுறை - INTRODUCTION	9
SONGS OF GRACE - BOOK IV - Thiru Arutpa - Naangaam Thirumurai - திருவருட்பா - நான்காம் திருமுறை.....	10
001. THE GARLAND OF LOVE - Anpu Mālai - அன்பு மாலை	10
002. THE GARLAND OF THE LIGHT OF GRACE - Arutpirakāsa Mālai - அருட்பிரகாச மாலை	41
003. THE GARLAND OF GRACIOUS GIFTS - Pirasāta Mālai - பிரசாத மாலை.....	139
004. THE GARLAND OF BLISS - Ānanta Mālai - ஆனந்த மாலை	150
005. THE GARLAND OF DEVOTION - Patti Mālai - பத்தி மாலை	160
006. THE GARLAND OF BEAUTY - Seḷantara Mālai - செளந்தர மாலை	170
007. THE GARLAND OF WONDER - Atisaya Mālai - அதிசய மாலை.....	182
008. THE GARLAND SEEKING PARDON FOR OFFENSES - Aparāta Maṇṇippu Mālai - அபராத மன்னிப்பு மாலை	196
009. THE GARLAND OF GRACE FOR SAMBANDAR - Āḷuṭaiya Piḷḷaiyār Aruṇmālai - ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை	206

010. THE GARLAND OF GRACE FOR APPAR - Āḷṭaiya Arasukaḷ Aruṇmālai - ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை	216
011. THE GARLAND OF GRACE FOR SUNDARAR - Āḷṭaiya Nampikaḷ Aruṇmālai - ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை	226
012. THE GARLAND OF GRACE FOR MANIKKAVASAGAR - Āḷṭaiya Aṭikaḷ Aruṇmālai - ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை	234
GLOSSARY	241
ABOUT SANMARKKAM LIFE.....	248
What we do:	248
Why our work matters	249
A New Earth	249
A New Humanity	251
How you can make a difference	252
Join as Volunteer	253
Support our mission	253
Continue your journey.....	254
Join the community.....	254

ABOUT THE AUTHOR

Ramalinga Adigal (1823–1874), lovingly known as Vallalar, was a Tamil poet, mystic, and spiritual teacher from southern India. Born in Chidambaram and raised in Chennai, he showed a profound sensitivity to the suffering of others from childhood. He fed the hungry without condition, grieved at the sight of a withering plant, and rejected meat eating because the pain of any living creatures was, to him, his own pain.

His central teaching was *Jeeva Karunyam* (active compassion for all living beings) as the only genuine foundation of spiritual life. Alongside this, he taught *Anma Neya Orumaipadu* (the Unity of Souls): that every living being shares the same spiritual essence and is owed the same dignity. Without these two, he said, no scripture, no ritual, and no devotion leads anywhere spiritually real.

He rejected caste, religious division, and sectarian hierarchy as barriers to a single recognition: that the same divine light, *Arutperunjothi*, dwells in every soul without exception.

At Vadalur in Tamil Nadu, he gave these teachings a living form. He established the Sathya Dharma Salai, a free dining hall where anyone could receive a meal without distinction of caste, religion, or social standing. This was a revolutionary form of charity at that time. Vallalar taught that the hunger of any living creature is the hunger of the Divine itself, and that no act of worship carries more weight than feeding another being. The doors were open to all; no one was turned away.

In 1872 he consecrated the Sathya Nāṇa Sabai at Vadalur, a hall of light built not for any religion but as a dwelling place for the grace that sustains all life, its sacred flame tended to this day.

On January 30, 1874, Vallalar entered a small room at Mettukuppam, a village near Vadalur, asked his disciples to lock it from the outside, and told them he would not be coming out. When the room was eventually opened, it was empty. No trace of his body was found.

Those who follow his path understand this not as a death but as the fulfillment of his teaching on deathlessness: that through the transforming grace of *Arutperunjothi*, the physical body itself can pass beyond the reach of death.

SONGS OF GRACE - BOOK IV - THIRU ARUTPA - NAANGAAM THIRUMURAI - திருவருட்பா - நான்காம் திருமுறை - INTRODUCTION

The Fourth Thirumurai gathers twelve garlands of songs (mālai) by Ramalinga Adigal, Vallalar. Eight are sung to the Lord who dances in the golden hall of Chidambaram, with Sivakama Valli at his side. Four honour the saints whose Tamil songs went before him: Sambandar, Appar, Sundarar and Manikkavasagar.

Their heart is the Garland of the Light of Grace, the Arutprakasa Malai, a hundred verses long. In it Vallalar says one thing again and again, plainly: the Lord walked through the night to the place where he stayed, had the door opened, called him, and placed a gift in his hand. He does not claim he deserved it. Grace came to him unearned, and he never stops wondering at it.

The other garlands follow that wonder through love, bliss, devotion, beauty and astonishment, and through a long plea for forgiveness. Vallalar tells how he was taught from within, without books, and kept from the religious paths he calls full of faults, to walk the one universal path of grace. He says the Lord is beyond the reach of those who murder any living being. Jeevakarunyam, compassion for every life, is the door; and ArutPerunJothi, the Light of Grace, is real and open to all.

Each verse is given in four layers: the original Tamil, an ISO 15919 transliteration, a translation and a short commentary. A glossary explains the Tamil terms. Nothing has been softened.

SONGS OF GRACE - BOOK IV -
THIRU ARUTPA - NAANGAAM
THIRUMURAI - திருவருட்பா - நான்காம்
திருமுறை

001. THE GARLAND OF LOVE - AṆPU
MĀLAI - அன்பு மாலை

1

அற்புதப்பொன் அம்பலத்தே ஆகின்ற அரசே
ஆரமுதே அடியேன்றன் அன்பேளன் அறிவே
கற்புதவு பெருங்கருணைக் கடலேளன் கண்ணே
கண்ணுதலே ஆனந்தக் களிப்பேமெய்க் கதியே
வெற்புதவு பசங்கொடியை மருவுபெருந்தருவே
வேதஆ கமமுடியின் விளங்கும்ஒளி விளக்கே
பொற்புறவே இவ்வுலகில் பொருந்துசித்தன் ஆனேன்
பொருத்தமும் நின்திருவருளின் பொருத்தமது தானே.

*arputappon ampalattē ākinra aracē āramutē aṭiyēṇraṇ aṇpē-
eṇ ariṇē karputavu peruṅkaruṇaik kaṭalē-eṇ kaṇṇē kaṇṇutalē
āṇantak kaḷippēmeyk katiyē verputavu pacuṅkoṭiyai
maruvuperun taruvē vēta-ā kamamuṭiyiṇ viḷaṅkumoli
viḷakkē porpuravē ivvulakil poruntucittaṇ āṇēṇ poruttamum
niṇtiruvaruḷiṇ poruttamatu tāṇē.*

TRANSLATION – O King who manifests in the wondrous golden hall! Rare nectar, my love, my knowledge, great ocean of compassion, my eye, Lord with the eye on the forehead, joyous ecstasy, true refuge, great tree embracing the tender green vine born of the mountain, radiant lamp shining at the crown of the Vedas and Agamas. I have become an accomplished Siddha beautifully in this world.

This alignment is indeed the alignment granted by your divine grace.

COMMENTARY – True spiritual attainment comes solely through divine grace, not personal effort. Vallalar declares that he has become a Siddha (an accomplished spiritual master) in this world only because the divine light aligned with him. He addresses the divine as a radiant lamp above all scriptures, showing that the ultimate truth surpasses even traditional texts like the Vedas and Agamas (ancient sacred scriptures).

2

நிறைஅணிந்த சிவகாமி நேயநிறை ஒளியே
நித்தபரி பூரணமாம் சுத்தசிவ வெளியே
கறைஅணிந்த களத்தரசே கண்ணுடைய கரும்பே
கற்கண்டே கனியேஎன் கண்ணேகண் மணியே
பிறைஅணிந்த முடிமலையே பெருங்கருணைக் கடலே
பெரியவரெல் லாம்வணங்கும் பெரியபரம் பொருளே
குறைஅணிந்து திரிகின்றேன் குறைகளெலாந் தவிர்த்தே
குற்றமெலாங் குணமாகக் கொள்வதுநின் குணமே.

*nirai-aṇinta civakāmi nēyanirai oḷiyē nittapari pūraṇamām
cuttaciva veḷiyē karai-aṇinta kaḷattaracē kaṇṇuṭaiya
karumpē karakaṇṭē kaṇiyē-eṇ kaṇṇēkaṇ maṇiyē pīrai-aṇinta
muṭimalaiyē peruṅkaruṇaik kaṭalē periyavarel
lāmvaṇaṅkum periyaparam poruḷē kurai-aṇintu tirikiṇṇē
kuraikaḷelān tavirttē kurramelān kuṇamākak koḷvatuniṇ
kuṇamē.*

TRANSLATION – O perfectly full light of love for Sivakami adorned with perfection, pure space of Siva that is eternal absolute fullness, King with the dark-stained throat, jointed sugarcane, rock sugar, sweet fruit, my eye, pupil of my eye, mountain peak crowned with the crescent moon, great ocean of compassion, supreme reality worshipped by all the

great ones. I wander bearing flaws. Relieving me of all flaws, accepting all my faults as virtues is your true nature.

COMMENTARY – The defining quality of the divine is absolute forgiveness. Addressing God as a sweet fruit and an ocean of compassion, Vallalar acknowledges his own wandering mind and human faults. He states simply that the supreme reality does not punish these flaws, choosing instead to accept and transform them into virtues.

3

ஆண்பனைபெண் பனையாக்கி அங்கமதங் கனையாய்
ஆக்கி அருண் மணத்தில்ஒளி அனைவரையும் ஆக்கும்
மாண்பனைமிக் குவந்தளித்த மாகருணை மலையே
வருத்தமெலாந் தவிர்த்தெனக்கு வாழ்வளித்த வாழ்வே
நாண்பனையுந் தந்தையும்என் நற்குருவும் ஆகி
நாயடியேன் உள்ளகத்து நண்ணியநா யகனே
வீண்பனைபோன் மிகநீண்டு விழற்கிறைப்பேன் எனினும்
விருப்பமெலாம் நின்அருளின் விருப்பம்அன்றி இலையே.

*āṇṇaṇaipeṇ paṇaiyākki aṅkamataṅ kaṇaiyāy ākki-aruṇ
maṇattiloḷi aṇaivaraiyum ākkum māṇṇaṇaimik kuvantaḷitta
mākaruṇai malaiyē varuttamelān tavirttenakku vāḷvaḷitta
vāḷvē nāṇṇaiyūn tantaiyumeṇ naṛkuruvum āki nāyaṭiyēṇ
uḷḷakattu naṇṇiyaṇā yakaṇē viṇṇaṇaiṇṇi mikaṇṇiṇṇu
viḷarkiraippēṇ eṇiṇum viruppamelām niṇaruḷiṇ viruppamaṇṇi
ilaiyē.*

TRANSLATION – O mountain of great compassion who joyously granted the greatness of turning male palmyra trees into female, transforming bones into a beautiful maiden, and turning everyone into light at the wedding of grace! O life that dispelled all my sorrows and granted me true life! O Lord who became my friend, my father, and my good guru, approaching within the heart of this dog-like devotee! Even if I grow excessively tall like a useless

palmyra tree and draw water for barren land, all my desires are nothing but the desire of your grace.

COMMENTARY – The only true desire a devotee can hold is the desire for divine grace. Vallalar recalls great miracles from Tamil devotional history, such as turning dry bones into a living girl and male trees into bearing fruit, to illustrate God's boundless power to transform reality. He confesses that even if his own life seems as useless as a barren tree, his inner heart wants nothing but what the divine wills for him.

4

சித்தமனே கம்புரிந்து திரிந்துமுலுஞ் சிறியேன்
செய்வகைஒன் றறியாது திகைக்கின்றேன் அந்தோ
உத்தமனே உன்னையலால் ஒருதுணைமற் றறியேன்
உன்னானை உன்னானை உண்மைஇது கண்டாய்
இத்தமனே யச்சலனம் இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்
இரங்கிஅருள் செயல்வேண்டும் இதுதருணம் எந்தாய்
சுத்தமனே யத்தவர்க்கும் எனைப்போலு மவர்க்கும்
துயர்தவிப்பான் மணிமன்றில் துலங்குநடத் தரசே.

*cittamaṇē kampurintu tirintulaluṅ cīriyēṇ ceyvakai-on
rariyātu tikaikkiṇṇē antō uttamaṇē uṇṇaiyalāl orutuṇaimar
rariyēṇ uṇṇāṇai uṇṇāṇai uṇmai-itu kaṇṭāy ittamaṇē
yaccalanam iṇipporukka māṭṭēṇ iraṅki-arul ceyalvēṇṭum
itutaruṇam entāy cuttamaṇē yattavarkkum eṇaippōlu
mavarkkum tuyartavippāṇ maṇimaṇṇil tulaṅkunaṭat taracē.*

TRANSLATION – With a mind distracted by many things, I am a lowly one wandering about. Alas, I stand bewildered, not knowing what to do. O supreme one, I know no other companion but you. Upon your oath, upon your oath, know that this is the truth. I can no longer endure this wavering of the mind. You must show mercy and grant me your grace. This is the moment, my father, O dancing King

shining in the ruby hall to dispel the sorrow of pure-hearted ascetics and those like me.

COMMENTARY – The divine is the only reliable companion when the human mind is scattered and confused. Swearing a solemn oath of complete reliance, Vallalar cries out that he can no longer bear his own mental instability. He asks for immediate grace, trusting that the Lord who dances in the hall of light exists precisely to dispel the sorrows of perfected ascetics and flawed beginners alike.

5

துப்பாடு திருமேனிச் சோதிமணிச் சுடரே
துரியவெளிக் குள்ளிருந்த சுத்தசிவ வெளியே
அப்பாடு சடைமுடிஎம் ஆனந்த மலையே
அருட்கடலே குருவேஎன் ஆண்டவனே அரசே
இப்பாடு படஎனக்கு முடியாது துரையே
இரங்கிஅருள் செயல்வேண்டும் இதுதருணங் கண்டாய்
தப்பாடு வேள்ளினும் என்னைவிடத் துணியேல்
தனிமன்றுள் நடம்புரியுந் தாண்மலர்எந் தாயே.

*tuppātu tirumēṇic cōtimaṇic cuṭarē turiyaveḷik kuḷḷirunta
cuttaciva veḷiyē appātu caṭaimuṭi-em āṇanta malaiyē
aruṭkaṭalē kuruvē-eṇ āṇṭavaṇē aracē ippātu paṭa-eṇakku
muṭiyātu turaiyē iraṅki-aruḷ ceyalvēṇṭum itutaruṇaṇ kaṇṭāy
tappātu vēṇeniṇum eṇṇaiviṭat tuṇiyēl taṇimaṇṇuḷ
naṭampuriyun tāṇmalaren tāyē.*

TRANSLATION – O shining ruby flame with a divine form of coral hue, pure space of Siva residing within the transcendent space, our mountain of bliss crowned with matted hair, ocean of grace, Guru, my ruler, my King. I can no longer bear to suffer like this, O Lord. You must show mercy and grant me your grace. See that this is the moment. Even if I commit faults, do not resolve to abandon me, O my mother whose lotus feet perform the dance in the peerless hall.

COMMENTARY – The divine loves and forgives with the protective tenderness of a mother. Describing God as a radiant flame in the highest pure space, Vallalar makes an urgent plea for relief from worldly suffering. He begs the Lord not to cast him aside for his mistakes, trusting entirely in the motherly compassion of the divine.

6

கண்ணோங்கு நுதற்கரும்பே கரும்பினிறை அமுதே
கற்கண்டே சர்க்கரையே கதலிநறுங் கனியே
விண்ணோங்கு வியன்கடரே வியன்கடர்க்குட் கடரே
விடையவனே சடையவனே வேதமுடிப் பொருளே
பெண்ணோங்கும் ஒருபாகம் பிறங்குபெருந் தகையே
பெருமானை ஒருகரங்கொள் பெரியபெரு மானே
எண்ணோங்கு சிறியவனேன் என்னினும்நின் னடியேன்
என்னைவிடத் துணியேல்நின் இன்னருள்தந் தருளே.

*kaṇṇōṅku nutarkarumpē karumpiṇirai amutē karṇaṇṭē
carkkaraiyē katalinaruṇ kaṇiyē viṇṇōṅku viyaṇcuṭarē
viyaṇcuṭarkkuṭ cuṭarē viṭaiyavaṇē caṭaiyavaṇē vētamutiṭ
poruḷē peṇṇōṅkum orupākam piṇāṅkuperun takaiyē
perumāṇai orukaraṅkoḷ periyaperu māṇē eṇṇōṅku
cīriyavaṇē eṇṇiṇumṇiṇ ṇaiyē eṇṇaiviṭat tuṇiyēlniṇ
iṇṇaruḷtan taruḷē.*

TRANSLATION – O sugarcane with the prominent eye on your forehead, O nectar brimming within the sugarcane. O rock candy, O sugar, O fragrant plantain fruit. O vast light towering in the sky, O light within that vast light. O rider of the bull, O one with matted locks, O supreme meaning at the crown of the Vedas. O great noble one shining with a woman on one side, O great Lord holding a deer in one hand. Even though I am a lowly person filled with endless thoughts, I am your devotee. Do not resolve to abandon me. Bestow your sweet grace upon me.

COMMENTARY – The divine is both intensely sweet like nectar and overwhelmingly vast like a towering light. Vallalar uses traditional images of the god Siva, picturing him with matted locks and riding a bull, to call upon the supreme reality. He asks for grace, confessing that his own mind is restless and small, yet trusting that God will not let him go.

7

திருநெறிசேர் மெய்அடியர் திறன்ஒன்றும் அறியேன்
செறிவறியேன் அறிவறியேன் செய்வகையை அறியேன்
கருநெறிசேர்ந் துழல்கின்ற கடையரினுங் கடையேன்
கற்கின்றேன் சாகாத கல்விநிலை காணேன்
பெருநெறிசேர் மெய்ஞ்ஞான சித்திநிலை பெறுவான்
பிதற்றுகின்றேன் அதற்குரிய பெற்றியிலேன் அந்தோ
வருநெறியில் என்னைவலிந் தாட்கொண்ட மணியே
மன்றுடைய பெருவாழ்வே வழங்குகநின் அருளே.

*tirunericēr meyaṭiyar tiraṇonrum ariyēṇ cerivariyēṇ
arivariyēṇ ceyvakaiyai ariyēṇ karunericērn tuḷalkiṇṇa
kaṭaiyariṇuṇ kaṭaiyēṇ kaṭiṇṇēṇ cākāta kalvinilai kāṇēṇ
perunericēr meyññāṇa cittinilai peruvāṇ pitarrukinṇēṇ
atarkuriya perriyilēṇ antō varuneriyil enṇaivalin tāṭkoṇṭa
maṇiyē manruṭaiya peruvāḷvē vaḷaṅkukanin aruḷē.*

TRANSLATION – I know nothing of the ways of true devotees on the holy path. I know no focus, I know no wisdom, and I do not know what actions to take. I am the lowest of the low wandering in the cycles of birth. I study, yet I do not perceive the state of deathless learning. I babble about attaining the state of true spiritual perfection on the great path, but alas, I lack the merit for it. O gem who forcefully claimed me along my way, O great life of the Hall, grant me your grace.

COMMENTARY – True spiritual knowledge is a deathless state, completely beyond ordinary learning. The speaker

feels lost in the cycles of birth, lacking the focus, wisdom, and merit needed to reach this perfection. By confessing his total helplessness, he shows that human effort alone is not enough. Only the sheer force of divine grace can lift the soul.

8

குன்றாத குணக்குன்றே கோவாத மணியே
குருவேஎன் குடிமுழுதாட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே
என்றாதை யாகிஎனக் கன்னையுமாய் நின்றே
எழுமையும்என் றனை ஆண்ட என்உயிரின் துணையே
பொன்றாத பொருளேமெய்ப் புண்ணியத்தின் பயனே
பொய்யடியேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தபெருந் தகையே
அன்றால நிழல்அமர்ந்த அருள்இறையே எனியேன்
ஆசையெலாம் நின்னடிமேல் அன்றிஒன்றும் இலையே.

*kunrāta kuṇakkunrē kōvāta maṇiyē kuruvē-eṇ kuṭimulutāṭ
koṇṭacivak koḷuntē eṇrātai yāki-eṇak kaṇṇaiyumāy niṇrē
eḷumaiyumeṇ raṇai āṇṭa eṇuyiriṇ tuṇaiyē poṇrāta
poruḷēmeyṇ puṇṇiyattiṇ payaṇē poyyaṭiyēṇ pīlakaielām
poruttaperun takaiyē aṇrāla niḷalamarnta aruḷiraiyē eḷiyēṇ
ācaiyeḷām niṇṇaṭimēl aṇri-oṇrum ilaiyē.*

TRANSLATION – O undiminishing mountain of virtues, O unstrung gem. O Guru, O tender shoot of Siva who claimed my entire lineage. You stand as my father and my mother. O companion of my soul who has ruled me through all seven births. O imperishable reality, O fruit of true merit. O great noble one who forgave all the faults of this false devotee. O graceful Lord who sat beneath the banyan shade on that day. All the desires of this lowly one rest entirely upon your feet, and there is nothing else.

COMMENTARY – God is the eternal companion of the soul, acting as both father and mother across every lifetime. The Lord sitting beneath the banyan shade refers to a classic image of the divine as the silent, ultimate teacher of

wisdom. The devotee surrenders completely to this teacher, laying down all worldly desires and resting entirely on the certainty of God's forgiveness.

9

பூணாத பூண்களெலாம் பூண்டபரம் பொருளே
பொய்யடியேன் பிழைமுழுதும் பொறுத்தருளி என்றும்
காணாத காட்சியெலாங் காட்டினனக் குள்ளே
கருணைநடம் புரிகின்ற கருணையைஎன் புகல்வேன்
மாணாத குணக்கொடியேன் இதைநினைக்குந் தோறும்
மனமுருகி இருகண்ணீர் வடிக்கின்றேன் கண்டாய்
ஏணாதன் என்னினும்யான் அம்மையின்நின் அடியேன்
எனஅறிந்தேன் அறிந்தபின்னர் இதயமலர்ந் தேனே.

*pūṇāta pūṇkaḷelām pūṇṭaparam poruḷe poṇṇaṭiyēṇ
pūḷaimuḷutum poruttaruḷi eṇṇum kāṇāta kāṭciyelāṇ kāṭṭi-eṇak
kullē karuṇainaṭam purikiṇṇa karuṇaiyai-eṇ pukalvēṇ
māṇāta kuṇakkoṭiyēṇ itaiṇṇaikkun tōṇum maṇamuruki
irukaṇṇīr vaṭikkīṇṇēṇ kaṇṭāy ēṇātaṇ eṇṇiṇumyāṇ
ammaiyiṇṇiṇ aṭiyēṇ eṇa-arintēṇ arintapiṇṇar itayamalarn
tēṇē.*

TRANSLATION – O supreme reality adorned with unimaginable ornaments. You graciously forgave all the faults of this false devotee, revealed all unseen sights, and perform the dance of grace within me. How can I describe such compassion? I am a cruel person lacking noble qualities. Whenever I think of this, my heart melts and tears stream from both my eyes. Even though I am worthless, I realized that I have been your devotee since ancient times. After realizing this, my heart blossomed.

COMMENTARY – The divine presence is not something far away, but a dance of grace happening right inside the person. When a devotee realizes how deeply God forgives their flaws, the natural response is to melt in tears of

gratitude. Recognizing this ancient, unbreakable bond between the self and the divine causes the heart to blossom.

10

அந்தோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அறிவறியாச் சிறியேனை அறிவறியச் செய்தே
இந்தோங்கு சடைமணிநின் அடிமுடியுங் காட்டி
இதுகாட்டி அதுகாட்டி என்னிலையுங் காட்டிச்
சந்தோட சித்தர்கள்தந் தனிச்சூதுங் காட்டி
சாகாத நிலைகாட்டிச் சகசநிலை காட்டி
வந்தோடுநிகர்மனம்போய்க் கரைந்த இடங் காட்டி
மகிழ்வித்தாய் நின்அருளின் வண்மைஎவரக் குளதே.

*antō-ī taticayamī taticayamen pukaḷvēṇ ariṇariyāc cīriyēṇai
ariṇariyāc ceytē intōṇku caṭaimaṇinīṇ aṭimuṭiyuṇ kāṭṭi
itukāṭṭi atukāṭṭi eṇṇilaiyuṇ kāṭṭic cantōṭa cittarkaḷtan
taṇiccūtuṇ kāṭṭi cākāta nilaikāṭṭic cakacaniḷai kāṭṭi
vantōṭunikaṇmaṇampōyk karainta iṭaṇ kāṭṭi maḷivittāy
niṇaruḷiṇ vaṇmai-evark kuḷatē.*

TRANSLATION – Ah, this is a wonder. This is a wonder. What can I say? You made me, a lowly person devoid of wisdom, realize true knowledge. O gem with the crescent moon on your matted locks, you revealed your feet and crown. You showed me this, you showed me that, and you showed me my own true state. You revealed the unique secrets of the joyful Siddhas. You showed the deathless state and the natural state. You showed the place where the wandering mind, running like a stream, finally went and dissolved. You filled me with joy. Who else possesses the boundless generosity of your grace?

COMMENTARY – This passage captures the sheer wonder of spiritual awakening. Grace gives the soul an all-encompassing vision, revealing the secrets of the Siddhas (perfected spiritual masters) and the true nature of reality. Most importantly, it grants the deathless state, a natural

perfection where the restless, wandering mind finally dissolves into deep peace and joy.

11

அன்பர்உளக் கோயிலிலே அமர்ந்தருளும் பதியே
அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற ஆனந்த நிதியே
வன்பர்உளத் தேமறைந்து வழங்கும்ஒளி மணியே
மறைமுடிஆ கமமுடியின் வயங்குநிறை மதியே
என்பருவங் குறியாமல் என்னைவலிந் தாட்கொண்
டின்பநிலை தனைஅளித்த என்னறிவுக் கறிவே
முன்பருவம் பின்பருவங் கண்டருளிச் செய்யும்
முறைமைநினை தருள்நெறிக்கு மொழிதல்அறிந் திலனே.

*aṇṇparulaḥ kōyililē amarntaruḥum patiyē ampalattil āṭukinṛa
āṇanta nitiyē vaṇṇparulaḥ tēmaraintu valaṅkumoli maṇiyē
maṇaimuṭi-ā kamamuṭiyiṇ vayanṅkunirai matiyē eṇṇparuvaṅ
kuriyāmal eṇṇaivalin tāṭkoṇ ṭiṇpanilai tanai-aḷitta eṇṇarivuk
karivē muṇṇparuvam piṇṇparuvaṅ kaṇṭaruḷic ceyyum
muraimainiṇa taruḷnerikku molitalaṇin tilaṇē.*

TRANSLATION – O Lord who graciously sits in the temple of your devotees' hearts. O treasure of bliss dancing in the Hall. O luminous gem who hides within the hearts of the cruel while still granting light. O shining full moon at the crown of the Vedas and Agamas. Without considering my maturity, you took me by force and granted me the state of bliss. O intelligence within my intelligence. I do not know if your path of grace involves examining a person's earlier and later maturity to bestow your blessings.

COMMENTARY – God grants his grace unconditionally, without waiting for a person to become spiritually mature. Vallalar says the divine took hold of him before he was ready, bypassing any test of his worthiness. This divine light is so generous that it shines even inside the hearts of cruel people, though they remain blind to it. It is the ultimate

truth standing above the Vedas and Agamas (ancient Hindu scriptures).

12

பால்காட்டும் ஒளிவண்ணப் படிகமணி மலையே
பத்திக்கு நிலைதனிலே தித்திக்கும் பழமே
சேல்காட்டும் விழிக்கடையால் திருவருளைக் காட்டும்
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே
மால்காட்டி மறையாதென் மதிக்குமதி யாகி
வழிகாட்டி வழங்குகின்ற வகையதனைக் காட்டிக்
கால்காட்டிக் காலாலே காண்பதுவும் எனக்கே
காட்டியநின் கருணைக்குக் கைம்மாறொன்றிலனே.

*pālkāṭṭum oḻivaṇṇap paṭikamani malaiyē pattikku nilaitaṇilē
tittikkum paḷamē cēlkāṭṭum viḷikkaṭaiyāl tiruvaruḷaik kāṭṭum
civakāma vallimakīḷ tirunaṭaṇā yakaṇē mālkāṭṭi maraiyāṭeṇ
matikkumati yāki vaḷikāṭṭi vaḷaṅkukinra vakaiyataṇaik
kāṭṭik kālkāṭṭik kālālē kāṇpatuvum eṇakkē kāṭṭiyaṇiṇ
karuṇaikkuk kaimmāroṇ rilaṇē.*

TRANSLATION – O crystal mountain of radiant light shining like milk. O fruit that tastes sweet in the state of devotion. O Lord of the sacred dance who brings joy to Sivakama Valli, she who reveals divine grace with the corner of her carp-like eyes. Without casting illusions and hiding yourself, you became the wisdom of my wisdom. You showed me the path and the way you grant your grace. You showed me your feet and made me see through those very feet. I have no recompense for this compassion you have shown me.

COMMENTARY – God acts as the inner intelligence that clears away all illusion. Vallalar explains that the divine showed him the way by revealing its own sacred feet, allowing him to see the truth using that very same divine vision. He mentions Sivakama Valli (the goddess who represents divine grace) to show how this love is freely

given. This sheer compassion leaves the devotee with no possible way to repay the gift.

13

என்னைஒன்றும் அறியாத இளம்பவருவந் தனிலே
என்உளத்தே அமர்ந்தருளி யான்மயங்குந் தோறும்
அன்னைஎனப் பரிந்தருளி அப்போதைக் கப்போ
தப்பன்எனத் தெளிவித்தே அறிவுறுத்தி நின்றாய்
நின்னைஎனக் கென்என்பேன் என்உயிர் என்பேனோ
நீடியஎன் உயிர்த்துணையாம் நேயமதென் பேனோ
இன்னல்அறுத் தருள்கின்ற என்குருவென் பேனோ
என்என்பேன் என்னுடைய இன்பமதென் பேனே.

*ennai-onṇrum ariyāta ilampavaruvan taṇilē eṇuḷattē
amarntaruḷi yāṇmayāṅkun tōrum annai-eṇap parintaruḷi
appōtaik kappō tappanēṇat telivittē arivurutti niṇṇāy niṇṇai-
eṇak kenēnpēṇ eṇuyir eṇpēṇō nīṭiya-eṇ uyirttuṇaiyām
nēyamaten pēṇō iṇṇalarut taruḷkiṇṇa eṇkuruveṇ pēṇō eṇēnpēṇ
eṇṇuṭaiya iṇpamaten pēṇē.*

TRANSLATION – In my tender youth when I knew absolutely nothing, you took your seat in my heart. Whenever I grew confused, you showered me with love like a mother. Time and again, you brought me clarity and instructed me like a father. What shall I call you? Shall I call you my life? Shall I call you the love that remains my life's enduring companion? Shall I call you my Guru who severs all suffering and bestows grace? What shall I call you? I shall call you my very own bliss.

COMMENTARY – God is the ultimate intimate companion, stepping in as mother, father, and teacher whenever the soul needs guidance. Vallalar describes how this divine presence settled in his heart when he was just a child who knew nothing. He struggles to find a single word for a love that protects like a mother, instructs like a father, and

guides like a Guru (spiritual teacher). He concludes that this presence is simply his own perfect bliss.

14

பாடும்வகை அணுத்துணையும் பரிந்தறியாச் சிறிய
பருவத்தே அணிந்தணிந்தது பாடும்வகை புரிந்து
நாடும்வகை உடையோர்கள் நன்குமதித் திடவே
நல்லறிவு சிறிதளித்துப் புல்லறிவு போக்கி
நீடும்வகை சன்மார்க்க சுத்தசிவ நெறியில்
நிறுத்தினைஇச் சிறியேனை நின்அருள்என் என்பேன்
கூடும்வகை உடையரெலாங் குறிப்பெதிர்பார்க் கின்றார்
குற்றமெலாங் குணமாகக் கொண்டகுணக் குன்றே.

*pāṭumvakai aṇuttuṇaiyum parintariyāc cīriya paruvattē
aṇintaṇintatu pāṭumvakai purintu nāṭumvakai uṭaiyōrkaḷ
naṇkumatit tiṭavē nallarivu cīṭaḷittup pullarivu pōkki
nīṭumvakai caṇmārka cuttaciṇa neṇṇiyil nīṭuttinaṇ-ic
cīriyēṇai niṇaruḷeṇ eṇṇēṇ kūṭumvakai uṭaiyarelāṇ
kuṇṇipetirpārka kiṇṇār kuṇṇamelāṇ kuṇamākaka koṇṭakuṇak
kuṇṇē.*

TRANSLATION – In my tender youth when I did not know the slightest thing about singing, you made me compose and sing verse upon verse. You made seekers of truth hold me in high esteem. You granted me a measure of good wisdom and drove away my base ignorance. You established this lowly one in the enduring pure Siva path of Sanmarkkam. What can I say of your grace? All those capable of union await your sign. O mountain of virtue who accepts all flaws as merits.

COMMENTARY – Every word of wisdom and poetry Vallalar produced was placed in him by God. He confesses that he knew nothing about singing or spiritual truth as a child. It was the divine that drove away his ignorance, made respected seekers listen to him, and placed him firmly on the path of Sanmarkkam (the path of pure truth and

compassion). God is so generous that he accepts all human flaws as if they were virtues.

15

சற்றும்அறி வில்லாத எனையும்வலிந் தாண்டு
தமியேன்செய் குற்றமெலாஞ் சம்மதமாக் கொண்டு
கற்றுமறிந் துங்கேட்டுந் தெளிந்தபெரி யவருங்
கண்டுமகி முப்புரிந்து பண்டைவினை அகற்றி
மற்றும்அறி வனவெல்லாம் அறிவித்தென் உளத்தே
மன்னுகின்ற மெய்இன்ப வாழ்க்கைமுதற் பொருளே
பெற்றுமறி வில்லாத பேதைஎன்மேல் உனக்குப்
பெருங்கருணை வந்தவகை எந்தவகை பேசே.

*carrumari villāta eṇaiyumvalin tāṇṭu tamiyēñcey kurramelāñ
cammataṁāk koṇṭu karṛumarin tuṅkēṭṭun teḷintaperi
yavaruṇ kaṇṭumaki ḷappurintu paṇṭaiviṇai akarri marṛumari
vaṇavellām arivitten ḷattē maṇṇukinra meyiṇpa
vāḷkkaimutar poruḷ perṛumari villāta pētai-eṇmēl uṇakkup
peruṅkaruṇai vantavakai entavakai pēcē.*

TRANSLATION – You took me by force and ruled me even when I lacked the slightest wisdom. You gladly accepted all the faults committed by this lonely one. You made great people who have learned, listened, and gained clarity look upon me with joy. You removed my past karma and taught me everything else to be known. O Primal Reality of true blissful life dwelling permanently in my heart. Tell me, how did you develop such immense compassion for an ignorant fool like me?

COMMENTARY – The vastness of God's compassion is a mystery that completely transforms an ordinary, flawed person. The divine erases all past karma (the accumulated consequences of past actions) and teaches the soul everything it needs to know. Vallalar expresses wonder that the ultimate reality of the universe would choose to live

permanently in his heart and show such immense love to someone who started out with no wisdom at all.

16

சுற்றதுமற் றவ்வழியா சூததுஎன் றெண்ணாத்
தொண்டரெலாங் கற்கின்றார் பண்டுமின்றுங் காணார்
எற்றதும்பு மணிமன்றில் இன்பநடம் புரியும்
என்னுடைய துரையேநான் நின்னுடைய அருளால்
கற்றதுநின் னிடத்தேபின் கேட்டதுநின் னிடத்தே
கண்டதுநின் னிடத்தேஉட் கொண்டதுநின் னிடத்தே
பெற்றதுநின் னிடத்தேஇன் புற்றதுநின் னிடத்தே
பெரியதவம் புரிந்தேன்என் பெற்றிஅதி சயமே.

*curratumar ravvaliyā cūtatū-eṇ reṇṇāt toṇṭarelān karṇiṇrār
paṇṭumiṇruṇ kāṇār erratumpu maṇimaṇril iṇpanaṭam
purīyum eṇṇuṭaiya turaiyēnāṇ niṇṇuṭaiya arulāl karṇatunīṇ
niṭattēpiṇ kēṭṭatunīṇ niṭattē kaṇṭatunīṇ niṭattē-uṭ koṇṭatunīṇ
niṭattē perratunīṇ niṭattē-iṇ purratunīṇ niṭattē periyatavam
purintēṇ perri-ati cayamē.*

TRANSLATION – Devotees study all those texts without realizing that the path is an illusion. They did not see the truth in the past and they do not see it today. My Lord, you perform the dance of bliss in the gem-set hall surrounded by dashing waves. By your grace, what I learned was from you. What I later heard was from you. What I saw was from you. What I absorbed within was from you. What I received was from you. The bliss I experienced was from you. I performed great penance. My attained state is a wonder.

COMMENTARY – Vallalar says plainly that devotees who study by that path, not seeing that it deceives them, have never seen the truth, then or now. Instead of relying on texts, every single thing he learned, saw, and absorbed came directly from divine grace.

17

ஏறியநான் ஒருநிலையில் ஏறஅறி யாதே
இளைக்கின்ற காலத்தென் இளைப்பெல்லாம் ஒழிய
வீறியஓர் பருவசத்தி கைகொடுத்துத் தூக்கி
மேலேற்றச் செய்தவளை மேவுறவுஞ் செய்து
தேறியநீர் போல்எனது சித்தமிகத் தேறித்
தெளிந்திடவுஞ் செய்தனைஇச் செய்கைஎவர் செய்வார்
ஊறியமெய் அன்புடையார் உள்ளம்எனும் பொதுவில்
உவந்துநடம் புரிகின்ற ஒருபெரிய பொருளே.

*ēriyanāṇ orunilaiyil ēra-aṛi yātē ḷaikkiṇṛa kālatten
ḷaiappellām oḷiya vṛiya-ōr paruvacatti kaikoṭuttut tūkki
mēlērṛac ceytavaḷai mēvuravuṇ ceytu tēriyanīr pōḷeṇatu
cittamikat tērit tēlīntiṭavuṇ ceytanai-ic ceykai-evar ceyvār
ūriyamey aṇṇuṭaiyār uḷḷameṇum potuvil uvantunaṭam
purikiṇṛa oruperiya poruḷē.*

TRANSLATION – When I climbed but did not know how to ascend to a certain state, I grew weary. To remove all my fatigue, a powerful manifesting energy extended her hand and lifted me. You made me climb higher and united me with her. You made my mind perfectly clear and lucid like pure water. Who else could perform this deed? You are the one supreme Reality who joyfully dances in the open hall of the hearts of those filled with welling true love.

COMMENTARY – Spiritual progress cannot be forced by personal effort alone. When weariness sets in, a powerful divine energy reaches out to lift the seeker higher. The supreme reality is not confined to a physical temple, but dances joyfully in the open hall of a heart filled with true love for all beings.

18

தருநிதியக் குருவியற்றச் சஞ்சலிக்கு மனத்தால்
தளர்ந்தசிறி யேன்தனது தளர்வெல்லாந் தவிர்த்து

இருநிதியத் திருமகளிர் இருவர்எனை வணங்கி
இசைந்திடுவந் தனம்அப்பா என்றுமகிழ்ந் திசைத்துப்
பெருநிதிவாய்த் திடஎனது முன்பாடி ஆடும்
பெற்றிஅறித் தனைஇந்தப் பேதமையேன் தனக்கே
ஒருநிதிநின் அருள்நிதியும் உவந்தளித்தல் வேண்டும்
உயர்பொதுவில் இனபநடம் உடையபரம் பொருளே.

*tarunitiyak kuruviyarrac cañcalikku maṇattāl taḷarntaciṛi
yēntaṇatu taḷarvellān tavirttu irunitiyat tirumakaḷir
iruvareṇai vaṇaṅki icaintiṭuvan taṇamappā eṇṛumakiḷn
ticaittup perunitivāyt tiṭa-eṇatu muṇpāṭi āṭum perri-arit
taṇai-intap pētaṁaiyēṇ taṇakkē orunitiniṇ aruḷnitiyum
uvantaḷittal vēṇṭum uyarpotuṇil inapanaṭam uṭaiyaparam
poruḷē.*

TRANSLATION – I was a lowly person, weary and distressed in mind because I lacked the wealth-yielding treasure. You dispelled all my weariness. You made the two goddesses of great wealth bow to me, joyfully sing "Accept our salutations, father," and dance before me so that immense riches would come to me. You bestowed this state upon my ignorant self. You must joyfully grant me the supreme treasure, the treasure of your grace. You are the supreme Reality who performs the dance of bliss in the high universal hall.

COMMENTARY – Material wealth and worldly success are completely insignificant next to the truth. Even if the goddesses of fortune were to bow before him and offer immense earthly riches, Vallalar asks only for the single supreme treasure: divine grace.

19

அஞ்சாதே என்மகனே அனுக்கிரகம் புரிந்தாம்
ஆடுகநீ வேண்டியவா றாடுகஇவ் வுலகில்
செஞ்சொலி வயலோங்கு தில்லைமன்றில் ஆடுந்
திருநடங்கண் டன்புருவாய்ச் சித்தசுத்த னாகி

எஞ்சாத நெடுங்காலம் இன்பவெள்ளந் திளைத்தே
இனிதுமிக வாழியவென் றெனக்கருளிச் செய்தாய்
துஞ்சாதி யந்தமிலாச் சுத்தநடத் தரசே
துரியநடு வேஇருந்த சுயஞ்சோதி மணியே.

*añcātē eṇmakaṇē aṇukkīrakam purintām āṭukanī vēṇṭiyavā
rāṭuka-iv vulakil ceñcoli vayalōṅku tillaimaṇṇil āṭun
tirunaṭaṅkaṇ ṭaṇpuruvāy citta cutta nāki eñcāta neṭuṅkālam
iṇpaveḷḷan ṭilattē iṇitumika vāḷiyaveṇ ṇeṇakkaruḷic ceytāy
tuñcāti yantamilāc cuttanaṭat taracē turiyanaṭu vē-irunta
cuyañcōti maṇiyē.*

TRANSLATION – "Do not fear, my son. I have bestowed my grace upon you. Dance as you wish, dance in this world. Witness the holy dance in the hall of Thillai surrounded by fertile fields of red paddy. Become the embodiment of love. Attain purity of mind. Revel in the flood of bliss for an endless time and live most sweetly." Thus you blessed me. You are the King of the pure dance, free from slumber, beginning, and end. You are the self-effulgent Jothi gem shining in the center of the transcendent state.

COMMENTARY – The divine command is simple: do not fear, become the embodiment of love, and attain a pure mind. The ultimate reality blessing him is the self-effulgent *Jothi* (light), shining clearly at the very center of the transcendent state.

20

நான்கேட்கின் றவையெல்லாம் அளிக்கின்றாய் எனக்கு
நல்லவனே எல்லாமும் வல்லசிவ சித்தா
தான்கேட்கின் றவையின்றி முழுதொருங்கே உணர்ந்தாய்
தத்துவனே மதிஅணிந்த சடைமுடிஎம் இறைவா
தேன்கேட்கும் மொழிமங்கை ஒருபங்கில் உடையாய்
சிவனேஎம் பெருமானே தேவர்பெரு மானே
வான்கேட்கும் புகழ்த்தில்லை மன்றில்நடம் புரிவாய்

மணிமிடற்றுப் பெருங்கருணை வள்ளல்என்கண் மணியே.

*nāṇkēṭkiṇ ṛavaiyellām aḷikkīṇṛāy eṇakku nallavaṇē ellāmum
vallaciṇa cittā tāṇkēṭkiṇ ṛavaiyiṇṛi mūḷutoruṇkē uṇarntāy
tattuvaṇē mati-aṇinta caṭaimuṭi-em iṛaivā tēṇkēṭkum
moḷimaṇkai orupaṇkil uṭaiyāy civaṇē-em perumāṇē
tēvarperu māṇē vāṇkēṭkum pukaḷttillai maṇṛilnaṭam purivāy
maṇiṇṭarṛup peruṇkaruṇai vaḷḷalenkaṇ maṇiyē.*

TRANSLATION – You grant me everything I ask for. Oh good Lord, you are the all-powerful Siva Siddha. Without having to ask for anything, you comprehended everything entirely and at once. Oh embodiment of truth, our Lord wearing the moon on your matted hair. You hold on one side the goddess whose words are sweeter than honey. Oh Siva, our Lord, the Lord of the gods. You perform the dance in the hall of Thillai whose fame reaches the heavens. Oh greatly compassionate benefactor with a sapphire throat, you are the apple of my eye.

COMMENTARY – The divine is completely compassionate and understands human needs before a single word is spoken. While drawing on traditional images of the deity Siva, such as the moon in his hair and his blue throat, the focus remains entirely on this boundless, giving grace.

21

ஆனந்த வெளியினிடை ஆனந்த வடிவாய்
ஆனந்த நடம்புரியும் ஆனந்த அமுதே
வானந்த முதல்எல்லா அந்தமுங்கண் டறிந்தோர்
மதிக்கின்ற பொருளேவெண் மதிமுடிச்செங் கனியே
ஊனந்தங் கியமாயை உடலினிடத் திருந்தும்
ஊனமிலா திருக்கின்ற உளவருளிச் செய்தாய்
நானந்த உளவுகண்டு நடத்துகின்ற வகையும்
நல்லவனே நீமகிழ்ந்து சொல்லவரு வாயே.

*āṇanta veliyiṇṭai āṇanta vaṭivāy āṇanta naṭampuriyum
āṇanta amutē vāṇanta mutalellā antamuṇkaṇ ṭarintōr
matikkiṇra poruḷēven matimuṭicceṇ kaṇiyē ūṇantaṇ
kiyamāyai uṭaliṇṭat tiruntum ūṇamilā tirukkiṇra uḷavaruḷic
ceytāy nāṇanta uḷavukaṇṭu naṭattukiṇra vakaiyum nallavaṇē
nīmakilṇtu collavaru vāyē.*

TRANSLATION – O nectar of bliss who dances the dance of bliss in the space of bliss, taking the form of bliss. O Reality revered by those who have seen and known all ends, beginning with the end of sound. O red fruit wearing the white moon on your crown. You graciously revealed the secret of remaining flawless even while living in this fleshy, illusory body. O good one, please come joyfully and tell me how I can realize this secret and practice it.

COMMENTARY – The physical body is often seen as a trap of illusion and decay. Yet, the divine reveals a deep secret: it is possible to live inside this flesh without being corrupted by it. The speaker asks for the grace to not just understand this secret, but to actively live it out in the world.

22

ஆரணமும் ஆகமமும் எதுதுணிந்த ததுவே
அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற ஆட்டமென எனக்குக்
காரணமுங் காரியமும் புலப்படவே தெரித்தாய்
கண்ணுதலே இங்கிதற்குக் கைம்மாறொன் றறியேன்
பூரணநின் அடித்தொண்டு புரிகின்ற சிறியேன்
போற்றிசிவ போற்றிஎனப் போற்றிமகிழ் கின்றேன்
நாரணநான் முகன்முதலோர் காண்பரும்அந் நடத்தை
நாயடியேன் இதயத்தில் நவிற்றியருள் வாயே.

*āraṇamum ākamamum etutuṇinta tatuvē ampalattil
āṭukiṇra āṭṭameṇa eṇakkuk kāraṇamuṇ kārīyamum
pulappaṭavē terittāy kaṇṇutalē iṇkitarkuk kaimmāron
rariyēṇ pūraṇaniṇ aṭittoṇṭu purikiṇra ciṇiyēṇ pōrriciva pōrri-*

*eṇap pōrrimakīḷ kiṇṇēṇ nāraṇanāṇ mukanmutalōr
kāṇparuman naṭattai nāyaṭiyēṇ itayattil navirriyarul vāyē.*

TRANSLATION – You clearly revealed to me the cause and the effect, showing that the dance you perform in the hall is the very truth established by the Vedas and Agamas. O Lord with the eye on your forehead, I know no way to repay you for this. As a lowly one performing complete service at your feet, I rejoice in praising you, crying "Praise, O Siva, praise." Please graciously instruct my dog-like heart in that conduct which is hard to behold even for Vishnu, Brahma, and the other gods.

COMMENTARY – Traditional scriptures like the Vedas and Agamas point toward a supreme truth, which is brought to life perfectly in the divine dance. Understanding the deep laws of cause and effect is a gift so great that no human service can ever repay it. The speaker prays to be taught a way of living that even the highest gods struggle to comprehend.

23

இறைவனின் தருளாலே எனைக்கண்டு கொண்டேன்
எனக்குள்உனைக் கண்டேன்பின் இருவரும்ஒன் றாக
உறைவதுகண் டதிசயித்தேன் அதிசயத்தை ஒழிக்கும்
உளவறியேன் அவ்வுளவொன் றுரைத்தருளல் வேண்டும்
மறைவதிலா மணிமன்றுள் நடம்புரியும் வாழ்வே
வாழ்முதலே பரமசுக வாரிஎன்கண் மணியே
குறைவதிலாக் குளிர்மதியே சிவகாமவல்லிக்
கொழுந்துபடர்ந் தோங்குகின்ற குணநிலகக் குன்றே.

*iraivanina tarulālē eṇaikkaṇṭu koṇṭēṇ eṇakkuḷuṇaikaṇ kaṇṭēṇpin
iruvaramoṇ ṛāka uṛaivatukaṇ ṭaticayittēṇ aticayattai
olikkum uḷavarīyēṇ avvuḷavoṇ ruraittaruḷal vēṇṭum
maraivatilā maṇimaṇṇul naṭampuriyum vāḷvē vāḷmutalē
paramacuka vāri-eṇkaṇ maṇiyē kuṛaivatilāk kuḷimatiyē*

*civakā mavallik koḷuntupaṭarn tōṅkukinra kuṇanimalak
kuṇrē.*

TRANSLATION – O Lord, by your grace I found myself. I saw you within me, and then I was amazed to see us residing together as one. I do not know the secret to transcend this amazement. You must graciously tell me that secret. O life who dances in the imperishable hall of gems. O source of life, ocean of supreme bliss, apple of my eye. O flawless cool moon. O flawless hill of virtues upon which the tender vine of Sivakama Valli spreads and flourishes.

COMMENTARY – True self-discovery happens only through divine grace. When the soul finally sees God living within itself, the two merge into one inseparable presence. This union brings an overwhelming sense of wonder, and the speaker asks for the supreme clarity needed to move beyond even that amazement into lasting peace. (Sivakama Valli names the divine mother's grace, which flourishes here like a living vine).

24

சத்தியமெய் அறிவின்ப வடிவாகிப் பொதுவில்
தனிநடஞ்செய் தருளுகின்ற சற்குருவே எனக்குப்
புத்தியொடு சித்தியும்நல் லறிவும்அளித் தமிழாப்
புனிதநிலை தனிலிருக்கப் புரிந்தபரம் பொருளே
பத்திஅறி யாச்சிறியேன் மயக்கம்இன்னுந் தவிர்த்துப்
பரமசுக மயமாக்கிப் படிற்றுளத்தைப் போக்கித்
தத்துவநீ நான்என்னும் போதமது நீக்கித்
தனித்தககா தீதமும்நீ தந்தருள்க மகிழ்ந்தே.

*cattiyamey arivinpa vaṭivākip potuvil taṇinaṭaṇcey
taruḷukinra caṅkuruvē eṇakkup puttiyoṭu cittiyumnaḷ
laṇivumaḷit taḷiyāp puṇitanilai taṇilirukkap purintaparam
poruḷē patti-ari yācciriyēṇ mayakkamiṇṇun tavirttup
paramacuka mayamākkip paṭirruḷattaip pōkkit tattuvani*

nāṇeṇṇum pōtamatu nīkkit taṇittacukā tītamumnī tantaruḷka maḷintē.

TRANSLATION – O True Guru who graciously performs the peerless dance in the public hall, embodying existence, pure consciousness, and bliss. O Supreme Reality who granted me clear intellect, spiritual attainment, and good wisdom, making me abide in the imperishable pure state. Eradicate the remaining delusion of this lowly one who knows no devotion. Make me an embodiment of supreme bliss, banish my deceitful mind, remove the dualistic awareness of "you" and "I", and joyfully grant me the supreme state beyond bliss.

COMMENTARY – The ultimate spiritual goal is to tear down the dividing wall between "you" and "I". The divine acts as the true teacher, offering a pure state of existence, awareness, and joy. The speaker begs to have all lingering deceit and worldly confusion stripped away, leaving only a perfect, unified reality that goes far beyond ordinary happiness.

25

ஏதும்அறி யாதிருளில் இருந்தசிற் றேனை
எடுத்துவிடுத் தறிவுசிறி தேய்ந்திடவும் புரிந்து
ஓதுமறை முதற்கலைகள் ஓதாமல் உணர
உணர்விலிருந் துணர்த்திஅருள் உண்மைநிலை காட்டித்
தீதுசெறி சமயநெறி செல்லுதலைத் தவிர்த்துத்
திருஅருண்மெய்ப் பொதுநெறியில் செலுத்தியும் நான்மருளும்
போதுமயங் கேல்மகனே என்றுமயக் கெல்லாம்
போக்கினனக் குள்ளிருந்த புனிதபரம் பொருளே.

*ētumari yātiruḷil iruntaciṛa yēṇai eṭuttuviṭut taṇivuciṛi
tēyntiṭavum purintu ōtumarai mutarkaḷaikaḷ ōtāmal uṇara
uṇarvilirun tuṇartti-aruḷ uṇmainilai kāṭṭit tītuceri
camayaneri cellutalait tavirttut tiru-aruṇmeyp potuneriṇiḷ*

*celuttiyum nāṇmaruḷum pōtumayaṇ kēlmakanē enṛumayak
kellām pōkki-eṇak kuḷḷirunta puṇitaparam poruḷē.*

TRANSLATION – I was a lowly one sitting in darkness, knowing nothing. You lifted me out and caused a little knowledge to dawn in me. You taught me from within my own awareness so that I could understand the Vedas and fundamental arts without reading them, and you revealed the true state of grace. You prevented me from walking the flawed paths of various religions and guided me into the true, universal path of holy grace. Whenever I grew confused, you told me, "Do not be bewildered, my son." O pure Supreme Reality residing within me, you dispelled all my delusion.

COMMENTARY – Grace kept Vallalar from the religious paths, which he calls full of faults, and set him on the true, universal path of holy grace. His knowledge did not come from reading books or keeping sectarian rules: God awakened it from within his own awareness. Whenever he grew confused, the Lord spoke to him like a loving parent: "Do not be bewildered, my son."

26

முன்னறியேன் பின்னறியேன் முடிபதொன்று மறியேன்
முன்னியுமுன் னாதும்கே மொழிந்தமொழி முழுதும்
பன்னிலையில் செறிகின்றோர் பலரும்மனம் உவப்பப்
பழுதுபடா வண்ணம்அருள் பரிந்தளித்த பதியே
தன்னிலையில் குறைவுபடாத் தத்துவப்பேர் ஒளியே
தனிமன்றுள் நடம்புரியஞ் சத்தியதற் பரமே
இந்நிலையில் இன்னும்என்றன் மயக்கமெலாந் தவிர்த்தே
எனைஅடிமை கொளல்வேண்டும் இதுசமயங் காணே.

*muṇṇariyēṇ piṇṇariyēṇ muṭipatonru mariyēṇ muṇṇiyumuṇ
nātuminkē molintamoli mulutum pannilaiyil cerikiṇṛōr
palarummaṇam uvappap palutupaṭā vaṇṇamaruḷ
parintaḷitta patiye taṇṇilaiyil kuṛaivupaṭāt tattuvappēr oḷiyē*

*taṇimaṇṇuḷ naṭampuriyañ cattiyataṇ paramē innilaiyil
inṇumenṇraṇ mayakkamelān tavirttē eṇai-aṭimai koḷalvēṇṭum
itucamayān kāṇē.*

TRANSLATION – I do not know the beginning, I do not know the end, I do not know any conclusion. O Lord, you lovingly bestowed grace so that many who gather in various states rejoice in their hearts without finding fault with any word spoken here, whether thought out or spontaneous. O great light of truth that never diminishes in its state. O supreme reality of truth who dances in the peerless hall. In this state, you must remove all my remaining delusions and take me as your servant. See, this is the right moment.

COMMENTARY – True spiritual wisdom does not rely on formal logic or knowing how things begin and end. The divine light of truth directly guides the speaker's words, making his spontaneous songs flawless and joyful to people of many different backgrounds. He asks this supreme reality to clear away whatever confusion remains in his mind and accept his complete surrender.

27

ஐயறிவிற் சிறிதும்அறிந் தனுபவிக்கத் தெரியா
தழுதுகளித் தாடுகின்ற அப்பருவத் தெளியேன்
மெய்யறிவிற் சிறந்தவருங் களிக்கஉனைப் பாடி
விரும்பிஅருள் நெறிநடக்க விடுத்தனைநீ யன்றோ
பொய்யறிவிற் புலைமனத்துக் கொடியேன்முன் பிறப்பில்
புரிந்தவம் யாததனைப் புகன்றருள வேண்டும்
துய்யறிவுக் கறிவாகி மணிமன்றில் நடஞ்செய்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சுகருபப் பொருளே.

*aiyaṇṇiṇiṇi ciritumaṇi taṇupavikkat teriyā taḷutukaḷit
tāṭukiṇṇa apparuvat teḷiyēṇ meyyaṇṇiṇi ciraṇtavaruṇ kaḷikka-
uṇaip pāṭi virumpi-aṇṇi neriṇaṭakaka viṭuttanaṇiṇi yaṇṇō
poyyaṇṇiṇi pulaiṇaṇattuk koṭiyēṇmuṇ piṇappil purintavam
yātataṇaip pukaṇṇaruḷa vēṇṭum tuyyaṇṇiṇiṇi karivāki*

*maṇimaṇṇṛi naṭaṇcey cuttapari pūraṇamāñ cukarūpap
poruḷē.*

TRANSLATION – I was a simpleton in that childhood stage, knowing nothing of how to experience even a little through the five senses, only crying, rejoicing, and playing. Did you not make me sing of you so that even those excelling in true knowledge rejoice, and set me to desire and walk the path of grace? You must graciously tell me what penance I, a cruel one with a base mind of false knowledge, performed in my past birth. O form of bliss, the pure, completely perfect reality who dances in the ruby hall, acting as the knowledge for pure knowledge.

COMMENTARY – Even as an ignorant child who only knew how to cry and play, the speaker was drawn to sing songs of grace that astonished the wise. He marvels at this unearned gift, wondering what past acts of devotion could possibly justify it. He credits all his spiritual knowledge entirely to the dancing light of divine perfection.

28

அருள்நிறைந்த பெருந்தகையே ஆனந்த அமுதே
அற்புதப்பொன் அம்பலத்தே ஆடுகின்ற அரசே
தெருள்நிறைந்த சிந்தையிலே தித்திக்குந் தேனே
செங்கனியே மதிஅணிந்த செஞ்சடைஎம் பெருமான்
மருள்நிறைந்த மனக்கொடியேன் வஞ்சமெலாங் கண்டு
மகிழ்ந்தினிய வாழ்வளித்த மாகருணைக் கடலே
இருள்நிறைந்த மயக்கம்இன்னுந் தீர்த்தருளல் வேண்டும்
என்னுடைய நாயகனே இதுதருணங் கானே.

*aruḷṇirainta peruntakaiyē āṇanta amutē arputappon
ampalattē āṭukiṇṇa aracē teruḷṇirainta cintaiyilē tittikkun
tēṇē ceṇkaṇiyē mati-aṇinta ceṇcaṭai-em perumān
maruḷṇirainta maṇakkoṭiyēṇ vañcamelān kaṇṭu makiḷṇtiṇiya
vāḷvalitta mākaruṇaik kaṭalē iruḷṇirainta mayakkamiṇṇun
tirttaruḷal vēṇṭum eṇṇuṭaiya nāyakaṇē itutaruṇaṇ kāṇē.*

TRANSLATION – O great noble one filled with grace. O nectar of bliss. O King who dances in the wondrous golden hall. O honey that tastes sweet in the clear mind. O ripe red fruit. Our Lord with red matted locks adorned with the moon. O great ocean of compassion who saw all the deceit of my cruel, delusion-filled mind and still joyfully granted me a sweet life. You must graciously clear away my remaining dark delusions. My Lord, see, this is the moment.

COMMENTARY – The divine appears here with traditional imagery of Siva, wearing the crescent moon in his matted red hair. A compassion so immense ignores human flaws and deceit, offering a sweet life instead of harsh judgment. Awestruck by this unearned grace, the speaker asks this great ocean of compassion to wash away the last of his inner darkness.

29

மன்னியபொன் னம்பலத்தே ஆனந்த நடஞ்செய்
மாமணியே என்னிருகண் வயங்கும்ஒளி மணியே
தன்னியல்பின் நிறைந்தருளுஞ் சத்துவபூ ரணமே
தற்பரமே சிற்பரமே தத்துவப்பே ரொளியே
அன்னியமில் லாதசுத்த அத்துவித நிலையே
ஆதியந்த மேதுமின்றி அமரந்தபரம் பொருளே
என்னியல்பின் எனக்கருளி மயக்கம்இன்னுந் தவிர்த்தே
எனைஆண்டு கொளல்வேண்டும் இதுதருணங் காணே.

*maṇṇiyapon ṇampalattē āṇanta naṭañcey māmaṇiyē
eṇṇirukaṇ vayaṅkumoli maṇiyē taṇṇiyalpiṇ niraṇtaruḷuṇ
cattuvapū raṇamē tarparamē ciṇparamē tattuvappē roḷiyē
aṇṇiyamil lātacutta attuvita nilaiyē ātiyanta mētumiṇri
amarntaparam poruḷē eṇṇiyalpiṇ eṇakkaruḷi
mayakkamiṇṇun tavirttē eṇai-āṇṭu koḷalvēṇṭum itutaruṇaṇ
kāṇē.*

TRANSLATION – O great gem who performs the dance of bliss in the enduring golden hall. O shining jewel of light in

my two eyes. O complete perfection of goodness who graciously abides in your own nature. O supreme reality. O supreme consciousness. O great light of truth. O pure non-dual state without any other. O supreme reality seated without beginning or end. Granting me grace fitting my nature, you must remove my remaining delusions and rule over me. See, this is the moment.

COMMENTARY – God is experienced both as an intimate, shining light in the eyes and as a boundless reality without beginning or end. It is a pure, non-dual state of oneness where nothing else exists. Recognizing this vast perfection, the speaker asks to be freed entirely from all worldly confusion so the divine can rule over him.

30

பூதநிலை முதற்பரமே நாதநிலை அளவும்
போந்தவற்றின் இயற்கைமுதற் புணர்ப்பெல்லாம் விளங்க
வேதநிலை ஆகமத்தின் நிலைகளெல்லாம் விளங்க
வினையேன்றன் உளத்திருந்து விளக்கியமெய் விளக்கே
போதநிலை யாய்அதுவுங் கடந்தஇன்ப நிலையாய்ப்
பொதுவினின்மெய் அறிவின்ப நடம்புரியும் பொருளே
ஏதநிலை யாவகைஎன் மயக்கம்இன்னுந் தவிர்த்தே
எனைக்காத்தல் வேண்டுகின்றேன் இதுதருணங் காணே.

*pūtanilai mutarparamē nātanilai aḷavum pōntavarriṇ
iṇṇarṇaimutar puṇarppellām viḷaṅka vētanilai ākamattiṇ
nilaikaḷelām viḷaṅka viṇaiyēṇṇaṇ ṇṇattiruntu viḷakkiyamey
viḷakkē pōtanilai yāyatuvuṇ kaṭanta-iṇṇa nilaiyāy
potuṇiṇṇmey ariṇṇa naṭampuriyum poruḷē ētanilai
yāvakai-eṇ mayakkamiṇṇun tavirttē eṇaikkāttal vēṇṇukiṇṇē
itutaruṇaṇ kāṇē.*

TRANSLATION – O true lamp who sat in my karmic heart and illuminated it to reveal the nature and combinations of everything from the physical elements up to the supreme state of sound, and to make clear all the states of the Vedas

and Agamas. O reality who exists as the state of knowledge and the state of bliss beyond it, performing the dance of true knowledge and bliss in the common hall. I ask you to protect me by removing my remaining delusions so no harmful state befalls me. See, this is the moment.

COMMENTARY – The divine acts as a lamp lit directly within the human heart. This inner light reveals the deepest workings of the physical world, the true meanings of ancient scriptures like the Vedas and Agamas, and the highest spiritual states of sound and bliss. The speaker asks this supreme light of true knowledge to guide him safely past all harm.

31

செவ்வண்ணத் திருமேனி கொண்டொருபாற் பசந்து
திகழ்படிக வண்ணமொடு தித்திக்குங் கனியே
இவ்வண்ணம் எனமறைக்கும் எட்டாமெய்ப் பொருளே
என்னுயிரே என்னுயிர்க்குள் இருந்தருளும் பதியே
அவ்வண்ணப் பெருந்தகையே அம்பலத்தே நடஞ்செய்
ஆரமுதே அடியேனிங் ககமகிழ்ந்து புரிதல்
எவ்வண்ணம் அதுவண்ணம் இசைத்தருளல் வேண்டும்
என்னுடைய நாயகனே இதுதருணங் காணே.

*cevvaṇṇat tirumēṇi koṇṭorupār pacantu tikaḷpaṭika
vaṇṇamoṭu tittikkuṇ kaniyē iṣvaṇṇam eṇamaraiṅkum
eṭṭāmey pporuḷē eṇṇuyirē eṇṇuyirṅkuḷ iruntaruḷum patiyē
aṣvaṇṇap peruntakaiyē ampalattē naṭaṇcey āramutē
aṭiyēṇiṅ kakamakilntu purital eṣvaṇṇam atuvaṇṇam
icaittaruḷal vēṇṭum eṇṇuṭaiya nāyakaṇē itutaruṇaṅ kāṇē.*

TRANSLATION – You have a red sacred body, green on one side, and you shine with the color of crystal. O sweet fruit! O true Reality beyond the reach of the Vedas, which cannot define you by saying you are like this. O my life! O Lord who graciously resides within my life! O Great One of such magnificence! O rare nectar dancing in the Hall! You must

instruct me how I, your servant, should act here with a joyful heart. O my Master, see that this is the right moment.

COMMENTARY – The poet asks the divine for immediate guidance on how to live and act with a joyful heart. He visualizes God shining like crystal and bearing a form that is red on one half and green on the other, symbolizing the perfect balance of masculine and feminine energies. Though the Vedas, the ancient sacred scriptures, fail to fully describe this ultimate reality, the poet knows this presence intimately because it resides within his own soul. He turns to this inner Master, who performs a cosmic dance in the open space of consciousness, to reveal the right path forward.

002. THE GARLAND OF THE LIGHT OF GRACE - ARUṬPIRAKĀSA MĀLAI - அருட்பிரகாச மாலை

Editor's note: verse 78, kammaṭiyā (கம்மடியா): Thozhuvur Velayutha Mudaliar read kammaṭiyar (கம்மடியர்); the author's handwriting allows both readings.

1

உலகமெலாம் உதிக்கின்ற ஒளிநிலைமெய் யின்பம்
உறுகின்ற வெளிநிலையென்றுபயநிலை யாகி
இலகியநின் சேவடிகள் வருந்தியிட நடந்தே
இரவில்எளி யேன்இருக்கும் இடந்தேடி அடைந்து
கலகமிலாத் தெருக்கதவங் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
களித்தெனைஅங் கழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்
அலகில்அருட் கடலாம்உன் பெருமையைஎன் என்பேன்
ஆனந்த வல்லிமகிழ் அருள்நடநா யகனே.

ulakamelām utikkiṇra oḷinilaimey yinṇam urukiṇra
veḷinilaiyeṇ ṛupayanilai yāki ilakiyaṇiṇ cēvaṭikaḷ varuntiyiṭa
naṭantē iravileḷi yēṇirukkum iṭantēṭi aṭaintu kalakamilāt
terukkatavaṇ kāppavilḷkap purintu kaḷittenai-aṇ kaḷaittenatu
kaiyiloṇru koṭuttāy alakilaruṭ kaṭalāmuṇ perumaiyai-eṇ
eṇpēṇ āṇanta vallimakīḷ aruḷṇaṭanā yakaṇē.

TRANSLATION – O Lord of the dance of grace who delights Ananda Valli! Your beautiful red feet shine as the dual states: the state of light from which all worlds arise and the state of space where true bliss is experienced. Walking until those feet ached, you searched for and reached the place where this poor one was in the night. You opened the lock of the peaceful street door, joyfully called me there, and gave something into my hand. What can I say of your greatness, you who are an infinite ocean of grace?

COMMENTARY – The divine is the source of all light and the vast space of ultimate bliss, yet it acts with stunning intimacy. God searches in the dark, walking until His own feet ache, just to find a single poor soul. The immense creator of the universe stands at an ordinary street door to place a gift directly into a human hand.

2

ஒளிவண்ணம் வெளிவண்ணம் என்றனந்த வேத
உச்சியெலாம் மெச்சுகின்ற உச்சமல ரடிகள்
அளிவண்ணம் வருந்தியிட நடந்தருளி அடியேன்
அடைந்தவிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
களிவண்ணம் எனைஅழைத்தென் கையில்வண்ணம் அளித்த
கருணைவண்ணந் தனைவியந்து கருதும்வண்ணம் அறியேன்
தெளவிண்ண முடையர்அன்பு செய்யும்வண்ணம் பொதுவில்
தெய்வநடம் புரிகின்ற சைவபரம் பொருளே.

*olivaṇṇam velivaṇṇam eṇṇaṇanta vēta ucciyelām meccukinra
uccamala raṭikaḷ aḷivaṇṇam varuntiyiṭa naṭantarūḷi aṭiyēṇ
aṭaintaviṭa taṭaintukata vantirakkap purintu kaḷivaṇṇam
eṇai-aḷaitteṇ kaiyilvaṇṇam aḷitta karuṇaivaṇṇan
taṇaiviyaṇtu karutumvaṇṇam ariyēṇ tauviṇṇa muṭaiyaranpu
ceyyumvaṇṇam potuvil teyvanaṭam purikiṇra caivaparam
porulē.*

TRANSLATION – O Supreme Reality who performs the divine dance in the common hall so that those of clear understanding may offer their love! The crowns of the endless Vedas praise your supreme flower-like feet as the form of light and the form of space. Graciously walking until those tender feet ached, you reached the place where I was and opened the door. You joyfully called me and placed something beautiful in my hand. I do not know how to marvel at or even conceive of the nature of your grace.

COMMENTARY – The ancient scriptures praise the divine feet as the vastness of light and space, high above human

reach. Yet those same exalted feet are tender, and they willingly ache to seek out the devotee in person. The experience leaves the heart in pure awe of a grace that brings the supreme reality right to a humble doorway.

3

திருமாலும் உருமாறிச் சிரஞ்சீவி யாகித்
தேடியுங்கண் டறியாத சேவடிகள் வருந்த
வருமாலை மண்ணுறத்தப் பெயர்த்துநடந் தருளி
வஞ்சகனேன் இருக்குமிடம் வலிந்திரவில் தேடித்
தெருமாலைக் கதவுதனைத் திறப்பித்து நின்று
செவ்வண்ணத் திடைப்பசந்த திருமேனி காட்டிக்
குருமாலைப் பெருவண்ணக் கொழுந்தொன்று கொடுத்தாய்
குருமணிநின் திருவருளைக் குறித்துமகிழ்ந் தனனே.

*tirumālum urumāric cirañcīvi yākit tēṭiyuṅkaṇ ṭarīyāta
cēvaṭikaḷ varunta varumālai maṇṇurattap peyarttunaṭan
taruḷi vañcakaṇēṇ irukkumiṭam valintiravil tēṭit terumālaik
katavutaṇait tirappittu niṇru cevvaṇṇat tiṭaippacanta
tirumēni kāṭṭik kurumālaip peruvaṇṇak koḷuntoṇru koṭuttāy
kurumaṇiniṇ tiruvaruḷaik kurittumakiḷn taṇaṇē.*

TRANSLATION – O supreme jewel! Even Vishnu took another form to live long and searched for your red feet but could not find them. Walking graciously on the earth until those very feet ached, you purposefully searched in the night for the place where this deceitful one stayed. You opened the street door, stood there, and revealed your divine form glowing golden-green amidst the red. You gave me a great, colorful, and radiant tender flame. I rejoiced contemplating your divine grace.

COMMENTARY – Even the greatest gods of the old traditions search the cosmos for the divine reality and fail to find it. But here, that supreme reality actively hunts through the night for someone who feels entirely unworthy.

God steps through the door in glowing colors to hand over a bright, living flame of grace.

4

அன்றொருநாள் இரவிடைவந் தணிக்கவந் திறப்பித்
தருண்மலர்ச்சே வடிவாயிற் படிப்புறத்தும் அகத்தும்
மன்றவைத்துக் கொண்டென்னை வரவழைத்து மகனே
வருந்தாதே இங்கிதனை வாங்கிக்கொள் ளென்ன
ஒன்றுசிறி யேன்மறுப்ப மறித்தும்வலிந் தெனது
ஒருகைதனிற் கொடுத்திங்கே உறைதிஎன்று மறைந்தாய்
இன்றதுதான் அனுபவித்துக் கிசைந்ததுநா யடியேன்
என்னதவம் புரிந்தேனோ இனித்துயரொன் றிலனே.

*an̄rorunāl iraviṭaivan taṇikkavan tirappit taruṇmalarccē
vaṭivāyir paṭippurattum akattum maṇṇavaittuk koṇṭeṇṇai
varavaḷaittu makaṇē varuntātē in̄kitanai vāṇkikkoḷ leṇṇa
on̄ruciri yēṇmaruppa marittumvalin teṇatu orukaitanir
koṭuttin̄kē uraiti-eṇṇu maraintāy in̄ratutāṇ aṇupavittuk
kicaintatunā yaṭiyēṇ eṇṇatavam purintēṇō in̄ittuyaron̄ rilāṇē.*

TRANSLATION – One day in the past, you came in the night, drew near, and opened the door. Placing your graceful, flower-like red feet firmly outside and inside the threshold, you summoned me. You said, "Son, do not sorrow. Take this." When this lowly one refused, you insisted, forcefully placed it in my hand, and vanished, saying, "Dwell here." Today I, a lowly servant, am ready to experience it. What penance have I done? I have no more sorrow now.

COMMENTARY – The divine approaches with the warmth of a parent, calling out directly to soothe all sorrow. When human insecurity hesitates and tries to refuse the gift, grace simply overrides it. God forces the blessing into his hand and commands him to stay rooted in that joy, wiping away all future grief.

5

இரவில்அடி வருந்தநடந் தெழிற்கதவந் திறப்பித்
தெனைஅழைத்து மகனேநீ இவ்வுலகிற் சிறிதும்
சுரவிடைநெஞ் சயர்ந்திளைத்துக் கலங்காதே இதனைக்
களிப்பொடுவாங் கெனஎனது கைதனிலே கொடுத்து
உரவிடைஇங் குறைமகிழ்ந் தெனத்திருவாய் மலர்ந்த
உன்னுடைய பெருங்கருணைக் கொப்பிலைஎன் புகல்வேன்
அரவிடையில் அசைந்தாட அம்பலத்தி னடுவே
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் தாட்டுகின்ற அரகே.

*iravilaṭi varuntanaṭan telirkatavan tīrappit teṇai-āḷaittu
makaṇēṇi ivvulakir cīritum curaviṭaineṇ cayarntiḷaittuk
kalaṅkāṭē itaṇaik kaḷippoṭuvāṅ keṇa-eṇatu kaitaṇilē koṭuttu
uraviṭai-iṅ kuṛaimakiḷn teṇattiruvāy malarnta unṇuṭaiya
perunkaruṇaik koppilai-eṇ pukaḷvēṇ araviṭaiyil acaintāṭa
ampalatti ṇaṭuvē āṇantat tīrunaṭaṇcey tāṭṭukiṇra aracē.*

TRANSLATION – O King who performs the divine dance of bliss in the center of the hall, making the serpent on your waist sway! Walking in the night until your feet ached, you opened the beautiful door and called me. You said, "Son, do not let your heart grow weary, faint, or confused in the wilderness of this world. Take this with joy." Placing it in my hand, you opened your divine mouth and said, "Dwell here firmly in joy." Your great grace has no equal. What can I say?

COMMENTARY – Worldly life often feels like a harsh wilderness that drains the heart and confuses the mind. The divine brings a direct cure for this exhaustion, handing over a gift meant to be taken with pure joy. The cosmic dancer stops to offer deep, unshakable comfort, telling the soul exactly how to survive the world.

6

இயங்காத இரவிடைஅன் றொருநாள்வந் தெளியேன்

இருக்குமிடந் தனைத்தேடிக் கதவுதிறப் பித்துக்
கயங்காத மலரடிகள் கவின்வாயிற் படியின்
கடைப்புறத்தும் அகத்தும்வைத்துக் களித்தெனைஅங்
கழைத்து
மயங்காதே இங்கிதனை வாங்கிக்கொண் டுலகில்
மகனேநீ விளையாடி வாழ்களன உரைத்தாய்
புயங்காநின் அருளருமை அறியாது திரிந்தேன்
பொய்யடியேன் அறிந்தின்று பூரித்தேன் உளமே.

*iyāṅkāta iraviṭai-aṇ ṛorunālvān teḷiyēṇ irukkumiṭan
taṇaittēṭik katavutirap pittuk kayāṅkāta malaratīka!
kaviṇvāyir paṭiyiṇ kaṭaippurattum akattumvaittuk
kaḷittenai-aṇ kaḷaittu mayāṅkāte iṅkitānai vāṅkikkōṇ ṭulakil
makaṇēṇi vḷaiyāṭi vāḷka-eṇa uraittāy puyāṅkāniṇ
aruḷarumai ariyātu tirintēṇ poyyaṭiyēṇ arintinru pūrittēṇ
uḷamē.*

TRANSLATION – One day during the still night, you came seeking poor me. You searched for my dwelling and made me open the door. You placed your unfading flower-like feet on the beautiful doorstep, one outside and one inside. You joyfully called me there and said, "Do not be bewildered. Take this here in the world. My son, play and live happily." O Lord who wears the serpent, I wandered without knowing the rarity of your grace. Today I, a false devotee, finally understand it, and my heart swells with joy.

COMMENTARY – The Divine does not wait for the soul to find Him; He comes seeking the devotee in the dark. Like a loving parent, He stands at the threshold, offers a mysterious gift of grace, and tells him to live joyfully. Though the young poet did not grasp its immense value at the time, the memory now fills him with joy.

மருநாள மலரடிஒன்றுள்ளகத்தே பெயர்த்து
வைத்துமகிழ்ந் தெனைஅழைத்து வாங்கிதனை என்று
தருநாளில் யான்மறுப்ப மறித்தும்வலிந் தெனது
தடங்கைதனிற் கொடுத்திங்கே சார்கன உரைத்தாய்
வருநாளில் அதனருமை அறிந்துமகிழ் கின்றேன்
மணிமன்றுள் நடம்புரியும் மாணிக்க மணியே.

*orunāḷaṇ riravilaṭi varuntanaṭan taṭiyēṇ urra-iṭan taṇaittēṭik
katavutirap pittu marunāḷa malarati-onṛullakattē peyarttu
vaittumakiḷn teṇai-āḷaittu vāṅkitaṇai eṇṛu tarunāḷil
yāṇmaruppa maṛittumvalin teṇatu taṭaṅkaitaṇiṛ koṭuttinṅē
cārka-eṇa uraittāy varunāḷil ataṇarumai aṛintumakiḷ kiṇṛēṇ
maṇimaṇṛuḷ naṭampuriyum māṇikka maṇiyē.*

TRANSLATION – One night you walked until your feet ached. You searched for the place where this devotee stayed and made the door open. Placing one fragrant flower-foot inside, you rejoiced and called me. You said, "Take this." When you offered it and I refused, you insisted, forced it into my broad hands, and told me, "Join here." In these coming days, I understand its rarity and rejoice. O ruby gem dancing in the gem-set hall!

COMMENTARY – Grace is sometimes given even when the soul feels unready or afraid to accept it. God walks until His feet ache just to find the devotee, pressing the gift into his hands despite his hesitation. It is a vivid picture of divine persistence and unconditional love.

8

நெடுமாலும் பன்றிஎன நெடுங்காலம் விரைந்து
நேடியுங்கண் டறியாது நீடியபூம் பதங்கள்
தொடுமாலை யெனவருபூ மகள்முடியிற் சூட்டித்
தொல்வினையேன் இருக்குமிடந் தனைத்தேடித் தொடர்ந்து
கடுமாலை நடுஇரவிற் கதவுதிறப் பித்துக்
கடையேனை அழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்துக்

கொடுமாலை விடுத்துமகிர் எனத்திருவாய் மலர்ந்தாய்
குணக்குன்றே இந்நாள்நின் கொடையைஅறிந் தனனே.

*neṭumālum paṇṇi-eṇa neṭuṅkālam viraintu nēṭiyuṅkaṇ
ṭariyātu nīṭiyapūm pataṅkaḷ toṭumālai yeṇavarupū
makalmutiyiṇ cūṭṭit tolviṇaiyēṇ irukkumiṭan taṇaittēṭit
toṭarntu kaṭumālai naṭu-iraviṇ katavutirap pittuk kaṭaiyēṇai
alaittenatu kaiyilonṇu koṭuttuk koṭumālai viṭuttumakir
eṇattiruvāy malarntāy kuṇakkunrē innāḷṇiṇ koṭaiyai-aṇin
taṇaṇē.*

TRANSLATION – Tall Thirumal searched for a long time as a rushing boar but could not find them. Yet you placed those tall flower-feet on the crown of the earth maiden who approached like a worn garland. You tracked down the dwelling of this devotee bound by old karma. In the dead of the dark night, you made me open the door. You called the lowest of the low, placed something in my hand, and opened your holy mouth to say, "Cast away your cruel delusion and rejoice." O mountain of virtues, today I understand your gift.

COMMENTARY – Traditional lore tells of the god Thirumal taking the form of a boar to dig for the bottom of the divine feet, failing completely. Yet those same unsearchable feet willingly walk through the dark night to stand at a humble devotee's door. The supreme reality lowers itself entirely to lift up the lowest of the low.

9

மறைமுடிக்கு மணியாகி வயங்கியசே வடிகள்
மண்மீது படநடந்து வந்தருளி அடியேன்
குறைமுடிக்கும் படிக்கதவந் திறப்பித்து நின்று
கூவிஎனை அழைத்தொன்று கொடுத்தருளிச் செய்தாய்
கறைமுடிக்குங் களத்தரசே கருணைநெடுங் கடலே
கண்ணோங்கும் ஒளியேசிறி கனவெளிக்குள் வெளியே
பிறைமுடிக்குஞ் சடைக்கடவுட் பெருந்தருவே குருவே

பெரியமன்றுள் நடம்புரியும் பெரியபரம் பொருளே.

*maraimuṭikku maṇiyāki vayanḱiyacē vaṭikaḷ maṇmītu
paṭanaṭantu vantarūḷi aṭiyēṇ kuraimuṭikkum paṭikkatavan
tirappittu niṇru kūvi-eṇai alaittonṇru koṭuttarūḷic ceytāy
karaimuṭikkuṇ kaḷattaracē karuṇainētuṇ kaṭalē kaṇṇōṇkum
oliyēcir kaṇavelikkul veliyē piraimuṭikkuṇ caṭaikkaṭavut
peruntaruvē kuruvē periyamaṇṇuḷ naṭampuriyum
periyaparam porulē.*

TRANSLATION – Your red feet shine as the crest-jewel of the Vedas. Those feet walked upon the earth to come to me. To end my flaws, you made the door open, stood there, called out to me, and gave me a gift of grace. O King with the dark-stained neck, O vast ocean of compassion! O light rising in the eye, O space within the dense space of consciousness! O great tree of a God with the crescent moon on your matted hair, O Guru! O great Supreme Reality dancing in the grand hall!

COMMENTARY – The ancient scriptures, the Vedas, hold the divine feet as their ultimate pinnacle. But rather than remaining an abstract truth, this supreme reality takes on form and walks on the common earth. God personally crosses the distance to cure the human heart of its flaws.

10

அன்றகத்தே அடிவருந்த நடந்தென்னை அழைத்திங்
கஞ்சாதே மகனேஎன் றளித்தனைஒன் றதனைத்
துன்றகத்துச் சிறியேன் நான் அறியாது வறிதே
சுழன்றதுகண் டிரங்கிமிகத் துணிந்துமகிழ் விப்பான்
இன்றகத்தே புகுந்தருளி எனக்கதனைத் தெரிவித்
தின்புறச்செய் தருளியநின் இரக்கம்எவர்க் குளதோ
மன்றகத்து நடம்புரிந்து வயங்கும்ஒரு குருவே
வல்லவரெல் லாம்வணங்கும் நல்லபரம் பொருளே.

*aṇṛakattē aṭivarunta naṭantennai alaittin kañcātē makaṇē-eṇ
raḷittanai-on ṛataṇait tuṇṛakattuc ciṛiyēṇ nāṇ aṛiyātu vaṛitē
cuḷaṇṛatukaṇ ṭiraṇkimikat tuṇintumakiḷ vippāṇ iṇṛakattē
pukuntaruḷi eṇakkataṇait terivit tiṇṇuraccey taruḷiyaniṇ
irakkamevark kuḷatō maṇṛakattu naṭampurintu
vayaṇkumoru kuruvē vallavarel lāmvaṇaṇkum nallaparam
poruḷē.*

TRANSLATION – That day you walked into my home until your feet ached, called me, and said, "Fear not, my son." You gave me something. Being small and dense of mind, I did not understand it and wandered in vain. Seeing this, you took pity. Firmly resolving to bring me joy, you entered my home today, revealed its meaning to me, and gave me bliss. Who else possesses your compassion? O unique Guru who shines dancing in the hall! O good Supreme Reality worshipped by all the mighty!

COMMENTARY – Divine compassion does not abandon the devotee when a gift of grace is misunderstood. Seeing the soul wander in confusion, God returns later to explain the gift and awaken true joy. Spiritual understanding takes time, and the supreme reality provides both the gift and the wisdom to finally understand it.

11

அன்பர்மனக் கோயிலிலே அமர்ந்தருளி விளங்கும்
அரும்பொருளாம் உனதுமல ரடிவருந்த நடந்து
வன்பர்களில் தலைநின்ற வஞ்சகனேன் இருந்த
மனைக்கதவு திறப்பித்து மகிழ்ந்தெனைஅங் கழைத்துத்
துன்பமெலாம் நீங்குகஇங் கிதுதனைவாங் குகநீ
தொழும்பன்என்ற என்னுடைய துரையேநின் னருளை
என்பகர்வேன் என்வியப்பேன் எங்ஙனம்நான் மறப்பேன்
என்உயிருக் குயிராகி இலங்கிசற் குருவே.

*aṇparmaṇak kōyililē amarntaruḷi viḷaṇkum arumporuḷām
uṇatumala raṭivarunta naṭantu vaṇparkaḷil talainiṇṛa*

*vañcakanēṇ irunta maṇaikkatavu tīrappittu maḱiḷntēnai-aṇ
kaḷaittuṭ tuṇpamelāṁ nīṇkuka-iṇ kitutaṇaiṁvāṇ kukaṇī
toḷumpaṇēṇṛa eṇṇuṭaiya turaiyēṇiṇ ṇarulaḱ eṇpakarvēṇ
eṇṇiyappēṇ eṇṇaṇaṁnāṇ marappēṇ eṇṇuyiruk kuyirāḱi
ilaṇkicar kuruvē.*

TRANSLATION – O rare treasure seated and shining in the temple of devotees' minds! You walked to the house where I, the chief among cruel deceivers, stayed, until Your lotus feet ached. You had the door opened, joyfully called me there, and said, "May all your sorrows vanish. Take this here. You are My servant." O my Lord! How can I speak of Your grace? How can I marvel at it? How can I ever forget it, O true Guru who shines as the life of my life?

COMMENTARY – God does not wait for the perfect seeker. The Divine searches actively for the lost, walking until His feet ache to find a person who feels entirely unworthy and deceitful. The grace offered here comes as a sudden, joyful gift that claims the soul and wipes away its sorrow.

12

ஞாலநிலை அடிவருந்த நடந்தருளி அடியேன்
நண்ணும்இடந் தனிற்கதவம் நன்றுதிறப் பித்துக்
காலநிலை கருதிமனங் கலங்குகின்ற மகனே
கலங்காதே என்றெனது கையில்ஒன்று கொடுத்துச்
சிலநிலை உறவாழ்க எனத்திருவாய் மலர்ந்த
சிவபெருமான் நின்பெருமைத் திருவருள்என் னென்பேன்
ஆலநிலை மணிகண்டத் தரும்பெருஞ்சீர் ஒளியே
அம்பலத்தில் திருநடஞ்செய் தாட்டுகின்ற அரசே.

*ñālanilai aṭivarunta ṇaṭantarulaḱ aṭiyēṇ naṇṇumiṭan
taṇīrkataṁvaṁ naṇṇrutirap pittuk kālanilai karutimaṇaṇ
kalaṇkukinṛa maḱaṇē kalaṇkāṭē eṇṇēṇatu kaiyiloṇṇu koṭuttuc
cīlanilai uravāḷka eṇattiruvāy malarnta civaperumaṇ
niṇperumait tiruvaruḷeṇ ṇēṇṇēṇ ālanilai maṇikaṇṭat*

tarumperuñcīr oḷiyē ampalattil tirunaṭañcey tāṭṭukinra aracē.

TRANSLATION – Graciously walking on the earth until Your feet ached, You had the door to my dwelling fully opened. You told me, "O son whose mind is troubled thinking of the nature of time, do not be troubled." Giving something into my hand, Your divine mouth blossomed and said, "Live in a state of virtue." O Lord Siva! What can I say of Your great divine grace? O rare and immensely glorious Light, possessing a beautiful neck that holds the dark poison! O King who performs the divine dance in the Hall!

COMMENTARY – The fear of time and mortality often troubles the human mind. The Divine steps directly into this anxiety, opening the door to tell the seeker not to fear. To reassure the soul, God places a tangible gift of grace into their hand and simply commands them to live a virtuous life. The verse recalls the traditional image of God swallowing dark poison to save the world, showing a grace that absorbs the dangers of life.

13

இருள்நிறைந்த இரவில்அடி வருந்தநடந் தடியேன்
இருக்குமிடந் தனைத்தேடிக் கதவுதிறப் பித்து
மருள்நிறைந்த மனத்தாலே மயங்குகின்ற மகனே
மயங்காதே என்றென்னை வரவழைத்துப் புகன்று
தெருள்நிறைந்த தொன்றெனது செங்கைதனிற் கொடுத்துத்
திகழ்ந்துநின்ற பரம்பொருள்நின் திருவருள்என் னென்பேன்
அருள்நிறைந்த மெய்ப்பொருளே அடிமுடிஒன் றில்லா
ஆனந்த மன்றில்நடம் ஆடுகின்ற அரசே.

*iruḷṇirainta iravilaṭi varuntanaṭan taṭiyēṇ irukkumiṭan
taṇaittēṭik katavutirap pittu maruḷṇirainta maṇattālē
mayankukinra maṇaṇē mayankātē eṇṇennai varavalaṭittup
pukaṇru teruḷṇirainta tonṇēṇatu ceṇkaitaṇiṇ koṭuttut
tikaḷntuninra paramporuḷṇiṇ tiruvaruḷēṇ nenpēṇ aruḷṇirainta*

meypporuḷē aṭimuṭi-on rillā āṇanta manrīlnaṭam āṭukiṇra aracē.

TRANSLATION – In the dark night, You walked until Your feet ached, searched for the place where I live, and had the door opened. You summoned me and said, "O son who is bewildered by a mind filled with delusion, do not be bewildered." You placed a thing of pure clarity into my fair hand. O Supreme Reality who stood in splendor! What can I say of Your divine grace? O Reality filled with grace! O King who dances in the Hall of Bliss that has no beginning and no end!

COMMENTARY – Spiritual blindness feels like a dark night or a deluded mind. The Divine actively pierces this darkness, tracking down the bewildered soul to offer comfort. By placing a thing of pure clarity into the seeker's hand, God replaces confusion with the direct experience of the Supreme Reality, who dances endlessly in pure bliss.

14

கன்மயமுங் கனிவிக்குந் திருவடிகள் வருந்தக்
கடைப்புலையேன் இருக்குமிடந் தனைத்தேடி நடந்து
தொன்மயமாம் இரவினிடைக் கதவுதிறப் பித்துத்
துணிந்தழைத்தென் கைதனிலே தூயஒன்றை யளித்து
வன்மயமில் லாமனத்தால் வாழ்கஎன உரைத்த
மாமணிநின் திருவருளின் வண்மையைஎன் என்பேன்
தன்மயமே சின்மயப்பொன் அம்பலத்தே இன்பத்
தனிநடஞ்செய் தருளுகின்ற தத்துவப்பே ரொளியே.

*kaṇmayamuṅ kaṇivikkun tiruvaṭikaḷ varuntak
kaṭaippulaiyēṇ irukkumiṭan taṇaittēṭi naṭantu toṇmayamām
iraviṇṇaiṭaik katavutirap pittut tuṇintaḷaitteṇ kaitaṇilē tūya-
onṇrai yaḷittu vaṇmayamil lāmaṇattāl vāḷka-eṇa uraitta
māmaṇiṇiṇ tiruvaruḷiṇ vaṇmaiyai-eṇ eṇpēṇ taṇmayamē
ciṇmayappon ampalattē inpat taṇinaṭaṇcey taruḷukiṇra
tattuvappē roḷiyē.*

TRANSLATION – You walked until Your divine feet, which can melt even stones, ached, searching for the place where I, the lowest wretch, live. In the middle of the ancient night, You had the door opened, called me with resolve, and placed a pure thing into my hand. You said, "Live with a mind free of cruelty." O great Gem, what can I say of the bounty of Your divine grace? O self-existent Reality! O supreme Light of Truth who graciously performs the matchless dance of bliss in the golden Hall of pure consciousness!

COMMENTARY – True grace demands a transformation of the heart. When the Divine arrives in the middle of the night to hand over a pure gift, the accompanying command is to live with a mind entirely free of cruelty. This reflects the core teaching of Jeevakarunyam (compassion for all living beings), showing that spiritual life requires abandoning all harshness toward others.

15

பிரணவத்தின் அடிமுடியின் நடுவினும்நின் நோங்கும்
பெருங்கருணைத் திருவடிகள் பெயர்ந்துவருந் திடவே
கரணமுற்று நடந்தடியேன் இருக்குமிடந் தேடிக்
கதவுதிறப் பித்தருளிக் கடையேனை அழைத்துச்
சரணமுற்று வருந்தியஎன் மகனேஇங் கிதனைத்
தாங்குஎன் றொன்றெனது தடங்கைதனிற் கொடுத்து
மரணமற்று வாழ்கஎனத் திருவார்த்தை அளித்தாய்
மன்றுடையாய் நின்அருளின் வண்மைஎவரக் குளதே.

*pirāṇavattiṇ aṭimuṭiyiṇ naṭuvinūmniṇ rōṅkum peruṅkaruṇait
tiruvaṭikaḷ peyarntuvarun tiṭavē karaṇamurru naṭantaṭiyēṇ
irukkumiṭan tēṭik katavutiṇap pittaruḷik kaṭaiyēṇai alaittuc
caraṇamurru varuntiya-eṇ makaṇē-in kitaṇait tāṅku-eṇ
roṇṇenatu taṭaṅkaitaṇiṇ koṭuttu maraṇamaṇṇu vālka-eṇat
tiruvārttai aḷittāy maṇṇuṭaiyāy niṇaruḷiṇ vaṇmai-evark
kuḷatē.*

TRANSLATION – You moved Your greatly compassionate divine feet, which stand supreme at the base, crown, and middle of the Pranava, walking purposefully until they ached. You searched for the place where I live, graciously had the door opened, and called me, the lowest of all. You said, "O My son who suffered seeking refuge, hold this here," and gave something into my broad hand. You offered the divine word, "Live without death." O Lord of the Hall! Who else possesses the bounty of Your grace?

COMMENTARY – The ultimate promise of this spiritual path is a life beyond mortality. The Divine, whose feet span the very foundation of Pranava (the sacred syllable Om), searches out the lowest seeker to deliver a supreme guarantee. By placing the gift of grace into the seeker's hand, God speaks the defining command of this teaching: to live a life free from death.

16

ஒங்காரத் துள்ளொளியாய் அவ்வொளிக்குள் ஒளியாய்
உபயவடி வாகியநின் அபயபதம் வருந்த
ஈங்கார நடந்திரவில் யானிருக்கும் இடம்போந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கென்னைவலிந் தழைத்துப்
பாங்காரும் வண்ணம்ஒன்றென் கைதனிலே அளித்துப்
பண்பொடுவாழ்ந் திடுகஎனப் பணித்தபரம் பொருளே
ஆங்கார வண்ணம்அகன் றதைஅறிந்து மகிழ்ந்தே
அனுபவிக்கின் றேன்பொதுவில் ஆடுகின்ற அரசே.

*onkārat tulloḷiyāy avvoḷikkul oḷiyāy upayavaṭi vākiyaṇiṇ
apayapatam varunta īnkāra naṭantiravil yāṇirukkum
iṭampōn telīrkataṭavan tirappittan keṇṇaivalin talaittuṭ
pāṇkārūm vaṇṇamonreṇ kaitaṇilē aḷittuṭ paṇpoṭuvāḷn tiṭuka-
eṇaṭ paṇittaparam poruḷē āṇkāra vaṇṇamakaṇ ratai-aṇintu
maḷiṇtē aṇupavikkīṇ rēṇpotuvil āṭukiṇṇa aracē.*

TRANSLATION – You are the inner light of the primal sound Om, and the light within that light. Your fearless feet of dual

form endured hardship as you walked here in the night. You came to where I dwell, opened the beautiful door, and forcefully called me. You placed a beautiful thing in my hand and instructed me to live a noble life, O Supreme Reality. Casting away all ego, I understand this, rejoice, and experience it, O King who dances in the public hall.

COMMENTARY – The supreme light that rests deep inside the primal sound Om did not wait to be found. God personally walked through the dark night to reach the poet's door. By seeking him out and pressing a gift into his hand, the divine presence sweeps away the last traces of human ego. Grace here is a sudden, personal visitation that commands the recipient to live a noble life.

17

அரிபிரமா தியரெல்லாம் அறிந்தணுக ஒண்ணா
அரும்பெருஞ்சீர் அடிமலர்கள் அன்றொருநாள் வருந்தக்
கரிஇரவில் நடந்தருளி யானிருக்கு மிடத்தே
கதவுதிறப் பித்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்து
உரிமையொடு வாழ்கஎன உரைத்ததுவும் அன்றி
உவந்தின்றை இரவினும்வந் துணர்த்தினைஎன் மீது
பிரியமுனக் கிருந்தவண்ணம் என்புகல்வேன் பொதுவில்
பெருநடஞ்செய் அரசேஎன் பிழைபொறுத்த குருவே.

*aripiramā tiyarellām aṛintaṇuka oṇṇā arumperuñcīr
aṭimalarkaḷ aṇṇorunāḷ varuntak kari-iraviḷ naṭantarūḷi
yāñirukku miṭattē katavutiṛap pittenatu kaiyiloṇṇu koṭuttu
urimaiyoṭu vāḷka-eṇa uraittatuvum aṇṇi uvantiṇṇai
iraviṇumvan tuṇarttiṇai-eṇ miṭu piṛiyamuṇak
kiruntavaṇṇam eṇpukalvēṇ potuvil perunaṭaṇcey aracē-eṇ
piḷaiporuṭta kuruvē.*

TRANSLATION – Vishnu, Brahma, and all the gods cannot comprehend or approach your rarely glorious lotus feet. Yet on that day, your feet endured hardship as you walked in the pitch-dark night to where I live. You opened the door,

placed something in my hand, and told me to live with rightful authority. You gladly came this night as well and awakened my realization. How can I describe your great love for me? O King who performs the great dance in the public hall, O Guru who forgave my faults.

COMMENTARY – There is a deep contrast between the great gods of tradition and a humble devotee. Vishnu and Brahma cannot even glimpse the feet of the Supreme Lord. Yet those same feet endured the hardship of walking through a pitch-dark night simply to find an ordinary person. This shows that ultimate grace is not won by divine status or power. It is given freely through immense, unmerited love.

18

காரணன்னன் றுரைக்கின்ற நாரணனும் அயனும்
கனவிடத்துங் காண்பரிய கழலடிகள் வருந்த
ஊரணவி நடந்தெளியேன் உறையும்இடந் தேடி
உவந்தெனது கைதனிலே ஒன்றுகொடுத்திங்கே
ஏரணவி உறைகமகிழ்த் தெனஉரைத்தாய் நின்சீர்
யாதறிந்து புகன்றேன்முன் யாதுதவம் புரிந்தேன்
பாரணவி அன்பரெலாம் பரிந்துபுகழ்ந் தேத்தப்
பணிஅணிந்து மணிமன்றுள் அணிநடஞ்செய் பதியே.

*kāraṇaṇeṇ ruraikkiṇṇa nāraṇaṇum ayaṇum kaṇaviṭattuṇ
kāṇpariya kaḷalaṭikaḷ varunta ūraṇavi naṭanteḷiyēṇ
uraḷiyumiṭan tēṭi uvanteṇatu kaitaṇilē oṇṇukoṭuṭ tiṅkē ēraṇavi
uraikamakilt teṇa-uraittāy niṇcīr yātarintu pukaṇṇēṇmun
yātutavam purintēṇ pāraṇavi aṇparelām parintupukaḷn
tēttap paṇi-aṇintu maṇimaṇṇuḷ aṇinaṭaṇcey patiyē.*

TRANSLATION – Narayana, who is called the source, and Brahma find it difficult to behold your anklet-adorned feet even in their dreams. Yet your feet endured hardship as you walked through the town and sought the place where this lowly one dwells. You gladly placed something in my hand

and told me to abide here in joy. What did I ever know of your glory to praise it? What penance did I perform in the past? The devotees of the world lovingly sing your praises. You wear serpent adornments and perform a beautiful dance in the ruby hall, O Lord.

COMMENTARY – The traditional creator gods cannot see the ultimate reality even in their dreams. But this supreme divine presence physically walks through an ordinary town just to find a lowly seeker. The poet is overwhelmed by this intimate encounter. He wonders what past actions could have possibly earned such a direct, loving gift.

19

துரியவெளி தனிற் பரம நாதஅணை நடுவே
சுயஞ்சுடரில் துலங்குகின்ற துணையடிகள் வருந்தப்
பிரியமொடு நடந்தெளியேன் இருக்குமிடந் தேடிப்
பெருங்கதவந் திறப்பித்துப் பேயன்எனை அழைத்து
உரியபொருள் ஒன்றெனது கையில்அளித் திங்கே
உறைகமகிழ்ந் தெனஉரைத்த உத்தமநின் னருளைப்
பெரியபொரு னெவற்றினுக்கும் பெரியபொரு ளென்றே
பின்னர்அறிந் தேன்இதற்கு முன்னர்அறி யேனே.

*turiyaveḷi taṇirparama nāta-aṇai naṭuvē cuyāñcuṭaril
tulaṅkukinra tuṇaiyaṭikaḷ varuntap piriyamoṭu naṭanteliyēn
irukkumiṭan tēṭip peruṅkatavan tirappittup pēyaṇṇai alaittu
uriyaporuḷ onṇṇatu kaiyilaḷit tiṅkē uraikamakiln teṇa-
uraitta uttamanin naruḷaip periyaporu nevarriṇukkum
periyaporu leṇṇē piṇṇaraṇ tēṇitarku muṇṇarari yēṇē.*

TRANSLATION – Your twin feet shine with self-luminous light in the center of the supreme sound in the transcendent space. They endured hardship as you walked with love, seeking out the place where this lowly one lives. You opened the great door, called out to this fool, placed a rightful substance in my hand, and told me to abide here in joy. O

Supreme One, I realized later that your grace is the greatest reality above all great realities. I did not know this before.

COMMENTARY – The divine feet that shine in the absolute highest state of consciousness step down to seek out someone who feels entirely unworthy. When God hands over this mysterious gift, the recipient experiences a massive shift in understanding. He realizes only after the fact that this freely given grace is the absolute highest reality in existence, greater than any other truth.

20

நீளாதி மூலமென நின்றவனும் நெடுநாள்
நேடியுங்கண் டறியாத நின்னடிகள் வருந்த
ஆளாநான் இருக்குமிடம் அதுதேடி நடந்தே
அணிக்கதவந் திறப்பித்துள் என்பொடெனை அழைத்து
வாளாநீ மயங்காதே மகனேஇங் கிதனை
வாங்கிக்கொள் என்றெனது மலர்க்கைதனிற் கொடுத்தாய்
கேளாய்என் உயிர்த்துணையாய்க் கிளர்மன்றில் வேத
கீதநடம் புரிகின்ற நாதமுடிப் பொருளே.

*nīlāti mūlamēṇa niṇṇṟavaṇum neṭunāl nēṭiyuṇkaṇ ṭariyāta
niṇṇaṭikaḷ varunta ālānāṇ irukkumiṭam atutēṭi naṭantē
aṇikkatavan tirappittuḷ eṇpoṭēṇai āḷaittu vālānī mayāṇkāṭē
makaṇē-in kiṭaṇai vāṇkikkoḷ eṇṇēṇatu malarkkaitaṇiṇ
koṭuttāy kēḷāyeṇ uyirttuṇaiyāy kīḷarmanṇil vēta kīṭanaṭam
purikiṇṇa nātamuṭip poruḷē.*

TRANSLATION – Even the one who stood as the vast primal source searched for a long time but could never see your feet. Yet your feet endured hardship as you walked and sought the place where I dwell, though I am unfit to be your servant. You opened the beautiful door, called me inside with love, and said, "Do not be bewildered in vain, my son. Receive this." You placed it directly into my lotus hand. Listen, O companion of my life, you are the ultimate reality of sound who dances to Vedic songs in the radiant hall.

COMMENTARY – The supreme being addresses the seeker with absolute tenderness, calling him a son and telling him not to be confused. Even though the oldest gods searched the universe in vain for this truth, it arrives right at the poet's door. The ultimate reality is not something distant to be hunted down. It is a loving companion that comes directly to the soul to offer comfort and clarity.

21

சத்தொரு வாமறைப்பொற் சிலம்பணிந்தம் பலத்தே
தனிநடஞ்செய் தருளும்அடித் தாமரைகள் வருந்த
சித்தஉரு வாகிஇங்கே எனைத்தேடி நடந்து
தெருக்கதவந் திறப்பித்தென் செங்கையில்ஒன் றளித்து
மத்தஉரு வாமனத்தால் மயக்கமுறேல் மகனே
மகிழ்ந்துறைக எனத்திருவாய் மலர்ந்தகுண மலையே
சுத்தஉரு வாய்ச்சுத்த அருவாகி அழியாச்
சுத்தஅரு உருவான சுத்தபரம் பொருளே.

catta-oru vāmaṛaippor cilampanintam palattē taṇinaṭaṇcey
taruḷumaṭit tāmaraikaḷ varunta citta-uru vāki-inḱē eṇaitṭēṭi
naṭantu terukkatavan tirappitten ceṇkaiyilon ṛalittu matta-
uru vāmaṇattāl mayakkamurēl makaṇē makilntuṛaika
eṇattiruvāy malarntakuṇa malaiyē cutta-uru vāyccutta
aruvāki aḷiyāc cutta-aruru uruvāṇa cuttaparam porulē.

TRANSLATION – O Pure Supreme Reality! You are pure form, pure formlessness, and the indestructible pure form-and-formlessness. O Mountain of Virtues! Your lotus feet, adorned with golden anklets of the resounding Vedas, perform the unique dance in the Hall. Letting those lotus feet suffer, You took a physical form and walked here searching for me. You had the street door opened and placed a unique thing in my hands. You opened Your sacred mouth and said, "My son, do not be bewildered by your maddening mind. Rejoice."

COMMENTARY – God steps out of the transcendent realm to become deeply personal. Taking a physical form, the Divine walks through the streets to find a struggling soul, offering a tangible gift of grace to quiet the restless mind.

22

பலகோடி மறைகளெலாம் உலகோடி மயங்கப்
பரநாத முடிநடிக்கும் பாதமலர் வருந்தச்
சிலகோடி நடந்தெளியேன் இருக்குமிடத் தணைந்து
தெருக்கதவந் திறப்பித்தென் செங்கையில்ஒன் றளித்தே
அலகோடி வருந்தேல்துங் கமர்களனத் திருவாய்
அலர்ந்தஅருட் குருவேபொன் னம்பலத்தெம் அரசே
விலகோடி எனத்துயர்கள் ஒன்றொடொன்று புகன்று
விரைந்தோடச் செய்தனைஇவ் விளைவறியேன் வியப்பே.

*palakōṭi maraikāḷelām ulakōṭi mayāṅkap paranāta
muṭinaṭikkum pātamar varuntac cilakōṭi naṭanteliyēn
irukkumiṭat taṇaintu terukkatavan tīrappitten ceṅkaiyilon
raḷittē alakōṭi varuntēlin kamarka-eṇat tiruvāy alarnta-aruṭ
kuruvēpoṇ ṇampalattē aracē vilakōṭi eṇattuyarkaḷ
onroṭonru pukanru viraintōṭac ceytaṇai-iv vīḷaivariyēn
viyappē.*

TRANSLATION – O Guru of Grace! O our King of the Golden Hall! While countless crores of Vedas run across the world in bewilderment, Your lotus feet dance on the crown of the supreme sound. Letting those lotus feet suffer, You walked a great distance, reached the place where I, a poor wretch, live, and opened the street door. Placing a unique thing in my hands, You opened Your sacred mouth and said, "Do not run aimlessly and suffer. Rest here." You made my sorrows scatter swiftly, telling each other to move aside and run away. I do not comprehend this wonderful outcome.

COMMENTARY – The ancient scriptures, known as the Vedas, search for the Divine in bewilderment. Yet God easily walks straight to the humblest devotee, bringing a

direct experience of grace that instantly scatters all worldly sorrow and aimless searching.

23

செய்வகைஒன் றறியாது திகைப்பினொடே இருந்தேன்
திடுக்கெனஇங் கெழுந்திருப்பத் தெருக்கதவந் திறப்பித்
துய்வகைஒன் றெனதுகரத் துவந்தளித்து மகனே
உய்கமகிழ்ந் தின்றுமுதல் ஒன்றும்அஞ்சேல் என்று
மெய்வகையில் புகன்றபின்னும் அஞ்சியிருந் தேனை
மீட்டும்இன்றை இரவில்உணர் வூட்டிஅச்சந் தவிர்த்தாய்
ஐவகையாய் நின்றுமன்றில் ஆடுகின்ற அரசே
அற்புதத்தாள் மலர்வருத்தம் அடைந்தனஎன் பொருட்டே.

*ceyvakai-oṇ rariyātu tikaippinōṭē iruntēṇ tiṭukkenā-in
keluntiruppat terukkatavan tirappit tuyvakai-oṇ reṇatukarat
tuvantaṭittu makaṇē uykamakiṇ tiṇṇumutal oṇṇumañcēl eṇru
meyvakaiyil pukanṇrapinṇum aṇciyirun tēnai miṭṭuminṇrai
iravilunar vūṭṭi-accan tavirttāy aivakaiyāy niṇṇumaṇṇril
āṭukiṇṇa aracē arputattāṭ malarvaruttam aṭaintaṇa-eṇ
poruṭṭē.*

TRANSLATION – O King who stands as the fivefold functions and dances in the Hall! I sat in bewilderment, not knowing what to do. Startled, I stood up when You opened the street door. You joyfully placed a means of salvation in my hands. Even after You spoke the truth to me, saying, "My son, rejoice and be saved, and from today onward fear nothing," I remained afraid. Tonight, You awakened my realization once more and completely removed my fear. Your wonderful lotus feet suffered just for my sake.

COMMENTARY – Even when divine grace is first offered, human fear and doubt can linger. The Divine does not abandon the fearful soul, but returns again in the night to awaken deep inner realization and erase all terror completely.

24

உள்ளிரவி மதியாய்நின் றுலகமெலாம் நடத்தும்
உபயவகை யாகியநின் அபயபதம் வருந்த
நள்ளிரவின் மிகநடந்து நான்இருக்கும் இடத்தே
நடைக்கதவந் திறப்பித்து நடைக்கடையில் அழைத்து
எள்ளிரவு நினைந்துமயக் கெய்தியிடேல் மகனே
என்றென்கை தனில்ஒன்றை ஈந்துமகிழ் வித்தாய்
அள்ளிரவு போல்மிடற்றில் அழகுகிறந் தாட
அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற செம்பவளக் குன்றே.

uḷḷiravi matiyāyniṇ ṛulakamelām naṭattum upayavakai
yākiyaṇiṇ apayaapatam varunta naḷḷiraviṇ mikaṇaṭantu
nāṇirukkum iṭattē naṭaikkatavan tiṛappittu naṭaikkaṭaiyil
āḷaittu eḷḷiravu niṇaintumayak keytiyiṭēl makaṇē enṇēṇkai
taṇilonrai īntumakiḷ vittāy aḷḷiravu pōlmiṭarṛil āḷakukirarn
tāṭa ampalattil āṭukiṇṇa cempavaḷak kuṇṇē.

TRANSLATION – O Hill of Red Coral dancing in the Hall,
while the beauty of Your throat, dark as the pitch-black
night, sways gracefully! Your protective feet act as the inner
sun and moon, sustaining all the worlds. Letting those feet
suffer, You walked a great distance in the dead of night to
where I live. You opened the entrance door, called me to the
porch, and said, "My son, do not harbor even a sesame seed
of worry and become bewildered." You placed a unique
thing in my hands and filled me with joy.

COMMENTARY – The same cosmic feet that sustain the
entire universe as the sun and moon are willing to walk
through the dead of night for a single person. God arrives in
the darkness just to comfort a worried devotee and replace
their anxiety with pure joy.

25

விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்த்துரிய நிலத்தே
வினையும்அனு பவமயமாம் மெல்லடிகள் வருந்தத்

துளங்குசிறி யேன்இருக்கும் இடந்தேடி நடந்து
தொடர்க்கதவந் திறப்பித்துத் தொழும்பன்எனை அழைத்துக்
களங்கமிலா ஒன்றெனது கைதனிலே கொடுத்துக்
களித்துறைக எனத்திருவாக் களித்தஅருட் கடலே
குளங்கொள்விழிப் பெருந்தகையே மணிமன்றில் நடஞ்செய்
குருமணியே அன்பர்மனக் கோயிலில்வாழ் குருவே.

*viḷaṅkarivuk karivāki meytturiya nilattē viḷaiyumaṇu
pavamayamām mellaṭikaḷ varuntat tuḷaṅkuciṛi yēṇirukkum
iṭantēṭi naṭantu toṭarkkatavan tīrappittut toḷumpaṇṇai
aḷaittuk kaḷaṅkamilā oṇṇenatu kaitaṇilē koṭuttuk kaḷitturaika
eṇattiruvāk kaḷitta-aruṭ kaṭalē kuḷaṅkoḷvīḷip peruntakaiyē
maṇimaṇṛil naṭaṇcey kurumaṇiyē aṇparmaṇak kōyililvāl
kuruvē.*

TRANSLATION – O Ocean of Grace! O Great One with eyes brimming with compassion! O Master Jewel who dances in the Hall of Gems! O Guru who lives in the temple of Your devotees' hearts! Your soft feet are the intelligence within shining intelligence and the embodiment of experience blossoming in the true state of Turiya. Letting those feet suffer, You searched and walked to the place where I, a trembling little wretch, live. You opened the linked doors, called out to Your servant, and placed a flawless thing in my hands. You granted me Your sacred word, saying, "Stay in joy."

COMMENTARY – God is the deepest awareness hidden inside human intelligence. The state of *Turiya* is a profound level of spiritual consciousness beyond waking, dreaming, and deep sleep. The Lord brings this supreme experience directly to the devotee's doorstep, offering flawless grace and commanding them to live in joy.

26

வேதமுடி மேற்சுடராய் ஆகத்தின் முடிமேல்
விளங்கும்ஒளி யாகியநின் மெல்லடிகள் வருந்தப்

பூதமுடி மேல்நடந்து நானிருக்கு மிடத்தே
போந்திரவிற கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
நாதமுடி மேல்விளங்குந் திருமேனி காட்டி
நற்பொருள்என் கைதனிலே நல்கியநின் பெருமை
ஓதமுடி யாதெனில்என் புகல்வேன்அம் பலத்தே
உயிர்க்கின்பந் தரநடனம் உடையபரம் பொருளே.

*vētamuṭi mērcuṭarāy ākattiṇ muṭimēl viḷaṅkumuḷi yākiyaṇiṇ
mellaṭikaḷ varuntap pūtamuṭi mēlnaṭantu nāṇirukku miṭattē
pōntiraviṇ katavutaṇaik kāppaviḷkkaṇ purintu nātamuṭi
mēlviḷaṅkun tirumēṇi kāṭṭi narporuḷeṇ kaitaṇilē nalkiyaṇiṇ
perumai ōtamuṭi yāteṇileṇ pukalvēṇam palattē uyirkkiṇpan
taraṇaṇam uṭaiyaparam porulē.*

TRANSLATION – Supreme reality performing the dance in the Hall to grant bliss to souls! Your soft feet, which are the flame atop the crown of the Vedas and the shining light atop the Agamas, suffered as you walked upon the crown of the elements and came to the place where I was in the night. You caused the locks of the door to open, showed your sacred form that shines atop the crown of Nada, and placed the good substance into my hand. If your greatness cannot be fully spoken, what can I say?

COMMENTARY – The supreme divine light, which sits above the ancient scriptures known as the Vedas and Agamas, steps down into the physical world. The same feet that rest above the fundamental elements and the primordial sound of creation (Nada) willingly suffer the pain of walking to reach a locked door in the night. God personally opens the lock and places a tangible, sacred gift into the hands of the seeker.

27

தங்குசரா சரமுமுதும் அளித்தருளி நடத்துந்
தாளம்லர்கள் மிகவருந்தத் தனித்துநடந் தொருநாள்
கங்குலியான் இருக்குமனைக் கதவுதிறப் பித்துக்

கையில்ஒன்று கொடுத்தன்றன் கருணையைஎன் என்பேன்
இங்குசிறி யேன்பிழைகள் எத்தனையும் பொறுத்த
என்குருவே என்உயிருக் கின்பருளும் பொருளே
திங்களணி சடைப்பவளச் செழுஞ்சோதி மலையே
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே.

*tan̄kucarā caramul̄utum alittarul̄i naṭattun tālmalarkaḷ
mikavaruntat taṇittunaṭan torunāl̄ kaṅkulilyāṇ
irukkumaṇaik katavutir̄ap pittuk kaiyilon̄ru koṭutta-un̄raṇ
karuṇaiyai-en en̄pēn̄ in̄kucir̄i yēṇp̄ilaikaḷ ettaṇaiyum porutta
en̄kuruvē en̄uyiruk kiṇparul̄um porulē tinkaḷaṇi
caṭaippavaḷac celuṇcōti malaiyē civakāma vallimakil̄
tirunaṭanā yakaṇē.*

TRANSLATION – Lord of the sacred dance who delights
Sivakama Valli! Rich mountain of light like coral with
matted hair adorned with the moon! My Guru who forgave
all the countless faults of this lowly one here! Substance
that grants bliss to my soul! One night, your lotus feet,
which create, grace, and direct all the moving and
unmoving things that exist, suffered greatly as you walked
alone. You made the door of the house where I was open in
the dark of night, and you gave something into my hand.
How can I describe your compassion?

COMMENTARY – The divine force that creates and sustains
every moving and unmoving thing in the universe takes on
the intimate role of a personal teacher. Walking alone in the
dark of night, God allows his own feet to suffer just to reach
someone who feels entirely unworthy. By opening the door
and placing a gift in his hand, God shows a compassion that
forgives all past mistakes.

28

மாமாயை அசைந்திடச்சிற றம்பலத்தே நடித்தும்
வருந்தாத மலரடிகள் வருந்தநடந் தருளி
ஆமாறன் றிரவினிடை அணிக்கதவந் திறப்பித்

தங்கையில்ஒன் றளித்தினிநீ அஞ்சேல்என் றுவந்து
தேமாவின் பழம்பிழிந்து வடித்துநறு நெய்யுந்
தேனும்ஒக்கக் கலந்ததெனத் திருவார்த்தை அளித்தாய்
கோமான்நின் அருட்பெருமை என்உரைப்பேன் பொதுவில்
கூத்தாடி எங்களைஆட் கொண்டபரம் பொருளே.

*māmāyai acaintiṭaccir rampalattē naṭittum varuntāta
malaratikaḷ varuntanaṭan taruḷi āmāraṇ riraviṇṭai
aṇikkatavan tirappit taṅkaiyiloṇ raḷittinini aṇcēleṇ ruvantu
tēmāviṇ paḷampilintu vaṭittunaṇu neyyun tēṇumokkak
kalantateṇat tiruvārttai aḷittāy kōmāṇniṇ aruṭperumai
eṇuraippēṇ potuvil kūttāṭi eṅkaḷai-āṭ koṇṭaparam poruḷē.*

TRANSLATION – Supreme substance who dances in the common hall and rules us! Your lotus feet do not suffer even while dancing in the hall of consciousness causing the great Maya to move. Yet those feet suffered as you graciously walked. On that night, you caused the beautiful door to open, placed something in my palm, and happily said, "Do not fear anymore." You gave me sacred words that were like squeezing and filtering the fruit of a sweet mango and mixing it with fragrant ghee and honey. O King, how can I express the greatness of your grace?

COMMENTARY – God dances effortlessly to move the entire physical universe and its illusions, known as Maya, without his feet ever hurting. Yet those same feet suffer when he walks simply to comfort a human being. The divine presence hands over a gift and speaks words of total reassurance, telling him never to fear again in a voice sweeter than fresh fruit mixed with honey and fragrant ghee.

29

படைப்பவனுங் காப்பவனும் பற்பலநாள் முயன்று
பார்க்கவிரும் பினுங்கிடையாப் பாதமலர் வருந்த
நடைப்புலையேன் பொருட்டாக நடத்திரவிற் கதவம்

நன்குதிறப் பித்தொன்று நல்கியதும் அன்றி
இடைப்படுநா ளினும்வந்தென் இதயமயக் கெல்லாம்
இரிந்திடச்செய் தனைஉன்றன் இன்னருள்ளன் என்பேன்
தடைப்படுமா றில்லாத பேரீன்பப் பெருக்கே
தனிமன்றில் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரசே.

*paṭaippavaṇuṇ kāppavaṇuṇ parpalanāl muyaṇru
pārkkavirum piṇunkiṭaiyāp pātamar varunta
naṭaippulaiyēṇ poruṭṭāka naṭattiraviṇ katavam naṅkutirap
pittonru nalkiyatum aṇṇi ṭaiṭṭaṇā ṭiṇumvanteṇ
itayamayak kellām irintiṭaccey taṇai-uṇṇaṇ iṇṇaruṇēṇ eṇṇēṇ
taṭaippaṭumā ṛillāta pēriṇpap perukkē taṇimaṇṇil āṇatat
tāṇṭavaṇcey aracē.*

TRANSLATION – King performing the dance of bliss in the unique hall! Flood of supreme bliss that knows no obstacle! Your lotus feet cannot be attained even if the creator and the protector desire and try to see them for many days. Yet those feet suffered as you walked for the sake of this lowly wretch. In the night, you made the door open properly, granted me something, and besides that, you came in the intervening days and made all the confusion of my heart vanish. How can I describe your sweet grace?

COMMENTARY – The traditional gods of creation and protection spend lifetimes trying to catch a single glimpse of the supreme divine, but they cannot. That same ultimate reality willingly walks through the night to reach an ordinary person. Along with the physical gift placed in his hand, this nightly visit brings an inner grace that wipes away all mental confusion and doubt.

30

முன்னமறை முடிமணியாம் அடிமலர்கள் வருந்த
முழுதிருவில் நடந்தெளியேன் முயங்கமிடத் தடைந்து
அன்னையினும் பரிந்தருளி அணிக்கதவந் திறப்பித்
தங்கையில்ஒன் றளித்தெனையும் அன்பினொடு நோக்கி

என்னைஇனி மயங்காதே என்மகனே மகிழ்வோ
டிருத்தினன உரைத்தாய்நின் இன்னருள்ளன் என்பேன்
மின்னைநிகர் செஞ்சடைமேன் மதியம்அசைந் தாட
வியன்பொதுவில் திருநடஞ்செய் விமலபரம் பொருளே.

*muṇṇaimarai muṭimaṇiyām aṭimalarkaḷ varunta muḷutiravil
naṭanteliyēṇ muyaṅkamiṭat taṭaintu aṇṇaiyiṇum parintaruḷi
aṇikkatavan tirappit taṅkaiyiloṇ ṛalittenaiyum aṇpiṇoṭu
nōkki eṇṇai-iṇi mayāṅkāṭē eṇmakaṇē makilvō ṭirutti-eṇa
uraittāyiniṇ inṇaruleṇ eṇpēṇ minṇainikar ceṇṇaṭaimēṇ
matiyamacaiṇ tāṭa viyaṇpotuvil tirunaṭaṇṇey vimalaparam
poruḷē.*

TRANSLATION – Pure supreme substance performing the sacred dance in the vast common hall while the moon sways on your red matted hair that resembles lightning! Your lotus feet, the crown jewels of the ancient Vedas, suffered as you walked in the dead of night and reached the place where I, a poor soul, was residing. Showering more affection than a mother, you made the beautiful door open, gave something into my palm, looked at me with love, and said, "Do not be confused anymore, my son, remain in joy." How can I express your sweet grace?

COMMENTARY – The ultimate reality approaches the seeker with an affection far deeper than that of a human mother. God arrives in the dead of night, opens the locked door, and offers both a gift and a loving gaze. The supreme force of the universe calls him "my son" and tells him to leave all confusion behind and live in pure joy.

31

மீதானத் தருள்ஒளியாய் விளங்கியநின் அடிகள்
மிகவருந்த நடந்திரவில் வினையேன்றன் பொருட்டாச்
சீதானக் கதவுதனைத் திறப்பித்துச் சிறியேன்
செங்கையில்ஒன் றளித்தினிநீ சிறிதுமஞ்சேல் இங்கு
மாதானத் தவர்கூழ் வாழ்களன உரைத்தாய்

மாமணிநின் திருவருளின் வண்மைஎவர்க் குளதே
ஓதானத் தவர்தமக்கும் உணர்வரிதாம் பொருளே
ஓங்கியசிற் றம்பலத்தே ஒளிநடஞ்செய் பதியே.

*mītāṇat taruḷoḷiyāy vīḷaṅkiyaṇiṇ aṭikaḷ mikavarunta
naṭantiravil viṇaiyēṇraṇ poruṭṭāc cītāṇak katavutaṇait
tirappittuc ciṇiyēṇ ceṅkaiyiloṇ ṛalittiṇiṇi ciṇitumañcēl iṅku
mātāṇat tavarcūla vāḷka-eṇa uraittāy māmaṇiṇiṇ tiruvaruḷiṇ
vaṇmai-evark kuḷatē ṭōṇat tavartamakkum uṇarvaritām
poruḷē ṇṅkiyacir ṛampalattē oḷiṇaṭaṇcey patiyē.*

TRANSLATION – O Lord who performs the dance of light in the lofty Chitrambalam. O Reality difficult to realize even for those who chant and meditate. Your feet shine as the light of grace in the supreme state. For the sake of this karmic one, you walked in the night and caused great pain to your feet. You made the glorious door open, placed something in the red hands of this lowly one, and said, "Fear no more. Live here surrounded by great generous people." O great gem, who else possesses the bounty of your holy grace?

COMMENTARY – Vallalar describes a direct, intimate encounter with the Divine, who descends from the cosmic hall of consciousness (*Chitrambalam*). He says the Lord walked through the night, suffering the physical pain of the journey, just to reach him. Opening the door, the Divine placed a gift in Vallalar's hand and spoke words of comfort and blessing, taking away all his fear.

32

வேதாந்த சித்தாந்தம் என்னும்அந்தம் இரண்டும்
விளங்கஅமர்ந் தருளியநின் மெல்லடிகள் வருந்த
நாதாந்த வெளிதனிலே நடந்தருளும் அதுபோல்
நடந்தருளிக் கடைநாயேன் நண்ணும்இடத் தடைந்து
போதாந்த மிசைவிளக்குந் திருமேனி காட்டிப்
புலையேன்கை யிடத்தொன்று பொருந்தவைத்த பொருளே

சூதாந்த மனைத்தினுக்கும் அப்பாற்பட் டிருந்த
துரியவெளிக் கேவிளங்கும் பெரியஅருட் குருவே.

*vētānta cittāntam eṇṇumantam iraṇṭum viḷaṅka-amarn
taruḷiyanin mellatikaḷ varunta nātānta veḷitaṇilē
naṭantaruḷum atupōl naṭantarūlik kaṭaināyēṇ naṇṇumiṭat
taṭaintu pōtānta micaivilakkun tirumēṇi kāṭṭip pulaiyēṅkai
yiṭattonru poruntavaiitta porulē cūtānta maṇaittiṇukkum
appārpaṭ ṭirunta turiyaveḷik kēviḷaṅkum periyā-aruṭ kuruvē.*

TRANSLATION – O great Guru of grace who shines in the transcendent space of Turiya beyond all boundaries of deception. Your soft feet rest graciously to illuminate both ends known as Vedanta and Siddhanta. Causing pain to those feet, you walked just as you graciously walk in the space beyond sound. You reached the place where this lowest dog resides, revealed your holy form that shines above the culmination of consciousness, and fittingly placed something in the hand of this base one, O Reality.

COMMENTARY – The Lord who stands above the highest philosophical schools of Vedanta and Siddhanta comes to Vallalar in a deeply personal way. Though the Divine exists in *turiya* (the state of awareness beyond ordinary waking, dreaming, and deep sleep) and beyond the limits of sound, he takes on a visible form. Reaching out to a devotee who feels unworthy, God physically hands him a gift of grace.

33

ஒருமையிலே இருமைஎன உருக்காட்டிப் பொதுவில்
ஒளிநடஞ்செய் தருளுகின்ற உபயபதம் வருந்த
அருமையிலே நடந்தெளியேன் இருக்குமிடத் தடைந்தே
அணிக்கதவந் திறப்பித்தென் அங்கையில்ஒன் றளித்துப்
பெருமையிலே பிறங்குகநீ எனத்திருவாய் மலர்ந்த
பெருங்கருணைக் கடலேநின் பெற்றியைஎன் என்பேன்
கருமையிலே நெடுங்காலங் கலந்துகலக் குற்ற

கலக்கமெலாந் தவிர்த்தெம்மைக் காத்தருளும் பதியே.

orumaiyilē irumai-eṇa urukkāṭṭip potuvil oḷinaṭaṇcey
taruḷukiṇṇa upayapatam varunta arumaiyilē naṭanteḷiyēṇ
irukkumīṭaṭ taṭaintē aṇikkatavan tiṇappitten aṇkaiyilon
raḷittup perumaiyilē piraṇkukanī eṇattiruvāy malarnta
perunkaruṇaik kaṭalēniṇ perriyai-eṇ eṇpēṇ karumaiyilē
neṭuṇkālaṇ kalantukalak kuṇṇa kalakkamelān tavirttemmaik
kāttaruḷum patiye.

TRANSLATION – O Lord who protects us and dispels all the confusion caused by mingling in darkness for a long time. Your two feet graciously perform the dance of light in the common hall, revealing duality within oneness. Causing pain to those feet, you walked with great difficulty and reached the place where this simple one resides. You opened the beautiful door, placed something in my palm, and opened your holy mouth to say, "May you shine in greatness." O ocean of great compassion, what can I say of your nature?

COMMENTARY – Vallalar marvels at the boundless compassion of God, who steps out of his cosmic dance of light to seek out a single struggling soul. The Divine brings clarity into the long darkness of worldly confusion, speaking a direct blessing of greatness while placing a physical gift in Vallalar's palm.

34

விந்துநிலை நாதநிலை இருநிலைக்கும் அரசாய்
விளங்கியநின் சேவடிகள் மிகவருந்த நடந்து
வந்துநிலை பெறச்சிறியேன் இருக்குமிடத் தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்து மகனேஎன் றழைத்து
இந்துநிலை முடிமுதராந் திருஉருவங் காட்டி
என்கையில்ஒன் றளித்தின்பம் எய்துகஎன் றுரைத்தாய்
முந்துநிலைச் சிறியேன்செய் தவமறியேன் பொதுவில்
முத்தர்மனந் தித்திக்க நிருத்தமிடும் பொருளே.

*vintunilai nātanilai irunilaikkum aracāy viḷankiyaṇiṇ
cēvaṭikaḷ mikavarunta naṭantu vantunilai peracciṛiyēṇ
irukkumiṭa taṭaintu maṇikkatavan tiṛappittu makaṇē-eṇ
raḷaittu intunilai muṭimutarān tiru-uruvaṇ kāṭṭi eṇkaiyilon
raḷittinṇam eytuka-eṇ ruraittāy muntunilaic ciṛiyēṇcey
tavamaṛiyēṇ potuvil muttarmaṇan tittikka niruttamiṭum
poruḷē.*

TRANSLATION – O Reality who dances in the common hall so the minds of the liberated ones taste sweetness. Your red feet shine as the sovereign of both the state of Bindu and the state of Nada. Walking until they suffered great pain, you firmly arrived at the place where this small one resides. You opened the jeweled door, called out to me, "O son," and revealed your holy form crowned with the moon. You placed something in my hand and said, "Attain bliss." I do not know what penance this small one performed in the past to deserve this.

COMMENTARY – Here, God approaches not as a distant ruler, but as a loving parent. Though he is the sovereign of the cosmic principles of creation, *bindu* (light) and *nāda* (sound), the Lord calls Vallalar his "son" and tells him to find joy. Vallalar is overwhelmed by this tender visit, wondering what unknown good deeds from his past could have possibly earned it.

35

நவநிலைக்கும் அதிகாரம் நடத்துகின்ற அரசாய்
நண்ணியநின் பொன்னடிகள் நடந்துவருந் திடவே
அவநிலைக்குங் கடைப்புலையேன் இருக்கும்இடத் திரவில்
அணைந்தருளிக் கதவுதிறந் தடியேனை அழைத்தே
சிவநிலைக்கும் படிஎனது செங்கையில்ஒன் றளித்துச்
சித்தமகிழ்ந் துறைகளைத் திருப்பவளந் திறந்தாய்
பவநிலைக்குங் கடைநாயேன் பயின்றதவம் அறியேன்
பரம்பரமா மன்றில்நடம் பயின்றபசு பதியே.

*navanilaikkum atikāram naṭattukiṇṇa aracāy naṇṇiyanin
poṇṇaṭikaḷ naṭantuvārun tiṭavē avanilaikkun kaṭaippulaiyēn
irukkumiṭat tiravil aṇaintaruḷik katavutirān taṭiyēṇai aḷaittē
civanilaikkum paṭi-eṇatu ceṅkaiyiloṇ ṛaḷittuc cittamakīḷn
turaika-eṇat tiruppavaḷan tirantāy pavanilaikkun kaṭaināyēn
payiṇṇratavam ariyēṇ paramparamā maṇṇilnaṭam
payiṇṇrapacu paṭiyē.*

TRANSLATION – O Pasupati who performs the dance in the supreme transcendent hall. Your golden feet approach as the sovereign wielding authority over all nine states. Causing them pain, you walked and graciously arrived at night at the place where this lowest base one of a ruined state resides. You opened the door, called out to this devotee, and placed something in my red hand so I could attain the state of Siva. Opening your coral lips, you said, "Reside here with a joyful heart." I, this lowest dog caught in the cycle of worldly existence, do not know what penance I practiced to receive this.

COMMENTARY – Even though the Divine rules over all levels of existence, he willingly walks through the night to visit a devotee who feels entirely worthless. By handing over a gift meant to elevate Vallalar to the divine state of Siva, God shows that his grace reaches out to uplift the lowliest. Vallalar addresses him as *Paśupati*, the Lord and protector of all living souls.

36

புண்ணியர்தம் மனக்கோயில் புகுந்தமர்ந்து விளங்கும்
பொன்மலர்ச்சே வடிவருத்தம் பொருந்தநடந் தெளியேன்
நண்ணியஓர் இடத்தடைந்து கதவுதிறப் பித்து
நற்பொருள்ஓன் றென்கைதனில் நல்கியநின் பெருமை
எண்ணியபோ தெல்லாம்என் மனமுருக்கும் என்றால்
எம்பெருமான் நின்அருளை என்னெனயான் புகல்வேன்
தண்ணியவெண் மதிஅணிந்த செஞ்சடைநின் றாடத்

தனித்தமன்றில் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரகே.

*punṇiyartam maṇakkōyil pukuntamarntu viḷaṅkum
poṇmalarccē vaṭivaruttam poruntanaṭan teḷiyēṇ naṇṇiya-ōr
iṭattaṭaintu katavutiṭrap pittu naṇporuḷoṇ reṇkaitaṇil
nalkiyaniṇ perumai eṇṇiyapō tellāmeṇ maṇamurukkum eṇṇāl
emperumāṇ niṇaruḷai eṇṇenayāṇ pukaḷvēṇ taṇṇiyaveṇ mati-
aṇinta ceṇṇaṭainiṇ rāṭat taṇittamaṇṇil āṇantat tāṇṭavaṇṇey
aracē.*

TRANSLATION – O King who performs the dance of bliss in the solitary hall while Your red matted hair, adorned with the cool white moon, dances along. Your beautiful golden lotus feet that enter and shine in the temple of virtuous hearts grew weary as You walked to where I, a poor wretch, stay. You had the door opened and placed a good substance into my hands. If thinking of Your greatness melts my heart every time, how can I describe Your grace, my Lord?

COMMENTARY – Vallalar describes a profound mystical experience where the Divine personally seeks him out. Instead of the devotee taking a difficult pilgrimage to God, God walks through the night, wearying His own feet, simply to knock on a poor poet's door and hand him a divine gift. The overwhelming intimacy of this grace leaves his heart melting.

37

மூவருக்கும் எட்டாது மூத்ததிரு அடிகள்
முழுதிருவில் வருந்தியிட முயங்கிநடந் தருளி
யாவருக்கும் இழிந்தேன்இங் கிருக்கும்இடத் தடைந்தே
எழிற்கதவந் திறப்பித்துள் எனைஅழைத்து மகனே
தேவருக்கும் அரிதினை வாங்கெனஎன் கரத்தே
சித்தமகிழ்ந் தளித்தனைநின் திருவருள்ளன் என்பேன்
பூவருக்கும் பொழிற்றில்லை அம்பலத்தே நடனம்
புரிந்துயிருக் கின்பருளும் பூரணவான் பொருளே.

*mūvarukkum eṭṭātu mūttatiru aṭikaḷ muḷutiraviḷ varuntiyiṭa
muyankinaṭan taruḷi yāvarukkum ilintēṇiṇ kirukkumiṭat
taṭaintē eḷiṛkatavan tīrappittuḷ eṇai-āḷaittu makaṇē
tēvarukkum arititaṇai vāṇkeṇa-eṇ karattē cittamakīṇ
talittanaiṇiṇ tiruvaruḷeṇ eṇpēṇ pūvarukkum poḷirṛillai
ampalattē naṭaṇam purintuyiruk kiṇparuḷum pūraṇavāṇ
poruḷē.*

TRANSLATION – O Perfect Great Reality who dances in the hall of Thillai surrounded by blossoming groves and grants bliss to souls. Your ancient holy feet, unattainable even by the three gods, grew weary in the deep night as You walked with difficulty to grace me. You reached the place where I, the lowest of all, stay, had the beautiful door opened, called me inside, and joyfully placed something in my hands, saying, "Son, receive this which is rare even for the gods." How can I describe Your holy grace?

COMMENTARY – The supreme Reality bypasses the highest traditional gods to visit a humble human being. Vallalar marvels that feet unattainable by the cosmic deities of creation, preservation, and destruction grew tired walking through the dark to find him. By calling him "son" and offering a secret denied even to the heavens, God shows that divine love reaches directly for the lowest and most desperate, ignoring all hierarchies.

38

கற்றவர்தம் கருத்தினின்முகக் கனிரசம்போல் இனிக்கும்
கழலடிகள் வருந்தியிடக் கடிதுநடந் திரவில்
மற்றவர்காணாதெளியேன் இருக்கும்இடத் தடைந்து
மனைக்கதவு திறப்பித்து வலிந்தெனைஅங் கழைத்து
நற்றவர்க்கும் அரிதினை வாங்கெனஎன் கரத்தே
நல்கியநின் பெருங்கருணை நட்பினைஎன் என்பேன்
அற்றவர்க்கும் பற்றவர்க்கும் பொதுவினிலே நடஞ்செய்
அருட்குருவே சச்சிதா னந்தபரம் பொருளே.

*karavartam karuttiṇṇamuk kaṇiracampōl iṇikkum
kaḷalaṭikaḷ varuntiyiṭak kaṭitunaṭan tiravil marṛavarkā
ṇāteḷiyēṇ irukkumiṭat taṭaintu maṇaikkatavu tīrappittu
valinteṇai-aṇ kaḷaittu narṛavarkkum arititaṇai vāṇkeṇa-eṇ
karattē nalkiyaniṇ perunkaruṇai naṭpiṇai-eṇ eṇpēṇ
arṛavarkkum parṛavarkkum potuviṇilē naṭaṇcey aruṭkuruvē
caccitā nantaparam poruḷē.*

TRANSLATION – O Guru of Grace who dances in the common hall for both the detached and the attached. O Supreme Reality of Existence, Consciousness, and Bliss. Your anklet-adorned feet, sweet as the juice of the three fruits in the minds of the learned, grew weary as You walked swiftly in the night. Unseen by others, You reached the place where I, a poor wretch, dwell, had the house door opened, compelled me to approach You, and placed something in my hands, saying, "Receive this which is rare even for great ascetics." How can I describe the friendship of Your immense compassion?

COMMENTARY – God is the ultimate reality of existence, consciousness, and bliss, dancing equally for those bound by the world and those entirely free from it. Vallalar notes that the divine feet are as sweet as the traditional three fruits (mango, jackfruit, and banana), yet they walked unseen through the dark to find him. The wonder here is that a grace sought by great ascetics through lifelong struggle was brought directly to his house as an act of pure friendship.

39

கருணைவடி வாய்அடியார் உள்ளகத்தே அமர்ந்த
கழலடிகள் வருந்தியிடக் கங்குலிலே நடந்து
மருணியையுஞ் சிறியேன்நான் இருக்குமிடத் தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்து மகிழ்ந்தழைத்து மகனே
பொருணியையும் இதனைஇங்கே வாங்கெனஎன் கரத்தே

பொருந்தஅளித் தருளியநின் பொன்னருள்என் என்பேன்
அருணிறையும் பெருங்கடலே அம்பலத்தில் பரமா
னந்தவுரு வாகிநடம் ஆடுகின்ற அரசே.

*karuṇaivaṭi vāyatiyār ullakattē amarnta kaḷalaṭikaḷ
varuntiyiṭak kaṅkulilē naṭantu maruṇiraiyuñ ciṟiyēṇṇāṇ
irukkumiṭat taṭaintu maṇikkataavan tirappittu maḷiṇṭaḷaittu
makaṇē poruṇiraiyum itaṇai-iṅkē vāṅkeṇa-eṇ karattē
porunta-aḷit taruḷiyanin poṇṇaruḷeṇ enpēṇ aruṇiraiyum
peruṅkaṭalē ampalattil paramā ṇantavuru vākinaṭam
āṭukiṇṇa aracē.*

TRANSLATION – O great ocean full of grace. O King who dances as the form of supreme bliss in the hall. Your anklet-adorned feet, which sit as the form of compassion within the hearts of devotees, grew weary as You walked in the night. You reached the place where I, a small one filled with delusion, stay, had the jeweled door opened, joyfully called me, and properly placed something in my hands, saying, "Son, receive this which is full of meaning right here." How can I describe Your golden grace?

COMMENTARY – The Divine is an ocean of grace that actively pursues the lost soul. Even though Vallalar describes his own mind as small and clouded with delusion, God still arrives in the night to open his door and hand him a gift full of true meaning. It is a plain reminder that spiritual awakening is given freely by a compassionate God, not earned by a flawless mind.

40

அருளுருவாய் ஐந்தொழிலும் நடத்துகின்ற அடிகள்
அசைந்துவருந் திடஇரவில் யானிருக்கும் இடத்தே
தெருளுருவின் நடந்துதெருக் கதவுதிறப் பித்துச்
சிறியேனை அழைத்தெனது செங்கையில்ஒன் றளித்து
மருளுருவின் மற்றவர்போல் மயங்கேல்என் மகனே
மகிழ்ந்துதிரு அருள்வழியே வார்களை உரைத்தாய்

இருளுருவின் மனக்கொடியேன் யாதுதவம் புரிந்தேன்
எல்லாம்வல் லவனாகி இருந்தபசு பதியே.

*aruḷuruvāy aintolilum naṭattukiṇṇa aṭikaḷ acaintuvarun tiṭa-
iraviḷ yāṇirukkum iṭattē teruḷuruviṇ naṭantuteruk
katavutirap pittuc ciṇiyēṇai alaittenatu cenkaikiyilon ṛaḷittu
maruḷuruviṇ marṛavarpōl mayāṅkēleṇ makaṇē maḷintutiru
aruḷvaḷiyē vārka-eṇa uraittāy iṇuḷuruviṇ maṇakkotiyeṇ
yātutavam purintēṇ ellāmval lavaṇāki iruntapacu patiyē.*

TRANSLATION – O Lord of souls who remains all-powerful. Your feet, which perform the five cosmic acts in the form of grace, swayed and grew weary in the night as You walked to my place in a form of clarity. You had the street door opened, called me, a small one, and placed something into my red hands. You said, "My son, do not be deluded like others who embody ignorance. Come joyfully along the path of holy grace." What penance did I, a cruel-hearted one trapped in the form of darkness, ever perform to deserve this?

COMMENTARY – God reveals the purpose behind this midnight visitation by giving a direct command. Placing a gift in Vallalar's hands, the Lord tells him to leave behind the ignorance that traps ordinary people and to walk joyfully on the path of grace. The poet is left entirely humbled, wondering what he could possibly have done to deserve such a direct, personal rescue by the ruler of the universe.

41

முழுதும்உணர்ந்தவர்முடிமேல் முடிக்குமணி யாகி
முப்பொருளு மாகியநின் ஒப்பில்அடி மலர்கள்
கழுதும்உணர் வரியநடுக் கங்குலிலே வருந்தக்
கடிதுநடந் தடிநாயேன் கருதுமிடத் தடைந்து
பழுதுபடா வண்ணம்எனைப் பரிந்தழைத்து மகனே
பணிந்திதனை வாங்கெனஎன் பாணியுறக் கொடுத்துத்

தொழுதெனைப்பா நுகஎன்று சொன்னபசு பதிநின்
தூயஅருட் பெருமையைஎன் சொல்லிவியக் கேனே .

*mulutumunarn tavarmuṭimēl muṭikkumaṇi yāki mupporuḷu
mākiyaṇiṇ oppilaṭi malarkaḷ kaḷutumunar variyanaṭuk
kaṅkulilē varuntak kaṭitunaṭan taṭināyēṇ karutumiṭat
taṭaintu paḷutupaṭā vaṇṇameṇaip parintaḷaittu makaṇē
paṇintitaṇai vāṅkeṇa-eṇ pāṇiyuṛak koṭuttut toḷuteṇaippā
ṭuka-eṇru conṇapacu patiniṇ tūya-aruṭ perumaiyai-eṇ
colliviyak kēṇē .*

TRANSLATION – Your incomparable lotus feet are the three ultimate truths, and they become the crowning gem on the heads of those who have fully realized everything. You walked swiftly so that those feet suffered in the deep midnight, a time even ghouls cannot comprehend, and you reached the place where I, a lowly dog, dwell. Affectionately calling me "Son" so I would remain flawless, you placed something in my hands and said, "Bow and receive this." You commanded, "Worship and sing of me." O Pasupati, how can I ever speak of and marvel at the greatness of your pure grace?

COMMENTARY – The Lord of all souls comes directly to a humble home in the dead of night to deliver a gift and a command. Addressed as Pasupati (the Lord of all beings), the divine presence walks through the dark, calls the poet "Son," and places something directly into his hands with the instruction to sing. The ultimate truth humbles itself to seek out a devotee when the rest of the world is asleep.

42

மானினைத்த அளவெல்லாங் கடந்தப்பால் வயங்கும்
மலரடிகள் வருந்தியிட மகிழ்ந்துநடந் தருளிப்
பானினைத்த சிறியேன்நான் இருக்குமிடத் தடைந்து
பணைக்கதவந் திறப்பித்துப் பரிந்தழைத்து மகனே
நீநினைத்த வண்ணமெலாங் கைகூடும் இதுஓர்

நின்மலம்என் றென்கைதனில் நேர்ந்தளித்தாய் நினக்கு
நானினைத்த நன்றிஒன்றும் இலையேநின் அருளை
நாயடியேன் என்புகல்வேன் நடராஜ மணியே .

*māṇinaitta aḷavellān kaṭantappāl vayan̄kum malarat̤ika!
varuntiyiṭa makil̄ntunaṭan taruḷip pāṇinaitta ciṟiyēṇṇāṇ
irukkumiṭa taṭaintu paṇaikkatavan tiṟappittup parintaḷaittu
makaṇē nīṇinaitta vaṇṇamelāṇ kaikūṭum itu-ōr niṇmalamen
reṇkaitaṇil nērntaḷittāy niṇakku nāṇinaitta naṇri-onṟum
ilaiyēniṇ aruḷai nāyaṭiyēṇ eṇpukalvēṇ naṭarāja maṇiyē .*

TRANSLATION – O gem-like Nataraja! Your lotus feet shine far beyond every measure conceived by the mind. You walked joyfully so that those feet suffered and reached the place where I, a small one who yearned for milk, reside. You made the thick wooden door open. You affectionately called me "Son" and placed something directly in my hand, saying, "Everything you wished for will be fulfilled, and this is a flawless thing." I have not conceived of a single way to repay you. How can I, a lowly dog, express your grace?

COMMENTARY – The divine being, addressed as Nataraja (the Lord of the cosmic dance), performs an intimately personal act of grace. The limitless God walks through the night, physically opens a heavy wooden door, and offers a flawless gift with the promise that every wish will be fulfilled. This captures the overwhelming gratitude of receiving divine love that is completely unearned.

43

சூரியசந் திரரெல்லாந் தோன்றாமை விளங்கும்
சுயஞ்சோதி யாகும்அடித் துணைவருந்த நடந்து
சூரியமெய் அறிவென்ப தொருசிறிதுங் குறியாக்
கொடியேன்நான் இருக்குமிடங் குறித்திரவில் நடந்து
காரியம்உண் டெனக்கூவிக் கதவுதிறப் பித்துக்
கையில் ஒன்றை அளித்தனைஉன் கருணையைஎன் என்பேன்

ஆரியர்தம் அளவுகடந் தப்பாலுங் கடந்த
ஆனந்த மன்றில்நடம் ஆடுகின்ற அரசே.

*cūriyacan tirarellān tōṇṛāmai viḷaṅkum cuyaṅcōti yākumaṭit
tuṇaivarunta naṭantu kūriyamey arivenṇa torucirituṅ
kuriyāk koṭiyēnnāṇ irukkumiṭaṅ kurittiravil naṭantu
kāriyamuṇ ṭeṇakkūvik katavutiṇṇaṭ pittuk kaiyil oṇṇai
aḷittaṇai-uṇ karuṇaiyai-eṇ eṇṇē āriyartam aḷavukaṭaṇ
tappāluṇ kaṭanta āṇanta maṇṇilnaṭam āṭukiṇṇa aracē .*

TRANSLATION – O King who dances in the hall of bliss, far beyond the measure of the noble sages and beyond even that! You walked so that your twin feet, the self-luminous Jothi that outshines the sun and moon, suffered. You walked in the night to the exact place where I, a cruel one with not the slightest trace of sharp true knowledge, reside. Calling out, "I have a task for you," you made the door open and gave something into my hand. What can I say of your compassion?

COMMENTARY – The supreme divine light, or Jothi, outshines both the sun and the moon. Yet this ultimate reality chooses to walk through the darkness to find someone who feels ignorant and entirely unworthy. God opens the door and announces a specific task. Divine grace saves the soul and immediately gives it a vital purpose in the world.

44

தற்போதந் தோன்றாத தலந்தனிலே தோன்றும்
தாள்மலர்கள் வருந்தியிடத் தனித்துநடந் தருளி
எற்போதங் ககன்றிரவில் யானிருக்கு மிடம்போந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்திவ் வெளியேனை அழைத்துப்
பொற்போத வண்ணம்ஒன்றென் கைதனிலே அளித்துப்
புலையொழிந்த நிலைதனிலே பொருந்துகளன் றுரைத்தாய்
சிற்போத மயமான திருமணிமன் றிடத்தே

சிவமயமாம் அனுபோகத் திருநடஞ்செய் அரசே

*tarṇpōtan tōṇrāta talantaṇilē tōṇrum tālmalarkaḷ varuntiyiṭat
taṇittunaṭan taruḷi erpōtan kakaṇṇiravil yāṇirukku
miṭampōn telirkatavan tirappittiv veḷiyēṇai ālaittup porpōta
vaṇṇamonṇreṇ kaitaṇilē ālittup pulaiyoḷinta nilaitaṇilē
poruntuka-eṇ ruraittāy cirpōta mayamāṇa tirumaṇiman
ṛiṭattē civamayamām aṇupōkat tirunaṭaṇcey aracē*

TRANSLATION – O King who performs the divine dance of blissful experience filled with Sivam in the holy gem hall of pure consciousness! Your lotus feet appear in the realm where the ego does not arise. You graciously walked alone so that those feet suffered and came in the night, when sunlight had gone, to the place where I reside. You made the beautiful door open and called this lowly one. You gave something of golden beauty into my hand and said, "Settle into a state free from impurity."

COMMENTARY – The presence of God only appears in the space where human ego completely vanishes. Here, the divine brings a beautiful gift in the dark and issues a clear instruction to live in a state entirely free from impurity. This state is filled with Sivam, the supreme divine reality, transforming the soul into pure consciousness.

45

கற்பனைகள் எல்லாம்போய்க் கரைந்ததலந் தனிலே
கரையாது நிறைந்திருக் கழலடிகள் வருந்த
வெற்பனையும் இன்றிஒரு தனியாக நடந்து
விரைந்திரவிற் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
அற்பனைஓர் பொருளாக அழைத்தருளி அடியேன்
அங்கையில்தான் றளித்தனைநின் அருளினைஎன் புகல்வேன்
நற்பனைவர் துதிக்கமணி மன்றகத்தே இன்ப
நடம்புரியும் பெருங்கருணை நாயகமா மணியே .

*karpaṇaikaḥ ellāmpōyḥ karaintatalan taṇilē karaiyātu
niraintiruk kaḷalaṭikaḥ varunta verpaṇaiyum inri-oru
taṇiyāka naṭantu viraintiraviṛ katavutaṇaik kāppaviḷkkaḥ
purintu arpaṇai-ōṛ poruḷāka alaittaruḷi aṭiyēṇ aṅkaiyilon
raḷittanaṇin aruḷinaṇi-ēṇ pukaḷvēṇ narpaṇavar tutikkamaṇi
maṇṛakattē inpa naṭampuriyum peruṅkaruṇai nāyakamā
maṇiyē .*

TRANSLATION – O great Gem, the supremely compassionate Lord who dances in bliss in the gem hall while good sages offer praise! Your ankleted feet rest fully and immortally in the realm where all mental fabrications dissolve and vanish. You walked completely alone without a companion so that those feet suffered. You swiftly came in the night and caused the door's lock to open. Treating me, a worthless one, as someone of worth, you graciously called me and placed something in my palm. How can I ever speak of your grace?

COMMENTARY – True spiritual reality exists only in the place where all human imagination and mental fabrications melt away. Leaving behind the praises of the sages, the divine walks entirely alone to unlock a closed door for someone the world might consider worthless. Grace ignores human status, treating the lowest individual as a treasure worthy of a personal visit.

46

ஒன்றாகி இரண்டாகி ஒன்றிரண்டின் நடுவே
உற்றஅனு பவமயமாய் ஒளிர்அடிகள் வருந்த
அன்றார நடந்திரவில் யானுறையும் இடத்தே
அடைந்துகத வந்திறப்பித் தன்பொடெனை அழைத்து
நன்றார எனதுகரத் தொன்றருளி இங்கே
நண்ணீ எண்ணியவா நடத்துகளன் றரைத்தாய்
இன்றார வந்ததனை உணர்த்தினைநின் அருளை
என்புகல்வேன் மணிமன்றில் இலங்கிசற் குருவே .

onṛāki iraṇṭāki onṛiraṇṭiṇ naṭuvē urra-aṇu pavamayamāy
oḷiraṭikaḷ varunta anṛāra naṭantiravil yānuraikum iṭattē
aṭaintukata vantaṛappit taṇpoṭeṇai alaṭtu naṇṛāra
eṇatukarat tonṛaruḷi inkē naṇṇanī eṇṇiyavā naṭattuka-eṇ
ṛaraittāy inṛāra vantataṇai uṇarttiṇainiṇ aruḷai eṇpukalvēṇ
maṇimaṇṛil ilaṅkicar kuruvē .

TRANSLATION – O true Guru shining in the hall of gems!
Your shining feet become one, become two, and become the
pure experience between one and two. Letting those feet
suffer, you walked through the night on that day and
reached my dwelling place. You caused the door to open,
called me with love, and graciously placed a good thing in
my hand. You told me, "Approach here and conduct things
just as you intend." Today you came and made me realize
this. How can I describe your grace?

COMMENTARY – God's presence encompasses everything,
holding total unity, the diversity of the world, and the direct
experience that bridges them together. By walking through
the night to hand him a gift and telling him to lead exactly
as he sees fit, the Divine gives him complete spiritual
authority. This shows that true guidance comes from a
direct, personal encounter with grace rather than inherited
tradition.

47

எங்கும்விளங் குவதாகி இன்பமய மாகி
என்னுணர்வுக் குணர்வுதரும் இணையடிகள் வருந்த
பொங்குமிர விடைநடந்து நானுறையும் இடத்தே
போந்துமணிக் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
தங்குமடி யேனைஅழைத் தங்கையில்ஒன் றளித்தே
தயவினொடு வாழ்கஎனத் தனித்திருவாய் மலர்ந்தாய்
இங்குநினை தருட்பெருமை என்னுரைப்பேன் பொதுவில்
இன்பநடம் புரிகின்ற என்னுடைநா யகனே .

*eṇkumvīlaṇ kuvatāki iṇpamaya māki eṇṇuṇarvuk
kuṇarvutarum iṇaiyaṭika! varunta poṇkumira viṭainaṭantu
nāṇuraiyum iṭattē pōntumaṇik katavutaṇaik kāppavīkkap
purintu taṇkumaṭi yēṇai-aḷait taṇkaiyiloṇ ṛaḷittē tayaviṇoṭu
vālka-eṇat taṇittiruvāy malarntāy iṇkuniṇa taruṭperumai
eṇṇuraippēṇ potuvil iṇpanaṭam purikinṛa eṇṇuṭainā yakanē .*

TRANSLATION – O my Lord who performs the blissful dance in the common hall! Your peerless feet shine everywhere, embody pure bliss, and grant feeling to my feeling. Letting those feet suffer, you walked through the deep swelling night and arrived at my dwelling. You caused the lock on the jeweled door to open. You called this servant who abides there, placed something in my palm, and compassionately opened your sacred mouth to say, "May you live long." How can I express the greatness of your grace here?

COMMENTARY – The Divine is the very awareness inside our own awareness. Vallalar describes a God who is completely intimate and personal. Walking through the dark to bless him with a long life, the Divine shows a tender, immediate care for the individual soul.

48

சித்தெவையும் வியத்தியுறுஞ் சுத்தசிவ சித்தாய்ச்
சித்தமதில் தித்திக்குந் திருவடிகள் வருந்த
மத்தஇர விடைநடந்து வந்தருளி அடியேன்
வாழுமனைத் தெருக்கதவு திறப்பித்தங் கடைந்து
அத்தகவின் எனைஅழைத்தென் அங்கையில்ஒன் றளித்தாய்
அன்னையினும் அன்புடையாய் நின்னருள்ளன் என்பேன்
முத்தர்குழுக் காணமன்றில் இன்பநடம் புரியும்
முக்கனுடை ஆனந்தச் செக்கர்மணி மலையே .

*cittevaiyum viyattiyuruṇ cuttaciṇa cittāy cittaṁatil tittikkun
tiruvaṭika! varunta matta-ira viṭainaṭantu vantarūḷi aṭiyēṇ
vālumaṇait terukkataṇu tīrappittaṇ kaṭaintu attakaviṇ eṇai-*

*alaitten ankaiyilon ɾalittāy anṇaiyiṇum anpuṭaiyāy
niṇṇaruḷeṇ eṇpēṇ muttarkuḷuk kāṇamanṛil inpanaṭam
puriyum mukkaṇuṭai āṇantac cekkarmaṇi malaiyē .*

TRANSLATION – O mountain of joyous red rubies with three eyes, performing the blissful dance in the hall for the assembly of liberated souls to witness! Your sacred feet are the pure supreme consciousness where all other consciousness manifests, and they taste sweet in the mind. Letting those feet suffer, you graciously walked through the dark night, reached the street door of the house where your servant lives, and caused it to open. Arriving there, you gracefully called me and placed something in my palm. You possess more love than a mother. How can I describe your grace?

COMMENTARY – God is the foundation of all consciousness, making every thought and moment of awareness possible. Yet this supreme reality is never an unfeeling force. By seeking Vallalar out in the dark and placing a gift in his hand, God shows a deep tenderness that surpasses even the love of a mother.

49

சகலமொடு கேவலமுந் தாக்காத இடத்தே
தற்பரமாய் விளங்குகின்ற தாள்மலர்கள் வருந்தப்
பகலொழிய நடுவிரவில் நடந்தருளி அடியேன்
பரியுமிடத் தடைந்துமணிக் கதவுதிறப் பித்துப்
புகலுறுக வருகஎன அழைத்தெனது கரத்தே
பொருந்தஒன்று கொடுத்தனைநின் பொன்னருள்என் என்பேன்
உகல்ஒழியப் பெருந்தவர்கள் உற்றுமகிழ்ந் தேத்த
உயர்பொதுவில் இன்பநடம் உடையபரம் பொருளே .

*cakalamoṭu kēvalamun tākkāta iṭattē tarparamāy
viḷaṅkukinṛa tāḷmalarkaḷ varuntap pakaloḷiya naṭuviravil
naṭantarūḷi aṭiyēṇ pariyumiṭat taṭaintumaṇik katavutiṛap
pittup pukaluruḷa varuka-eṇa alaittenatu karattē porunta-*

*onru koṭuttanainiṇ ponnaruḷeṇ eṇṇēṇ ukaloḷiyap
peruntavarkaḷ urrumakiḷṇ tēṭṭa uyarpotuvil inpanaṭam
uṭaiyaparam poruḷē .*

TRANSLATION – O Supreme Reality who dances blissfully in the high common hall while great ascetics, freed from sorrow, gather to rejoice and praise you! Your lotus feet shine as the Supreme Reality in a space untouched by worldly entanglement and dark isolation. Letting those feet suffer, you graciously walked in the middle of the night after the day had passed. You reached my dwelling, caused the jeweled door to open, and called me, saying, "Come here." You fittingly placed something in my hand. How can I describe your golden grace?

COMMENTARY – True spiritual reality exists entirely apart from both worldly entanglement and dark, empty isolation. Vallalar points to a divine presence that is perfectly free from all extremes of human experience. Even while shining in that pure state, this supreme reality willingly steps into the darkness of the world to call and guide a devoted soul.

50

உள்ளருகுந் தருணத்தே ஒளிகாட்டி விளங்கும்
உயர்மலர்ச்சே வடிவருந்த உவந்துநடந் தருளிக்
களம்மனத் தேனிருக்கும் இந்தேடி அடைந்து
கதவுதிறப் பித்தருளிக் களித்தெனைஅங் கழைத்து
நள்ளுலகில் உனக்கிதுநாம் நல்கினம்நீ மகிழ்ந்து
நாளும்உயிர்க் கிதம்புரிந்து நடத்தினன உரைத்தாய்
தெள்ளும்அமு தாய்அன்பர் சித்தம்எலாம் இனிக்கும்
செழுங்கனியே மணிமன்றில் திருநடநா யகனே .

*uḷḷurukun taruṇattē oḷikāṭṭi viḷaṅkum uyarmalarccē
vaṭivarunta uvantunaṭan taruḷik kaḷḷamaṇat tēṇirukkum
intēṭi aṭaintu katavutirap pittaruḷik kaḷittenai-aṇ kaḷaittu
naḷḷulakil uṇakkitunām nalkiṇamnī makilntu nāḷumuyirk
kitampurintu naṭatti-eṇa uraittāy teḷḷumamu tāyanpar*

cittamelām inikkum celuṇkaṇiyē maṇimaṇṇil tirunaṭaṇā yakaṇē .

TRANSLATION – O rich fruit that becomes clear ambrosia and sweetens the minds of all devotees! O Lord of the sacred dance in the hall of gems! Your supreme red lotus feet reveal the light and shine at the very moment the heart melts. Letting those feet suffer, you joyously walked and sought out the house where I live with my deceitful mind. Arriving there, you graciously caused the door to open and joyfully called me to you. You said, "We have given this to you in this world. Rejoice, and live by doing good to all living beings every day."

COMMENTARY – The divine light reveals itself the very moment the human heart melts with love. When the Divine finally hands over this great gift, the accompanying instruction is incredibly direct and practical. God tells Vallalar to rejoice and live by doing good to all living beings every single day. This continuous compassion for all life is known as Jeevakarunyam, and it is the absolute foundation of the spiritual path.

51

தன்னுருவங் காட்டாத மலஇரவு விடியுந்
தருணத்தே உதயஞ்செய் தாள்மலர்கள் வருந்தப்
பொன்னுருவத் திருமேனி கொண்டுநடந் தடியேன்
பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
தன்னுருவம் போன்றதொன்றங் கெனை அழைத்தென் கரத்தே
தந்தருளி மகிழ்ந்திங்கே தங்குகஎன் றுரைத்தாய்
என்னுருவம் எனக்குணர்த்தி அருளியநின் பெருமை
என்னுரைப்பேன் மணிமன்றில் இன்பநடத் தரசே.

*taṇṇuruvaṇ kāṭṭāta mala-iravu viṭiyun taruṇattē utayañcey
tālmalarkaḷ varuntap poṇṇuruvat tirumēṇi koṇṭunaṭaṇ
taṭiyēṇ poruntumiṭat taṭaintukata vantirakkap purintu
taṇṇuruvaṇ poṇṇṛatoṇṇraṇ keṇai alaitten karattē tantaruḷi*

*maḷintin̄kē taṅkuka-eṇ ruraittāy eṇṇuruvam eṇakkuṇartti
aruḷiyaniṇ perumai eṇṇuraippēṇ maṇimaṇṇil iṇpanaṭat
taracē.*

TRANSLATION – O King of the blissful dance in the ruby hall, at the moment the formless night of impurity came to an end, you walked with your golden sacred form while your rising lotus feet grew weary. You reached the place where I stay, made me open the door, called out to me, and placed into my hand something that resembled your own form. Delighted, you told me to stay here. How can I describe your greatness, you who made me realize my own true form?

COMMENTARY – Vallalar describes a direct mystical encounter where God seeks him out at the exact moment his spiritual ignorance ends. He pictures the divine walking until his feet grow weary, coming to his very door to hand him a gift that mirrors God's own nature. This gift awakens the poet to his own true self, showing that the soul's real form is divine light.

52

அண்டவகை பிண்டவகை அனைத்தும்உதித் தொடுங்கும்
அணிமலர்ச்சே வடிவருத்தம் அடையநடந் தருளிக்
கண்டவருங் காணாத நடுஇரவு தனியான்
கருதுமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
தொண்டனென் எனையும்அழைத் தென்கையில்ஒன்
றளித்தாய்
துரையேநின் அருட்பெருமைத் தொண்மையைஎன் என்பேன்
உண்டவர்கள் உணுந்தோறும் உவட்டாத அமுதே
உயர்பொதுவில் இன்பநடம் உடையபரம் பொருளே.

*aṇṭavakai piṇṭavakai aṇaittumutit toṭuṅkum aṇimalarccē
vaṭivaruttam aṭaiyanaṭan taruḷik kaṇṭavaruṇ kāṇāta ṇaṭu-
iravu taṇilyāṇ karutumiṭat taṭaintukata vantirakkap purintu
toṇṇaṇeṇ eṇaiyumaḷait teṅkaiyiloṇ ṛaḷittāy turaiyēṇiṇ*

*aruṭperumait toṇmaiyai-eṇ eṇpēṇ uṇṭavarkaḷ uṇuntōrum
uvattāta amutē uyarpotuvil iṇpanaṭam uṭaiyaparam poruḷē.*

TRANSLATION – O Supreme Reality performing the blissful dance in the high public hall, O nectar that never cloys no matter how much one consumes it. Your beautiful red lotus feet, from which all types of universes and physical bodies emerge and resolve, grew weary as you walked. In the middle of the night unseen by anyone, you reached my place, made me open the door, called me, your servant, and placed something in my hand. O Lord, how can I describe the ancient nature of your supreme grace?

COMMENTARY – The supreme reality that creates and dissolves entire universes humbles itself to walk in the dark to find a single servant. God visits in the secrecy of midnight, unseen by anyone else, making this spiritual awakening deeply intimate. The poet marvels at a grace that actively searches for the seeker.

53

அறிவுடையார் உள்ளகப்போ தலருகின்ற தருணத்
தருள்மணத்தே னாகிஉற்ற அடிஇணைகள் வருந்தப்
பிறிவுடையேன் இருக்குமிடந் தேடிநடந் தடைந்து
பெருங்கதவந் திறப்பித்துப் பேயன்னை அழைத்துச்
செறிவுடையாய் இதுவாங்கென் றுதவவுமநான் மறுப்பத்
திரும்பவுமஎன் கைதனிலே சேரஅளித் தனையே
பொறிவறியேன் அளவினில்உன் கருணையைஎன் என்பேன்
பொற்பொதுவில் நடம்புரியும் பூரணவான் பொருளே.

*arivutaṭiyār uḷḷakappō talarukiṇṇa taruṇat taruḷmaṇattē ṇāki-
urra aṭi-inaikaḷ varuntap pirivutaṭiyēṇ irukkumiṭan tēṭinaṭan
taṭaintu peruṅkatavan tirappittup pēyaṇeṇai alaṭittuc
cerivutaṭiyāy ituvāṇkenṇ rutavavumnāṇ maruppat
tirumpavumenṇ kaitaṇilē cēra-aḷit taṇaiyē porivariyēṇ
aḷaviṇilunṇ karuṇaiyai-eṇ eṇpēṇ porpotuvil naṭampuriyum
pūraṇavāṇ poruḷē.*

TRANSLATION – O perfect heavenly Reality dancing in the golden hall. Your pair of feet, which manifest as the fragrant honey of grace when the inner lotus of the wise blossoms, grew weary. You searched, walked, and reached the place where I live separated from you. You had the great door opened, called me, a madman, and offered a gift saying, "O resolute one, take this." When I refused, you placed it once more into my hand. I am devoid of understanding. How can I express your boundless compassion?

COMMENTARY – The divine pursues the soul relentlessly, even when the soul feels unworthy and tries to decline the gift of grace. Vallalar calls himself a madman who initially rejects the offering, but God insists and places the gift directly into his hand. This shows a divine compassion that completely overrides human hesitation and ignorance.

54

விடையமொன்றுங் காணாத வெளிநடுவே ஒளியாய்
விளங்குகின்ற சேவடிகள் மிகவருந்த நடந்து
கடையனையுங் குறிக்கொண்டு கருதுமிடத் தடைந்து
கதவுதிறப் பித்தெனது கையில்ஒன்று கொடுக்க
இடையின்அது நான்மறுப்பு மறுக்கேல்என் மகனே
என்றுபின்னுங் கொடுத்தாய்நின் இன்னருள்ளன் என்பேன்
உடையபரம் பொருளேஎன் உயிர்த்துணையே பொதுவில்
உய்யும்வகை அருள்நடனஞ் செய்யும்ஒளி மணியே.

*viṭaiyamonṛuṇ kāṇāta veḷinaṭuvē oḷiyāy viḷaṅkukinṛa
cēvaṭikaḷ mikavarunta naṭantu kaṭaiyaṇaiyūṇ kuṛikkōṇṭu
karutumiṭat taṭaintu katavutirap pitteṇatu kaiyilonṛu
koṭukka iṭaiyiṇatu nāṇmaruppu marukkēḷeṇ makaṇē
eṇrupinṇuṇ koṭuttāyṇiṇ iṇṇaruḷeṇ eṇṇēṇ uṭaiyaparam poruḷē-
eṇ uyirttuṇaiyē potuvil uyiyumvakai aruḷnaṭaṇaṇ ceyyumolī
maṇiyē.*

TRANSLATION – O Supreme Reality who owns me, O companion of my life, O radiant gem performing the dance

of grace in the public hall so that we may be saved. Your red feet, shining as light in the center of the vast expanse devoid of sensory objects, grew very weary from walking. Keeping even this lowest person in mind, you reached my dwelling, had the door opened, and offered something into my hand. When I refused it, you offered it again, saying, "Do not refuse, my son." How can I describe your sweet grace?

COMMENTARY – God exists in a pure realm of light far beyond the physical senses, yet deliberately steps down to seek out the lowliest person. When Vallalar tries to refuse the divine gift out of a sense of unworthiness, God simply says, "Do not refuse, my son." This tender address reveals a parental love that gently overcomes all resistance.

55

நான்தனிக்குந் தரணத்தே தோன்றுகின்ற துணையாய்
நான்தனியா இடத்தெனக்குத் தோன்றாத துணையாய்
ஏன்றருளுந் திருவடிகள் வருந்தநடந் தருளி
யானுறையும் இடத்தடைந்து கதவுதிறப் பித்து
ஆன்றஎனை அழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்க்
கறிவிலயேன் செய்யும்வகை அறியேன்நின் கருணை
ஈன்றவட்கும் இல்லைஎன நன்கறிந்தேன் பொதுவில்
இன்பநடம் புரிகின்ற என்னுயிர்நா யகனே.

*nāntanikkun taraṇattē tōṇrukiṇra tuṇaiyāy nāntaniyā
iṭattenakkut tōṇrāta tuṇaiyāy ēṇraruḷun tiruvaṭikaḷ
varuntanaṭan taruḷi yāṇuraikum iṭattataintu katavutirap
pittu āṇra-eṇai alaittenatu kaiyilonru koṭuttāykar karivilayēn
ceyyumvakai ariyēnniṇ karuṇai iṇravaṭkum illai-eṇa
naṇkarintēn potuvil inpanaṭam purikiṇra eṇṇuyirnā yakaṇē.*

TRANSLATION – O Lord of my life performing the blissful dance in the public hall. You are the companion who appears when I am alone, and the unseen companion when I am not alone. Your sacred feet that accept and bestow grace grew weary as you walked. You reached the place

where I live, had the door opened, called me, and placed something in my hand. Lacking wisdom, I do not know what to do. I realized clearly that not even a mother possesses your level of compassion.

COMMENTARY – God is a constant companion who protects the soul in deep solitude. Looking at the sheer effort the divine makes to find him and bless him, Vallalar realizes this compassion far exceeds even a mother's love. It is God who takes the initiative, walking until his feet ache just to deliver salvation to a person completely lacking in wisdom.

56

அருள்விளங்கும் உள்ளகத்தே அதுஅதுவாய் விளங்கும்
அணிமலர்ச்சே வடிவருத்தம் அடையநடந் தருளிப்
பொருள்விளங்கா நடுஇரவில் நானுறையும் இடத்தே
போந்துதெருக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்தெனைஅங் கழைத்துத்
தெருள்விளங்கும் ஒருபொருள்என் செங்கைதனில் அளித்தாய்
சிவபெருமான் பெருங்கருணைத் திறத்தினைஎன் என்பேன்
மருள்விளங்கி உணர்ச்சியுறத் திருமணிமன் றிடத்தே
மன்னுயிர்க் கின்பருள வயங்குநடத் தரசே.

*aruḷviḷaṅkum uḷḷakattē atu-atuvāy viḷaṅkum aṇimalarceē
vaṭivaruttam aṭaiyanaṭan taruḷip poruḷviḷaṅkā naṭu-iravil
nāṇuṛaiyum iṭattē pōntuteruk kāppaviḷkkaṭ purintēnai-aṇ
kaḷaittut teruḷviḷaṅkum oruporuḷeṇ ceṅkaitaṇil aḷittāy
civaperumāṇ peruṅkaruṇait tīrattiṇai-eṇ eṇṇēṇ maruḷviḷaṅki
uṇarceiyuṛat tirumaṇimaṇ riṭattē maṇṇuyirk kiṇparuḷa
vayaṅkunaṭat taracē.*

TRANSLATION – O dancing King! You dance in the holy ruby hall to grant bliss to enduring souls, clearing their delusion and awakening true feeling. Your beautiful, lotus-like red feet, which manifest as all things within the grace-filled heart, grew weary as you graciously walked. In the dead of night when nothing could be seen, you came to where I live. You had the street door unlocked, called me

there, and placed a shining object of wisdom into my red hands. What can I say of Lord Siva's immense grace?

COMMENTARY – God's compassion actively seeks out the soul, moving through the deepest darkness to awaken it. The verse recounts a profound personal moment where the Divine arrived at the poet's door in the dead of night, walking until his holy feet were weary, just to place a gift of spiritual clarity directly into his hands.

57

பருவமுறு தருணத்தே சர்க்கரையும் தேனும்
பாலுநெய்யும் அளித்தநறும் பழரசமும் போல
மருவும்உளம் உயிர்உணர்வோ டெல்லாந்தித் திக்க
வயங்கும்அடி யிணைகள்மிக வருந்தநடந்தருளித்
தெருவடைந்து நானிருக்கு மனைக்காப்புத் திறக்கச்
செய்தருளிப் பொருள்ஒன்றென் செங்கைதனில் அளித்தாய்
திருமணிமன் றிடைநடிக்கும் பெருமான்நின் கருணைத்
திறத்தினைஇச் சிறியேன்நான் செப்புதல்எங்ஙனமே.

*paruvamuru taruṇattē carkkaraiyum tēnum pāluneyyum
alintanaṟum palara_{ca}mum pōla maruvumu_lam uyiruṇarvō
tēllāntit tikka vayaṇkumaṭi yīṇaikalmika varuntaṇaṇ
taruḷit teruvaṭaintu nānirukku maṇaikkāpput tirakkac
ceytaruḷip poruḷonreṇ ceṅkaitaṇil alittāy tirumaṇimaṇ
riṭainaṭikkum perumānniṇ karuṇait tirattiṇai-ic ciṛiyēnnān
ceputalen ṇaṇamē.*

TRANSLATION – O great Lord dancing in the holy ruby hall! Like sugar, honey, milk, ghee, and the juice of ripe fragrant fruit blending at the right moment, you sweeten my heart, my life, and my consciousness. Your shining feet grew very weary as you graciously walked, reached my street, had the doors of my house unlocked, and placed a single object into my red hands. How can a small one like me describe the nature of your grace?

COMMENTARY – The experience of divine grace permeates every part of a person, sweetening the heart, life, and consciousness like a perfect blend of honey, milk, and fruit. The astonishing part of this grace is the divine effort: the Lord walks until his feet ache just to reach a humble devotee's home and deliver a priceless gift.

58

என்அறிவை உண்டருளி என்னுடனே கூடி
என்இன்பம் எனக்கருளி என்னையுந்தா னாக்கித்
தன்அறிவாய் விளங்குகின்ற பொன்னடிகள் வருந்தத்
தனிநடந்து தெருக்கதவந் தாஸ்திறப்பித் தருளி
முன்னறிவில் எனைஅழைத்தென் கையில்ஒன்று கொடுத்த
முன்னவநின் இன்னருளை என்னையான் மொழிவேன்
மன்அறிவுக் கறிவாம்பொன் னம்பலத்தே இன்ப
வடிவாகி நடக்கின்ற மாகருணை மலையே.

*eṇarivai uṇṭaruḷi eṇṇuṭaṇē kūṭi eṇiṇpam eṇakkaruḷi
eṇṇaiyuntā ṇākkit taṇarivāy viḷankukinra poṇṇaṭikaḷ
varuntat taṇinaṭantu terukkataavan tāḷtirappit taruḷi
muṇṇarivil eṇai-āḷaitteṇ kaiyilonru koṭutta muṇṇavanin
iṇṇaruḷai eṇeṇayāṇ molivēṇ maṇarivuk karivāmpoṇ
ṇampalattē iṇpa vaṭivāki naṭikkiṇra mākaruṇai malaiyē.*

TRANSLATION – O mountain of immense grace! You dance as the embodiment of bliss in the golden hall, acting as the intelligence within all enduring intelligence. You graciously consumed my awareness, united with me, granted me my bliss, and made me Yourself. Your golden feet, shining as absolute intelligence, grew weary as you walked alone. You had the street door unbolted, called me forth into primal awareness, and placed an object in my hands. O primal Lord, how will I speak of your sweet grace?

COMMENTARY – True spiritual union means the Divine consumes our limited awareness and replaces it entirely with divine bliss. The Lord makes the soul into Himself,

dissolving the separation between them. Even after this profound merging, the divine presence continues to act with intense love, unlocking doors and calling the soul into ultimate realization.

59

பரயோக அனுபவத்தே அகம்புறந்தோன் நாத
பரஞ்சோதி யாகும்இணைப் பாதமலர் வருந்த
வரயோகர் வியப்பஅடி யேன்இருக்கும் இடத்தே
வந்துதெருக் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
திரயோகர்க் கரிதிதனை வாங்குகளன் றெனது
செங்கைதனில் அளித்தாய்நின் திருவருள்என் என்பேன்
உரயோகர் உளம்போல விளங்குமணி மன்றில்
உயிர்க்கின்பந் தரநடனம் உடையபரம் பொருளே.

*parayōka aṇupavattē akampurāntōṇ rāta parañcōti
yākumiṇaip pātamar varunta varayōkar viyappa-aṭi
yēṇirukkum iṭattē vantuteruk katavutaṇaik kāppaviḷkkaṭ
purintu tirayōkark karititaṇai vāṅkuka-eṇ reṇatu ceṅkaitaṇil
aḷittāyṇiṇ tiruvaruḷeṇ eṇṇēṇ urayōkar uḷampōla viḷaṅkumaṇi
maṇṇil uyirkkiṇpan taranaṭaṇam uṭaiyaparam poruḷē.*

TRANSLATION – O Supreme Reality! You dance to grant bliss to souls in the ruby hall that shines like the hearts of steadfast yogis. In the experience of supreme yoga, your pair of lotus feet, which are the supreme light where inner and outer vanish, grew weary as you walked. While great yogis marveled, you came to where this servant lives. You had the locks of the street door opened, and saying, "This is rare even for steadfast yogis, receive it," you placed it into my red hands. What can I say of your divine grace?

COMMENTARY – The ultimate truth, which even the greatest yogis (steadfast spiritual seekers) struggle to reach through intense effort, is freely given by grace. God walks directly to a humble servant's door to hand over a treasure that ascetic practice alone cannot win. This divine light is so

absolute that all boundaries between inner and outer experience completely disappear.

60

சொன்னிறைந்த பொருளும் அதன் இலக்கியமும் ஆகித்
துரியநடு விருந்தஅடித் துணைவருந்த நடந்து
கொன்னிறைந்த இரவினிடே எழுந்தருளிக் கதவம்
கொழுங்காப்பை அவிழ்வித்துக் கொடியேனை அழைத்து
என்னிறைந்த ஒருபொருள்என் கையில்அளித் தருளி
என்மகனே வாழ்கஎன எழில்திருவாய் மலர்ந்தாய்
தன்னிறைந்த நின்கருணைத் தன்மையைஎன் புகல்வேன்
தனிமன்றில் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரகே.

*conñirainta poruḷumatāṇ ilakkiyamum ākit turiyanaṭu
virunta-aṭiṭ tunaiṭvarunta naṭantu konñirainta iraviṇṭai
eḷuntaruḷik katavam koḷuṅkāppai aṭṭivittuk koṭiyēṇai aḷaittu
eṇñirainta oruporuḷeṇ kaiyilāḷit taruḷi eṇmakanē vāḷka-eṇa
eḷiltiruvāy malarntāy taṇñirainta niṅkaruṇait taṇmaiyai-eṇ
pukalvēṇ taṇimaṇṇil āṇantat tāṇṭavañcey aracē.*

TRANSLATION – O King who performs the dance of bliss in the peerless hall! Your two feet, which rest in the center of the transcendent state as the true meaning of words and the literature describing it, grew weary from walking. Graciously arriving in the middle of the vast night, you had the heavy lock of the door opened, called out to this wretched one, and placed a wholly fulfilling object into my hands. You beautifully opened your holy lips and said, "My son, may you flourish!" How will I speak of the nature of your absolute grace?

COMMENTARY – The Divine is both the ultimate truth and the very words used to describe it. In a deeply intimate moment, this supreme reality not only delivers a gift of total fulfillment in the vast night but speaks with the warmth of a parent, saying, "My son, may you flourish." It shows that

ultimate grace is not a distant force, but a personal, loving presence.

61

முத்திலுன்று வியத்திலுன்று காண்மின்னன்றா கமத்தின்
முடிகள்முடித் துரைகின்ற அடிகள்மிக வருந்தப்
பத்திலுன்றும் இல்லாத கடைப்புலையேன் பொருட்டாப்
படிற்றுளத்தேன் இருக்கும்இடந் தனைத்தேடி நடந்து
சித்திலுன்று திருமேனி காட்டிமனைக் கதவம்
திறப்பித்தங் கெனைஅழைத்தென் செங்கையிலே மகிழ்ந்து
சத்திலுன்று கொடுத்தாய்நின் தண்ணருள்என் என்பேன்
தனிமன்றுள் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரசே.

*mutti-onru viyatti-onru kāṇmiṇenrā kamattiṇ muṭikaḷmuṭiṭ
turaikiṇra aṭikaḷmika varuntap patti-onrum illāta
kaṭaippulaiyēṇ poruṭṭāp paṭirruḷattēṇ irukkumiṭan taṇaittēṭi
naṭantu citti-onru tirumēṇi kāṭṭimaṇaik katavam tirappittan
keṇai-aḷaitten ceṇkaiyilē maṭiḷntu catti-onru koṭuttāyṇiṇ
taṇṇaruḷen enpēṇ taṇimaṇruḷ āṇantat tāṇtavañcey aracē.*

TRANSLATION – The crowns of the Agamas declare that liberation is one and manifestation is one. Your holy feet, praised by those scriptures, suffered greatly. For the sake of me, the lowliest one, devoid of any devotion, You searched for the place where I lived with a deceitful heart and walked there. Showing Your divine form of perfect accomplishment, You made the door of the house open. You called me there and joyfully placed a divine power into my red hands. What can I say of Your cool grace, O King who performs the blissful dance in the unique Hall!

COMMENTARY – God's grace does not wait for a person to become worthy. Even though the sacred scriptures (Agamas) praise the divine feet as the ultimate reality, God allows those feet to suffer the physical exertion of walking just to seek out a deceitful, un-devoted person. Arriving at

the door, the Divine opens it and places a tangible spiritual power directly into the seeker's hands.

62

எனக்குநன்மை தீமையென்ப திரண்டுமொத்த இடத்தே
இரண்டும்ஒத்துத் தோன்றுகின்ற எழிற்பதங்கள் வருந்தத்
தனக்குநல்ல வண்ணம்ஒன்று தாங்கிநடந் தருளித்
தனித்திரவில் கடைப்புலையேன் தங்குமிடத் தடைந்து
கனக்குமனைத் தெருக்கதவங் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
கனிப்பொடெனை அழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்து
உனக்கினிய வண்ணம்இதென் றுரைத்தருளிச் சென்றாய்
உடையவநின் அருட்பெருமை உரைக்கமுடி யாதே.

*eṇakkunaṇmai tīmaiyeṇpa tiraṇṭumotta iṭattē iraṇṭumottut
tōṇrukiṇra eḷirpataṇkaḷ varuntat taṇakkunalla vaṇṇaṇṇu
tāṇkinaṭaṇ taruḷit taṇittiraviḷ kaṭaippulaiyēṇ taṇkumiṭat
taṭaintu kaṇakkumaṇait terukkatavaṇ kāppaviḷḷkap purintu
kaḷippoṭeṇai alaittenatu kaiyiloṇru koṭuttu uṇakkiṇiya
vaṇṇamiteṇ ruraittaruḷic ceṇṛāy uṭaiyavanin aruṭperumai
uraikkamuṭi yātē.*

TRANSLATION – When good and evil appeared the same to me, Your beautiful feet, which manifest equally in both states, suffered. Bearing a form pleasing to Yourself, You walked gracefully in the lonely night and reached the place where I, the lowliest one, stayed. You caused the heavy street door of the house to unlock, called me with joy, and placed something in my hand. You told me, 'This is the state sweet to you,' and departed. O Master, the greatness of Your grace cannot be told.

COMMENTARY – When a person reaches a state of total equanimity, where good and evil appear exactly the same, the Divine responds directly. God comes in the lonely night, enduring the hardship of the road, to unlock a heavy door and place a tailored spiritual gift directly into the seeker's

hand. It is a deeply personal grace, given with the assurance that it is the exact state meant for them.

63

இம்மையினோ டம்மையினும் எய்துகின்ற இன்பம்
எனைத்தொன்றும் வேண்டாத இயற்கைவருந் தருணம்
எம்மையினும் நிறைசொருப சுத்தசுகா ரம்பம்
இயற்சொருப சுத்தசுக அனுபவம்என் றிரண்டாய்ச்
செம்மையிலே விளங்குகின்ற திருவடிகள் வருந்தச்
சிறியேன்பால் அடைந்தெனது செங்கையில்ஒன் றளித்தாய்
உம்மையிலே யான்செய்தவம் யாதெனவும் அறியேன்
உயர்பொதுவில் இன்பநடம் உடையபரம் பொருளே.

*immaiṇiṇō ṭammaiṇum eytukinra inṇam enaittonṇum
vēṇṭāta iyarkaivarun taruṇam emmaiṇum niraicorupa
cuttacukā rampam iyaṛcorupa cuttacuka aṇupavameṇ
ṛiraṇṭāy cemmaiyilē viḷaṅkukinra tiruvaṭikaḷ varuntac
cīriyēṇpāl aṭaintēṇatu ceṅkaiyiloṇ ṛaḷittāy ummaiylē
yāṇceytavam yāteṇavum ariyēṇ uyarpotuvil inṇanaṭam
uṭaiyaparam poruḷē.*

TRANSLATION – At the very moment a nature arose in me desiring none of the pleasures found in this world or the next, Your holy feet suffered. Those feet shine perfectly as two states: the beginning of pure bliss in complete natural form and the experience of pure bliss in inherent natural form. Reaching me, the lowly one, You placed something into my red hands. I do not know what penance I performed in my previous births, O Supreme Reality who dances in bliss in the high public Hall!

COMMENTARY – The very moment all desire for the pleasures of this world and the next falls away, the Divine arrives. God's feet represent two distinct phases of ultimate joy: the dawn of pure bliss, and the full immersion into it. Yet, rather than remaining distant in that perfection, God

endures the physical journey to seek out someone lowly and place this pure bliss right into their hands.

64

அன்பளிப்பு தொன்றுபின்னர் இன்பளிப்ப தொன்றென்
றறிஞரெலாம் மதிக்கின்ற அடிமலர்கள் வருந்த
என்பளித்த உடல்கள்தொறும் உயிர்க்குயிராய் இருக்கும்
எம்பெருமான் நடந்தருளிக் கதவுதிறப் பித்துத்
துன்பளிக்கும் நெஞ்சுக்கத்தென் றனைக்கூவி அழைத்துத்
தூயஇள நகைமுகத்தே துளும்பஎனை நோக்கி
முன்பளித்த தென்றனது கையில்ஒன்றை அளித்தாய்
முன்னவநின் அருட்பெருமை முன்னஅறி யேனே.

*anpalippu tonrupinnar inpalippa tonren rariñarelām
matikkiṇṛa aṭimalarkaḷ varunta enpalitta uṭalkaṭtorum
uyirkkuyirāy irukkum emperumāṇ naṭantaruḷik katavutirap
pittut tunpalikkum neñcakatten raṇaikkūvi alaittut tūya-ḷa
nakaimukattē tuḷumpa-eṇai nōkki munpalitta tenṛaṇatu
kaiyilonrai aḷittāy muṇṇavaniṇ aruṭperumai muṇṇa-aṇi yēṇē.*

TRANSLATION – All the wise revere Your lotus feet as giving love first and giving bliss later. Those feet suffered as You, my Lord who exists as the life of lives in all embodied beings, walked gracefully. You made the door open, called out to me who possessed a sorrowful heart, looked at me with a pure, gentle smile overflowing on Your face, and placed something in my hand, saying it was given before. O Primal One, I cannot fathom the greatness of Your grace.

COMMENTARY – The divine presence is the life breathing within all living beings. Even so, the Divine takes physical form, walking until those holy feet ache, just to comfort a sorrowful heart. With an overflowing smile, God places a gift into his hands and declares that it is something given long ago, revealing this grace as an eternal bond.

65

மோகஇருட் கடல்கடத்தும் புனைஒன்று நிறைந்த
மோகனசுகம் அளிப்பிக்கும் துணைஒன்றென் றுரைக்கும்
யோகமலர்த் திருவடிகள் வருந்தநடந்தருளி
உணர்விலியேன் பொருட்டாக இருட்டிரவில் நடந்து
போகமனைப் பெருங்கதவந் திறப்பித்துட் புகுந்து
புலையேனை அழைத்தொன்று பொருந்தஎன்கை கொடுத்தாய்
நாகமணிப் பணிமிளிர அம்பலத்தே நடஞ்செய்
நாயகநின் பெருங்கருணை நவிற்றமுடி யாதே.

*mōka-iruṭ kaṭalkaṭattum puṇai-onṛu niraṇṭa mōkaṇacukam
aḷippikkum tuṇai-onṛeṇ ruraikkum yōkamalart tiruvaṭikaḷ
varuntanaṭan taruḷi uṇarviliyēṇ poruṭṭāka iruṭṭiravil naṭantu
pōkamaṇaip peruṅkatavan tīrappittuṭ pukuntu pulaiyēṇai
aḷaittonṛu porunta-eṅkai koṭuttāy nākamaṇip paṇimiḷira
ampalattē naṭaṇcey nāyakaniṇ peruṅkaruṇai navīṛramuṭi
yātē.*

TRANSLATION – Your yogic lotus feet are praised as a raft to cross the dark ocean of delusion and a companion to grant full, enchanting bliss. Those feet suffered as You walked gracefully. For the sake of me, a person devoid of understanding, You walked in the dark night. You made the large door of the house open, entered, called me, the lowliest one, and placed something fitting into my hand. O Lord who dances in the Hall adorned with shining serpent gems, Your great compassion cannot be expressed.

COMMENTARY – God's feet serve as a raft to cross the confusing ocean of worldly delusion and lead to absolute joy. Yet God does not sit waiting on the far shore for the seeker to cross. Instead, the Divine walks through the dark night, seeking out someone who lacks all understanding, to unlock their door and press the perfect spiritual gift into their hands.

66

காணுகின்ற கண்களுக்குக் காட்டுகின்ற ஒளியாய்க்
காட்டுகின்ற ஒளிதனக்குக் காட்டுவிக்கும் ஒளியாய்
பூணுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
கோணுகின்ற மனத்தாலே நாணுவதேன் மகனே
குறைவறவாழ் கெனமகிழ்ந்து கொடுத்தனைஒன் றெனக்கு
மாணுகின்ற நின்னருளின் பெருமையைஎன் என்பேன்
மணிமன்றில் ஆனந்த மாநடஞ்செய் அரசே.

kāṇukiṇra kaṇkaḷukkuk kāṭṭukiṇra oḷiyāyk kāṭṭukiṇra
oḷitaṇakkuk kāṭṭuvikkum oḷiyāy pūṇukiṇra tiruvaṭikaḷ
varuntanaṭaṇ taṭiyēṇ poruntumiṭat taṭaintukata vantaṭirakkap
purintu kōṇukiṇra maṇattālē nāṇuvatēṇ makaṇē
kuraivaravāl keṇamakīntu koṭuttanai-oṇ reṇakku māṇukiṇra
niṇṇaruḷiṇ perumaiyai-eṇ eṇpēṇ maṇimaṇrīl āṇanta
māṇaṭaṇcey aracē.

TRANSLATION – O King performing the great dance of bliss in the hall of gems! You are the light that reveals things to the seeing eyes. You are the light that reveals things to that showing light itself. Walking until your adorned sacred feet suffered, you reached the place where this devotee stays and made the door open. You asked, "My son, why do you feel shy with a wavering mind? Live without any lack," and happily gave me a unique gift. How can I describe the greatness of your glorious grace?

COMMENTARY – God is the ultimate source of all perception, the light that makes both our eyes and our inner awareness function. The divine does not wait to be sought out, but actively searches for the devotee in the dark. Walking until his feet ache, God opens the door and gently asks why the devotee is hesitating. The divine gives a direct, joyous gift to dispel all anxiety, showing a deeply personal and loving grace.

ஆறறு தத்துவத்தின் சொரூபமுதல் அனைத்தும்
அறிவிக்கும் ஒன்றவற்றின் அப்பாலே இருந்த
வீறாய தற்சொரூப முதலனைத்தும் அறிவில்
விளக்குவிக்கும் ஒன்றென்று விளைவறிந்தோர் விளம்பும்
பேறாய திருவடிகள் வருந்தநடந் திரவில்
பேயடியேன் இருக்குமிடத் தடைந்தென்னை அழைத்துச்
சோறாய பொருள்ஒன்றென் கரத்தளித்தாய் பொதுவில்
சோதிநின் தருட்பெருமை ஒதிமுடி யாதே.

*āraru tattuvattiṇ corūpamutal aṇaittum aṛivikkum
onṛavarriṇ appālē irunta vīrāya tarcorupa mutalaṇaittum
aṛivil vīlakkuvikkum onṛenṛu vīlaivarintōr vīlampum pērāya
tiruvaṭikaḷ varuntanaṭan tiraviḷ pēyaṭiyēṇ irukkumiṭat
taṭaintennai alaittuc cōrāya poruḷonṛen karattaḷittāy potuvil
cōtiniṇa taruṭperumai ōtimuṭi yātē.*

TRANSLATION – The wise who know the ultimate fruit declare that one of your sacred feet reveals the nature of the thirty-six principles and everything else, while the other foot illuminates in our consciousness the majestic true self-nature and all that lies beyond. Walking in the night until those precious sacred feet suffered, you reached the place where this ghost-like devotee stays. You called me and placed into my hand a unique substance that serves as supreme nourishment. O Jothi in the common hall, the greatness of your grace can never be fully told!

COMMENTARY – The two feet of the divine serve two distinct purposes. One foot reveals the thirty-six *tattvas*, the fundamental principles of physical and mental existence. The other foot reveals the deeper truth of the soul that lies entirely beyond them. Even though the devotee feels completely unworthy, the divine actively seeks him out in the night to place the supreme nourishment of grace directly into his hands.

68

கருவிகளை நம்முடனே கலந்துளத்தே இயக்கிக்
காட்டுவதொன் றக்கருவி கரணங்கள் அனைத்தும்
ஒருவிஅப்பாற் படுத்திநமை ஒருதனியாக் குவதொன்
றுபயம்எனப் பெரியர்சொலும் அபயபதம் வருந்தத்
துருவிஅடி யேன்இருக்கும் இடத்திரவில் அடைந்து
துணிந்தெனது கையில்ஒன்று சோதியுறக் கொடுத்து
வெருவியிடேல் இன்றுமுதல் மிகமகிழ்க என்றாய்
வித்தகிநின் திருவருளை வியக்கமுடி யாதே.

*karuvikaḷai nammuṭaṇē kalantuḷattē iyakkik kāṭṭuvatoṇ
rakkaruvi karaṇaṇkaḷ aṇaittum oruvi-appār paṭuttinamai
orutaṇiyāk kuvatoṇ ruṇpayamenap periyarcolum
apayapatam varuntat turuvi-aṭi yēṇirukkum iṭattiravil
aṭaintu tuṇintēṇatu kaiyilonru cōtiyuraḷ koṭuttu veruviyitēl
iṇrumutal mikamakīḷka eṇrāy vittakiṇiṇ tiruvaruḷai
viyakkamuṭi yātē.*

TRANSLATION – The great ones declare that one of your feet of refuge unites the faculties with us, operates them in the mind, and reveals the world, while the other foot separates all those instruments and faculties, casts them away, and leaves us in solitary oneness. Walking until those two feet of refuge suffered, you searched for me in the night and reached the place where this devotee stays. You resolutely placed a luminous gift into my hands and said, "Do not fear. Rejoice greatly from this day forward!" O wondrous Lord, the greatness of your divine grace cannot be fully marveled at!

COMMENTARY – The divine guides the soul through two opposite experiences. First, one foot of God connects us to our physical and mental faculties so we can experience the world. Then, the other foot strips all these instruments away, leaving the soul in a state of absolute, solitary oneness. Seeking the devotee in the dark, God personally

delivers a luminous gift with a simple command to cast away all fear and live in joy.

69

ஆதியிலே கலப்பொழிய ஆன்மசுத்தி அளித்தாங்
கதுஅதுஆக் குவதொன்றாம் அதுஅதுவாய் ஆக்கும்
சோதியிலே தானாகிச் சூழ்வதொன்றாம் என்று
சூழ்ச்சிஅறிந் தோர்புகலும் துணையடிகள் வருந்த
வீதியிலே நடந்தடியேன் இருக்கும்இடந் தேடி
விரும்பிஅடைந் தெனைக்கூவி விளைவொன்று கொடுத்தாய்
பாதியிலே ஒன்றான பசுபதிநின் கருணைப்
பண்மைபஅறிந் தேன்ஒழியா நண்பைஅடைந் தேனே.

*ātiyilē kalappoliya āṇmacutti alittān katu-atu-āk kuvatonrām
atu-atuvāy ākkum cōtiyilē tāṇākie cūlvatonrām eṇru cūlcci-
arīn tōrpukalum tuṇaiyaṭikaḷ varunta vītiyilē naṭantaṭiyēṇ
irukkumiṭan tēṭi virumpi-aṭain teṇaikkūvi vīlaivonru koṭuttāy
pātiyilē onrāṇa pacupatinīṇ karuṇaip paṇmaipa-arīn tēṇoliyā
naṇpai-aṭain tēṇē.*

TRANSLATION – Those who know the subtle truth declare that one of your companion-feet removes primordial entanglements, grants purity to the soul, and transforms it into the divine state, while the other foot merges it into the Jothi itself to encompass all things. Walking through the street until those companion-feet suffered, you searched for the place where this devotee stays. You reached me with love, called me, and gave me a supreme fruit. O Lord of Souls who shares half your form with the Goddess, I have realized the abundant nature of your compassion. I have attained an everlasting friendship with you.

COMMENTARY – Here, the two feet represent the complete journey of purification and union. One foot untangles the soul from its ancient impurities and makes it pure. The other foot merges that purified soul directly into the *Jothi*, the supreme divine light, so that it becomes one with

everything. God walks the ordinary streets to find the devotee and deliver this state, creating an eternal bond of friendship between the soul and the divine.

70

இருட்டாய மலச்சிறையில் இருக்கும்நமை எல்லாம்
எடுப்பதொன்றாம் இன்பநிலை கொடுப்பதொன்றாம் எனவே
பொருட்டாயர் போற்றுகின்ற பொன்னடிகள் வருந்தப்
பொறையிரவில் யானிருக்கும் இடந்தேடிப் புகுந்து
மருட்டாயத் திருந்தேனைக் கூவிவர வழைத்து
வண்ணம்ஒன்றென் கைதனிலே மகிழ்ந்தளித்தாய் நின்றன்
அருட்டாயப் பெருமைதனை என்னுரைப்பேன் பொதுவில்
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் தருளுகின்ற அரசே.

*iruttāya malacciraiyil irukkumnamai ellām eṭuppatonṛām
inpanilai koṭuppatonṛām enavē poruttāyar pōrrukiṇṛa
ponṇaṭikaḷ varuntap poraiyiravil yāṇirukkum iṭantēṭip
pukuntu maruttāyat tiruntēṇaik kūvivara valaittu
vaṇṇamonṛeṇ kaitaṇilē makilntalittāy ninṇaṇ aruttāyap
perumaitaṇai eṇṇuraippēṇ potuvil ānantat tirunaṭaṇcey
taruḷukiṇṛa aracē.*

TRANSLATION – "One foot lifts us all from the dark prison of impurity, while the other grants us the state of bliss." So praise those who possess the true wealth of meaning. Walking in the silent night until your golden feet suffered, you searched for the place where I stay and entered it. You called me, who was bound in delusion, summoned me near, and joyfully placed a unique beautiful gift into my hand. How can I express the supreme treasure of your grace? O King, you who graciously perform the sacred dance of bliss in the common hall!

COMMENTARY – God's grace acts both to rescue and to reward. One foot lifts the soul out of the dark prison of its own ignorance, while the other foot establishes it in a state of permanent bliss. God walks through the silent night to

find the devotee still trapped in delusion, personally calling him forward to place this beautiful gift of liberation into his hands.

71

உன்மனியின் உள்ளகத்தே ஒளிருவதொன் றாகி
உற்றஅதன் வெளிப்புறத்தே ஓங்குவதொன் றாகிச்
சின்மயமாய் விளங்குகின்ற திருவடிகள் வருந்தச்
சிறுநாயேன் பொருட்டாகத் தெருவில்நடந் தருளிப்
பொன்மயமாந் திருமேனி விளங்கஎன்பால் அடைந்து
பொருள்ஒன்றென் கைதனிலே பொருந்தஅளித் தனையே
நின்மலனே நின்னருளை என்புகல்வேன் பொதுவில்
நிறைந்தஇன்ப வடிவாகி நிருத்தம்இடும் பதியே.

*unmaṇiyiṇ ullakattē oḻiruvatoṇ rāki urra-atan veḷippurattē
ōṅkuvatoṇ rākiḥ ciṇmayamāy vīlaṅkukiṇṇa tiruvaṭika!
varuntac ciṇunāyēṇ poruṭṭākat teruvilnaṭaṇ taruḷip
poṇmayamān tirumēṇi vīlaṅka-eṇpāl aṭaintu poruḷoṇṇen
kaitaṇilē porunta-aḷit taṇaiyē niṇmalaṇē niṇṇaruḷai
eṇpukalvēṇ potuvil niṇainta-iṇpa vaṭivāki niruttamiṭum
patiyē.*

TRANSLATION – One foot shines within the realm of Unmani. The other rises outside of it. Your holy feet, shining as pure consciousness, grew weary as You graciously walked the streets for the sake of this little cur. Your golden holy form radiating light, You came to me and placed an object perfectly into my hand. O flawless one, how can I describe Your grace? You are the Lord who dances in the public hall, taking the form of perfect bliss.

COMMENTARY – The divine shows incredible humility in its search for the devotee. God's feet exist both within *Unmani* (the highest state of spiritual stillness) and completely beyond it, shining as pure consciousness. Yet this supreme being chose to walk the ordinary physical streets to find Vallalar, letting his feet grow weary to place a gift directly

into his hand. Grace is not a distant concept, but an intimate force that actively seeks out the individual.

72

ஐவர்களுக் கைந்தொழிலும் அளித்திடுவ தொன்றாம்
அத்தொழிற்கா ரணம்புரிந்து களித்திடுவ தொன்றாம்
தெய்வநெறி என்றறிஞர் புகழ்ந்துபுகழ்ந் தேத்துந்
திருவடிகள் மிகவருந்தத் தெருவினிடை நடந்து
கைவரயான் இருக்கும்மனைக் கதவுதிறப் பித்துக்
களித்தெனைஅங் கழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்
சைவமணி மன்றிடத்தே தனிநடனம் புரியும்
தற்பரநின் அருட்பெருமை சாற்றமுடி யாதே.

*aivarkaḷuk kaintoḷilum aḷittiṭuva toṇṛām attoliṛkā
raṇampurintu kaḷittiṭuva toṇṛām teyvaneri eṇṛarīṇar
pukaḷntupukaḷn tēttun tiruvaṭikaḷ mikavaruntat teruviṇṭai
naṭantu kaivarayāṇ irukkummaṇaik katavutirap pittuk
kaḷittenai-aṇ kaḷaittenatu kaiyilonru koṭuttāy caivamaṇi
maṇṛitattē taṇinaṭaṇam puriyum tarparaniṇ aruṭperumai
cārṛamuṭi yātē.*

TRANSLATION – One foot grants the five functions to the five gods. The other rejoices in serving as the cause of those functions. The wise constantly praise them as the divine path. Those holy feet suffered greatly, walking through the street. You caused the door of the house where I stayed to open, rejoiced, called me there, and gave something into my hand. O Supreme One performing the incomparable dance in the beautiful hall of Saivism, the greatness of Your grace cannot be expressed.

COMMENTARY – God's cosmic power exists alongside deeply personal compassion. The divine feet drive the five universal functions (creation, preservation, destruction, concealment, and grace) carried out by the major gods. Even with this immense universal authority, God willingly walked through the streets and knocked on a house door to

hand Vallalar a gift. The supreme lord steps down from the cosmic stage to show profound care for a single person.

73

அருளுதிக்குந் தருணத்தே அமுதவடி வாகி
ஆனந்த மயமாகி அமர்ந்ததிரு வடிகள்
இருளுதிக்கும் இரவினிடை வருந்தநடந் தருளி
யானிருக்கும் மனைக்கதவந் திறப்பித்தங் கடைந்து
மருளுதிக்கும் மனத்தேனை வரவழைத்து நோக்கி
மகிழ்ந்தெனது கரத்தொன்று வழங்கியசந் குருவே
தெருளுதிக்கும் மணிமன்றில் திருநடஞ்செய் அரசே
சிவபெருமான் நின்கருணைத் திறத்தைவியக் கேனே .

*aruḷutikkun taruṇattē amutavaḍi vāki āṇanta mayamāki
amarntatiru vaṭikaḷ iruḷutikkum iraviṇiṭai varuntanaṭan
taruḷi yāṇirukkum maṇaikkatavan tīrappittaṇ kaṭaintu
maruḷutikkum maṇattēṇai varavaḷaittu nōkki maḷintēṇatu
karattonṟu vaḷaṅkiyacar kuruvē teruḷutikkum maṇimaṇṟil
tirunaṭaṇcey aracē cīvaperumāṇ niṅkaruṇait tīrattaiviyak
kēṇē .*

TRANSLATION – At the moment grace dawns, Your holy feet take the form of nectar and abide as pure bliss. Graciously walking through the dark, gathering night, those feet grew weary. You made the door of my house open, entered, and summoned me whose mind breeds delusion. You looked at me, rejoiced, and offered an object into my hand, O true Guru. O King performing the holy dance in the beautiful hall where clarity dawns! O Lord Siva, I marvel at the nature of Your compassion.

COMMENTARY – God does not wait for the individual to become perfect before offering grace. Vallalar says his own mind was full of darkness and confusion, yet the divine came to him anyway as the true teacher. The holy feet, which are pure bliss and sweet nectar, walked through the dark night and grew physically tired just to reach his door.

Grace arrives right at the house of the confused mind to bring clarity.

74

நான்கண்ட போதுசுயஞ் சோதிமய மாகி
நான்பிடித்த போதுமதி நளினவண்ண மாகித்
தேன்கொண்ட பாலெனநான் சிந்திக்குந் தோறுந்
தித்திப்ப தாகிஎன்றன் சென்னிமிசை மகிழ்ந்து
தான்கொண்டு வைத்தஅந்நாள் சில்லென்றென் உடம்பும்
தகஉயிருங் குளிர்வித்த தாண்மலர்கள் வருந்த
வான்கொண்டு நடந்திங்கு வந்தெனக்கும் அளித்தாய்
மன்றில்நடத் தரசேநின் மாகருணை வியப்பே.

*nāṅkaṇṭa pōtucuyaṅ cōtimaya māki nāṅpiṭitta pōtumatī
naḷiṇavaṇṇa mākit tēṅkoṇṭa pāleṇanāṇ cintikkun tōṛuṇ
tittippa tāki-eṇṇaṇ ceṇṇimicai makīṇtu tāṅkoṇṭu vaitta-annāḷ
cilleṇṇeṇ uṭampum taka-uyirun kuḷirvitta tāṇmalarkaḷ
varunta vāṅkoṇṭu naṭantīṅku vanteṇakkum aḷittāy
maṇṇilnaṭat taracēṇiṇ mākaruṇai viyappē.*

TRANSLATION – When I saw them, they were a natural mass of radiant light. When I held them, they took the hue of a beautiful lotus. Whenever I think of them, they taste sweet like milk mixed with honey. Rejoicing, You placed them upon my head that day, completely cooling my body and my worthy soul. Those lotus feet grew weary walking through the vast space to come here and grant this to me. O King of the dance in the hall, Your great compassion is a marvel.

COMMENTARY – The experience of the divine engages all the senses. The holy feet appear as brilliant light to the eyes, feel like a soft lotus to the touch, and taste like milk mixed with honey to the mind. When God placed them on Vallalar's head, the touch profoundly cooled his physical body and his soul. He stands in awe that the lord of the

universe would cross vast cosmic spaces and endure weariness to grant this soothing grace.

75

யோகாந்த மிசைஇருப்ப தொன்றுகலாந் தத்தே
உவந்திருப்ப தொன்றெனமெய் யுணர்வுடையோர் உணர்வால்
ஏகாந்தத் திருந்துணரும் இணையடிகள் வருந்த
என்பொருட்டாய் யானிருக்கும் இடந்தேடி நடந்து
வாகாந்தச் சணிக்கதவந் திறப்பித்தங் கென்னை
வரவழைத்தென் கைதனிலே மகிழ்ந்தொன்று கொடுத்தாய்
மோகாந்த காரம்அறுத் தவர்ஏத்தப் பொதுவில்
முயங்கிநடம் புரிகின்ற முக்கனுடை அரகே.

*yōkānta micai-iruppa tonṛukalān tattē uvantiruppa
tonṛenamey yuṇarvuṭaiyōr uṇarvāl ēkāntat tiruntuṇarum
īṇaiyāṭikaḷ varunta eṇporuṭṭāy yāṇirukkum iṭantēṭi naṭantu
vākāntac caṇikkatavan tirappittan kennai varavaḷaitten
kaitaṇilē maḷiṇtonṛu koṭuttāy mōkānta kāramarut
tavarēttap potuvil muyaṇkinaṭam purikiṇṛa mukkaṇuṭai
aracē.*

TRANSLATION – One foot rests at the summit of yoga. The other joyfully rests at the summit of the kalas. Those of true awareness realize this in solitude. Those twin feet grew weary walking and searching for the place where I stayed, all for my sake. You opened the sturdy front door, summoned me, and joyfully placed something into my hand. O three-eyed King dancing intimately in the public hall, praised by those who have severed the dark blindness of delusion!

COMMENTARY – The divine reality sits at the absolute peak of spiritual discipline and the subtle energies of the universe (kalas). Wise sages sit in deep solitude simply to understand this truth. Yet those same cosmic feet willingly walked and searched for Vallalar's exact physical address, growing tired to bring him a direct gift. The supreme being

who destroys delusion does not remain aloof, but actively pursues the devotee to offer grace.

76

மகமதிக்கு மறையும்மறை யான்மதிக்கும் அயனும்
மகிழ்ந்தயனான் மதிக்கும்நெடு மாலும்நெடு மாலான்
மிகமதிக்கும் உருத்திரனும் உருத்திரனால் மதிக்கும்
மேலவனும் அவன்மதிக்க விளங்குசதா சிவனும்
தகமதிக்குந் தோறும்அவர் அவர்உளத்தின் மேலும்
தலைமேலும் மறைந்துறையுந் தாள்மலர்கள் வருந்த
அகமதிக்க நடந்தென்பால் அடைந்தொன்று கொடுத்தாய்
அம்பலத்தில் ஆடுகின்றாய் அருட்பெருமை வியப்பே.

*makamatikku maraiyummarai yāṇmatikkum ayaṇum
makiḷintayanāṇ matikkumneṭu mālumneṭu mālāṇ
mikamatikkum uruttiraṇum uruttiraṇāl matikkum
mēlavanum avaṇmatikka viḷaṅkucatā civaṇum takamatikkun
tōrumavar avaruḷattiṇ mēlum talaimeḷum marainturaṇiyun
tāḷmalarkaḷ varunta akamatikka naṭantenpāl aṭaintoṇru
koṭuttāy ampalattil āṭukiṇrāy aruṭperumai viyappē.*

TRANSLATION – The Vedas remain hidden from great intellects. The Vedas esteem Brahma. Joyful Brahma esteems great Vishnu. Vishnu greatly esteems Rudra. Rudra esteems the Lord above him. The Lord above him esteems shining Sadasiva. Whenever they meditate, your flower-like feet remain hidden within their hearts and above their heads. Yet, letting those feet suffer, you walked to me so my heart could rejoice, and you gave me one thing. You dance in the hall. The greatness of your grace is a wonder.

COMMENTARY – The highest gods in traditional religion, from Brahma and Vishnu to Rudra and Sadasiva, cannot find the Lord's feet even in deep meditation. Yet, Vallalar says, those same divine feet walked to him in person, enduring the pain of the journey, simply to bring him joy and hand him a precious gift. This shows that true grace

ignores cosmic hierarchies and comes directly to a heart filled with devotion.

77

இருவினைஓப் பாகிமல பரிபாகம் பொருந்தல்
எத்தருணம் அத்தருணத் தியல்ஞான ஒளியாய்
உருவினையுற் றுள்ளகத்தும் பிரணவமே வடிவாய்
உற்றுவெளிப் புறத்தும்எழுந் துணர்த்திஉரைத் தருளும்
திருவடிகள் மிகவருந்த நடந்தெளியேன் பொருட்டாத்
தெருக்கவந் திறப்பித்துச் சிறியேனை அழைத்துக்
குருவடிவங் காட்டிஒன்று கொடுத்தாய் என்கரத்தே
குணக்குன்றே நின்னருட்கென் குற்றமெலாங் குணமே.

*iruvinaṭ-op pākimala paripākam poruntal ettaruṇam
attaruṇaṭ tiyalñāṇa oḷiyām uruvinaiyur ruḷlakattum
piraṇavamē vaṭivāy urruvelip purattumelun tuṇartti-urait
taruḷum tiruvaṭikaḷ mikavarunta naṭanteliyēṇ poruṭṭāt
terukkavan tirappittuc ciṇiyēṇai alaittuk kuruvaṭivaṇ kāṭṭi-
onṇu koṭuttāy eṇkarattē kuṇakkunrē ninṇaruṭṭeṇ kurramelāṇ
kuṇamē.*

TRANSLATION – When the two karmas balance and the impurities ripen, at that moment your holy feet take the form of the natural light of wisdom within. They take the form of the primal sound outside, rising to awaken and teach. Letting those holy feet suffer greatly, you walked for the sake of this poor one. You made the street door open, called out to this lowly one, revealed your Guru form, and placed one thing in my hand. O mountain of virtues, to your grace, all my faults appear as virtues.

COMMENTARY – In spiritual life, there comes a moment when past good and bad deeds balance out, and the mind's impurities fall away. At that exact moment, Vallalar says, the Divine appears as a guiding light inside and a teaching voice outside. God took the physical form of a teacher,

walked to his door, and placed a gift in his hand, looking past all of his faults with pure grace.

78

தம்மடியார் வருந்திலது சகியாதக் கணத்தே
சார்ந்துவருத் தங்களெலாந் தயவினொடு தவிர்த்தே
எம்மடியார் என்கொளும் இணையடிகள் வருந்த
இரவினிடை நடந்தெளியேன் இருக்கும்இடத் தடைந்து
கம்மடியாக் கதவுபெருங் காப்பவிழப் புரிந்து
கடையேனை அழைத்தெனது கையிலின்று கொடுத்து
நம்மடியான் என்றெனையுந் திருவுளத்தே அடைத்தாய்
நடம்புரியும் நாயகநின் நற்கருணை வியப்பே.

*tammaṭiyār varuntilatu cakiyātak kaṇattē cārntuvarut
taṅkaḷelān tayaviṇoṭu tavirttē emmaṭiyār eṇṛukoḷum
iṇaiyaṭikaḷ varunta iraviṇṭai naṭanteliyēṇ irukkumiṭat
taṭaintu kammaṭiyāk katavuperuṇ kāppaviḷap purintu
kaṭaiyēṇai alaittenatu kaiyilonṛu koṭuttu nammaṭiyāṇ
eṇṇenaiyun tiruvuḷattē aṭaittāy naṭampuriyum nāyakanin
narkaruṇai viyappē.*

TRANSLATION – If your devotees suffer, you cannot bear it for even a moment. You approach them and compassionately remove all their afflictions. Letting your peerless feet suffer, the feet that claim them saying, "These are our devotees," you walked in the night and reached the place where this poor one lives. You made the heavy locks of the smith-forged door fall open, called this lowest one, and placed one thing in my hand. Taking me into your divine heart, you said, "He is our devotee." O dancing Lord, your good grace is a wonder.

COMMENTARY – The Divine cannot bear to see living beings suffer for even a moment. Walking through the dark night, the Lord caused heavy, locked doors to fall open by themselves just to reach Vallalar. He placed a gift in his

hand and claimed him directly, proving that absolute grace shatters all physical and worldly barriers to reach a devotee.

79

உம்பருக்குங் கிடைப்பரிநாம் மணிமன்றில் பூத
உருவடிவங் கடந்தாடுந் திருவடிக ளிடத்தே
செம்பருக்கைக் கல்லுறத்தத் தெருவில்நடந் திரவில்
தெருக்கதவந் திறப்பித்துச் சிறியேனை அழைத்து
வம்பருக்குப் பெறலரிதாம் ஒருபொருள்என் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்துத் துயர்தீர்ந்து வாழ்கஎன உரைத்தாய்
இம்பருக்கோ அம்பருக்கும் இதுவியப்பாம் எங்கள்
இறைவநின் தருட்பெருமை இசைப்பதெவன் அணிந்தே.

*umparukkuṇ kiṭaipparinām maṇimaṇṇil pūta uruvaṭivaṇ
kaṭantāṭuṇ tiruvaṭika ḷiṭattē cemparukkaik kallurattat
teruvilnaṭaṇ tiraviḷ terukkataṇaṇ tiṛappittuṇ ciṛiyēṇai alaṭtut
vamparukkup peralaritām oruporuḷeṇ karattē maḷiṇṭaḷittut
tuyartīrntu vāḷka-eṇa uraittāy imparukkō amparukkum
ituviyappām eṇkaḷ iraivaniṇ taruṭperumai icaippatevaṇ
aṇintē.*

TRANSLATION – Your holy feet dance in the gem-set hall, transcending elemental physical forms, and they are difficult even for celestials to attain. Letting the sharp red pebbles hurt those feet, you walked in the street at night. You had the street door opened, called this little one, and joyfully gave a unique treasure into my hand, a treasure unattainable for the unworthy. You said, "May your sorrow end, and may you live well." This is a wonder for those in this world and in the celestial world. O our Lord, how can anyone fully praise the greatness of your grace?

COMMENTARY – The Lord's feet exist beyond all physical elements and remain out of reach even to heavenly beings. Yet, out of pure love, those same feet walked over sharp stones in the dark streets to reach Vallalar's house. God

gave him a rare treasure and a simple, warm blessing: an end to his sorrow and a promise of a joyful life.

80

உருவம்ஒரு நான்காகி அருவமும்அவ் வளவாய்
உருஅருஒன் றாகிஇவை ஒன்பானுங் கடந்து
துருவமுடி யாப்பரம துரியநடு விருந்த்
சொருபஅனு பவமயமாந் துணையடிகள் வருந்தத்
தெருவமிசை நடந்துசிறு செம்பரற்கல் உறுத்தச்
சிறியேன்பால் அடைந்தெனது செங்கையில்ஒன் றளித்தாய்
மருவஇனி யாய்மன்றில் நடம்புரிவாய் கருணை
மாகடலே நிற்பெருமை வழுத்தமுடி யாதே.

*uruvamoru nāṅkāki aruvamumav vaḷavāy uru-aru-on rāki-
ivai onpānuṅ kaṭantu turuvamuṭi yāpparama turiyanaṭu
virunta corupa-aṇu pavamayamān tuṇaiyaṭikaḷ varuntat
teruvamicai naṭantuciru cempārarkal uruttac cīriyēṇpāl
aṭainteṇatu ceṅkaiyiloṇ ṛalittāy maruva-iṇi yāymanṛil
naṭampurivāy karuṇai mākaṭalē niṇperumai vaḷuttamuṭi
yātē.*

TRANSLATION – Taking four formed states, four formless states, and one state both formed and formless, you transcend these nine. Your twin feet reside in the center of the supreme state of Turiya that defies investigation, fully embodying the experience of your true nature. Letting those feet suffer, hurt by small red pebbles, you walked on the street and reached this lowly one, placing one thing in my red hand. You are sweet to embrace, and you dance in the hall! O great ocean of compassion, your greatness is beyond praise.

COMMENTARY – The Divine exists far beyond the nine cosmic states of form and formlessness, dwelling in Turiya, the supreme state of pure consciousness beyond ordinary waking or sleep. Despite resting in this unimaginable height, the Lord walked on hard, stony streets to press a gift

directly into Vallalar's hands. It is this boundless, intimate compassion that makes the Divine so sweet to experience and so impossible to fully praise.

81

பக்குவத்தால் உயர்வாழைப் பழங்கனிந்தாற் போலும்
பரங்கருணை யாற்கனிந்த பத்தர்சித்தந் தனிலே
பொக்கமில்அப் பழந்தனிலே தெள்ளமுதங் கலந்தாற்
போற்கலந்து தித்திக்கும் பொன்னடிகள் வருந்த
மிக்கஇருள் இரவினிடை நடந்தெனியேன் இருக்கும்
வியன்மனையில் அடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
ஒக்களனை அழைத்தொன்று கொடுத்திங்கே இருஎன்
றுரைத்தனைஎம் பெருமான்நின் உயர்கருணை வியப்பே.

*pakkuvattāl uyarvāḷaip paḷaṅkaṇintār pōlum paraṅkaruṇai
yārkaṇinta pattarcittan taṇilē pokkamilaḥ paḷantaṇilē
tellaṃutaṅ kalantār pōrkalantu tittikkum poṇṇaṭikaḥ varunta
mikka-irul iraviṇṭai naṭanteliyēṇ irukkum viyaṇmaṇaiyil
aṭaintukata vantirakkap purintu okka-eṇai alaittonru
koṭuttinkē iru-eṇ ruraittaṇai-em perumāṇṇiṇ uyarkaruṇai
viyappē.*

TRANSLATION – Just as a fine banana perfectly ripens in its season, the minds of devotees ripen through supreme grace. Your golden feet merge and taste sweet within those flawless minds, like clear nectar mixed into that fruit. Letting those golden feet suffer, you walked through the deep darkness of the night, reached the great house where this poor one resides, and made me open the door. You called me close, gave me a thing, and said, "Stay here." My Lord, your supreme grace is a wonder!

COMMENTARY – The Divine usually dwells in the pure, ripened minds of great devotees, tasting as sweet as nectar. But here, the Lord does something astonishing: he leaves that perfect space and walks through the dark night, letting his own feet suffer, just to reach the poet's door. It is a

deeply personal vision of grace, showing that God actively seeks out the humble to offer a secret gift.

82

உளவறிந்தோர் தமக்கெல்லாம் உபநிடதப் பொருளாய்
உளவறியார்க் கிகபரமும் உறுவிக்கும் பொருளாய்
அளவறிந்த அறிவாலே அறிந்திடநின் றாடும்
அடிமலர்கள் வருந்தியிட நடந்திரவில் அடைந்து
களவறிந்தேன் தனைக்கூவிக் கதவுதிறப் பித்துக்
கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்நின் கருணையைஎன் என்பேன்
விளவெறிந்தோன் அயன்முதலோர் பணிந்தேத்தப் பொதுவில்
விளங்குநடம் புரிகின்ற துளங்கொளிமா மணியே.

*uḷavarintōr tamakkellām upaniṭatap poruḷāy uḷavariyārka
kikaparamum uṟuvikkum poruḷāy aḷavarinta aṟivālē
aṟintīṇiṇ rāṭum aṭimalarkaḷ varuntiyiṭa naṭantiravil
aṭaintu kaḷavarintēṇ taṇaikkūvik katavutirap pittuk
kaiyilonṟu koṭuttāyṇiṇ karuṇaiyai-eṇ enpēṇ viḷaverintōṇ
ayaṇmutalōr paṇintēttap potuvil viḷaṅkunaṭam purikiṇra
tuḷaṅkoḷimā maniyē.*

TRANSLATION – To all those who know the inner truth, you are the essence of the Upanishads. To those who do not know it, you are the reality that grants the blessings of this world and the next. Your lotus feet dance to be realized through measured wisdom. Letting those feet suffer, you walked in the night, reached me, and called out to this one who knows only deception. You made me open the door and placed a thing in my hand. What can I say of your grace? O brilliant great gem, you perform the luminous dance in the public hall while Brahma and the lord who threw the calf at the wood-apple tree bow and praise you.

COMMENTARY – To the wise, God is the deepest spiritual truth; to ordinary people, he is the giver of earthly blessings; to the highest gods, he is the supreme master. Yet this same cosmic Lord walks through the night to knock on

the door of someone who feels entirely unworthy. The ultimate reality of the universe acts with an intimate, seeking love.

83

எவ்வுலகும் எவ்வுயிரும் எச்செயலும் தோன்றி
இயங்கும்இட மாகிஎல்லாம் முயங்கும்இட மாகித்
தெவ்வுலகும் நண்புலகுஞ் சமனாகக் கண்ட
சித்தர்கள்தம் சித்தத்தே தித்திக்கும் பதங்கள்
இவ்வுலகில் வருந்தநடந் தென்பொருட்டால் இரவில்
எழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கென்கையில்ஒன் றளித்தாய்
அவ்வுலக முதல்உலகம் அனைத்துமகிழ்ந் தேத்த
அம்பலத்தே நடம்புரியும் செம்பவளக் குன்றே.

*evvulakum evvuyirum ecceyalum tōṇṛi iyaṅkumiṭa māki-
ellām muyaṅkumiṭa mākit tevvulakum naṇṇulakuṇ
camaṇākak kaṇṭa cittarkaltam cittattē tittikkum patāṅkaḷ
ivvulakil varuntanaṭan teṇṇoruṭṭāl iravil eḷṛkatavan
tiraṇṇipittāṇ keṇkaiyilonṇ raḷittāy avvulaka mutalulakam
aṇaittumakiḷṇ tēṭṭa ampalattē ṇaṭampuriyum cempavaḷak
kuṇṇē.*

TRANSLATION – You are the space where every world, every soul, and every action appears and moves. You are the space where everything ultimately dissolves. Your feet taste sweet in the minds of the realized beings who see the world of foes and the world of friends equally. For my sake, you let those feet suffer by walking in this world during the night. You made me open the beautiful door and placed a thing in my hand. O hill of red coral, you perform your dance in the hall as all the worlds, starting from the supreme world, rejoice and praise you.

COMMENTARY – Realized beings, known as Siddhas, experience God because they have learned to look at both friends and enemies with perfect equality. The Lord is the infinite space where every world and soul is born and dies.

Yet this infinite being accepts the physical pain of walking on the earth purely for the sake of one devotee.

84

மானினொடு மோகினியும் மாமாயை யுடனே
வைந்துவமும் ஒன்றினொன்று வதிந்தசைய அசைத்தே
ஊனினொடும் உயிருணர்வுங் கலந்துகலப் புறுமா
றுறுவித்துப் பின்கரும ஒப்புவருந் தருணம்
தேனினொடு கலந்தஅமு தெனருசிக்க இருந்த
திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்பால் அடைந்து
வானினொடு விளங்குபொருள் ஒன்றெனக்கும் அளித்தாய்
மன்றில்நடத் தரசேநின் மாகருணை வியப்பே.

*māṇiṇoṭu mōkiṇiyum māmāyai yuṭaṇē vaintuvamum
onṛiṇonṛu vatintacaiya acaittē ūṇiṇoṭum uyiruṇarvuṇ
kalantukalap purumā ruṛuvittup piṅkaruma oppuvarun
taruṇam tēṇiṇoṭu kalanta-amu tenarucikka irunta tiruvaṭika!
varuntanaṭan taṭiyēṇpāl aṭaintu vāṇiṇoṭu viḷaṅkuporu!
onṛeṇakkum aḷittāy maṇṛilnaṭat taracēṇiṇ mākaruṇai
viyappē.*

TRANSLATION – You set into motion the principles of man, mohini, the great maya, and vainduvam, making them reside and move within one another. You made the flesh and the soul's consciousness blend together completely. Then, at the time when the soul's deeds reach perfect balance, your holy feet taste like nectar mixed with honey. Letting those feet suffer, you walked, reached this servant, and gave me a supreme entity that shines with the heavens. O king of the dance in the hall, your great grace is a wonder!

COMMENTARY – The Lord orchestrates the massive cosmic forces of illusion and matter that bind the soul to the flesh. When a soul's good and bad deeds finally reach a state of perfect balance, the divine presence becomes as sweet as honey. The master of the universe's complex machinery is

also a personal king who walks to his servant to hand him a heavenly reality.

85

பசுபாச பந்தம்அறும் பாங்குதனைக் காட்டிப்
பரமாகி உள்ளிருந்து பற்றவும் புரிந்தே
அசமான மானசிவா ளந்தஅனு பவமும்
அடைவித்தவ் வனுபவந்தாம் ஆகியசே வடிகள்
வசுமீது வருந்தியிட நடந்தடியேன் இருக்கும்
மனையைஅடைந் தணிக்கவந் திறப்பித்து நின்று
விசுவாச முறஎனைஅங் கழைத்தொன்று கொடுத்தாய்
விடையவநின் அருட்பெருமை என்புகல்வேன் வியந்தே.

*pacupāca pantamarum pāṅkutaṇaik kāṭṭip paramāki
uḷḷiruntu parravum purintē acamāṇa māṇacivā ḷanta-aṇu
pavamum aṭaivittav vaṇupavantām ākiyacē vaṭikaḷ
vacumītu varuntiyiṭa naṭantaṭiyēṇ irukkum maṇaiyai-aṭain
taṇikkavan tirappittu ninru vicuvāca muṛa-eṇai-aṇ
kaḷaittonru koṭuttāy viṭaiyavanin arutperumai eṇpukalvēṇ
viyantē.*

TRANSLATION – You showed the way to sever the ties binding the soul and the world. Becoming the supreme reality within, you made me grasp you, and you bestowed the unequalled experience of supreme bliss. Your red feet, which are that very experience, suffered upon the earth as you walked. You reached the house where this servant resides, made me open the tightly shut door, stood there, called me with deep affection, and gave me a thing. O Lord riding the bull, how can I express my wonder at the greatness of your grace?

COMMENTARY – Breaking the tight bonds that tie the soul to the world is the ultimate spiritual goal. The Lord cuts those bonds and grants the highest bliss. In a beautiful twist, those divine feet do not just bring the experience of bliss: they are the experience itself, and they willingly suffer

the hard earth to bring that joy directly to the devotee's door.

86

ஆதியுமாய் அந்தமுமாய் நடுவாகி ஆதி
அந்தநடு வில்லாத மந்தணவான் பொருளாய்ச்
சோதியுமாய்ச் சோதியெலாந் தோன்றுபர மாகித்
துரியமுமாய் விளங்குகின்ற துணையடிகள் வருந்த
பாதியிர விடைநடந்து நான்இருக்கும் இடத்தே
படர்ந்துதெருக் கதவங்காப் பவிழ்த்திடவும் புரிந்து
ஓதியிலங் கெனையழைத்தென் கரத்தொன்று கொடுத்தாய்
உடையவநின் அருட்பெருமை என்னுரைப்பேன் உவந்தே.

*ātiyumāy antamumāy naṭuvāki āti antanaṭu villāta
mantanavāṇ poruḷāy cōtiyumāy cōtiyelān tōṇrupara mākit
turiyamumāy viḷaṅkukiṇra tuṇaiyaṭikaḷ varunta pātiyira
viṭainaṭantu nāṇirukkum iṭattē paṭarntuteruk katavaṅkāp
paviḷttiṭavum purintu ōtiyilaṅ keṇaiyaḷaitteṇ karattonru
koṭuttāy uṭaiyavanin aruṭperumai eṇṇuraippēṇ uvantē.*

TRANSLATION – You are the beginning, the end, and the middle. You are the secret supreme reality without beginning, end, or middle. You are the light. You are the supreme from which all lights appear. Your pair of feet that shine as the transcendent state grew weary as you walked in the middle of the night to the place where I live. Reaching there, you caused the locked street door to open. You called out to me and placed something in my hand. O Master, how can I joyfully express the greatness of your Grace?

COMMENTARY – God is the ultimate reality and the source of all light, yet acts with deeply personal intimacy. The supreme divine walks through the night, growing weary, simply to open a locked door and hand a gift to a single devotee. This shows that the highest truth is not distant, but actively reaches out to find those who seek it.

பாடுகின்ற மறைகளெலாம் ஒருபுறஞ்சூழ்ந் தாடப்
பத்தரொடு முத்தரெலாம் பாத்தாடப் பொதுவில்
ஆடுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
அடையும்இடத் தடைந்திரவிற் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
நாடுகின்ற சிறியேனை அழைத்தருளி நோக்கி
நகைமுகஞ்செய் தென்கரத்தே நல்கினைஒன் றிதனால்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாந் தவிர்ந்துமகிழ் கின்றேன்
மன்னவநின் பொன்னருளை என்னெனவாழ்த் துவனே.

*pātukiṇra maraikaḷelām orupurañcūḷn tāṭap pattaroṭu
muttarelām pāttāṭap potuvil āṭukiṇra tiruvaṭikaḷ
varuntanaṭan taṭiyēṇ aṭaiyumiṭat taṭaintiraviṇ kāppaviḷkkaṭ
purintu nāṭukiṇra ciṇiyēṇai aḷaittaruḷi nōkki nakaimukañcey
tenkarattē nalkiṇai-oṇ ṛitaṇāl vāṭukiṇra vāṭṭamelān
tavirntumakiḷ kiṇrēṇ manṇavanin poṇṇaruḷai eṇṇeṇavāḷt
tuvaṇē.*

TRANSLATION – While all the chanting Vedas gather on one side and dance, and devotees and liberated souls watch and dance, your holy feet that dance in the public hall grew weary. You walked to the place I dwell, arriving in the night and causing the lock to open. Calling out to this seeking, lowly one, you looked at me with grace. Smiling, you gave something into my hand. Because of this, all my withering sorrow is gone, and I rejoice. O King, how can I praise your golden Grace?

COMMENTARY – The divine leaves the grand arenas of scripture and traditional worship to come directly to a humble seeker. While the ancient sacred texts known as the Vedas and liberated souls watch the cosmic dance, God's feet grow tired walking through the dark to find this one individual. A simple smile and a direct gift from God are enough to erase all human sorrow.

88

எம்மதத்தில் எவரெவர்க்கும் இயைந்தஅனு பவமாய்
எல்லாமாய் அல்லவுமாய் இருந்தபடி இருந்தே
அம்மதப்பொன் னம்பலத்தில் ஆனந்த நடஞ்செய்
அரும்பெருஞ்சே வடியினைகள் அசைந்துமிக வருந்த
இம்மதத்தில் என்பொருட்டாய் இரவில்நடந் தருளி
எழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கொனைஅழைத்தென் கரத்தே
சம்மபதத்தால் ஒன்றளித்த தயவினைஎன் புகல்வேன்
தம்மைஅறிந் தவர்அறிவின் மன்னும்ஒளி மணியே.

*emmatattil evarevarkkum iyainta-aṇu pavamāy ellāmāy
allavumāy iruntapaṭi iruntē ammatappon nampalattil
āṇanta naṭaṇcey arumperuñcē vaṭiyiṇaiḱaḱ acaintumika
varunta immatattil eṇporuṭṭāy iravilṇaṭan taruḱi eḱṛkatavan
tirappittan koṇai-aḱaitteṇ karattē cammapatattāl oṇraḱitta
tayaviṇai-eṇ pukalvēṇ tammai-aṛin tavarariviṇ maṇṇumoli
maṇiyē.*

TRANSLATION – Remaining exactly as you are, you are the agreeable experience for everyone in every religion. You are everything and you are none of those things. You dance joyously in that golden hall of wisdom. Your rare, great, and beautiful pair of feet moved and grew very weary as you walked in the night specifically for my sake. You caused the beautiful door to open, called me there, and placed something in my hand with balanced grace. How can I describe this compassion? O shining gem of light enduring in the awareness of those who know themselves!

COMMENTARY – God is the core of every religious experience, yet remains entirely beyond all of them. The divine is present in all forms of worship without being limited by any single tradition. Out of pure compassion, this universal presence takes on a personal form, walking in the night to hand a gift directly to the seeking soul.

89

பூதவெளி கரணவெளி பகுதிவெளி மாயா
போகவெளி மாமாயா யோகவெளி புகலும்
வேதவெளி அபரவிந்து வெளிஅபர நாத
வெளிஏக வெளிபரம வெளிஞான வெளிமா
நாதவெளி சுத்தவெறு வெளிவெட்ட வெளியா
நலில்கின்ற வெளிகளலாம் நடிக்கும்அடி வருந்த
ஏதளளி யேன்பொருட்டா நடந்தென்பால் அடைந்தே
என்கையின்ஒன் றளித்தனைநின் இரக்கம்எவர்க் குளதே.

*pūtaveḷi karaṇaveḷi pakutivēḷi māyā pōkaveḷi māmāyā
yōkaveḷi pukalum vētaveḷi aparavintu vēḷi-apara nāta vēḷi-
ēka vēḷiparama vēḷiñāṇa vēḷimā nātaveḷi cuttaveru vēḷiveṭṭa
vēḷiyā nalilkiṇṇa vēḷikaḷalām naṭikkumaṭi varunta ēta-eḷi
yēṇporuṭṭā naṭantenpāl aṭaintē enkaḷiyiṇṇa raḷittanaiṇiṇ
irakkamevark kuḷatē.*

TRANSLATION – Your dancing feet grew weary traversing all the spoken expanses: the expanse of the elements, the expanse of the faculties, the expanse of nature, the expanse of illusory experience, the expanse of great illusory yoga, the Vedic expanse, the lower bindu expanse, the lower nada expanse, the singular expanse, the supreme expanse, the expanse of wisdom, the great nada expanse, the pure empty expanse, and the absolute open expanse. Walking for the sake of this flawed and lowly one, you reached me. You placed something in my hand. Who possesses compassion like yours?

COMMENTARY – The divine crosses through every conceivable layer of reality to reach a single flawed human being. These spaces range from the physical elements to the highest spiritual realms of *bindu* (subtle light) and *nada* (subtle sound), reaching all the way to absolute emptiness. Despite spanning all these vast cosmic dimensions, God's compassion brings him directly to the seeker's door.

வானதுவாய்ப் பசுமலம்போய்த் தனித்துநிற்குந் தருணம்
வயங்குபரா னந்தசுகம் வளைந்துகொள்ளுந் தருணம்
தானதுவாய் அதுதானாய்ச் சகசமுறுந் தருணம்
தடையற்ற அனுபவமாந் தன்மையடி வருந்த
மானதுவாய் நடந்தெளியேன் இருக்குமிடத் தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்து மகிழ்ந்தெனைஅங் கழைத்து
ஆனதொரு பொருளளித்தாய் நின்னருள்ளன் என்பேன்
அம்பலத்தே நடம்புரியும் எம்பெருஞ்சோ தியனே.

*vāṇatuvāyp pacumalampōyt taṇittunīrkun taruṇam
vayaṅkuparā ṇantacukam vaḷaintukoḷḷun taruṇam tāṇatuvāy
atutāṇāyc cakacamurūn taruṇam taṭaiyarra aṇupavamān
taṇmaiyati varunta māṇatuvāy naṭanteliyēṇ irukkumiṭat
taṭaintu maṇikkatavan tirappittu makilnteṇai-aṇ kaḷaittu
āṇatoru poruḷaḷittāy ninnaruḷeṇ eṇpēṇ ampalattē
naṭampuriyum emperuṇcō tiyaṇē.*

TRANSLATION – Your feet embody the nature of unobstructed experience: the moment of becoming the vastness when the soul's impurity vanishes and one stands alone, the moment the shining supreme blissful joy surrounds one, and the moment of attaining the natural state where one becomes That and That becomes one. These feet grew weary as you walked with great dignity to reach the place where this lowly one dwells. You caused the jeweled door to open, joyfully called me there, and gave me a supreme object. What can I say of your grace? O my Great Jothi who dances in the hall!

COMMENTARY – The very feet that represent the highest states of spiritual liberation take on the physical effort of walking to a seeker's home. The verses describe ultimate freedom, where all inner flaws vanish, immense bliss surrounds the soul, and the individual becomes one with

the divine. Yet this supreme light, the great Jothi, willingly steps into the ordinary world to hand down its grace.

91

புன்றனை தலையெனநான் அறியாமல் ஒருநாள்
பொருத்தியபோ தினிற்சிவந்து பொருத்தியபொன் னடிகள்
இன்றலைவின் மிகச்சிவந்து வருந்தநடந் தெளியேன்
இருக்குமிடத் தடைத்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
மன்றலின்அங் கெனைஅழைத்தேன் கையில்ஒன்று
கொடுத்தாய்
மன்னவநின் பெருங்கருணை வண்மையைஎன் என்பேன்
பொன்றவிலாச் சித்தர்முத்தர் போற்றமணி மன்றில்
புயங்கநடம் புரிகின்ற வயங்கொளிமா மணியே.

*punṇanai talaiyenāṇ aṛiyāmal orunāl poruttiyaṇ
tiṇircivantu poruntiyapoṇ naṭikaḷ iṇṇalaiviṇ mikaccivantu
varuntanaṭan teḷiyēṇ irukkumiṭat taṭaittukata vantaṛakkap
purintu maṇṇaliṇaṇ keṇai-aḷaittēṇ kaiyilonṇu koṭuttāy
maṇṇavanin peruṅkaruṇai vaṇmaiyai-eṇ enpēṇ poṇṇavilāc
cittarmuttar pōṛramani maṇṇil puyāṅkanaṭam purikiṇṇa
vayaṅkoḷimā maṇiyē.*

TRANSLATION – One day, without my realizing my head was lowly, you placed your golden feet upon it, and they turned red. Today, those same feet walked in distress, reddening greatly from the exertion, and reached the place where I, a poor wretch, stay. You made the door open, called me with sweetness, and placed something in my hand. O King, how can I describe the bounty of your great grace? You are the great gem of shining light who performs the snake dance in the hall of gems, praised by immortal ascetics and liberated souls.

COMMENTARY – God's grace is intensely personal. The divine feet, which once reddened just from touching a mortal head, have now walked through the dark night to reach him. The supreme being who dances in a cosmic hall

takes on physical exhaustion simply to bring a gift to a single suffering person. Divine love cares nothing for status or distance.

92

தஞ்சமுறும் உயிர்க்குணர்வாய் இன்பமுமாய் நிறைந்த
தம்பெருமை தாமறியாத் தன்மைவாய் ஒருநாள்
வஞ்சகனேன் புன்றலையில் வைத்திடவுஞ் சிவந்து
வருந்தியசே வடிபின்னும் வருந்தநடத் தருளி
எஞ்சிலா இரவினிடையானிருக்கும் இடஞ்சேர்ந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கெனைஅழைத்தொன் றளித்தாய்
விஞ்சுபரா னந்தநடம் வியன்பொதுவிற் புரியும்
மேலவநின் அருட்பெருமை விளம்பலெவன் வியந்தே.

*tañcamuṛum uyirkkuṇarvāy iṇpamumāy niraṇṭa
tamperumai tāmaṛiyāt taṇmaivāy orunāḷ vañcakaṇēṇ
puṇralaiyil vaittiṭavuṇ civaṇtu varuntiyacē vaṭipinṇum
varuntanaṭat taruḷi eñcilā iraviṇṭai yāṇirukkum iṭaṇcērn
telir̥katavan tīrappittan̄ kenai-aḷaitton̄ raḷittāy viṇcuparā
ṇantanāṭam viyaṇpotuvir puriyum mēlavaniṇ aruṭperumai
viḷampalevaṇ viyaṇtē.*

TRANSLATION – You fill all refuge-seeking souls as their consciousness and bliss. Your nature is such that you are unaware of your own greatness. One day, you placed your feet upon the lowly head of this deceitful one, and they turned red. Later, those beautiful red feet walked again in distress through the dark night and graciously reached my dwelling. You caused the beautiful door to be opened, called me, and granted me something. O Supreme One who performs the transcendent dance of bliss in the vast hall, how can I express the wondrous greatness of your grace?

COMMENTARY – The supreme being sustains the consciousness of every living creature but acts without a trace of ego, completely unaware of its own greatness. The same boundless God who fills the universe chose to walk

through the dark like an ordinary traveler to comfort a devoted soul. This absolute humility is the true nature of divine grace.

93

எழுத்தினொடு பதமாகி மந்திரமாய் புவனம்
எல்லாமாய்த் தத்துவமாய் இயம்புகலை யாகி
வழுத்துமுவைக் குள்ளாகிப் புறமாகி நடத்தும்
வழியாகி நடத்துவிக்கும் மன்னிறையு மாகி
அழுத்துறமிங் கிவையெல்லாம் அல்லனவாய் அப்பால்
ஆகியதற் கப்பாலும் ஆனபதம் வருந்த
இழைத்துநடந் திரவில்என்பால் அடைந்தொன்று கொடுத்தாய்
எம்பெருமான் நின்பெருமை என்னுரைப்பேன் வியந்தே.

*eḷuttiṇoṭu patamāki mantiramāy puvaṇam ellāmāyt
tattuvamāy iyampukalai yāki vaḷuttumivaik kuḷḷākip
puṛamāki naṭattum vaḷiyāki naṭattuvikkum maṇṇiraiyu māki
aḷutturamiṇ kiva iyellām allaṇavāy appāl ākiyatar kappālum
āṇapatam varunta ilaittunaṭan tiravilenpāl aṭaintoṇru
koṭuttāy emperumāṇ niṇperumai eṇṇuraippēṇ viyantē.*

TRANSLATION – You became the letter, the word, the mantra, all the worlds, the fundamental principles, and the spoken arts. You exist inside and outside of all these praised forms. You are the guiding path and the sovereign fullness that sustains them. Yet you remain separate from all these, existing far beyond them and even beyond that beyond. Even so, your feet walked in distress through the night, reached me, and gave me something. O my Lord, how can I express your wondrous greatness?

COMMENTARY – The divine is the source of all language, sacred sounds, and the fundamental building blocks of reality, yet exists far beyond all of them. The marvel here is the immense contrast between that unimaginable vastness and a God who physically walks through the night, tiring his feet, simply to hand a gift to someone in need. The ultimate

truth of the cosmos is intimately close and profoundly caring.

94

மாவின்மணப் போர்விடைமேல் நந்திவிடை மேலும்
வயங்கிஅன்பர் குறைதவிர்த்து வாழ்வளிப்ப தன்றிப்
பூவின்மணம் போல்உயிருக் குயிராகி நிறைந்து
போகம்அளித் தருள்கின்ற பொன்னடிகள் வருந்தத்
தாவிநடந் திரவின்மனைக் கதவுதிப் பித்தே
தயவுடன்அங் கெனைஅழைத்துத் தக்கதொன்று கொடுத்தாய்
நாவின்மணந் துறப்புலவர் வியந்தேத்தும் பொதுவில்
நடம்புரியும் நாயகநின் நற்கருணை இதுவே.

*māviṇmaṇap pōrviṭaimēl nantiviṭai mēlum vayan̄ki-an̄par
kuṛaitavirttu vālvaiṭippa taṇṇip pūviṇmaṇam pōluyiruk
kuyirāki niraṇtu pōkamaṭit taruḷkinra poṇṇaṭikaḷ varuntat
tāvinaṭan tiraviṇmaṇaik katavutip pittē tayavuṭaṇaṇ keṇai-
aḷaitut takkatoṇṇu koṭuttāy nāviṇmaṇan tuṛappulavar
viyaṇtēttum potuvil naṭampuriyum nāyakaniṇ naṛkaruṇai
ituvē.*

TRANSLATION – You appear on the great warring bull and on the bull Nandi, dispelling the sorrows of your devotees and granting them a flourishing life. Like the fragrance within a flower, you fill all beings as the soul of their souls, granting joyous experiences through your grace. Yet your golden feet suffered as you walked swiftly through the night and caused the door of my house to open. With compassion, you called me and gave me something fitting. O Lord who dances in the universal hall, praised in wonder by poets whose tongues are fragrant with sweet words, this indeed is your boundless grace.

COMMENTARY – God is already the soul within every soul, present inside us exactly as fragrance is present inside a flower. Yet this invisible, all-pervading presence still takes the physical trouble to walk through the night and knock on

a door to offer help. Grace is an active, compassionate force that responds immediately to human struggles.

95

மணப்போது வீற்றிருந்தான் மாலவன்மற்றவரும்
மனஅழுக்காறுறச்சிறியேன் வருந்தியநாள் அந்தோ
கணப்போதுத் தரியாமற் கருணைஅடி வருந்தக்
கங்குலிலே நடந்தென்னைக் கருதிஒன்று கொடுத்தாய்
உணப்போது போக்கினன்முன் உளவறியா மையினால்
உளவறிந்தேன் இந்நாள்என் உள்ளமகிழ்வுற்றேன்
தணப்போது மறைகளெலாந் தனித்தனிநின் நேத்தத்
தனிமன்றில் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரகே.

*maṇappōtu vīrriruntān mālavaṇmar ravarum maṇa-alukkā
ruracciṇiyēṇ varuntiyānāl antō kaṇappōtun tariyāmar
karuṇai-aṭi varuntak kaṅkulilē naṭantēṇṇaik karuti-onru
koṭuttāy uṇappōtu pōkkinanmun uḷavarīyā maiyiṇāl
uḷavarintēṇ innāleṇ uḷlamakiḷ vurrēṇ taṇappōtu maraikaḷelān
taṇittaniniṇ rēttat taṇimanṇil āṇantat tāṇtavaṇcey aracē.*

TRANSLATION – Brahma seated on the fragrant lotus, Vishnu, and the other gods felt envy in their hearts while I, a lowly one, suffered in the past. Alas, unable to bear my sorrow even for a moment, you walked through the night so that your compassionate feet suffered, sought me out, and gave me something. In the past, I wasted my time in ignorance, not knowing the secret truth. Today I have learned the secret, and my heart rejoices. O King who performs the dance of bliss in the peerless hall while all the Vedas stand apart and praise you with fresh flowers!

COMMENTARY – The highest divine compassion responds directly to human pain, moving so intimately that even traditional gods like Brahma and Vishnu watch in envy. God could not bear to see a single person suffer for even a moment and rushed through the night to bring relief. Experiencing this direct, overwhelming love is the secret

truth that brings total joy, leaving the ancient scriptures standing far away in awe.

96

நடுங்கமலக் கண்குறுகி நெடுங்கமலக் கண்விளங்கும்
நல்லதிரு வடிவருந்த வல்இரவில் நடந்து
தொடுங்கவந் திறப்பித்துத் துணிந்தெனையங் கழைத்துத்
துயரமெலாம் விடுகஇது தொடுகனக் கொடுத்தாய்
கொடுங்குணத்தேன் அளவினில்என் குற்றமெலாங் குணமாக்
கொண்டகுணக் குன்றேநின் குறிப்பினைஎன் புகல்வேன்
இடுங்கிடுக என்றுணர்த்தி ஏற்றுகின்ற அறிவோர்
ஏத்தமணிப் பொதுவில்அருட் கூத்துடைய பொருளே.

*naṭuṅkamalak kaṇṅkuruki neṭuṅkamalak kaṇṇiḷaṅkum
nallatiru vaṭivarunta valiraviḷ naṭantu toṭuṅkavan
tiṛappittut tuṇintēnaiyaṅ kaḷaittut tuyaramelām viṭuka-itu
toṭuka-eṇak koṭuttāy koṭuṅkuṇattēṇ aḷaviṇiḷeṇ kurramelāṅ
kuṇamāk koṇṭakuṇak kuṇrēniṇ kurippinai-eṇ pukalvēṇ
iṭuṅkituka eṇruṇartti ērruṇiṇra ariṇōr ēttamaṇip potuvilaruṭ
kūttuṭaiya poruḷē.*

TRANSLATION – O Reality performing the dance of Grace in the ruby Hall, praised by the wise who realize the truth of giving and uplift others! Walking in the harsh night until your good holy feet, shining like long lotuses, ached, you made me open the fastened door. You resolutely called me out and gave me something, saying, "Let go of all sorrow, take hold of this." O Mountain of virtue who accepted all my faults as virtues despite my cruel nature, what can I say of your intention?

COMMENTARY – The Divine does not wait for the seeker to approach, but actively walks through the dark night to reach them. Vallalar describes a profound personal experience where God arrives at his door, enduring hardship to hand him a gift of grace and command him to

leave all sorrow behind. This boundless mercy transforms the seeker's very faults into virtues.

97

வெய்யபவக் கோடையிலே மிகஇளைத்து மெலிந்த
மெய்யடியர் தமக்கெல்லாம் விரும்புகுளிர் சோலைத்
துய்யநிழ லாய்அமுதாய் மெலிவனைத்துந் தவிர்க்கும்
துணையடிகள் மிகவருந்தத் துணிந்துநடந் தடியேன்
உய்யநடு இரவினில்யான் இருக்குமிடத் தடைந்தே
உயர்கதவந் திறப்பித்தங் குவந்தழைத்தொன் றளித்தாய்
வையகமும் வானகமும் வாழமணிப் பொதுவில்
மாநடஞ்செய் அரசேநின் வண்மைஎவர்க் குளதே.

*vēyypavak kōṭaiyilē mika-iḷaittu melinta meyyuṭaiyar
tamakkellām virumpukulir cōlait tuyyanīḷa lāyamutāy
melivaṇaittun tavirkkum tuṇaiyaṭikaḷ mikavaruntat
tuṇintunaṭan taṭiyēṇ uyyanāṭu iraviṇilyāṇ irukkumiṭat
taṭaintē uyarkatavan tirappittan kuvantaḷaitton ṛaḷittāy
vaiyakamum vāṇakamum vāḷamaṇip potuvil māṇaṭaṇcey
aracēniṇ vaṇmai-evark kuḷatē.*

TRANSLATION – O King performing the great dance in the ruby Hall so that earth and heaven may flourish, who possesses your generosity? For all your true devotees who are greatly exhausted and thinned in the harsh summer of worldly existence, your companion feet serve as a desired cool grove, pure shade, and nectar, removing all their fatigue. Yet you resolutely walked until those feet ached greatly, reaching the place where I was in the middle of the night to save me. You made the high door open, joyfully called me out, and gave me one thing.

COMMENTARY – The sheltering presence of God is usually a resting place for souls exhausted by the harshness of worldly life. Yet here, the Divine gives up that rest and takes on the pain of a long journey to rescue a single person. Vallalar expresses awe at this overwhelming generosity,

marveling that the ruler of heaven and earth would walk through the night just to hand him a gift of salvation.

98

சிறயவனேன் சிறுமையெலாம் திருவுளங்கொள் ளாதென்
சென்னிமிசை அமர்ந்தருளும் திருவடிகள் வருந்தச்
செறியிரவில் நடந்தணைந்து நானிருக்கு மிடத்தே
தெருக்கதவந் திறப்பித்துச் சிறப்பின்னை அழைத்துப்
பிறிவிலதிங் கிதுதணைநீ பெறுகவெனப் பறிந்து
பேசிஒன்று கொடுத்தாய்நின் பெருமையைஎன் என்பேன்
பொறியினற வோர்துதிக்கப் பொதுவில்நடம் புரியும்
பொருளேநின் அருளேமெய்ப் பொருள்எனத்தேர்ந் தனனே.

*cirayavanēṇ cirumaiyelām tiruvuḷaṅkoḷ ḷāṭeṇ ceṇṇimicai
amarntaruḷum tiruvaṭikaḷ varuntac ceṇṇiravil
naṭantaṇaintu nāṇirukku miṭattē terukkataṇavan tirappittuc
cirappineṇai alaittup pīrivilaṭiṇ kitutaṇainī perukaveṇap
parintu pēci-onṛu koṭuttāyṇiṇ perumaiyai-eṇ eṇpēṇ
poriyiṇara vōrtutikkap potuvilnaṭam puriyum poruḷēniṇ
aruḷēmeyṇ poruḷēnattēṇ taṇaṇē.*

TRANSLATION – O Reality performing the dance in the Hall, praised by ascetics of flawless senses! I have realized that your Grace is the true Reality. Not taking the pettiness of my small self into your divine heart, you walked in the dense night until your holy feet, which graciously sit upon my head, ached. Reaching where I was, you made the street door open and called me out with special regard. Affectionately saying, "Receive this inseparable companion here," you spoke and gave me one thing. What can I say of your greatness?

COMMENTARY – The true nature of the Divine is pure Grace, and it overlooks all human flaws. Vallalar recounts how God arrived in the darkest hours to hand him an inseparable companion, meaning the constant and guiding

presence of divine mercy. He declares plainly that this Grace is the only lasting reality there is.

99

அடிநாளில் அடியேனை அறிவுகுறிக் கொள்ளா
தாட்கொண்டேன் சென்னிமிசை அமர்ந்தபதம் வருந்தப்
படிநாளில் நடந்திரவில் அடைந்தருளித் தெருவில்
படர்கதவந் திறப்பித்துப் பரிந்தெனைஅங் கழைத்துப்
பிடிநாளா மகிழ்ந்துனது மனங்கொண்ட படியே
பேரறஞ்செய் துறுகஎனப் பேசிஒன்று கொடுத்தாய்
பொடிநாளும் அணிந்துமணிப் பொதுவில்நடம் புரியும்
பொருளேநின் அருளேமெய்ப் பொருள்எனத்தேர்ந் தனனே.

*aṭināḷil aṭiyēnai aṟivukurik kollā tāṭkoṇṭēn ceṇṇimicai
amarntapatam varuntap paṭināḷil naṭantiravil aṭaintaruḷit
teruvil paṭarkatavan tiṟappittup parinteṇai-aṇ kaḷaittup
piṭināḷu makilntuṇatu maṇaṅkoṇṭa paṭiyē pēraṇāṇcey turuka-
eṇap pēci-onṟu koṭuttāy poṭināḷum aṇintumaṇiṭ
potuvilnaṭam puriyum poruḷēniṇ aruḷēmeyy poruḷeṇattērn
taṇaṇē.*

TRANSLATION – O Reality always wearing sacred ash and dancing in the ruby Hall! I have realized that your Grace is the true Reality. In my early days, not minding my limited knowledge, you claimed me. Walking on the earth in the night until your feet, which sit upon my head, ached, you graciously arrived. You made the wide street door open and affectionately called me out. Saying, "Hold this, rejoice always, and perform great acts of dharma according to your heart's desire," you spoke and gave me one thing.

COMMENTARY – The divine gift comes with a clear instruction to perform great acts of *dharma*, meaning selfless charity and righteous action. Vallalar shows that experiencing God's grace is not meant to pull a person away from the world. Instead, it empowers them to live joyfully and act with deep compassion toward all living beings.

100

உலகியலோ டருளியலும் ஒருங்கறியச் சிறியேன்
உணர்விலிருந் துணர்த்தின துயிர்க்குயிராய் விளங்கித்
திலகமெனத் திகழ்ந்தெனது சென்னிமிசை அமர்ந்த
திருவடிகள் வருந்தநடை செய்தருளி அடியேன்
இலகுமனைக் கதவிரவில் திறப்பித்தங் கென்னை
இனிதழைத்தொன் றளித்துமகிழ்ந் தின்னும்நெடுங் காலம்
புலவர்தொழ வாழ்களன்றாய் பொதுவில்நடம் புரியும்
பொருளேநின் அருளேமெய்ப் பொருள்எனத்தேர்த் தனனே.

ulakiyalō ṭaruḷiyalum oruṅkaṇiyac ciṇiyēṇ uṇarvilirun
tuṇartti-eṇa tuyirkkuyirāy viḷaṅkit tilakameṇat tikaḷnteṇatu
ceṇṇimicai amarnta tiruvaṭikaḷ varuntanaṭai ceytaruḷi aṭiyēṇ
ilakumaṇaik kataviravil tīrappittan keṇṇai iṇitaḷaitton
raḷittumakiḷn tinṇumneṭuṇ kālam pulavartola vāḷka-eṇrāy
potuvilnaṭam puriyum poruḷēniṇ aruḷēmeyp poruḷēnattērn
taṇaṇē.

TRANSLATION – O Reality dancing in the Hall! I have realized that your Grace is the true Reality. So that I, a small one, might know both worldly ways and the ways of Grace together, you instructed me from within my awareness and shone as the life of my life. Shining like a sacred mark and sitting upon my head, your holy feet ached as you graciously walked. In the night, you made the door of my shining house open, sweetly called me out, and gave me one thing. Rejoicing, you said, "May you live for a long time yet, praised by the wise."

COMMENTARY – Spiritual life and practical worldly life are not opposed to each other. Vallalar explains that God acts as the inner teacher, guiding the soul to master both the material and the spiritual paths at once. The ultimate blessing of Grace is not an escape into another world, but a long and radiant life here on earth, guided by inner truth and respected by the wise.

003. THE GARLAND OF GRACIOUS GIFTS - PIRASĀTA MĀLAI - பிரசாத மாலை

Editor's note: verse 9, the two great ones are Patanjali and Vyaghrapada (Sa. Mu. Kandasamy Pillai).

1

திருருக்கொண் டெழுந்தருளிச் சிறியேன்முன் அடைந்து
திருநீற்றுப் பைஅவிழ்த்துச் செஞ்சுடர்ப்பூ அளிக்கத்
தருவுருக்கொண் டெதிர்வணங்கி வாங்கியநான் மீட்டும்
தயாநிதியே திருநீறும் தருக எனக் கேட்ப்
மருவுருக்கொண் டன்றளித்தாம் திருநீறின றுனக்கு
மகிழ்ந்தளித்தாய் இவைஎன்று வாய்மலர்ந்து நின்றாய்
குருருக்கொண் டம்பலத்தே அருள்நடனம் புரியும்
குருமணியே என்னைமுன்னாட் கொண்டகுணக் குன்றே.

*tiru-urukkoṇ ṭeḷuntaruḷic ciṛiyēṇmuṇ aṭaintu tirunīrrup pai-
aviḷttuc ceṇcuṭarppū aḷikkat taruvurukkoṇ ṭetirvaṇaṅki
vāṅkiyanāṇ mīṭṭum tayānitiyē tirunīrum taruka-eṇak kēṭpa
maruvurukkoṇ ṭaṇraḷittām tirunīriṇ ruṇakku maḷiṇṭaḷittāy
ivai-eṇru vāymalarntu niṇṛāy kuru-urukkoṇ ṭampalattē
aruḷṇaṭaṇam puriyum kurumaṇiyē eṇṇaimuṇṇāṭ koṇṭakuṇak
kuṇṛē.*

TRANSLATION – You assumed a divine form and appeared before this lowly one. You untied the pouch of holy ash and offered me a flower of bright red flame. Standing like a rooted tree, I bowed in reverence, received it, and asked again, "O treasure of compassion, please give me holy ash as well." You spoke and said, "We gave you holy ash on that day in a fragrant form. Today we joyfully give you these flowers." O supreme Guru who assumes the form of a Guru and performs the dance of grace in the hall of Ambalam! O mountain of virtue who claimed me in the days of old!

COMMENTARY – A mystical vision unfolds here with the Lord appearing as a spiritual teacher. While holy ash is the traditional blessing given to devotees, God hands over a flower made of red flame instead. When the speaker asks for the ash, the Divine replies that he had already received it long ago, showing that he is now being offered a higher, rarer initiation of light.

2

என்வடிவந் தழைப்பஒரு பொன்வடிவந் தரித்தே
என்முன்அடைந் தெனைநோக்கி ஓளநகைசெய் தருளித்
தன்வடிவத் திருநீற்றுத் தனிப்பைஅவிழ்த் தெனக்குத்
தகுசுடர்ப்பூ அளிக்கவும்நான் தான்வாங்கிக் களித்து
மின்வடிவப் பெருந்தகையே திருநீறும் தருதல்
வேண்டுமென முன்னரது விரும்பியளித் தனம்நாம்
உன்வடிவிற் காண்டியென உரைத்தருளி நின்றாய்
ஒளிநடஞ்செய் அம்பலத்தே வெளிநடஞ்செய் அரசே.

*envaṭivan talaippa-oru poṇvaṭivan tarittē enmuṇaṭain
teṇainōkki aunakaicey taruḷit taṇvaṭivat tirunīrrut taṇippai-
avīḷt teṇakkut takucuṭarppū aḷikkavumnāṇ tāṇvāṇkik kaḷittu
miṇvaṭivap peruntakaiyē tirunīrum tarutal vēṇṭumena
muṇṇaratu vīrumpiyalīṭ taṇamnām uṇvaṭivīr kāṇṭiyēṇa
uraittaruḷi niṇṇāy oḷinaṭaṇcey ampalattē veḷinaṭaṇcey aracē.*

TRANSLATION – So that my being might flourish, you assumed a golden form and appeared before me. Looking at me, you smiled gracefully, untied your unique pouch of holy ash, and offered me a fitting flower of flame. I received it and rejoiced. Then I said, "O great Lord with the form of lightning, you must give me holy ash as well." You spoke and said, "We happily gave that to you before. See it upon your own body." O King who performs the dance of light and the dance of open space in the hall of Ambalam!

COMMENTARY – The vision continues with God appearing in a radiant golden body. Again, the speaker is handed a

flower of fire instead of the customary ash. Upon asking for the familiar blessing, the Lord tells him to look at his own body, revealing that he is already entirely purified and ready for this new grace.

3

அழகுநிறைந் திலஓரு திருமேனி தரித்தே
அடியேன்முன் எழுந்தருளி அருள்நகைகொண் டடியார்
கழகநடு எனைஇருத்தி அவர்க்கெல்லாம் நீறு
களித்தருளி என்னளவிற் கருணைமுக மலர்ந்து
குழகியற்செஞ் சுடர்ப்பூவைப் பொக்கணத்தில் எடுத்துக்
கொடுத்தருளி நின்றனைநின் குறிப்பறியேன் குருவே
மழகளிற்றின் உரிவிளங்க மணிப்பொதுவிற் சோதி
மயவடிவோ டின்பநடம் வாய்ந்தியற்றும் பதியே.

*alākuniṛain tila-oru tirumēṇi tarittē aṭiyēṇmuṇ eḷuntaruḷi
aruḷnakaikoṇ ṭaṭiyār kaḷakanāṭu eṇai-irutti avarkkellām nīru
kaḷittaruḷi eṇṇaḷavīr karuṇaimuka malarntu kuḷakiyaṛceñ
cuṭarppūvaip pokkaṇattil eṭuttuk koṭuttaruḷi niṇṇaṇainiṇ
kuṛippariyēṇ kuruvē maḷakaḷirriṇ uriviḷaṅka maṇippotuvir
cōti mayavaṭivō ṭiṇṇanaṭam vāyṇtiyarṛum paṭiyē.*

TRANSLATION – You assumed a divine form brimming with beauty and appeared before your servant. With a graceful smile, you seated me amidst the assembly of devotees and happily distributed holy ash to all of them. But when you turned to me, your compassionate face blossomed, and you took a tender flower of red flame from your pouch and gave it to me. O Guru, I do not understand your divine intention. O Lord who performs the blissful dance in a form of light in the gem-like public hall, wearing the shining hide of a young elephant!

COMMENTARY – In a gathering of followers, God gives the standard blessing of holy ash to everyone else but singles out this one devotee. By handing him alone the flower of red flame, the Lord marks him for a unique spiritual

destiny. He humbly expresses awe, asking the Divine what this profound, separate grace truly means.

4

விலைகடந்த மணிஎனஓர் திருமேனி தரித்து
வினையேன்முன் எழுந்தருளி மெய்யடியர் விரும்பக்
கலைகடந்த பொருட்கெல்லாங் கரைகடந்து நாதக்
கதிகடந்த பெருங்கருணைக் கடைக்கண்மலர்ந் தருளி
அலைகடந்த கடல்மலர்ந்த மணச்செழும்பூ அடியேன்
அங்கைதனில் அளித்தனைநின் அருட்குறிப்பே தறியேன்
மலைகடந்த நெடுந்தோளில் இதழிஅசைந் தாட
மன்றில்நடம் புரிகின்ற வள்ளல்அருட் குருவே.

*vilaikaṭanta maṇi-eṇa-ōr tirumēṇi tarittu viṇaiyēṇmun
eḷuntaruḷi meyyaṭiyar virumpak kalaikaṭanta poruṭkellāṇ
karaikaṭantu nātak katikaṭanta peruṅkaruṇaik
kaṭaikkaṇmalarn taruḷi alaikaṭanta kaṭalmalarnta
maṇacceḷumpū aṭiyēṇ aṅkaiṭaṇil aḷittaṇainiṇ aruṭkuṛippē
taṛiyēṇ malaikaṭanta neṭuntōḷil itaḷi-acain tāṭa maṇṛilnaṭam
purikiṇṛa vaḷḷalaruṭ kuruvē.*

TRANSLATION – You assumed a divine form like a priceless gem and appeared before this karma-bound one. While true devotees looked on with desire, you opened the outer corners of your eyes with great compassion that surpasses the bounds of all things beyond learning and transcends the realm of sound. You placed a fragrant, rich flower that bloomed in the waveless ocean into the palm of your servant. I do not understand the intention of your grace. O bountiful Lord, O Guru of grace who dances in the hall with cassia flowers swaying on your tall shoulders that rise above the mountains!

COMMENTARY – The Lord's compassion is presented as a force that surpasses all worldly learning and subtle sound. While the rest of the assembly watches eagerly, the devotee receives a flower that blooms in a waveless ocean. This

ocean is an image of perfect spiritual stillness and ultimate grace.

5

உலர்ந்தமரந் தழைக்கும்ஒரு திருஉருவந் தாங்கி
உணர்விலியேன் முன்னர்உவந் துறுகருணை துளும்பு
மலர்ந்தமுகம் காட்டிநின்று திருநீற்றுப் பையை
மலர்க்கரத்தால் அவிழ்த்தங்கு வதிந்தவர்கட் கெல்லாம்
அலர்ந்ததிரு நீறளித்துப் பின்னரன்றன் கரத்தில்
அருள்மணப்பூ அளித்தனைநின் அருட்குறிப்பே தறியேன்
கலந்தவரைக் கலந்துமணிக் கனகமன்றில் நடஞ்செய்
கருணைநெடுங் கடலேஎன் கண்அமர்ந்த ஒளியே.

ularntamaran talaikkumoru tiru-uruvan tāṅki uṇarviliyēṇ
muṇṇaruvan turukaruṇai tuḷumpu malarntamukam
kāṭṭiniṇṇu tirunīrrup paiyai malarkkarattāl avīṭṭaṅku
vatintavarkaṭ kellām alarntatiru nīraḷittup pinṇarenṇan
karattil aruḷmaṇappū alittaṇainiṇ aruṭkurippē tariyēṇ
kalantavaraik kalantumaniḱ kaṇakamaṇṇil naṭaṇcey
karuṇainēṭuṇ kaṭalē-eṇ kaṇamarnta oḷiyē.

TRANSLATION – You assumed a divine form that could make a withered tree flourish and joyfully appeared before this senseless one, revealing a blossoming face brimming with deep compassion. You untied the pouch of holy ash with your lotus hands and distributed the radiant ash to everyone gathered there. Then you placed a fragrant flower of grace into my hand. I do not understand the intention of your grace. O vast ocean of compassion who mingles with those who unite with you and dances in the gem-like golden hall! O light seated in my eyes!

COMMENTARY – The sheer presence of the Divine is powerful enough to make a dead tree burst into green life. The central contrast of the poem is made final here: the crowd receives the traditional ash, but the chosen devotee is

handed the living flower of grace by the supreme light that now rests directly inside his own eyes.

6

பிழைஅலதொன் றறியாத சிறியேன்முன் புரிந்த
பெருந்தவமோ திருவருளின் பெருமையிதோ அறியேன்
மழைஎனநின் றிலகுதிரு மணிமிடற்றில் படிக
வடந்திகழ நடந்துகுரு வடிவதுகொண்டடைந்து
விழைவினொடென் எதிர்நின்று திருநீற்றுக் கோயில்
விரித்தருளி அருண்மணப்பூ விளக்கம்ஒன்று கொடுத்தாய்
குழைஅசையச் சடைஅசையக் குலவுபொன்னம் பலத்தே
கூத்தியற்றி என்னைமுன்னாட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே.

*pilai-alaton rariyāta cīriyēṇmun purinta peruntavamō
tiruvaruḷiṇ perumaiyitō ariyēṇ malai-eṇaniṇ ṛilakutiru
maṇimīṭarril paṭika vaṭantikaḷa naṭantukuru vaṭivatukoṇ
ṭaṭaintu vīlaiviṇoṭen etirniṇru tirunīrruk kōyil virittaruḷi
aruṇmaṇappū vīlakkamonru koṭuttāy kulai-acaiyac caṭai-
acaiyak kulavuponṇam palattē kūṭṭiyarri eṇṇaimuṇṇāṭ
koṇṭacivak koḷuntē.*

TRANSLATION – O tender shoot of Siva. You claimed me in days past. You dance in the celebrated Golden Hall, your earrings and your matted locks swaying. Did I perform great penance, or is this the greatness of divine grace? I do not know. I am a lowly one who knows nothing but faults. Yet you approached me in the form of a Guru. A crystal garland shone on your beautiful throat, dark as a raincloud. You stood before me with affection, opened a pouch of sacred ash, and gave me a radiant, fragrant flower of grace.

COMMENTARY – The divine takes the accessible, loving form of a Guru to bestow grace directly. The dark throat of Siva refers to the ancient story of the Lord swallowing deadly poison to save all living beings from destruction. This detail highlights God's boundless compassion. Here,

that same compassion is offered as a radiant flower to a soul who feels entirely unworthy of the gift.

7

முத்தேவர் அழக்காற்றின் மூழ்கியிடத் தனித்த
முழுமணிபோன் றொருவடிவென் முன்கொடுவந் தருளி
எத்தேவர் தமக்குமிக அரியஎனும் மணப்பூ
என்கரத்தே கொடுத்தனைநின் எண்ணம்இ தென் றறியேன்
சித்தேஎன் பவரும்ஒரு கத்தேஎன் பவரும்
தேறியபின் ஒன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொதுவில்
அத்தேவர் வழுத்தஇன்ப உருவாகி நடஞ்செய்
ஆரமுதே என்னுயிருக் கானபெருந் துணையே.

*muttēvar alukkārriṇ mūlkiyiṭat taṇitta muḷumanipōṇ
roruvaṭiven munkoṭuvan taruḷi ettēvar tamakkumika ariya-
eṇum maṇappū eṇkarattē koṭuttanaiṇiṇ eṇṇamiteṇ ṛariyēṇ
cittē-eṇ pavarumoru kattē-eṇ pavarum tēriyapiṇ onṛākat
terintukoḷḷum potuvil attēvar vaḷutta-iṇpa uruvāki naṭañcey
āramutē eṇṇuyiruk kāṇaperun tuṇaiyē.*

TRANSLATION – O rare nectar dancing as the embodiment of bliss while those gods praise you. You are the great companion of my life. You dance in the universal hall where those who speak of consciousness and those who speak of the One realize they are the same after gaining clarity. The three gods plunged into the river of envy, but you graciously appeared before me in a unique form resembling a flawless gem. You placed in my hand a fragrant flower that is exceedingly rare for any god to attain. I do not know your intention in this.

COMMENTARY – The universal hall of grace is a space where different philosophical paths finally merge and recognize their absolute oneness. While traditional gods are caught in envy and spiritual competition, the true Divine approaches the humble seeker directly. This supreme grace

is represented as a flower that even the highest deities cannot attain, yet it is placed freely into human hands.

8

தெள்ளமுதம் அனையஒரு திருஉருவந் தாங்கிச்
சிறியேன்முன் எழுந்தருளிச் செழுமணப்பூ அளித்தாய்
உள்ளமுதம் ஆகியநின் திருக்குறிப்பே துணரேன்
உடையவளை உடையவனே உலகுணரா ஒளியே
கள்ளமிலா அறிவாகி அவ்வறிவுக் கறிவாய்க்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடலேஎன் கண்ணே
கொள்ளுதொறும் கரணமெலாங் கரைந்துகனிந் தினிக்கும்
கொழுங்கனியே கோற்றேனே பொதுவிளங்குங் குருவே.

*tellamutam aṇaiya-oru tiru-uruvan tāṅkic ciṟiyēṇmun
eḷuntaruḷic ceḷumaṇappū aḷittāy uḷlamutam ākiyaṇiṇ
tirukkurippē tuṇarēṇ uṭaiyavaḷai uṭaiyavaṇē ulakuṇarā oḷiyē
kaḷḷamilā aṟivāki avvaṟivuk kaṟivāyk kalantuniṇra
peruṅkaruṇaiḱ kaṭalē-eṇ kaṇṇē koḷḷutoruṁ karaṇamelāṇ
karaintukaṇiṇ tiṇikkum koḷuṅkaṇiyē kōṟṟēṇē potuvilaṅkun
kuruvē.*

TRANSLATION – O Lord who possesses the Goddess. O light the world cannot comprehend. You become pure intelligence free of deceit, blending as the awareness within that intelligence. O ocean of great mercy. O my very eye. You are the rich fruit that melts, ripens, and sweetens all my faculties whenever I consume it. O pure honey from the highest branch. O Guru shining in the universal hall. You took a sacred form like clear nectar, graciously appeared before this lowly one, and gave me a rich, fragrant flower. O nectar within, I do not understand your divine intention.

COMMENTARY – God is pure intelligence that merges intimately with human awareness. The experience of this divine connection is not dry or abstract. It softens the heart and sweetens the mind, transforming all the senses with a joy as rich as ripe fruit and pure honey.

9

கண்விருப்பங் கொளக்கரணங் கனிந்துகனிந் துருகக்
கருணைவடி வெடுத்தருளிக் கடையேன்முன் கலந்து
மண்விருப்பங் கொளுமணப்பூ மகிழ்ந்தெனக்குக் கொடுத்து
வாழ்களன நின்றனைநின் மனக்குறிப்பே தறியேன்
பெண்விருப்பந் தவிர்க்கும்ஒரு சிவகாம வல்லிப்
பெண்விருப்பம் பெறஇருவர் பெரியர்உளங் களிப்பப்
பண்விருப்பந் தருமறைகள் பலபலநின் றேத்தப்
பரமசிதம் பரநடனம் பயின்றபசு பதியே.

*kaṇviruppaṅ koḷakkaraṇaṅ kaṇintukaṇiṅ turukak
karuṇaivati veṭuttaruḷik kaṭaiyeṇmun kalantu maṇviruppaṅ
koḷumaṇappū maḱiḷṭenakkuk koṭuttu vālka-eṇa niṇṇaṇaiṇiṅ
maṇakkurippē tariyēṇ peṇviruppaṅ tavirkkumoru civakāma
vallip peṇviruppam pera-iruvār periyaruḷaṅ kaḷippap
paṇviruppaṅ tarumaṇaikaḷ palapalanaiṅ rēttap paramacitam
paranaṭaṇam payiṇṇrapacu patiyē.*

TRANSLATION – O Pasupati performing the supreme dance in Chidambaram. The goddess Sivakama Valli, who dispels worldly desires, attains her loving desire for you. The two great sages rejoice in their hearts. The musical Vedas stand and praise you in many ways. You took a form of compassion and graciously approached me, the lowest of the low. My eyes filled with love, and my faculties melted and ripened. You joyfully gave me a fragrant flower desired by the whole earth and stood there saying, "May you prosper." I do not know your mind's intention.

COMMENTARY – *Pasupati* means the Lord and protector of all living souls, while *Chidambaram* is the famous temple town that represents the inner sky of human consciousness. Ancient sages and the *Vedas* (the oldest sacred scriptures) spend eternity praising the Divine from afar. Yet this same supreme power takes a form of pure compassion to stand

face to face with the lowest seeker, offering a simple and direct blessing.

10

உன்னுதற்கும் உணர்வதற்கும் உவட்டாத வடிவம்
ஒன்றெடுத்து மெய்யன்பர் உவக்கஎழுந் தருளி
முன்னதற்கோர் அனுத்துணையுந் தரமில்லாச் சிறியேன்
முகநோக்கிச் செழுமணப்பூ முகமலர்ந்து கொடுத்தாய்
துன்னுதற்கிங் கரிதாம்நின் திருஉள்ளக் குறிப்பைத்
துணிந்தறியேன் என்னினும்ஓர் துணிவின்உவக் கின்றேன்
பொன்னுதற்குத் திலகமெனுஞ் சிவகாம வல்லிப்
பூவைஒரு புறங்களிப்பப் பொதுநடஞ்செய் பொருளே.

*unṇutarkum uṇarvatarkum uvattāta vaṭivam onreṭuttu
meyyanpar uvakka-eḷun taruḷi munṇatarkōr aṇuttuṇaiyūn
taramillāc ciṇṇiyēṇ mukanōkkic ceḷumaṇappū mukamalarntu
koṭuttāy tuṇṇutarkin karitāmnin tiru-uḷḷak kuṇṇippait
tuṇintariyēṇ enṇiṇumōr tuṇiviṇuvak kiṇṇēṇ poṇṇutarkut
tilakameṇuṇ civakāma vallip pūvai-oru purāṇkaḷippap
potunaṭaṇcey poruḷē.*

TRANSLATION – O Reality performing the universal dance while the lady Sivakama Valli, the auspicious mark on the golden forehead, rejoices on your side. You took a form that never tires the mind or the senses, and you graciously appeared to the delight of true devotees. You looked at the face of this lowly one, who lacks even an atom of merit, and with a blossoming face you gave me a rich, fragrant flower. I cannot certainly know the intention of your divine heart, which is so hard to approach. Even so, I rejoice with a steady conviction.

COMMENTARY – The presence of the Divine never exhausts the human mind or senses, bringing instead an endless and fresh joy. The speaker admits having not even a single atom of merit to deserve such attention. Even without understanding the mysterious reasons behind God's choice,

the soul finds complete peace and absolute certainty in the gift of grace itself.

004. THE GARLAND OF BLISS - ĀṆANTA MĀLAI - ஆனந்த மாலை

1

திருவருடுந் திருவடிப்பொற் சிலம்பசைய நடந்தென்
சிந்தையிலே புகுந்துநின்பாற் சேர்ந்துகலந் திருந்தாள்
தெருமரலற் றுயர்ந்தமறைச் சிரத்தமர்ந்த புனிதை
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பப்
பொருவருமெய் யன்புடையார் இருவருங்கண் டுவந்து
போற்றமணிப் பொதுவில்நடம் புரிகின்ற துரையே
பருவரல்அற் றடிச்சிறியேன் பெருவரம்பெற் றுனையே
பாடுகின்றேன் பெரியஅருட் பருவமடைந் தனனே.

*tiruvaruṭuṇ tiruvaṭiṭṭor cilampacaiya naṭanten cintaiyilē
pukuntuniṇpār cērntukalan tiruntāl terumaralar
ruyarntamaraic cirattamarnta puṇitai cīvākāma valliperun
tēvi-ulaṇ kaḷippap poruvarumey yaṇṇuṭaiyār iruvaruṇkaṇ
ṭuvantu pōrramanip potuvilnaṭam purikiṇra turaiyē
paruvaralar raṭicciṇiyēṇ peruvaramper ruṇaiyē pāṭukiṇrēṇ
periya-aruṭ paruvamaṭain taṇaṇē.*

TRANSLATION – Walking with golden anklets jingling on her divine feet radiating grace, she entered my mind and merged with you. She is the pure one seated on the high peak of the Vedas, free from delusion. To make the heart of this great goddess Sivakama Valli rejoice, O Lord, you perform the dance in the hall of gems while the two incomparable true devotees watch with joy and praise you. Free from sorrow, I, your humble servant, have received a great boon and sing of you. I have attained the great season of grace.

COMMENTARY – The divine power of grace is experienced here as the Goddess Sivakama Valli entering the poet's mind to merge with God. Vallalar describes the Lord dancing to delight her while two legendary sages watch in

joy. He says that reaching this state of grace has completely freed him from sorrow.

2

சண்பைமறைக் கொழுந்துமகிழ் தரஅமுதங் கொடுத்தாள்
தயவுடையாள் எனையுடையாள் சர்வசத்தி யுடையாள்
செண்பகப்பொன் மேனியினாள் செய்யமலர்ப் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பப்
பண்பகர்பொன் அம்பலத்தே ஆனந்த நடஞ்செய்
பரம்பரநின் திருவருளைப் பாடுகின்றேன் மகிழ்ந்து
எண்பகர்குற் றங்களெலாங் குணமாகக் கொள்ளும்
எந்துரைஎன் றெண்ணுகின்ற எண்ணமத னாலே.

*caṇpaimaraik koḷuntumakiḷ tara-amutaṅ koṭuttāḷ
tayavuṭaiyāḷ eṇaiyuṭaiyāḷ carvacatti yuṭaiyāḷ ceṇpakappon
mēṇiyiṇāḷ ceyyamalarp patattāḷ civakāma valliperun tēvi-
ulaṅ kaḷippap paṇpakarpon ampalattē āṇanta naṭaṇcey
paramparaniṇ tiruvaruḷaip pāṭukiṇrēṇ makilntu eṇpakarkur
raṅkaḷelāṇ kuṇamākak koḷḷum enturai-eṇ renṇukinra
eṇṇamata nālē.*

TRANSLATION – She lovingly gave nectar to make the tender shoot of the Vedas from Sanpai rejoice. She is compassionate, she claims me as her own, and she possesses all powers. Her golden form is like the champak flower and her feet are red lotuses. To make the heart of this great goddess Sivakama Valli rejoice, O Supreme Lord, you perform the dance of bliss in the golden hall praised by music. I joyfully sing of your divine grace. I do so knowing you are my Lord who accepts all my countless faults as virtues.

COMMENTARY – God accepts all of our flaws and treats them as virtues. Vallalar recalls the famous story of the Goddess feeding divine milk to a crying child saint in the town of Sanpai, showing her nature as a compassionate

mother. Secure in that same motherly grace, he sings of the Lord's joyful dance.

3

அருளுடைய நாயகிஎன் அம்மைஅடி யார்மேல்
அன்புடையாள் அமுதனையாள் அற்புதப்பெண் ணரசி
தெருளுடைய சிந்தையிலே தித்திக்கும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
மருளுடைய மாயையெலாந் தேயமணி மன்றின்
மாநடஞ்செய் துரையேநின் மன்னருளின் திறத்தை
இருளுடைய மனச்சிறியேன் பாடுகின்றேன் பருவம்
எய்தினன்னன் றறிஞரெலாம் எண்ணிமதித் திடவே.

*aruḷuṭaiya nāyaki-eṇ ammai-aṭi yārmēl aṇṇuṭaiyāḷ
amutaṇaiyāḷ arputappeṇ ṇaraci teruḷuṭaiya cintaiyilē
tittikkum patattāḷ civakāma valliperun tēvi-uḷaṅ kaḷippa
maruḷuṭaiya māyaiyelān tēyamaṇi maṇṇiṇ māṇaṭaṇcey
turaiyēniṇ maṇṇaruḷiṇ tīrattai iruḷuṭaiya maṇacciriyēṇ
pāṭukiṇṇrēṇ paruvam eytiṇaṇeṇ rariṇarelām eṇṇimatit tiṭavē.*

TRANSLATION – The gracious Lady is my mother. She loves her devotees, she is like nectar, and she is the wondrous queen of women. Her feet taste sweet in minds possessing clarity. To make the heart of this great goddess Sivakama Valli rejoice, O Lord, you perform the great dance in the hall of gems so that all delusive maya wears away. I, a humble person with a dark mind, sing of the nature of your enduring grace so that all the wise will recognize and respect that I have attained the season of grace.

COMMENTARY – The Lord's cosmic dance is what wears away *maya*, the delusion that binds the mind to the material world. Vallalar calls the Goddess his own mother, whose presence brings absolute clarity. He sings to share the enduring nature of this grace with those who have the wisdom to recognize it.

மாதையேன் பிழைஅனைத்தும் பொறுத்தவர மளித்தாள்
மங்கையர்கள் நாயகிநான் மறைஅணிந்த பதத்தாள்
தேசடையாள் ஆனந்தத் தெள்ளமுத வடிவாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பக்
காசடைய பவக்கோடைக் கொருதிநிழலாம் பொதுவில்
கனநடஞ்செய் துரையேநின் கருணையையே கருதி
ஆசடையேன் பாடுகின்றேன் துயரமெலாந் தவிர்ந்தேன்
அன்பர்பெறும் இன்பநிலை அனுபவிக்கின் றேனே.

*māṭaiyēṇ pilai-aṇaittum poruttavara maḷittāl maṅkaiyarkaḷ
nāyakināṇ maṇai-aṇinta patattāl tēcuṭaiyāl āṇantat
teḷlamuta vaṭivāl civakāma valliperun tēvi-uḷaṅ kaḷippak
kācuṭaiya pavakkōṭaik korutiṇiḷalām potuvil kaṇaṇaṭaṇcey
turaiyēṇiṇ karuṇaiyaiyē karuti ācuṭaiyēṇ pāṭukiṇrēṇ
tuyaramelāṇ tavirntēṇ aṇparperum iṇpaṇilai aṇupavikkiṇ
rēṇē.*

TRANSLATION – She forgave all my ignorant mistakes and granted me boons. She is the queen of women. Her feet are adorned by the four Vedas. She is radiant and her form is the clear nectar of bliss. To make the heart of this great goddess Sivakama Valli rejoice, O Lord, you perform the grand dance in the hall that serves as the single shade against the fierce heat of flawed worldly existence. I, a person full of faults, sing only of your grace. I am freed from all sorrow. I am experiencing the state of bliss attained by true devotees.

COMMENTARY – The grace of God is the only true shade from the harsh heat of worldly life. Even though he feels full of faults, Vallalar finds that the divine mother forgives everything out of sheer love. Sheltered by this grace, he experiences the exact same bliss that the greatest devotees feel.

5

பொய்யாத வரம்எனக்குப் புரிந்தபரம் பரைவான்
பூதமுதற் கருவியெலாம் பூட்டுவிக்குந் திறத்தாள்
செய்யாளுங் கலையவனும் உருத்திரையும் வணங்கும்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பக்
கையாத இன்பநடங் கனகமணிப் பொதுவில்
களித்தியற்றுந் துரையேநின் கருணையைநான் கருதி
நையாத வண்ணமெலாம் பாடுகின்றேன் பருவம்
நண்ணியபுண் ணியரெல்லாம் நயந்துமகிழ்ந் திடவே.

*poyyāta varamēnakkup purintaparam paraivāṇ pūtamutar
karuviyelām pūṭṭuvikkun tirattāl ceyyāḷuṇ kalaiyavaḷum
uruttiraiyum vaṇaṅkum cīvakāma valliperun tēvi-uḷaṇ
kaḷippak kaiyāta iṇpanaṭaṇ kaṇakamaṇip potuvil
kaḷittiyarṛun turaiyēniṇ karuṇaiyaināṇ karuti naiyāta
vaṇṇamelām pāṭukiṇṇēṇ paruvam naṇṇiyapuṇ ṇiyarellām
nayantumakiḷn tiṭavē.*

TRANSLATION – The Supreme Goddess granted me an unfailing boon. She possesses the power to join together all the elements starting with space and all the instruments of action. She is worshipped by the Goddess of Wealth, the Goddess of Arts, and Rudrani. To make the heart of this great goddess Sivakama Valli rejoice, O Lord, you joyfully perform the sweet dance of bliss in the golden hall of gems. Thinking of your grace, I sing without distress so that all the meritorious ones who have reached the mature season of grace will appreciate it and rejoice.

COMMENTARY – The power of grace directs the entire physical universe, from the vastness of space to the actions of our own bodies. Vallalar notes that the traditional goddesses of wealth, art, and destruction all bow to this supreme grace, personified as Sivakama Valli. He sings of the Lord's sweet dance so that others who have reached this spiritual maturity might share in his profound joy.

6

அறங்கனிந்த அருட்கொடிஎன் அம்மைஅமு தளித்தாள்
அகிலாண்ட வல்லிசிவா னந்திசௌந் தரிசீர்த்
திறங்கலந்த நாதமணிச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
மறங்கனிந்தார் மயக்கமெலாந் தெளியமணிப் பொதுவில்
மாநடஞ்செய் துரையேநின் வண்மைதனை அடியேன்
புறங்கவியப் பாடுகின்றேன் அகங்கவியப் பாடும்
புண்ணியரெல் லாம்இவன்ஓர் புதியன்னக் கொளவே.

*araṅkaṇinta aruṭkoṭi-eṇ ammai-amu taḷittāl akilāṇṭa
vallisivā ṇanticaun taricīrt tīraṅkalanta nātamaṇic
cilampaṇinta patattāl civakāma valliperun tēvi-uḷaṅ kaḷippa
maṇaṅkaṇintār mayakkamelān teḷiyamaṇip potuvil
māṇaṭaṇcey turaiyēniṇ vaṇmaitaṇai aṭiyēṇ purāṅkaviyap
pāṭukinrēṇ akaṅkaviyap pāṭum puṇṇiyarel lāmivaṇōr
putiyaṇeṇak koḷavē.*

TRANSLATION – The vine of grace ripe with virtue, my Mother who fed me ambrosia, the ruler of the universe, Sivanandi, Soundari, whose feet wear anklets made of sounding gems, Sivakama Valli, the great Goddess. To make her heart rejoice and to clear all the delusion of those steeped in sin, O Lord, you perform the great dance in the ruby hall. I, your servant, sing of your bounty outwardly, so that all the meritorious ones who sing inwardly will consider me a newcomer.

COMMENTARY – Vallalar humbly contrasts his own outward singing with the deep, inward communion of advanced devotees. He asks to be welcomed into their company as a newcomer, despite his own sense of unworthiness. He describes God's dance as an act of immense mercy, performed to clear the confusion of those who are lost in wrongdoing.

உள்ளமுதம் ஊற்றுவிக்கும் உத்தமிஎன் அம்மை
ஓங்கார பீடமிசைப் பாங்காக இருந்தாள்
தெள்ளமுத வடிவுடையாள் செல்வநல்கும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பக்
கள்ளமறுத் தருள்விளக்கும் வள்ளன்மணிப் பொதுவில்
கால்நிறுத்திக் கால்எடுத்துக் களித்தாடுந் துரையே
எள்ளலறப் பாடுகின்றேன் நின்னருளை அருளால்
இப்பாட்டிற் பிழைகுறித்தல் எங்ஙனம்இங்ங் நனமே.

uḷlamutam ūrruvikkum uttami-eṇ ammai ōṅkāra pīṭamicaip
pāṅkāka iruntāḷ tellamuta vaṭivuṭaiyāḷ celvanalkum patattāḷ
civakāma valliperun tēvi-uḷaṅ kaḷippak kaḷlamaruṭ
taruḷuḷakkum vaḷḷaṇmaṇi potuvil kālniruttik kāḷeṭuttuk
kaḷittāṭun turaiyē eḷḷalarap pāṭukinrēṇ ninṇaruḷai aruḷāl
ippāṭṭir pīḷaikurittal eṇṇaṇamiṇ ṇaṇamē.

TRANSLATION – The noble one who makes ambrosia spring in the heart, my Mother who sits beautifully on the seat of Omkara, whose form is clear ambrosia, whose feet grant wealth, Sivakama Valli, the great Goddess. To make her heart rejoice, O generous Lord, you cut off deceit and illuminate grace, planting one foot and lifting the other to dance in joy in the ruby hall. I sing of your grace by your grace, free of mockery. How could faults be found in this song here?

COMMENTARY – A song born entirely of divine grace cannot contain any faults. Vallalar says he sings only by God's own grace, praising the Lord who roots out deceit and brings truth to light. The Goddess is described as sitting on the Omkara, the primordial sound "Om", bringing spiritual ambrosia to the devotee's heart.

பரம்பரைசிற் பரைபரா பரைநிமலை யாதி
சீர்பூத்த தெய்வமறைச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
ஏர்பூத்த மணிமன்றில் இன்பநடம் புரியும்
என்னருமைத் துரையேநின் இன்னருளை நினைந்து
கார்பூத்த கனைமழைபோல் கண்களின்நீர் சொரிந்து
கனிந்துமிகப் பாடுகின்ற களிப்பைஅடைந் தனனே.

*pārpūtta pacuṇkoṭipor pālaivayarkaḷ araci paramparaicir
paraiparā parainimalai yāti cīrpūtta teyvamaraic
cilampaṇinta patattāḷ civakāma valliperun tēvi-uḷaṇ kaḷippa
ērpūtta maṇimaṇṇril iṇpanaṭam puriyum eṇṇarumait
turaiyēniṇ iṇṇaruḷai niṇaintu kārpūtta kaṇaimaḷaipōl
kaṇkaḷiṇṇir corintu kaṇintumikap pāṭukiṇṇa kaḷippai-aṭain
taṇaṇē.*

TRANSLATION – The green vine that bloomed on earth, the queen of golden women, the supreme one, the consciousness, the absolute, the flawless one, the primal one, whose feet wear anklets of the divine and excellent Vedas, Sivakama Valli, the great Goddess. To make her heart rejoice, O my precious Lord, you perform the dance of bliss in the beautiful ruby hall. Thinking of your sweet grace, I shed tears from my eyes like a heavy rain from dark clouds, and I have attained the joy of singing with a deeply melting heart.

COMMENTARY – Remembering God's grace brings Vallalar to tears of overwhelming, melting joy. He weeps like a heavy rain, deeply moved by the bliss of the Lord's dance. The Goddess is praised as the supreme consciousness, wearing the ancient scriptures known as the Vedas as the ringing anklets on her feet.

9

பூரணிசிற் போதைசிவ போகிசிவ யோகி
பூவையர்கள் நாயகிஐம் பூதமுந்தா னனாள்

தேரணியும் நெடுவிதித் தில்லைநக ருடையாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
ஏரணியும் மணிமன்றில் இன்பவடி வாகி
இன்பநடம் புரிகின்ற எம்முடைய துரையே
தாரணியில் உனைப்பாடுந் தரத்தைஅடைந் தனன்என்
தன்மையெலாம் நன்மைஎனச் சம்மதித்த வாறே.

*pūraṇicir pōtaiciva pōkiciva yōki pūvaiyarkaḷ nāyaki-aim
pūtamuntā naṇāḷ tēraṇiyum neṭuvitit tillainaka ruṭaiyāḷ
civakāma valliperun tēvi-uḷaṇ kaḷippa ēraṇiyum maṇimaṇṇil
inṭavaṭi vāki inṭanaṭam purikiṇṇa emmuṭaiya turaiyē
tāraṇiyil uṇaippāṭun tarattai-aṭaiṇ taṇaṇeṇ taṇmaiyeḷām
naṇmai-eṇac cammatitta vārē.*

TRANSLATION – The perfect one, the pure consciousness, the experiencer of Siva, the ascetic of Siva, the queen of women, she who became the five elements herself, the lady of Thillai city with long streets adorned with chariots, Sivakama Valli, the great Goddess. To make her heart rejoice, O our Lord, you become the form of bliss and perform the dance of bliss in the beautiful ruby hall. I have attained the fitness to sing of you on this earth, for you have accepted all my nature as good.

COMMENTARY – Vallalar marvels that God has chosen to accept his entire nature as good. This unconditional divine acceptance is what gives him the standing to sing these praises on earth. The Goddess whose joy inspires the Lord's dance is here identified as the very fabric of the universe, embodying the five elements of earth, water, fire, air, and space.

10

தன்னொளியில் உலகமெலாந் தாங்குகின்ற விமலை
தற்பரைஅம் பரைமாசி தம்பரைசிற் சத்தி
சின்னவய தினில்என்னை ஆளநினக் கிசைத்தாள்

சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
மன்னியபொன் மணிப்பொதுவில் இன்பநடம் புரிந்து
வயங்குகின்ற துரையேநின் மாகருணைத் திறத்தை
உன்னிஉவந் துணர்ந்துருகிப் பாடுகின்றேன் எங்கள்
உடையானே நின்னருளின் அடையாளம் இதுவே.

*taṇṇoḷiyil ulakamelān tāṅkukiṇra vimalai tarparai-am
paraimāci tamparaicir catti ciṇṇavaya tiṇileṇṇai āḷaniṇak
kicattā! civakāma valliperun tēvi-uḷaṇ kaḷippa maṇṇiyapoṇ
maṇip̣potuvil iṇpanaṭam purintu vayaṅkukiṇra turaiyēniṇ
mākaruṇait tiṇattai unṇi-uvan tuṇarnturukip pāṭukiṇrēṇ
eṅkaḷ uṭaiyāṇē niṇṇaruḷiṇ aṭaiyāḷam ituvē.*

TRANSLATION – The pure one who supports all worlds in her own light, the supreme one, the space, the great space of consciousness, the energy of consciousness, she consented for you to rule me at a young age. Sivakama Valli, the great Goddess. To make her heart rejoice, O shining Lord, you perform the dance of bliss in the enduring golden ruby hall. I think of your great compassion, rejoice, realize it, and melt as I sing. O our Master, this itself is the mark of your grace.

COMMENTARY – The ability to feel God's compassion, to melt with joy, and to sing with a full heart is itself the truest proof of having received divine grace. Vallalar looks back to his childhood, recognizing that the Goddess approved of the Lord taking charge of his life from a very young age. Her light, he says, is the pure consciousness that supports all the worlds.

005. THE GARLAND OF DEVOTION - PATTI MĀLAI - பத்தி மாலை

Editor's note: verse 3, vāḷ (வான்) means light; it can also mean a sword (Sa. Mu. Kandasamy Pillai).

1

அருளுடையாய் அடியேன்நான் அருளருமை அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
மருளுடையேன் தனைஅழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
தெருளுடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
தெரிகின்ற தாயினும்என் சிந்தைஉரு கிலதே
இருளுடைய சிலையும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

aruḷuṭaiyāy aṭiyēnnāṇ aruḷarumai ariyēṇ ariyātē
maruttapilāi attaiyūm poruttu maruḷuṭaiyēṇ tanaḷ-alaṭutt
tirumpavumen karattē maḷintalitta perunkaruṇai
vaṇṇamenraṇ maṇamum teruḷuṭaiya kaṇkaḷumviṭ ṭakalātē
iṇṇum terikiṇra tāyinuṇen cintai-uru kilatē iruḷuṭaiya
cilaiyumar kurukalari talavē iṇittanaṭam purintumaṇṇil
taṇittacivak koḷuntē.

TRANSLATION – O Lord of grace, I am your servant. I do not know the greatness of your grace. You forgave all the faults of my ignorant rejection. You called me, a person filled with delusion, and joyfully gave it back into my hands. The nature of this great compassion has not left my mind and my clear eyes. Even though it still remains visible, my heart does not melt. It is not impossible for even a dark stone to melt at this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – The divine offers boundless forgiveness. Even when a person rejects grace out of ignorance, God

lovingly places it right back into their hands. The central sorrow expressed here is emotional numbness. The speaker is fully aware of this immense mercy, yet he laments that his heart remains unmelted, noting that even a dark, lifeless stone would soften if shown such love.

2

அன்புடையாய் அடியேன்நான் அருளருமை அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
வன்புடையேன் தனைஅழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
இன்புடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
விளங்குகின்ற தாயினும்என் வெய்யமனம் உருகா
என்புடைய உடலும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

*anpuṭaiyāy aṭiyēnnāṇ aruḷarumai aṟiyēṇ aṟiyātē
maruttapilāi attaiyūm poruttu vaṇpuṭaiyēṇ taṇai-āḷaittut
tirumpavumēṇ karattē valintaḷitta peruṅkaruṇai
vaṇṇamenraṇ maṇamum iṇpuṭaiya kaṅkaḷumviṭ ṭakalātē
iṇṇum viḷaṅkukinra tāyinuṇmēṇ veyyamaṇam urukā
eṇpuṭaiya uṭalumitar kurukalari talavē iṇittanaṭam
purintumaṇril taṇittacivak koḷuntē.*

TRANSLATION – O Lord of love, I am your servant. I do not know the greatness of your grace. You forgave all the faults of my ignorant rejection. You called me, a person filled with hardness, and forcefully gave it back into my hands. The nature of this great compassion has not left my mind and my joyful eyes. Even though it still shines brightly, my cruel mind does not melt. It is not impossible for even a body of bone to melt at this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – The intensity of divine grace is so strong that it pursues the soul even when it is stubborn. The Lord practically forces grace back upon the devotee,

overpowering all resistance. This active compassion stands in sharp contrast to human rigidity. A mind that cannot soften is harder than dry bones, which would easily dissolve in the presence of such love.

3

ஆளுடையாய் சிறியேன்நான் அருளுமை அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
வாளுடையேன்தனைஅழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
நீளுடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
நிகழ்கின்ற தாயினும்என் நெஞ்சம்உரு கிலதே
ஏளுடைய மலையும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

*ālutaīyāy ciṛiyēnnān aruḷarumai aṛiyēṇ aṛiyātē maruttapiḷai
attanaīyum poruttu vālutaīyēntanai-ālaittut tirumpavumeṇ
karattē valintaḷitta peruṅkaruṇai vaṇṇamenṇaṇ maṇamum
nīḷutaīya kaṇkaḷumviṭ ṭakalātē iṇṇum nikaḷkiṇra tāyīṇumeṇ
neñcamuru kilatē eḷutaīya malaiyumitaṇ kurukalari talavē
iṇittanaṭam purintumaṇṇil taṇittacivak koḷuntē.*

TRANSLATION – O Lord who rules me, I am small and do not know the greatness of your grace. You forgave all the faults of my ignorant rejection. You called me, a person possessing a sword-like cruelty, and forcefully gave it back into my hands. The nature of this great compassion has not left my mind and my long eyes. Even though it still manifests, my heart does not melt. It is not impossible for even a firm mountain to melt at this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – The contrast between divine patience and human flaw deepens here. Past ignorance is seen as a sword-like cruelty, yet God responds only by pouring out grace. There is a painful disconnect between seeing this mercy clearly and feeling it emotionally. A solid mountain

would melt at such forgiveness before an unyielding human heart.

4

ஆரமுதே அடியேன்நான் அருளருமை அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
வாரமுற எனையழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
சீருடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
தெரிகின்ற தாயினும்என் சிந்தைஉரு கிலதே
ஈரமிலா மரமும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

*āramutē aṭiyēnnān aruḷarumai ariyēn ariyātē maruttapilai
attanaiyum poruttu vāramura enaiyalaittut tirumpavumen
karattē makīntaḷitta peruṅkaruṇai vaṇṇamenṇraṇ maṇamum
cīruṭaiya kaṅkaḷumviṭ ṭakalātē innum terikiṇra tāyiṇumen
cintai-uru kilatē īramilā maramumitaṭ kurukalari talavē
iṇittanaṭam purintumaṇṇil taṇittacivak koḷuntē.*

TRANSLATION – O rare ambrosia, I am your servant. I do not know the greatness of your grace. You forgave all the faults of my ignorant rejection. You called me with love and joyfully gave it back into my hands. The nature of this great compassion has not left my mind and my excellent eyes. Even though it still remains visible, my heart does not melt. It is not impossible for even a dry tree without moisture to melt at this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – God is addressed here as rare ambrosia, a sweet nectar of life. The divine calls out with pure love rather than punishment for past rejections. The tragedy of the stubborn mind is its unresponsiveness. Even a dead, dry tree would soften in devotion when touched by this level of compassion.

5

அற்புதநின் அருளருமை அறியேன்நான் சிறிதும்
அறியாதே மறுத்தபிழை ஆயிரமும் பொறுத்து
வற்புறுவேன் தனை அழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
கற்புடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
காண்கின்ற தென்னினும்என் கன்மனமோ உருகா
இற்புடைய இரும்பும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

arputaniṇ aruḷarumai ariyēṇṇāṇ ciritum ariyātē maruttapīlai
āyiramum poruttu varpuruvēṇ taṇai-aḷaittu tirumpavumen
karattē valintaḷitta peruṅkaruṇai vaṇṇamenraṇ maṇamum
karputaiya kaṅkaḷumviṭ ṭakalātē iṇṇum kāṅkiṇra teṇṇiṇumen
kaṇmaṇamō urukā irputaiya irumpumitar kurukalari talavē
iṇittanaṭam purintumaṇṇil taṇittacivak koḷuntē.

TRANSLATION – O Lord of wonder, I do not know even a little of the greatness of your grace. You forgave the thousands of faults of my ignorant rejection. You called me, a stubborn person, and forcefully gave it back into my hands. The nature of this great compassion has not left my mind and my chaste eyes. Even though it is still seen, my stony mind does not melt. It is not impossible for even hard iron to melt at this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – Total forgiveness wipes away thousands of faults without hesitation. The core spiritual experience here is the recognition of one's own smallness in the face of absolute, unmerited grace. True devotion requires the total melting of the heart. To remain rigid and unmoved by this immense love is to be harder than solid iron.

6

ஆண்டவநின் அருளருமை அறியாதே திரிந்தேன்

அன்றிரவின் மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
வேண்டிஎனை அருகழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
மிகஅளித்த அருள்வண்ணம் வினையுடையேன் மனமும்
காண்தகைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
காண்கின்ற தாயினும்என் கருத்துருகக் காணேன்
ஈண்டுருகாக் கரடும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

*āṇṭavanin aruḷarumai ariyātē tirintēn anṛiraviṇ maruttapilai
attanaiyum poruttu vēṇṭi-enaṭ arukaḷaittuṭ tirumpavumen
karattē mika-aḷitta aruḷvaṇṇam viṇaiyuṭaiyēṇ maṇamum
kāṇṭakaiya kaṇkaḷumviṭ ṭakalātē innum kāṇkiṇra tāyīnumeṇ
karutturukak kāṇēṇ iṇṭurukāk karaṭumitaṭ kurukalari talavē
iṇittanaṭam purintumaṇṛil taṇittacivak koḷuntē.*

TRANSLATION – O Lord! I wandered without knowing the preciousness of your Grace. You forgave all my faults of refusing it that night. You desired me, called me near, and again placed the nature of your Grace abundantly into my hands. Although it remains visible even now and never leaves the mind and seeing eyes of this karmic being, I do not see my heart melting. Even a hard unmelting rock would easily melt for this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – God's forgiveness is absolute, reaching out even when we turn away. Vallalar describes a profound personal moment where he initially refused divine Grace, only for God to call him back and place it directly into his hands. He wonders at his own numbness, noting that such boundless compassion would melt solid rock. The divine is addressed as Siva, a name for the ultimate reality, seen here as a tender, dancing flame of grace.

அரசேநின் திருவருளின் அருமைஒன்றும் அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து

விரவும்அன்பில் எனைஅழைத்து வலியவும்என் கரத்தே
வியந்தளித்த பெருங்கருணை விளக்கம்என்றன் மனமும்
உரவுமலர்க் கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
ஒளிர்கின்ற தாயினும்என் உள்ளம்உரு கிலதே
இரவுநிறத் தவரும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

aracēniṅ tiruvaruḷiṅ arumai-onṛum ariyēṅ ariyātē
maruttapīlai attañaiyūm poruttu viravumaṅpīl eṇai-aḷaittu
valiyavumeṅ karattē viyantaḷitta peruṅkaruṇai
viḷakkameṅraṅ maṇamum uravumalark kaṅkaḷumviṭ
ṭakalātē iṇṇum oḷirkiṇṛa tāyiṇumeṅ uḷlamuru kilatē
iravuniṛat tavarumitaṛ kurukalari talavē iṇittanaṭam
purintumaṅṛil taṇittacivak koḷuntē.

TRANSLATION – O King! I know nothing of the preciousness of your holy Grace. You forgave all my faults of refusing it in ignorance. With mingling love, you called me and forced into my hands that wondrous manifestation of your great compassion. Although it still shines and never leaves my mind and my powerful flower-like eyes, my heart does not melt. Even those with the nature of the dark night would easily melt for this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – Divine love does not wait for perfect understanding. Even when faced with a refusal born of ignorance, God actively forces compassion upon the soul. Vallalar contrasts this radiant, overwhelming grace with the spiritual stubbornness he feels inside, saying that even the darkest and most hardened minds would soften before such a gift.

8

ஐயாநின் அருட்பெருமை அருமைஒன்றும் அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
மெய்யாஅன் றெனைஅழைத்து வலியவுமென் கரத்தே

வியந்தளித்த பெருங்கருணை விளக்கம்என்றன் மனமும்
கையாது கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
காண்கின்ற தாயினும்என் கருத்துருகக் காணேன்
எய்யாவன் பரலும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

*aiyāniṇ aruṭperumai arumai-onṛum ariyēṇ ariyātē
maruttapilāi attañaiyum poruttu meyyā-aṇ reṇai-ālaṭṭu
valiyavumenṇ karattē viyantaḷitta peruṅkaruṇai
viḷakkamenṇraṇ maṇamum kaiyātu kaṇkaḷumviṭ ṭakalātē
iṇṇum kāṇkiṇra tāyīṇumenṇ karutturukak kāṇēṇ eyyāvaṇ
paralumitar kurukalari talavē iṇittanaṭam purintumaṇṛil
taṇittacivak koḷuntē.*

TRANSLATION – O Master! I know nothing of the preciousness and greatness of your Grace. You forgave all my faults of refusing it in ignorance. O Truth, you called me that day and forced into my hands that wondrous manifestation of your great compassion. Although it is still seen and never leaves my mind and my unfailing eyes, I do not see my heart melting. Even unyielding hard pebbles would easily melt for this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – The vision of divine compassion is vivid and constant, remaining brightly before the seeker's eyes. Yet, a deep sense of unworthiness makes Vallalar feel disconnected from his own experience. He marvels that God's grace was given to him despite his past ignorance, feeling that even lifeless pebbles would be moved by such relentless love.

9

அப்பாநின் திருவருட்பேர் அமுதருமை அறியேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
இப்பாரில் எனைஅழைத்து வலியவுமஎன் கரத்தே
இனிதனித்த பெருங்கருணை இன்பமென்றன் மனமும்

துப்பாய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
தோன்றுகின்ற தாயினும்இத் துட்டநெஞ்சம் உருகா
எப்பாவி நெஞ்சமிதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

*appāniṇ tiruvarutpēr amutarumai ariyēṇ anṛiraviṇ
maruttapīlai attaṇaiyum poruttu ippārīl eṇai-alaṭṭu
valiyavumeṇ karattē iṇitaṇitta peruṅkaruṇai iṇpameṇraṇ
maṇamum tuppāya kaṇkaḷumviṭ ṭakalātē iṇnum tōṇrukiṇra
tāyīṇumit tuṭṭaneṇcam urukā eppāvi neṇcumitaṛ kurukalari
talavē iṇittanaṭam purintumaṇṛil taṇittacivak koḷuntē.*

TRANSLATION – O Father! I do not know the preciousness of the great nectar of your holy Grace. You forgave all my faults of refusing it that night. You called me in this world and sweetly forced into my hands the bliss of your great compassion. Although it still appears and never leaves my mind and my pure eyes, this wicked heart does not melt. The heart of any sinner would easily melt for this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – Grace is offered as a sweet nectar that brings pure bliss. God's compassion is so vast that it overlooks outright rejection, calling the soul back to bestow the very gift that was refused. Vallalar feels that his own heart must be uniquely stubborn to remain unmoved by this, believing that even the worst of sinners would melt in gratitude at such unconditional forgiveness.

10

அம்மான்நின் அருட்சத்தி அருமைஒன்றும் அறியேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
வெம்மாயை அகற்றிஎனை அருகழைத்தென் கரத்தே
மிகஅளித்த பெருங்கருணை விளக்கம்என்றன் மனமும்
மைம்மாழை விழிகளும்விட் டகலாதே இன்னும்

வதிகின்ற தாயினும்என் வஞ்சநெஞ்சம் உருகா
எம்மாய நெஞ்சம்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

*ammāṇṇiṇ aruṭcatti arumai-onṇrum aṇṇiyeṇ aṇṇiraviṇ
maruttapīlai attaṇaiyum poruttu vemmāyai akārri-eṇai
arukalaitteṇ karattē mika-aḷitta peruṇkaruṇai viḷakkamenṇan
maṇamum maimmālai viḷikaḷumviṭ ṭakalātē iṇṇum vatikiṇṇa
tāyiṇumeṇ vaṇcaneṇcam urukā emmāya neṇcumitar
kurukalari talavē iṇittanaṭam purintumaṇṇil taṇittacivak
koḷuntē.*

TRANSLATION – O Lord! I know nothing of the preciousness of the power of your Grace. You forgave all my faults of refusing it that night. Dispelling cruel illusion, you called me near and placed abundantly into my hands the manifestation of your great compassion. Although it still resides and never leaves my mind and my dark collyrium-lined eyes, my deceitful heart does not melt. Any heart steeped in illusion would easily melt for this. O peerless tender flame of Siva performing the sweet dance in the Hall!

COMMENTARY – True grace actively dispels the cruel illusions that keep us separated from the divine. God removes these blindfolds and places the clear light of compassion directly into the seeker's hands. Facing this overwhelming reality, Vallalar laments his own perceived deceitfulness, feeling that even a mind completely lost in worldly deception would break open and melt before such pure love.

006. THE GARLAND OF BEAUTY - SELĀNTARA MĀLAI - செளந்தர மாலை

1

சேலோடும் இணைந்தவிழிச் செல்விபெருந் தேவி
சிவகம வல்லியொடு சிவபோக வடிவாய்
மேலோடு கீழ்நடுவுங் கடந்தோங்கு வெளியில்
விளங்கியநின் திருஉருவை உளங்கொளும்போ தெல்லாம்
பாலோடு பழம்பிழிந்து தேன்கலந்து பாகும்
பசுநெய்யுங் கூட்டிஉண்ட படிஇருப்ப தென்றால்
மாலோடு காண்கின்ற கண்களுக்கங் கிருந்த
வண்ணம்இந்த வண்ணம்என எண்ணவும்ஒண் ணாதே.

*cēlōṭum inaintaviḷic celvipērun tēvi civakama valliyoṭu
civapōka vaṭivāy mēlōṭu kīṇaṭuvuṇ kaṭantōṇku vēḷiyil
viḷaṅkiyaṇiṇ tiru-uruvai uḷaṅkoḷumpō tellām pālōṭu
paḷampilintu tēṅkalantu pākum pacuneyyūṇ kūṭṭi-uṇṭa paṭi-
iruppa teṇṇāl mālōṭu kāṅkiṇṇa kaṅkaḷukkan kirunta
vaṇṇaminta vaṇṇameṇa eṇṇavumoṇ ṇātē.*

TRANSLATION – Whenever I hold in my heart your sacred form shining in the exalted space that transcends the top, bottom, and middle, manifesting as the embodiment of supreme bliss along with the great goddess Sivakami whose eyes rival the carp, it feels like tasting squeezed fruit mixed with milk, honey, syrup, and fresh cow's ghee. If merely thinking of it feels like this, it is impossible even to imagine the state of the eyes that gaze upon it with intense love.

COMMENTARY – The divine form exists in a space beyond all physical dimensions, yet it can be held in the heart. Remembering this presence brings a tangible sweetness, as vivid as tasting honey, fruit, and ghee mixed together. If merely thinking of God yields such physical delight, the joy of directly seeing the divine is beyond human imagination.

2

இன்பருளும் பெருந்தாய்என் இதயேத்தே இருந்தாள்
இறைவியொடும் அம்பலத்தே இலங்கிநின் வடிவை
வன்புறுகள் மனக்கொடியேன் நினைக்கும்இடத் தெல்லாம்
மனங்கரைந்து சுகமயமாய் வயங்கும்எனில் அந்தோ
அன்புடையார் நின்றுநின்று கண்டுகொண்ட காலம்
ஆங்கவர்கட் கிருந்தவண்ணம் எங்கெவர்கள் புகல்வார்
துன்புறுதல் இல்லாத சுத்தநிலை உடையார்
தொழுகின்ற தோறுமகிழ்ந் தெழுகின்ற துரையே.

*inparuḷum peruntāyeṇ itayēttē iruntāl iraiviyotum ampalattē
ilaṅkinṇi vaṭivai vaṇpurukaṇ maṇakkoṭiyēṇ ninaikkumitaṭ
tellām maṇaṅkaraṇtu cukamayamāy vayaṅkumeṇil antō
aṇṇṇaiyār ninṇuniṇru kaṇṭukoṇṭa kālam āṅkavarkaṭ
kiruntavaṇṇam eṅkevarkaḷ pukalvār tuṇpurutaḷ illāta
cuttanilai uṭaiyār toḷukiṇṇa tōrumakiṇ teḷukiṇṇa turaiyē.*

TRANSLATION – O Lord who joyously arises whenever those in a pure sorrowless state worship you. Whenever I, a cruel person with a hard stony heart, think of your form shining in the assembly along with the Goddess, the great mother who grants bliss and dwells in my heart, my heart melts and becomes pure bliss. If it is so for me, who can ever describe the state of those loving devotees who stand and gaze upon it endlessly?

COMMENTARY – The speaker feels unworthy, calling his own heart hard and stony. Yet even his flawed meditation melts his mind into pure bliss. This contrast highlights the power of divine grace, which softens the hardest heart and brings joy to true devotees.

3

சிவயோக சந்திதரும் தேவிஉல குடையாள்
சிவகாம வல்லியொடுஞ் செம்பொன்மணிப் பொதுவில்
நவயோக உருமுடிக்கண் விளங்கியநின் வடிவை

நாய்க்கடையேன் நான்நினைத்த நான்எனக்கே மனமும்
பவயோக இந்தியமும் இன்பமய மான
படிஎன்றால் மெய்யறிவிற் பழுத்தபெருங் குணத்துத்
தவயோகர் கண்டவிடத் தவர்க்கிருந்த வண்ணம்
தன்னைஇந்த வண்ணம்என என்னை உரைப்பதுவே.

*civayōka cantitarum tēvi-ula kuṭaiyāl! civakāma valliyotuñ
cemonmaṇip potuvil navayōka urumuṭikkaṇ vīlaṅkiyaṇiṇ
vaṭivai nāyukkaṭaiyēṇ nāṇṇinaitta nāḷeṇakkē maṇamum
pavayōka intiyamum inṇamaya māṇa paṭi-eṇṛāl meyyarivir
paḷuttaperuṇ kuṇattut tavayōkar kaṇṭaviṭat tavarkkirunta
vaṇṇam taṇṇai-inta vaṇṇameṇa eṇṇai uraippatuvē.*

TRANSLATION – On the day I, a person lower than a dog, thought of your form shining at the crown of the nine yogic forms in the public hall of pure gold and gems, along with Sivakami, the goddess who rules the world and grants the union of divine yoga, my mind and my worldly senses became entirely filled with bliss. If it is so for me, how can I describe the state of the ascetics of great virtue, ripened in true knowledge, when they behold it?

COMMENTARY – Even the ordinary worldly senses are transformed into total joy simply by holding the Lord in thought. The divine form is envisioned at the peak of yogic attainment, accompanied by the Goddess who grants this union. The speaker continues to marvel at how this grace elevates even those who feel utterly low, leaving the experience of true ascetics completely beyond description.

4

சித்தியெலாம் அளித்தசிவ சத்திஎனை யுடையாள்
சிவகாம வல்லியொடு சிவஞானப் பொதுவில்
முத்தியெலாந் தரவிளங்கும் முன்னவநின் வடிவை
மூடமனச் சிறியேன்நான் நாடவரும் பொழுது
புத்தியெலாம் ஒன்றாகிப் புத்தமுதம் உண்டாந்

போலும்இருப் பதுஅதற்கு மேலும்இருப் பதுவேல்
பத்திஎலாம் உடையவர்கள் காணுமிடத் திருக்கும்
படிதான்எப் படியோஇப் படிஎன்ப தரிதே.

*cittiyelām alittaciva catti-eṇai yuṭaiyāḷ civakāma valliyōṭu
civañāṇap potuvil muttiyelān taraviḷaṅkum muṇṇavanin
vaṭivai mūṭamaṇac ciṟiyēṇṇāṇ nāṭavarum poḷutu puttiyelām
onṛākip puttamutam uṇṭār pōlumurup patu-atarku
mēlumurup patuvēl patti-elām uṭaiyavarkaḷ kāṇumiṭat
tirukkum paṭitāṇep paṭiyō-ip paṭi-eṇpa taritē.*

TRANSLATION – O primal Lord, your form shines in the hall of divine wisdom to grant every kind of liberation, alongside Sivakami, the divine energy who possesses me and grants all attainments. When I, a lowly person with a foolish mind, seek it, my intellect unifies and it feels like drinking fresh nectar or even something beyond that. If it is so for me, what must the state be for those filled with perfect devotion when they behold it? It is impossible to say it is exactly like this.

COMMENTARY – Focusing on the divine form gathers and unifies a scattered mind. This singular focus brings a feeling sweeter than fresh nectar. The divine energy, personified as the Goddess Sivakami, grants this total liberation and all spiritual attainments.

5

தெய்வமெலாம் வணங்குகின்ற தேவிஎனை அளித்தாள்
சிவகாம வல்லியொடு திருமலிஅம் பலத்தே
சைவமெலாந் தரவிளங்கு நின்வடிவைக் கொடியேன்
தான்நினைத்த போதெனையே நான்நினைத்த நிலையேல்
ஐவகைஇந் தியங்கடந்தார் கண்டவிடத் திருந்த
அனுபவத்தின் வண்ணமதை யார்புகல வல்லார்
உய்வகைஅந் நாள் உரைத்த தன்றியும்இந் நாளில்
உந்திரவில் வந்துணர்வு தந்தசிவ குருவே.

*teyvamelām vaṇaṅkukinṛa tēvi-eṇai alittāḷ civakāma
valliyoṭu tirumali-am palattē caivamelān taraviḷaṅku
niṇvaṭivaik koṭiyēṇ tāṇṇinaitta pōṇenaiyē nāṇṇinaitta nilaiyēḷ
aivakai-in tiyaṅkaṭantār kaṇṭaviṭat tirunta aṇupavattiṇ
vaṇṇamatai yārpukala vallār uyvakai-an nāl uraitta
taṇṇiyumīn nālil untiravil vantaṇarvu tantaciva kuruvē.*

TRANSLATION – O divine Guru, you taught me the way of salvation in days past, and on this day you came in the middle of the night and granted me awareness. Your form shines in the auspicious assembly, alongside Sivakami, the goddess worshipped by all divinities who nurtured me, granting all spiritual states. When I, a cruel person, merely think of it, I become aware of my true self. If it is so for me, who can possibly describe the experience of those who have transcended the five senses when they behold it?

COMMENTARY – The Lord acts as the ultimate spiritual teacher, granting profound awareness even in the dark of night. Simply remembering this divine presence allows a person to awaken to their true, inner self. If a single passing thought brings such clear self-realization, the experience of masters who have transcended their senses is truly impossible to put into words.

6

தென்மொழிப்பெண் ணரசிஅருட் செல்வம்எனக் களித்தாள்
சிவகாம வல்லியொடு செம்பொன்மணிப் பொதுவில்
வான்மொழிய நின்றிலங்கு நின்வடிவைச் சிறியேன்
மனங்கொண்ட காலத்தே வாய்த்தஅனு பவத்தை
நான்மொழிய முடியாதேல் அன்பர்கண்ட காலம்
நண்ணியமெய் வண்ணமதை எண்ணிஎவர் புகல்வார்
நூன்மொழிக்கும் பொருட்கும்மிக நுண்ணியதாய் ஞான
நோக்குடையார் நோக்கினிலே நோக்கியமெய்ப் பொருளே.

*teṇmolippen ṇaraci-aruṭ celvamenak kaḷittāḷ civakāma
valliyoṭu cempoṇmaṇip potuvil vāṇmoliya niṇṇilaṅku*

*niṇvaṭivaic ciṛiyēṇ maṇaṅkoṇṭa kālattē vāyṭṭa-aṇu pavattai
nāṇmoliya muṭiyātēl aṇparkaṇṭa kalam naṇṇiyamey
vaṇṇamatai eṇṇi-evar pukalvār nūṇmoliikkum poruṭkummika
nuṇṇiyatāy ṇāṇa nōkkuṭaiyār nōkkiṇilē nōkkiyameyp poruḷē.*

TRANSLATION – The queen of the southern language gave me the wealth of grace. O True Reality, perceived only in the vision of those possessing the gaze of wisdom, subtler than the words of scriptures and their meanings! You stand shining in the golden hall of red gold and gems alongside Sivakama Valli, beyond the praise of the heavens. If my lowly mind cannot express the experience it gained when it grasped your form, who can ever conceive of and describe the true state attained by true lovers when they behold you?

COMMENTARY – The divine reality is far too subtle to be captured by the words of religious scriptures. It can only be known through the direct gaze of spiritual wisdom. Vallalar marvels that if his own mind cannot express the fraction of grace he has felt, the overwhelming joy experienced by true lovers of God must be entirely beyond human speech.

7

சிற்றிடைஎம் பெருமாட்டி தேவர்தொழும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லியொடு சிறந்தமணிப் பொதுவில்
உற்றிடைநின் றிலங்குகின்ற நின்வடிவைக் கொடியேன்
உன்னுந்தொறும் உளம்இளகித் தளதளஎன்றுருகி
மற்றிடையில் வலியாமல் ஆடுகின்ற தென்றால்
வழியடியர் விழிகளினால் மகிழ்ந்துகண்ட காலம்
பற்றிடையா தாங்கவர்கட் கிருந்தவண்ணத் தனையார்
பகர்வாரே பகர்வாரேல் பகவன்நிகர் வாரே.

*ciṛṛṭai-em perumāṭṭi tēvartoḷum patattāḷ civakāma valliyoṭu
ciṛantamaṇip potuvil urṛṭṭaiṇiṇ ṛilaṅkukiṇṇa niṇvaṭivaic
koṭiyēṇ uṇṇuntorum uḷamiḷakit taḷataḷa-eṇ ruṛuki marṛṭaiyil
valiyāmal āṭukiṇṇa tenṛāl vaḷiyāṭiyar viḷikaḷiṇāl*

*maḱiṇtukāṇṭa kālam paṛṛiṭaiyā tāṅkavarkaṭ kiruntavaṇṇan
taṇaiyār pakarvārē pakarvārēḷ pakavaṇṇikar vārē.*

TRANSLATION – Our Great Lady with a slender waist is Sivakama Valli, whose feet the gods worship. You stand beside her, shining in the excellent gem-studded hall. Whenever I, a cruel person, think of your form, my heart softens, melting completely and dancing unsteadily. If this is my state, who can describe the unwavering state of your steadfast devotees when they joyfully behold you with their eyes? If anyone can speak of it, they are equal to God Himself.

COMMENTARY – Just the thought of the divine presence causes Vallalar’s heart to melt and his body to tremble unsteadily. He wonders at the profound, unwavering peace experienced by advanced devotees who live continually in that vision. Their spiritual state is so exalted, he says, that anyone capable of describing it would have to be equal to God Himself.

8

ஆரமுதம் அனையவள்ளன் அம்மைஅபி ராமி
ஆனந்த வல்லியொடும் அம்பலத்தே விளங்கும்
பேரமுத மயமாம்உன் திருவடிவைக் குறித்துப்
பேசுகின்ற போதுமணம் வீசுகின்ற தொன்றோ
சீரமுத மாகிஎல்லாந் தித்திப்ப தன்போர்
சிறிதுமிலாக் கடைப்புலையேன் திறத்துக்கிங் கென்றால்
ஊரமுதப் பேரன்பர் பேசுமிடத் தவர்பால்
உற்றவண்ணம் இற்றிதென்ன உன்னமுடி யாதே.

*āramutam aṇaiyavaḷeṇ ammai-api rāmi āṇanta valliyoṭum
ampalattē vīḷaṅkum pēramuta mayamāmuṇ tiruvaṭivaik
kurittup pēcukiṇṇa pōtumaṇam vīcukiṇṇa tonṛō cīramuta
māki-ellān tittippa taṇpōr cīritumilāk kaṭaippulaiyēṇ
tirattukkiṇ keṇṛāl ūramutap pēraṇpar pēcumiṭat tavarpāl
urṛavaṇṇam irṛiteṇṇa uṇṇamuṭi yātē.*

TRANSLATION – My mother Abhirami, Ananda Valli, is like rare nectar. You shine alongside her in the hall. When I speak of your sacred form made of great nectar, it emits a sweet fragrance. It also becomes excellent nectar, making everything taste sweet. If this happens to me, a base one with not even a little love, it is impossible to even imagine the state attained by devotees of great and flowing love when they speak of you.

COMMENTARY – The experience of the divine is deeply physical and sensory, filling the air with fragrance and the mouth with the taste of sweet nectar. Vallalar calls himself a base one without a drop of true love, yet he still receives this overwhelming sweetness just by speaking of God. He leaves the reader to imagine the absolute bliss enjoyed by those whose hearts overflow with real devotion.

9

பொற்பதத்தாள் என்னளவிற் பொன்னாசை தவிர்த்தாள்
பூரணிஆ னந்தசிவ போகவல்லி யோடு
சொற்பதமுங் கடந்தமன்றில் விளங்கியநின் வடிவைத்
தூய்மையிலேன் நான்எண்ணுந் தோறும்மனம் இளகிச்
சிற்பதத்திற் பரஞான மயமாகும் என்றால்
தெளிவுடையார் காண்கின்ற திறத்தில்அவர்க் கிருக்கும்
நற்பதம்எத் தன்மையதோ உரைப்பரிது மிகவும்
நாதமுடி தனிற்புரியும் ஞானநடத் தரசே.

*porpatattāl enṇaḷavir poṇṇācai tavirttāl pūraṇi-ā ṇantaciva
pōkavalli yōṭu corpatamuṇ kaṭantamaṇṇil viḷaṅkiyaṇiṇ
vaṭivait tūymaiyilēṇ nāṇēṇṇun tōrummaṇam ilakic cirpatattir
parañāṇa mayamākum enṇāl teḷivuṭaiyār kāṅkiṇra
tiṇṇittilavark kirukkum naṇpatamet taṇmaiyaṭō uraiapparitu
mikavum nātamuṭi taṇṇirpuriyum ṇāṇanaṭat taracē.*

TRANSLATION – O King of the dance of wisdom, performed at the crown of sound! The lady with golden feet removed my desire for gold. You shine in the hall that transcends

words alongside Poorani, the creeper of blissful Siva experience. Whenever I, an impure person, think of your form, my mind softens and becomes the embodiment of supreme wisdom in the realm of consciousness. If this is my state, the excellent state attained by clear-minded devotees when they behold you is extremely difficult to describe.

COMMENTARY – True spiritual grace entirely removes the craving for material wealth, just as Vallalar notes the Goddess freed him from his desire for gold. When he turns his attention to the divine, his ordinary, flawed mind dissolves and transforms into pure, supreme wisdom. If a passing thought can bring such a profound transformation, the unbroken vision granted to the purest saints remains a mystery beyond all words.

10

என்பிழையா வையும்பொறுத்தான் என்னைமுன்னே
அளித்தாய்ள
இறைவிசிவ காமவல்லி என்னம்மை யுடனே
இன்படி வாய்ப்பொதுவில் இலங்கியநின் வண்ணம்
இற்றெனநான் நினைத்திடுங்கால் எற்றெனவும் மொழிவேன்
அன்புருவாய் அதுஅதுவாய் அளிந்தபழம் ஆகி
அப்பழச்சாறாகி அதன் அருஞ்சுவையும் ஆகி
என்புருக மனஞான மயமாகும் என்றால்
எற்றோமெய் அன்புடையார் இயைந்துகண்ட இடத்தே.

*enpilaiyā vaiyumporuttāṇ eṇṇaimuṇṇē aḷittāyḷa iraiviciva
kā mavalli eṇṇammai yuṭaṇē iṇpaṭi vāyppotuviḷ ilaṅkiyaṇiṇ
vaṇṇam iṇṇēṇāṇ niṇaittiṭuṅkāḷ erṇṇavum molivēṇ
aṇpuruvāy atu-atuvāy aḷintapaḷam āki appaḷaccā rāki-ataṇ
aruṇcuvaiyum āki eṇpuruka maṇaṇāṇa mayamākum eṇṇāl
erṇṇomey aṇputaiyār iyaintukaṇṭa iṭattē.*

TRANSLATION – She forgave all my faults and brought me forth in the beginning. She is the Goddess, Sivakama Valli, my mother. You shine alongside her in the open hall of

bliss. When I think of your nature, how can I ever express it? It becomes the form of love. It becomes everything. It becomes a ripe fruit, the juice of that fruit, and its rare sweetness. My bones melt and my mind becomes the embodiment of wisdom. If this happens to me, what can be said of the state of true devotees when they unite with you and behold your vision?

COMMENTARY – The thought of God is not an abstract idea, but a living force that takes the shape of absolute love. Vallalar compares it to a ripe fruit, its sweet juice, and the very essence of sweetness itself, seeping in so deeply that his bones physically melt in devotion. This sweetness turns the ordinary mind into pure spiritual wisdom, offering a fleeting glimpse of the boundless joy waiting for those who fully unite with the divine.

11

கரும்பனையாள் என்னிரண்டு கண்களிலே இருந்தாள்
கற்பகப்பொன் வல்லிசிவ காமவல்லி யுடனே
விரும்புமணிப் பொதுவினிலே விளங்கியநின் வடிவை
வினையுடையேன் நினைக்கின்ற வேளையில்என் புகல்வேன்
இரும்பனைய மனம்நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகி ஒருபேர்
இன்பமய மாகும்எனில் அன்பர்கண்ட காலம்
அரும்பிமலர்ந் திட்டசிவா னந்தஅனு பவத்தை
யாரறிவார் நீஅறிவாய் அம்பலத்தெம் அரசே.

*karumpanaiyāl enṇiraṇṭu kaṇkaḷilē iruntāl karpakappon
valliciva kāmavalli yuṭaṇē virumpumaṇip potuviṇilē
viḷaṅkiyaṇiṇ vaṭivai viṇaiyuṭaiyēṇ niṇaikkinra vēlaiyilēṇ
pukalvēṇ irumpanaiya maṇamnekiḷntu nekiḷnturuki orupēr
iṇpamaya mākumeṇil aṇparkaṇṭa kālam arumpimalarn
tiṭṭacivā ṇanta-aṇu pavattai yāraṇivār nī-aṇivāy ampalattem
aracē.*

TRANSLATION – She who is sweet as sugarcane remained in my two eyes. When I, burdened by past actions, merely

think of your form shining in the beloved gem-adorned Hall alongside the golden Kalpaka vine Sivakami, what can I say? My iron-like heart softens, melts, and becomes a state of immense bliss. If this happens just by thinking, who can comprehend the experience of divine bliss that blossoms when true devotees actually behold you? Only you know, our King of the Hall.

COMMENTARY – The mere thought of the divine presence is enough to melt a hard, iron-like heart into absolute joy. If simply picturing this vision in the mind brings such overwhelming bliss, the actual experience of true devotees must be completely beyond human understanding. Only God, the King of the Hall, knows its true depth.

12

காமசத்தி யுடன்களிக்கும் காலையிலே அடியேன்
கனஞான சத்தியையும் கலந்துகொளப் புரிந்தாள்
வாமசத்தி சிவகாம வல்லியொடும் பொதுவில்
வயங்கியநின் திருவடியை மனங்கொளும்போ தெல்லாம்
ஆமசத்தன் எனும்எனக்கே ஆனந்த வெள்ளம்
அதுததும்பிப் பொங்கிவழிந் தாடும்எனில் அந்தோ
ஏமசத்தர் எனும்அறிஞர் கண்டவிடத் திருந்த
இன்பஅனு பவப்பெருமை யாவர்புகல் வாரே.

*kāmacatti yuṭaṅkaḷikkum kālaiyilē aṭiyēṇ kaṇāñāṇa
cattiyaiyum kalantukoḷap purintāl vāmacatti cīvakāma
valliyoṭum potuvil vayanṅkiyaṇiṇ tiruvaṭiyai maṇaṅkoḷumpō
tellām āmacattaṇ eṇumeṇakkē āṇanta vellam atutatumpip
poṅkivaḷiṇ tāṭumeṇil antō ēmacattar eṇumaṇiṇar kaṇṭaviṭat
tirunta inpa-aṇu pavapperumai yāvarpukal vārē.*

TRANSLATION – While I was rejoicing with the power of worldly desire, she made me unite with the supreme power of wisdom. Whenever my mind grasps your holy feet shining in the Hall alongside the beautiful power Sivakami, a flood of bliss brims, overflows, and surges within me, a

weak and powerless man. If this is so for me, who can ever describe the greatness of the blissful experience attained by those wise and powerful sages when they behold you?

COMMENTARY – Divine grace lifts the soul out of worldly attachments and fills it with supreme wisdom. Even a person who feels weak and powerless experiences an overflowing flood of joy just by holding God's feet in their mind. If a fleeting thought brings this much bliss, the direct vision granted to advanced sages remains completely indescribable.

007. THE GARLAND OF WONDER - ATISAYA MĀLAI - அதிசய மாலை

1

அக்கோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அயன்முதலோர் நெடுங்காலம் மயன்முதல்நீத் திருந்து
மிக்கோல மிடவும்அவர்க் கருளாமல் இருளால்
மிகமருண்டு மதியிலியாய் வினைவிரிய விரித்து
இக்கோலத் துடனிருந்தேன் அன்பறியேன் சிறியேன்
எனைக்கருதி என்னிடத்தே எழுந்தருளி எனையும்
தக்கோன்என் றுலகிசைப்பத் தன்வணம்ஒன் றளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*akkō-ī taticayamī taticayamen pukalvēṇ ayaṇmutalōr
neṭuṇkālam mayāṇmutalnīt tiruntu mikkōla miṭavumavark
karuḷāmal iruḷāl mikamaruṇṭu matiyiliyāy viṇaiviriya virittu
ikkōlat tuṇaṇiruntēṇ anpaṇiyēṇ ciṇiyēṇ enaikkaruti eṇṇiṭattē
eḷuntaruḷi enaiyum takkōṇēṇ rulaḱicaippat taṇvaṇamoṇ
raḷittāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṇat tavaṇē.*

TRANSLATION – Oh friend, this is a wonder. This is a wonder. What shall I say? Brahma and the other gods spent a long time renouncing illusion and crying out loudly. He did not grant them grace. I was deeply bewildered by darkness. I lacked understanding and multiplied my karmic actions. I remained in this worldly form. I knew no love. I am small. Yet thinking of me, He came to my place and granted me His own radiant form so that the world might praise me as a worthy man. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – Divine grace does not always reward traditional spiritual endurance. The creator god Brahma spent ages renouncing the world without receiving grace. Yet the divine presence actively sought out the poet despite his worldly confusion and karmic flaws. The closing image

names Sivakama Valli, the goddess who represents divine grace, watching the joyful, sweet dance of the supreme light.

2

அச்சோ ததிசயம்ஈ ததிசயம்ஈ புகல்வேன்
அரிமுதலோர் நெடுங்காலம் புரிமுதல்நீத் திருந்து
நச்சோல மிடவும்அவர்க் கருளாமல் மருளால்
நாள்கழித்துக் கோள்கொழிக்கும் நடைநாயிற் கடையேன்
எச்சோடும் இழிவினுக்கொள் றில்லேன்நான் பொல்லேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கும் இடத்திலெழுந் தருளித்
தர்சோதி வணப்பொருள்ஒன் றெனக்களித்துக் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*accē-ī taticayamī taticayamī pukalvēṇ arimutalōr
neṭuṅkālam purimutalnīt tiruntu naccōla miṭavumavark
karuḷāmal maruḷāl nāḷkaḷittuk kōḷkoḷikkum naṭaināyir
kaṭaiyēṇ eccōṭum ilivīnukkoḷ rillēnnāṇ pollēṇ enaikkaruti
yāṇirukkum iṭattileḷun taruḷit tarcōti vaṇapporuḷon
reṇakkaḷittuk kaḷittāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṭat
tavaṇē.*

TRANSLATION – Oh friend, this is a wonder. This is a wonder. What shall I say? Vishnu and the other gods spent a long time renouncing their attachments and crying out with longing. He did not grant them grace. I wasted my days in delusion. I am lower than a wandering dog that sifts through refuse. I hold nothing but degradation. I am wicked. Yet thinking of me, He came to the place where I live. He joyfully gave me the true substance of His own Jothi. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – The divine light gives itself freely to the lowest, bypassing the highest cosmic deities. Even the protector god Vishnu cried out with longing in vain. Meanwhile, the poet compares himself to a dog scavenging in refuse, yet he receives the true substance of Jothi (divine

light). Grace operates on its own boundless compassion, ignoring conventional scales of spiritual merit.

3

அத்தோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அந்தணரெல் லாரும்மறை மந்தணமே புகன்று
ஓத்தோல மிடவும்அவர்க் கொருசிறிதும் அருளான்
ஓதியனையேன் விதியறியேன்ஒருங்கேன்வன் குரங்கேன்
இத்தோட மிகவுடையேன் கடைநாய்க்குங் கடையேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கும் இடந்தேடி நடந்து
சத்தோட முறஎனக்கும் சித்தியொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*attō-ī taticayamī taticayamen pukalvēṇ antaṇarel
lārummarai mantāṇamē pukaṇru ottōla miṭavumavark
koruciṛitum aruḷāṇ ṭiṭiyāṇaiyēṇ vitiyariyēṇorunkēṇvaṇ
kuraṇkēṇ ittōṭa mikavuṭaiyēṇ kaṭaināyikkun kaṭaiyēṇ
eṇaikkaruti yāṇirukkum iṭantēṭi naṭantu cattōṭa mura-
eṇakkum cittiyonru koṭuttāṇ taṇittaciva kāmavallik
kiṇittanaṭat tavaṇē.*

TRANSLATION – Oh friend, this is a wonder. This is a wonder. What shall I say? All the sages chanted the secrets of the Vedas and cried out together. He did not grant them even a little grace. I am like a chameleon. I do not know my duty. I never concentrate my mind. I am a wild monkey. I possess immense faults. I am lower than the lowest dog. Yet thinking of me, He walked in search of the place where I live. He gave me a supreme attainment to unite with the truth. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – Mastery of scriptures and sacred chants cannot force the divine hand. Sages recited the deepest secrets of the Vedas to no avail, while the divine walked directly to the poet, who admits his mind is as restless as a wild monkey. The reward given is a supreme spiritual

attainment, proving that true union is a pure gift rather than a prize won through ritual knowledge.

4

அந்தோ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அறிவுடையார் ஐம்புலனும் செறிவுடையார் ஆகி
வந்தோல மிடவும்அவர்க் கருளாமல் மருளால்
மனஞ்சென்ற வழியெல்லாந் தினஞ்சென்ற மதியேன்
எந்தேஎன் றுலகியம்ப விழிவழியே உழல்வேன்
எனைக்கருதி எளியேன்நான் இருக்குமிடத் தடைந்து
சந்தோட முறஎனக்கும் தன்வணம்ஒன் றளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*antē-ī taticayamī taticayamen pukalvēṇ arivutaṭaiyār
aimpulaṇum cerivutaṭaiyār āki vantōla miṭavumavark
karuḷāmal maruḷāl maṇañceṇra vaḷiyellān tiṇañceṇra
matiyēṇ entē-eṇ rulaḷakiyampa viḷivaḷiyē ulalvēṇ enaikkaruti
eḷiyēṇmāṇ irukkumiṭat taṭaintu cantōṭa mura-eṇakkum
taṇvaṇamoṇ raḷittāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṭat
tavaṇē.*

TRANSLATION – Oh friend, this is a wonder. This is a wonder. What shall I say? The wise mastered their five senses, came to Him, and cried out. He did not grant them grace. I am a fool whose mind wanders every day into delusion, following whatever path it chooses. I roam along the path of degradation as the world points out my low state. Yet thinking of me, He reached the place where I live as a poor wretch. He joyfully granted me His own radiant form. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – Controlling the five senses is often seen as the ultimate spiritual requirement, but here it is shown to be completely insufficient on its own. The wise who perfectly mastered themselves were left waiting. The divine instead sought out a self-proclaimed fool whose mind

wandered endlessly, offering a warm message that grace seeks us exactly where we are broken.

5

அப்பாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அருந்தவர்கள் விரும்பிமிக வருந்தினம் முயன்று
இப்பாரில் இருந்திடவும் அவர்க்கருளான் மருளால்
இவ்வுலக நடைவிழைந்து வெவ்வினையே புரிந்து
எப்பாலும் இழிந்துமனத் திச்சைபுரி கின்றேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கும் இடந்தேடி அடைந்து
தப்பாத ஒளிவண்ணந் தந்தென்னை அளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*appā-i taticayamī taticayamen pukalvēṇ aruntavarkaḥ
virumpimika varunti-uḷam muyaṇṇu ippāril iruntitavum
avarkkaruḷāṇ maruḷāl ivvulaka naṭaiviḷaintu vevviṇaiyē
purintu eppālum ilintumaṇat ticcaipuri kiṇṇēṇ eṇaikkaruti
yāṇirukkum itantēṭi aṭaintu tappāta oḷivaṇṇan tantennaṇai
aḷittāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṭat tavaṇē.*

TRANSLATION – Oh friend, this is a wonder. This is a wonder. What shall I say? Those performing rare austerities yearned for Him. They suffered greatly, strove in their hearts, and remained on this earth. He did not grant them grace. Out of delusion, I desired worldly ways. I committed cruel deeds. I degraded myself everywhere and simply followed my mind's cravings. Yet thinking of me, He searched out the place where I live and reached it. He gave me His unfailing form of light and saved me. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – Severe physical austerities and bodily suffering do not guarantee spiritual liberation. Those who tortured themselves through harsh disciplines were passed over, while the divine went out searching for someone caught up in worldly cravings. The gift of this unfailing light of grace is entirely unearned, shattering the idea that

humans must perfect themselves before the divine will approach them.

6

அம்மாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அன்பரெலாம் முயன்றுமுயன் றின்படைவான் வருந்தி
எம்மாயென் றேத்திடவும் அவர்க்கருளான் மருளால்
இதுநன்மை இதுதீமை என்றுநினை யாமே
மைம்மாலிற் களிசிறந்து வல்வினையே புரியும்
வங்சகனேன் தனைக்கருதி வந்துமகிழ் தெனக்கும்
தம்மான முறவியந்து சம்மான மளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*ammā-i taticayamī taticayamen pukalvēṇ anparelām
muyanrumuyan rinpaṭaivāṇ varunti emmāyēṇ rēttiṭavum
avarkkaruḷāṇ maruḷāl itunaṇmai ituṭimai eṇruniṇai yāmē
maimmāliṛ kaḷicirantu valviṇaiyē puriyum vaṇcakaṇēṇ
taṇaikkaruti vantumakiḷ teṇakkum tammāṇa muṇaviyantu
cammāṇa maḷittāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṭat
tavaṇē.*

TRANSLATION – O mother, this is a wonder, this is a wonder, what shall I say? All the devotees strive and strive, suffering to attain bliss. They praise him as our Great One, yet he does not grant them grace. Deluded, without thinking about what is good and what is evil, I rejoice in dark ignorance and perform only cruel deeds. I am a deceiver. Yet, considering me, he came and rejoiced, marveled at his own greatness, and bestowed honor upon me. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – God gives grace freely, even to those completely lost in ignorance. Vallalar marvels that dedicated devotees exhaust themselves trying to earn divine favor, while God simply steps in and honors someone who has done nothing to deserve it.

ஆவாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அடியரெலாம் நினைந்துநினைந் தவிழ்ந்தகநெக் குருகி
ஓவாமல் அரற்றிடவும் அவர்க்கருளான் மாயை
உலகவிட யானந்தம் உவந்துவந்து முயன்று
தீவாய நரகினிடை விழக்கடவேன் எனைத்தான்
சிவயாநம எனப்புகலும் தெளிவுடையன் ஆக்கிச்
சாவாத வரங்கொடுத்துத் தனக்கடிமை பணித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

āvā-i taticayamī taticayameṇ pukalvēṇ aṭiyarelām
niṇaintuniṇain tavilntakanek kuruki ōvāmal ararriṭavum
avarṅkaruḷāṇ māyai ulakaviṭa yāṇantam uvantuvantu
muyāṇru tīvāya narakīṇṭai viḷakkaṭavēṇ eṇaittāṇ
civayānama eṇappukalum teḷivuṭaiyaṇ ākkic cāvāta
varaṅkoṭuttut taṇakkaṭimai paṇittāṇ taṇittaciva kāmavallik
kiṇittanaṭat tavaṇē.

TRANSLATION – Ah, this is a wonder, this is a wonder, what shall I say? All the devotees think and think of him, their hearts opening, softening, and melting. They call out to him ceaselessly, yet he does not grant them grace. I rejoice endlessly in the illusory pleasures of the world, striving for them, bound to fall into the fierce mouth of hell. Yet he gave me the clarity to chant Sivayanama, granted me the boon of deathlessness, and made me his servant. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – The ultimate gifts of clarity and endless life come as a pure shock of grace. Vallalar says he was entirely distracted by worldly pleasures and headed for ruin. Yet God suddenly turned him into a servant and taught him the sacred mantra *Sivayanama* (salutation to Siva), bypassing the weeping devotees entirely.

8

அண்ணா ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அறங்கரைந்த நாவினர்கள் அகங்கரைந்து கரைந்து
கண்ணர நீர்பெருக்கி வருந்தவும்அங் கருளான்
கடைநாயிற் கடையேன்மெய்க் கதியைஒரு சிறிதும்
எண்ணாத கொடும்பாவிப் புலைமனத்துச் சிறியேன்
எனைக்கருதி வலியவும்நான் இருக்குமிடத் தடைந்து
தண்ணார்வெண் மதியமுதம் உணவொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*aṇṇa-ī taticayamī taticayameṇ pukalvēṇ araṅkarainta
nāvinaṅkaḷ akaṅkaraintu karaintu kaṇṇara nīrperukki
varuntavumaṅ karuḷāṇ kaṭaiṇāyir kaṭaiyēṇmeyk katiyai-oru
cīritum eṇṇāta koṭumpāvip pulaimaṇattuc cīriyēṇ eṇaikkaruti
valiyavumnāṇ irukkumiṭat taṭaintu taṇṇārveṇ matiyamutam
uṇavoṇṇu koṭuttāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṭat
tavaṇē.*

TRANSLATION – O brother, this is a wonder, this is a wonder, what shall I say? Those whose tongues speak righteousness melt and melt in their hearts, shedding floods of tears from their eyes and suffering, yet he does not grant them grace. I am lower than the lowest dog. I am a cruel sinner with a base heart who does not think even a little about the true path. Yet, considering me, he came on his own accord to the place where I was and gave me the cooling, white lunar nectar as food. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – God does not wait to be found, choosing instead to seek out the lost. While righteous people weep for a glimpse of the divine, God arrives uninvited at the door of a self-confessed sinner. There, the divine provides the cooling lunar nectar, an inner spiritual nourishment that brings total peace.

9

ஐயாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அருமைஅறிந் தருள்விரும்பி உரிமைபல இயற்றிப்
பொய்யாத நிலைநின்ற புண்ணியர்கள் இருக்கப்
புலைமனத்துச் சிறியேன்ஓர் புல்லுநிகர் இல்வேன்
செய்யாத சிறுதொழிலே செய்துமுலுங் கடையேன்
செருக்குடையேன் எனைத்தனது திருவுளத்தில் அடைத்தே
சையாதி அந்தநடுக் காட்டிலுன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*aiyā-ī taticayamī taticayamen pukalvēṇ arumai-arin
taruḷvirumpi urimaipala iyarrip poyyāta nilainiṇra
puṇṇiyarkaḷ irukkap pulaimaṇattuc ciṇiyēṇōr pullunikaṇ illēṇ
ceyyāta ciṇuṭōḷilē ceytuḷaluṇ kaṭaiyēṇ cerukkuṭaiyēṇ
eṇaittaṇatu tiruvuḷattil aṭaittē caiyāti antanaṭuk kāṭṭi-oṇru
koṭuttāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṭat tavaṇē.*

TRANSLATION – O sir, this is a wonder, this is a wonder,
what shall I say? The virtuous ones, who know his
greatness, desire his grace, perform many rightful duties,
and stand firmly in truth, remain waiting. I am a small one
with a base heart, not even equal to a blade of grass. I am a
lowly one, full of arrogance, who wanders about doing petty
deeds that should never be done. Yet he kept me in his
divine heart, revealed the beginning, the end, and the
middle, and gave me the singular truth. He dances sweetly
for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – True spiritual vision is a gift of grace
rather than a reward for good behavior. The virtuous follow
all the rules and still wait in the dark. Meanwhile, God takes
a flawed, arrogant person into his heart and instantly
reveals the entire truth of existence from beginning to end.

10

அன்னோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்

அருளருமை அறிந்தவர்கள் அருளமுதம் விரும்பி
என்னோஇங் கருளாமை என்றுகவன் றிருப்ப
யாதுமொரு நன்றியிலேன் தீதுநெறி நடப்பேன்
முன்னோபின் னும்அறியா மூடமனப் புலையேன்
முழக்கொடியேன் எனைக்கருதி முன்னர்எழுந் தருளித்
தன்னோடும் இணைந்தவண்ணம் ஒன்றெனக்குக் கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினிந்தநடத் தவனே.

*anṇō-i taticayamī taticayamen pukalvēṇ aruḷarumai
arintavarkaḷ aruḷamutam virumpi eṇṇō-iṅ karuḷāmai
eṇrukavaṇ riruppa yātumoru naṇṇiyilēṇ tītuneri naṭappēṇ
muṇṇōpiṇ numariyā mūṭamaṇap pulaiyēṇ muḷukkoṭiyēṇ
eṇaikkaruti muṇṇareḷun taruḷit taṇṇōṭum iṇaintavaṇṇam
onṇēakkuk koṭuttāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇintanaṭat
tavaṇē.*

TRANSLATION – Ah, this is a wonder, this is a wonder, what shall I say? Those who know the greatness of grace desire the nectar of grace, worrying and waiting, asking why he does not grant grace here. I possess no goodness whatsoever. I walk the path of evil. I am a foolish-hearted base one who knows neither what is ahead nor what is behind. I am utterly cruel. Yet, considering me, he graciously appeared before me and gave me the state of oneness, united with him. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – The absolute union with the divine is given freely to those who have no goodness of their own. Spiritual experts spend their lives waiting for a drop of grace. In total contrast, God directly approaches someone walking the path of evil and instantly merges them into a state of perfect oneness.

மெய்யோதும் அறிஞரெலாம் விரும்பியிருந்திடவும்
வெய்யவினைக் கடல்குளித்து விழற்கிறைத்துக் களித்துப்
பொய்ஓதிப் புலைபெருக்கி நிலைசுருக்கி உழலும்
புரைமனத்தேன் எனைக்கருதிப் புகுந்தருளிக் கருணைச்
சையோக முறஎனக்கும் வலிந்தொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*aiyō-ī taticayamī taticayamen pukalvēṇ aruviṇaikaḥ
aṇukāmaḥ aṇaneriyē naṭantu meyyōtum ariṇārelām
virumpiṇiruntitāvam veyyaviṇaik kaṭalkuḷittu viḷarkiraittuk
kaḷittup poyōtip pulaiperukki nilaicurukki ulalum
puraimaṇattēṇ eṇaikkarutip pukuntaruḷik karuṇaic caiyōka
mura-eṇakkum valintonru koṭuttāṇ taṇittaciva kāmavallik
kiṇittanaṭat tavaṇē.*

TRANSLATION – Alas, this is a wonder, this is a wonder.
What can I say? The wise ones who speak the truth walk the
righteous path so that harsh karmas do not approach them,
and they wait in longing. Yet I bathe in the ocean of cruel
karma. I rejoice in watering weeds. I speak lies, multiply my
baseness, diminish my standing, and wander with a flawed
heart. He thought of me, entered me, and bestowed His
grace. He forcefully gave me a thing so that I might attain
the union of compassion. He dances sweetly for the peerless
Sivakama Valli.

COMMENTARY – Divine grace is completely unpredictable.
While wise sages live perfectly and wait for God, the poet
sees himself as a flawed person wasting his life on useless
things, like watering weeds. Yet God bypassed those patient
sages to step directly into his flawed heart and grant him
the union of compassion. This grace comes from the cosmic
dancer who performs for *Sivakama Valli*, the goddess
representing the divine will and compassion.

இச்சையெலாம் விடுத்துவனத் திடத்தும்மலை யிடத்தும்
உற்றேமெய்த் தவம்புரிவார் உன்னிவிழித் திருப்ப
உலகவிட யங்களையே விலகவிட மாட்டேன்
கற்றேதும் அறியகிலேன் கடையரினுங் கடையேன்
கருணையிலாக் கல்மனத்துக் கள்வன்எனைக் கருதிச்
சற்றேயும் அன்றுமிகப் பெரிதெனக்கிங் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*errē-ī taticayamī taticayameṇ icaippēṇ iccāiyelām
viṭuttuvaṇaṭ tiṭattummalai yiṭattum urrēmeyt tavampurivār
unṇivīlit tiruppa ulakaviṭa yaṅkaḷaiyē vilakaviṭa māṭṭēṇ
karrētum ariyakilēṇ kaṭaiyarīṇuṇ kaṭaiyēṇ karuṇaiyilāk
kalmaṇattuk kaḷvaṇēṇaik karutic carrēyum anṇumikap
periteṇakkiṇ kaḷittāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṭat
tavaṇē.*

TRANSLATION – What is this? This is a wonder, this is a wonder. What can I say? Those who perform true penance abandon all desires, reach the forests and mountains, and stay awake meditating on Him. Yet I refuse to let go of worldly matters. I have learned nothing. I am the lowest of the low. I am a thief with a merciless, stony heart. He thought of me and gave me something here that is not small at all, but exceedingly great. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – Severe penance usually involves fleeing to the forests and mountains to meditate night and day. Here the confession is brutally honest: the poet claims he is trapped by worldly desires, completely unlearned, and hardened like a stone. Despite this absolute lack of spiritual effort, God hands him an immeasurably great gift. The divine reaches down to the lowest places, ignoring the conventional rules of ascetic achievement.

இரவுபகல் அறியாமல் இருந்தஇடத் திருந்து
முன்னேமெய்த் தவம்புரிந்தார் இன்னேயும் இருப்ப
மூடர்களில் தலைநின்ற வேடமனக் கொடியேன்
பொன்னேயம் மிகப்புரிந்த புலைக்கடையேன் இழிந்த
புழுவினும்இங் கிழிந்திழிந்து புகுந்தஎனைக் கருதித்
தன்னேய முறஎனக்கும் ஒன்றளித்துக் களித்தான்
தனித்தகிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*eṇṇē-ī taticayamī taticayamen icaippēṇ iravupakal ariyāmal
irunta-iṭat tiruntu munṇēmeyt tavampurintār inṇēyum
iruppa mūṭarkaḷil talainiṇra vēṭamaṇak koṭiyēṇ poṇṇēyam
mikappurinta pulaikkāṭaiyēṇ iḷinta puḷuviṇumiṇ kiḷintilintu
pukunta-eṇaik karutit taṇṇēya muṇa-eṇakkum oṇṇaḷittuk
kaḷittāṇ taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṭat tavaṇē.*

TRANSLATION – What is this? This is a wonder, this is a wonder. What can I say? Those who performed true penance in the past sit in one place without knowing night or day, and they still wait here today. Yet I stand foremost among fools. I am a cruel person with a deceitful mind. I am a base one with a deep love for gold. I have sunk lower and lower here, worse than a lowly worm. He thought of me, gave me a thing so that I might attain love for Him, and He rejoiced. He dances sweetly for the peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – The contrast here is between the timeless focus of the true ascetic and the base greed of the ordinary mind. Sages sit motionless, forgetting day and night, while the poet calls himself a greedy fool who loves gold and sinks lower than a worm. God's response to this confessed unworthiness is not judgment. Instead, the divine grants him the gift of deep love and actually rejoices in doing so.

14

ஓகோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் னுரைப்பேன்
உள்ளபடி உள்ளஒன்றை உள்ளமுற விரும்பிப்

பாகோமும் பழரசமோ எனருசிக்கப் பாடிப்
பத்திசெய்வார் இருக்கவும்ஓர் பத்தியும்இல் லாதே
கோகோஎன் றுலகுரைப்பத் திரிகின்ற கொடியேன்
குற்றமன்றிக் குணமறியாப் பெத்தன்னைக் கருதித்
தாகோத ரங்குளிர்ந்த தன்மைஒன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

*ōkō-ī taticayamī taticayamen nuraippēn ullapaṭi ulla-onrai
ullamura virumpip pākōmup palaracamō enarucikkap pāṭip
patticeyvār irukkavumōr pattiyumil lātē kōkō-eṇ
rulakuraippat tirikiṇra koṭiyēṇ kurramaṇṇrik kuṇamariyāp
pettaṇeṇaik karutit tākōta raṅkuḷirnta taṇmai-onru koṭuttān
taṇittaciva kāmavallik kiṇittanaṭat tavaṇē.*

TRANSLATION – Oho! This is a wonder, this is a wonder.
What can I say? There are devoted people who long for the
True One with their whole heart, singing and tasting Him
like sweet syrup or the juice of the three fruits. Yet I wander
without a single trace of devotion. I am a cruel person,
wandering while the world cries out in distress at my
actions. I am a bound soul who knows only faults and no
virtues. He thought of me and gave me a state that
completely cools my inner thirst. He dances sweetly for the
peerless Sivakama Valli.

COMMENTARY – God's grace acts as a cooling relief for a
desperate, bound soul. True devotees already taste the
sweetness of the divine, singing of God as being as sweet as
the traditional three Tamil fruits (mango, jackfruit, and
banana). The poet feels completely empty of this devotion,
seeing himself as a wandering burden to the world. Even so,
God steps in to quench his deep inner thirst, offering
profound peace where there were only faults.

008. THE GARLAND SEEKING PARDON FOR OFFENSES - APARĀTA MAṆṆIPPU MĀLAI - அபராத மன்னிப்பு மாலை

1

செய்வகைநன் கறியாதே திருவருளோ டீடிச்
சிலபுகன்றேன் அறிவறியாச் சிறியரினுஞ் சிறியேன்
பொய்வகையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
புண்ணியனே மதியணிந்த புரிசடையாய் விடையாய்
மெய்வகையோர் விழித்திருப்ப விரும்பிஎனை அன்றே
மிகவலிந்தாட் கொண்டருளி வினைதவிர்த்த விமலா
ஐவகைய கடவுளரும் அந்தனரும் பரவ
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் அம்பலத்தெம் அரசே.

*ceyvakaṇṇaṇ karīyātē tiruvaruḷō ṭūṭic cilapukaṇṇēṇ
arivariyāc cīriyariṇuñ cīriyēṇ poyvakaiyēṇ pukaṇṇapīlai
poruttaruḷaḷ vēṇṭum punṇiyaṇē matiyaṇinta puricaṭaiyāy
viṭaiyāy meyvakaiyōr vīlittiruppa virumpi-eṇai anrē
mikavalintāṭ koṇṭaruḷi viṇaitavirtta vimalā aivakaiya
kaṭavulaṇṇam antaṇaṇṇam parava āṇantat tirunaṭaṇṇcey
ampalattem aracē.*

TRANSLATION – Not knowing well how to act, I feigned anger with divine grace and spoke a few words. I am the smallest of the small, devoid of wisdom. I am of a false nature. You must forgive the faults I spoke. O meritorious One! O One with twisted matted hair adorned with the moon! O One with the bull! While true devotees stayed awake seeking You, You desired me even then and forcefully claimed me, destroying my karma, O pure One! As the five kinds of gods and the brahmins offer praise, You perform the joyous divine dance in the Hall, O our King!

COMMENTARY – The poet asks forgiveness for times he sulked or felt frustrated with divine grace. He marvels at

how God's mercy ignores standard expectations of merit. While rigorous seekers stayed awake all night in intense meditation, God bypassed them to forcefully claim this humble, confused soul.

2

நிலைநாடி அறியாதே நின்னருளோ டீடி
நீர்மையல புகன்றேன்நன் னெறிஓழுகாக் கடையேன்
புலைநாயேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பூதகணஞ் சூழநடம் புரிகின்ற புனிதா
கலைநாடு மதியணிந்த கனபவளச் சடையாய்
கருத்தறியாக் காலையிலே கருணைஅளித் தவனே
தலைஞான முனிவர்கள்தந் தலைமீது விளங்கும்
தாளுடையாய் ஆளுடைய சற்குருளன் அரசே.

*nilaināṭi aṛiyāṭē niṇṇaruḷō tūṭi nīrmaiyaḷa pukaṇṇēṇṇaṇ ṇeri-
oḷukāk kaṭaiyēṇ pulaināyēṇ pukaṇṇapīlai poruttaruḷal
vēṇṭum pūtakaṇaṇ cūḷanaṭam purikiṇṇa puṇitā kalaināṭu
matiyaṇinta kaṇapavaḷac caṭaiyāy karuttariyāk kālaiyilē
karuṇai-aḷit tavaṇē talaiṇāṇa muṇivarkaḷṭan talaimītu
vīḷaṇkum tāḷuṭaiyāy āḷuṭaiya caṇkuru-eṇ aracē.*

TRANSLATION – Not seeking to know my state, I feigned anger with Your grace and spoke unseemly things. I am the lowest, not treading the good path. I am a lowly dog. You must forgive the faults I spoke. O holy One who dances surrounded by hosts of elements! O One with heavy coral matted hair adorned with the moon sought by the arts! O One who bestowed grace on me in those early days when my mind had no intent! Shining upon the heads of supreme sages of wisdom, You possess holy feet. O Satguru who claims me, my King!

COMMENTARY – True grace does not wait for a person to become perfect. God bestowed His compassion on the poet in his earliest days, long before his mind was mature enough to seek it intentionally. God acts here as the Satguru

(the true spiritual teacher), claiming the soul purely out of divine love.

3

கலைக்கடைநன் கறியாதே கனஅருளோ டுடிக்
கரிகபுகன் றேன்கவலைக் கடற்புணைஎன் றுணரேன்
புலைக்கடையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
போற்றிசிவ போற்றிசிவ போற்றிசிவ போற்றி
தலைக்கடைவாய் அன்றிரவில் தாள்மலரொன் றமர்த்தித்
தனிப்பொருள்என் கையிலளித்த தயவுடைய பெருமான்
கொலைக்கடையார்க் கெய்தரிய குணமலையே பொதுவில்
கூத்தாடிக் கொண்டுலகைக் காத்தாளுங் குருவே.

*kalaikkatainan kariyātē kaṇa-aruḷō ṭuṭik karikapukan
rēṅkavalaik kaṭarpunai-eṇ ruṇarēṇ pulaikkataiyēṇ
pukanṇṇapilai poruttaruḷal vēṇṭum pōrriciva pōrriciva
pōrriciva pōrri talaikkataivāy anṇiravil tālmalaron ramarttit
taṇipporuḷē kaiyilaḷitta tayavuṭaiya perumāṇ
kolaikkataiyārkeytariya kuṇamalaiyē potuvil kūttāṭik
koṇṭulakaik kāttāḷuṇ kuruvē.*

TRANSLATION – Not knowing well the end of learning, I feigned anger with Your mighty grace and spoke harsh words. I did not realize You are the raft in the ocean of sorrow. I am a base person. You must forgive the faults I spoke. Praise Siva! Praise Siva! Praise Siva! Praise! At the front doorway on that night, You pressed down one lotus foot and placed the peerless truth in my hand, O compassionate Lord! O mountain of virtue unattainable by those who murder! Dancing in the Hall, You protect and rule the world, O Guru!

COMMENTARY – The poet recalls a deeply personal, mystical encounter where God came to his very door at night to hand him the ultimate truth. This supreme grace is described as a mountain of virtue. True to the principle of Jeevakarunyam (compassion for all living beings), this

divine presence stays beyond the reach of those who murder any living being.

4

நின்புகழ்நன் கறியாதே நின்னருளோ டீடி
நெறியலவே புகன்றேன்நன் னிலைவிரும்பி நில்லேன்
புன்புலையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பூரணசிற் சிவனேமெய்ப் பொருள்அருளும் புனிதா
என்புடைஅந் நாளிரவில் எழுந்தருளி அளித்த
என்குருவே என்னிருகண் இலங்கியநன் மணியே
அன்புடையார் இன்படையும் அழகியஅம் பலத்தே
ஆத்தாளும் அப்பனுமாய்க் கூத்தாடும் பதியே.

*ninpukaḷṇaṇ kariyātē ninṇaruḷō tūṭi neriyalavē pukaṇrēṇṇaṇ
ṇilaivirumpi nillēṇ punpulaiyēṇ pukaṇrapilāi poruttaruḷal
vēṇṭum pūraṇaciṇ civaṇēmeyp poruḷaruḷum puṇitā eṇṇuṭai-
an nāḷiraviḷ eḷuntaruḷi aḷitta enkuruvē eṇṇirukaṇ ilaṅkiyanaṇ
maṇiyē aṇṇuṭaiyār inṇaṭaiyum aḷakiya-am palattē āttāḷum
appaṇumāyk kūttāṭum patiyē.*

TRANSLATION – Not knowing Your fame well, I feigned anger with Your grace and spoke things contrary to the path. I do not stand desiring the good state. I am a petty, base person. You must forgive the faults I spoke. O perfect, conscious Siva! O holy One who grants the true reality! On that night at my side, You graced me with Your presence, O my Guru! O good gem shining in my two eyes! In the beautiful Hall where loving devotees attain bliss, You dance as mother and father, O Lord!

COMMENTARY – God is experienced not as a distant authority, but as a deeply intimate presence. Returning to the memory of that nighttime visitation, the poet describes the divine as his own eyes and his personal Guru. In the sacred Hall, the Lord dances with the perfectly balanced love of both a mother and a father.

5

துலைக்கொடிநன் கறியோதே துணைஅருளோ டுடித்
துரிசுபுகன் றேன்கருணைப் பரிசுபுகன் றறியேன்
புலைக்கொடியேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பொங்குதிரைக் கங்கைமதி தங்கியசெஞ் சடையாய்
மலைக்கொடிஎன் அம்மைஅருள் மாதுசிவ காம
வல்லிமறை வல்லிதுதி சொல்லிநின்று காணக்
கலைக்கொடிநன் குணர்முனிவர் கண்டுபுகழ்ந் தேத்தக்
கனகசபை தனில்நடிக்குங் காரணசற் குருவே.

*tulaikkoṭinaṇ kariyōtē tuṇai-arulō tūṭit turicupukan
rēṇkaruṇaip paricupukan rariyēṇ pulaikkoṭiyēṇ pukanrapilai
poruttarulaḷ vēṇṭum poṇkutiraik kaṅkaimati taṅkiyaceṇ
caṭaiyāy malaikkoṭi-eṇ ammai-arul māṭuciva kāma
vallimaṇai vallituti colliniṇru kāṇak kalaikkoṭinaṇ
kuṇarmuṇivar kaṇṭupukaḷn tēttak kaṇakacapai taṇilnaṭikkun
kāraṇacar kuruvē.*

TRANSLATION – Not knowing well the scale of justice, I feigned anger with Your supportive grace and spoke flawed words. I do not know how to speak of the gift of grace. I am a base, cruel person. You must forgive the faults I spoke. O One with red matted hair where the surging waves of the Ganga and the moon rest! As the mountain creeper, my Mother, the Lady of grace, Sivakama Valli, the vine of the Vedas, sings Your praises and stands watching, and as sages who well understand the arts see and praise You, You dance in the Golden Hall, O causal Satguru!

COMMENTARY – The plea for pardon culminates in a grand vision of the Golden Hall, where the Lord dances as the ultimate cause of all things. He is witnessed by enlightened sages and his consort Sivakama Valli, the goddess who represents divine will and grace. The poet asks this supreme teacher to forgive his petty complaints and flawed words.

6

பழுத்தலைநன் குணராதே பதியருளோ டுடிப்
பழுதுபுகன் றேன்கருணைப் பாங்கறியாப் படிநேன்
புழுத்தலையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
புண்ணியர்தம் உள்ளகத்தே நண்ணியமெய்ப் பொருளே
கழுத்தலைநஞ் சணிந்தருளுங் கருணைநெடுங் கடலே
கால்மலர்என் தலைமீது தான்மலர அளித்தாய்
விழுத்தலைவர் போற்றமணி மன்றில்நடம் புரியும்
மெய்ம்மைஅறி வின்புருவாய் விளங்கியசற் குருவே.

*paḷuttalaināṇ kuṇarātē patiyaruḷō tūṭip paḷutupukan
rēṇkaruṇaip pāṇkarīyāp paṭirēṇ puḷuttalaiyēṇ pukanṇapīlai
poruttaruḷal vēṇṭum puṇṇiyartam uḷlakattē naṇṇiyamey
poruḷē kaḷuttalaināṇ caṇintaruḷuṇ karuṇaineṭuṇ kaṭalē
kālmalareṇ talaimītu tāṇmalara aḷittāy viḷuttalaivar
pōṛṛamaṇi maṇṇilnaṭam puriyum meymmai-ari viṇpuruvāy
viḷaṅkiyacar kuruvē.*

TRANSLATION – Without proper understanding, I sulked with the Lord's grace. I spoke words of blame, a deceitful one ignorant of the ways of compassion. You must forgive the mistakes uttered by this lowly worm-headed one. O True Reality abiding in the hearts of the virtuous. O vast ocean of compassion wearing poison on your neck. You allowed your flower-like feet to blossom upon my head. O True Guru who shines as the embodiment of true knowledge and bliss, dancing in the ruby hall praised by supreme sages.

COMMENTARY – Doubting God's grace leads only to sorrow. Asking for forgiveness, Vallalar calls God an ocean of compassion who wears poison on his neck. This refers to the traditional story of Siva drinking deadly poison to save all living beings, a simple reminder that God's ultimate nature is always to protect.

கையடைநன் கறியாதே கனஅருளோ டீடிக்
காகபுகன் றேன்கருணைத் தேசறியாக் கடையேன்
பொய்யடியேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
புத்தமுதே சுத்தசுக பூரணசிற் சிவமே
ஐயடிகள் காடவர்கோன் அகமகிழ்ந்து போற்றும்
அம்பலத்தே அருள்நடஞ்செய் செம்பவள மலையே
மெய்யடியர் உள்ளகத்தில் விளங்குகின்ற விளக்கே
வேதமுடி மீதிருந்த மேதகுசற் குருவே.

*kaiyaṭainaṇ kariyātē kaṇa-arulō tūṭik kācupukaṇ rēṇkaruṇait
tēcariyāk kaṭaiyēṇ poyyaṭiyēṇ pukaṇrapīlai poruttarulaḷ
vēṇṭum puttamutē cuttacuka pūraṇaciṛ civamē aiyāṭikaḷ
kāṭavarkōṇ akamakīntu pōrrum ampalattē aruḷṇaṭaṇcey
cempavaḷa malaiyē meyyaṭiyar ullakattiḷ viḷaṅkukiṇṇa
viḷakkē vētamuṭi mītirunta mētakucaṇ kuruvē.*

TRANSLATION – Without understanding your protection, I sulked with your abundant grace. I spoke words of blame, a lowly one ignorant of the light of compassion. You must forgive the mistakes uttered by this false devotee. O fresh ambrosia. O pure, blissful, and perfect supreme consciousness. O red coral mountain performing the dance of grace in the hall, praised with a joyful heart by the saintly king Aiyadigal Kadavarkon. O lamp shining in the hearts of true devotees. O excellent True Guru seated upon the crown of the Vedas.

COMMENTARY – The apology continues for failing to see the light of God's compassion. The divine is the ultimate teacher, seated high above the Vedas (the ancient sacred scriptures), who dances in the hearts of true devotees. Vallalar also remembers Aiyadigal Kadavarkon, a royal saint who gave up his throne to find joy in this same divine dance.

8

திறப்படநன் குணராதே திருவருளோ டீடித்
தீமைபுகன் றேன்கருணைத் திறஞ்சிறிதுந் தெளியேன்
புறப்படிநேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பூதமுதல் நாதவரைப் புணருவித்த புனிதா
உறப்படுமெய் உணர்வுடையார் உள்ளகத்தே விளங்கும்
உண்மையறி வானந்த உருவுடைய குருவே
சிறப்படைமா தவர்போற்றச் செம்பொன்மணிப் பொதுவில்
திருத்தொழில்ஐந் தியற்றுவிக்குந் திருநடநா யகனே.

*tirappaṭanaṅ kuṇarātē tiruvaruḷō tūṭit tīmaipukaṅ
rēṅkaruṇait tirañcirituṇ teḷiyēṇ purappaṭirēṇ pukaṇrapīlai
poruttaruḷal vēṇṭuṇ pūtamutal nātavaraip puṇaruviṭṭa
puniṭā urappaṭumey uṇarvuṭaiyār uḷḷakattē viḷaṅkum
uṇmaiyārī vāṇanta uruvuṭaiya kuruvē ciṇappaṭaimā
tavarpōṛrac cemponmaṇip potuvil tiruttoḷilain tiyarṛuvikkun
tirunaṭanā yakaṇē.*

TRANSLATION – Without clear understanding, I sulked with the divine grace. I spoke evil words, having no clarity about the nature of your compassion. You must forgive the mistakes uttered by this deceitful outsider. O pure one who linked everything from the five elements to the primal sound. O Guru embodying truth, knowledge, and bliss, shining in the hearts of those with steadfast true awareness. O Lord of the divine dance who directs the five divine actions in the beautiful golden ruby hall, praised by great ascetics.

COMMENTARY – Frustration with divine grace comes from a simple lack of clarity. Vallalar addresses God as the master of the five divine actions: creation, protection, destruction, concealment, and the granting of grace. This pure force connects all existence, from the physical elements to the first vibrations of sound, guiding the universe with compassion.

9

தேர்ந்துணர்ந்து தெளியாதே திருவருளோ டீடிச்
சிலபுகன்றேன் திருக்கருணைத் திறஞ்சிறிதுந் தெரியேன்
போந்தகனேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
போதாந்த மிசைவிளங்கு நாதாந்த விளக்கே
ஊர்த்தபணக் கங்கணமே முதற்பணிகள் ஒளிர
உயர்பொதுவில் நடிக்கின்ற செயலுடைய பெருமான்
சார்ந்தவரை எவ்வகையுந் தாங்கிஅளிக் கின்ற
தயவுடைய பெருந்தலைமைத் தனிமுதல்எந் தாயே.

*tērtuṇarntu teḷiyātē tiruvaruḷō tūṭic cilapukanrēn
tirukkaruṇait tirañciritun teriyēn pōntakanēn pukanrapilai
poruttaruḷa vēṇṭum pōtānta micaiṇṭaṇku nātānta viḷakkē
ūrntapaṇak kaṅkaṇamē mutarpaṇikaḷ oḷira uyarpotuvil
naṭikkiṇra ceyaluṭaiya perumān cārntavarai evvakaiyun
tāṅki-aḷik kiṇra tayavuṭaiya peruntalaimait taṇimutalen
tāyē.*

TRANSLATION – Without investigating and realizing the truth, I sulked with your divine grace. I spoke careless words, completely ignorant of the nature of your divine compassion. You must forgive the mistakes uttered by this wanderer who went astray. O lamp of the supreme sound shining above the summit of knowledge. You are the great Lord dancing in the supreme hall, shining with ornaments like the creeping hooded serpent bracelet. You are the compassionate supreme head, the unique source and my parent, who supports and protects in every way those who take refuge in you.

COMMENTARY – Even when a person goes astray and speaks out of ignorance, God remains a perfectly compassionate parent. He is the supreme light shining above all human knowledge. Knowing this, Vallalar places his total trust in this unique source, certain that God will always support and protect anyone who seeks shelter.

ஒல்லும்வகை அறியாதே உன்னருளோ டுடி
ஊறுபுகன் நேன்துயரம் ஆறும்வகை உணரேன்
புல்லியனேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பூதியணிந் தொளிர்கின்ற பொன்மேனிப் பெருமான்
சொல்லியலும் பொருளியலும் கடந்தபர நாதத்
துரியவெளிப் பொருளான பெரியநிலைப் பதியே
மெல்லியல்நற் சிவகாம வல்லிகண்டு மகிழ்
விரியுமறை ஏத்தநடம் புரியும்அருள் இறையே.

*ollumvakai ariyātē uṇṇaruḷō tūṭi ūrupukaṇ rēntuyaram
ārūmvakai uṇarēṇ pulliyaṇēṇ pukaṇrapūlai poruttaruḷal
vēṇṭum pūṭiyaṇin toḷirkinra poṇmēṇip perumāṇ colliyalum
poruḷiyalum kaṭantapara nātata turīyaveḷip poruḷāṇa
periyaniḷai patiyē mellīyalnaṇ civakāma vallikaṇṭu maḱiḷa
viriyumaṇrai ēttanaṭam puriyumaṇuḷ iraiyē.*

TRANSLATION – Without knowing the proper way, I sulked with your grace. I spoke harmful words and do not know how to soothe my sorrow. You must forgive the mistakes uttered by this base person. O great Lord whose golden body shines adorned with sacred ash. O Lord of the supreme state, the reality in the transcendent space of the supreme sound beyond words and meanings. O God of grace performing the dance praised by the expansive Vedas, so that the tender goddess Sivakami watches and rejoices.

COMMENTARY – Sorrow over his own foolish words leaves the poet looking for comfort. He pictures God as a reality entirely beyond human language and meaning, existing in a space of pure sound. Yet this ungraspable truth is also a personal God of grace who dances joyfully for the goddess Sivakami, bringing the infinite into a warm and intimate form.

009. THE GARLAND OF GRACE FOR SAMBANDAR - ĀḷUṬAIYA PIḷḷAIYĀR ARUNMĀLAI - ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை

Editor's note: verse 1 is printed with four lines, as in Thozhuvur Velayutha Mudaliar's first edition and later editions. A. Balakrishna Pillai (Ā. Pā.) reports that the author's own manuscript has five lines, with a further line, alakilā uṇarcci aḷittaṇai uṇṇaṇ aruṭkaṭar perumai-eṇ pukalvēṇ (அலகிலா உணர்ச்சி அளித்தனை உன்றன் அருட்கடற் பெருமைஎன் புகல்வேன்), before the last. Verse 11 is a separate song that Thozhuvur Velayutha Mudaliar placed here.

1

உலகியல் உணர்வோர் அணுத்துணை மேலும் உற்றிலாச்
சிறியஓர் பருவத்

திலகிய எனக்குள் இருந்தருள் நெறியில் ஏற்றவுந் தரமிலா
மையினான்

விலகுறங் காலத் தடிக்கடி ஏற விடுத்துப்பின் விலகுறா
தளித்தாய்

திலகநன் காழி ஞானசம் பந்தத் தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே.

ulakiyal uṇarvōr aṇuttuṇai mēlum urrilāc ciṇiya-ōr paruvat
tilakiya eṇakkuḷ iruntaruḷ neriyil ēṇṇavun taramilā maiyiṇān
vilakuraṇ kālat taṭikkaṭi ēṇa viṭuttuppiṇ vilakurā taḷittāy
tilakanaṇ kālī ṇāṇacam pantat teḷḷamu tāñciva kuruvē.

TRANSLATION – O Siva Guru, the clear nectar of
Gnanasambandar from the excellent and beautiful city of
Kazhi! In my tender youth, when I did not possess even an
atom of worldly awareness, you remained within me. Since
I lacked the capacity to ascend the path of grace, whenever I
slipped, you repeatedly helped me climb back. Later, you
bestowed your grace so I would never slip away again.

COMMENTARY – Divine guidance begins long before a
person is even aware of it. In his very early childhood,

completely free of worldly concerns, the poet was already being held and guided by his master from within. Whenever his spiritual footing slipped, this inner teacher caught him and set him right, finally making his path secure.

2

உயிர்அனு பவம்உற்றிடில் அதவிடத்தே ஓங்கருள் அனுபவம்
உறும்அச்

செயிரில்நல் அனுப வத்திலே சுத்த சிவஅனு பவம்உறும்
என்றாய்

பயிலுமூ வாண்டில் சிவைதரு ஞானப் பால்மகிழ்ந்
துண்டுமெய்ந் நெறியாம்

பயிர்தழைந் துறவைத் தருளிய ஞான பந்தன்என் றோங்குசற்
குருவே.

*uyiraṇu pavamurriṭil ataviṭattē ōṅkaruḷ aṇupavam urumac
ceyirilnal aṇupa vattilē cutta civa-aṇu pavamurum enṛāy
payilumū vāṇṭil civaitaru ṇāṇap pālmakiḷn tuṇṭumeyn
neriyām payirtalaṇ turavait taruḷiya ṇāṇa pantanēn
rōṅkucar kuruvē.*

TRANSLATION – O supreme true Guru known as Gnanasambandar! You joyfully drank the milk of wisdom offered by the Goddess in your third year and established the flourishing crop of the true path. You taught me: "If you attain the experience of the soul, from there the exalted experience of grace will manifest. Within that flawless experience of grace, the pure experience of Siva will manifest."

COMMENTARY – The spiritual journey unfolds in three distinct, sequential stages. First comes the direct realization of the soul itself, which naturally opens into the experience of divine grace. Only within that perfect, flawless state of grace can a person finally reach the pure experience of the divine reality.

3

தத்துவநிலைகள் தனித்தனி ஏறித் தனிப்பர நாதமாந் தலத்தே
ஒத்தான் மயமாம் நினைநீ இன்றி உற்றிடல் உயிரனு
பவம்என்

றித்துணை வெளியின் என்னைஎன் னிடத்தே இருந்தவா
றளித்தனை அன்றோ

சித்தநற் காழி ஞானசம் பந்தச் செல்வமே எனதுசற் குருவே.

*tattuvanilaikaḥ taṇittāṇi ērit taṇippara nātamān talattē ottān
mayamām niṇṇaini inri urriṭal uyiraṇu pavameṇ rittuṇai
veliyiṇ eṇṇai-eṇ ṇittattē iruntavā raṭittāṇai anrō cittanar kāḷi
ñāṇacam pantac celvamē eṇatucar kuruvē.*

TRANSLATION – O treasure of Gnanasambandar in the good city of Kazhi of the siddhas! O my true Guru! You taught me that climbing the levels of reality one by one to reach the space of the supreme primal sound, and experiencing yourself as of that very nature without the sense of 'you', is the experience of the soul. Dwelling within me in this vast space, you bestowed this upon me, did you not?

COMMENTARY – The first great milestone is the true experience of the soul. To reach this, a seeker must rise above all the physical and mental layers of existence to arrive at the subtle space of the primal cosmic sound. Here, the individual ego completely drops away, and the soul finally knows its own unclouded nature.

4

தனிப்பர நாத வெளியின்மேல் நினது தன்மயந் ஆக்கிப்
பனிப்பிலா தென்றும் உள்ளதாய் விளங்கிப் பரம்பரத் துட்புற
மாகி

இனிப்புற ஒன்றும் இயம்புறா இயல்பாய் இருந்தே அருளனு
பவம்என்

நெனக்கருள் புரிந்தாய் ஞானசம் பந்தன் என்னும்என் சற்குரு
மணியே.

*taṇippara nāta veḷiyiṇmēl niṇatu taṇmayan ākkip paṇippilā
teṇrum uḷḷatāy viḷaṅkip paramparat tuṭpura māki iṇippura
oṇrum iyampurā iyalpāy iruntē aruḷaṇu pavameṇ reṇakkaruḷ
purintāy ṇāṇacam pantaṇ eṇṇumeṇ carḱkuru maṇiyē.*

TRANSLATION – O my jewel of a true Guru named
Gnanasambandar! You transformed me into your own
nature above the space of the supreme primal sound. You
shone as the eternal and unwavering reality, becoming the
inside and outside of the supreme beyond. Existing in a
sweet state that cannot be described in words, you granted
me this state and declared it the experience of grace.

COMMENTARY – The second milestone is the experience of
grace, which takes place even higher than the space of
primal sound. In this state, the soul is transformed into the
very nature of the divine teacher. It is an eternal, deeply
sweet reality that encompasses everything inside and
outside the universe, completely beyond the reach of
human language.

5

உள்ளதாய் விளங்கும் ஒருபெரு வெளிமேல் உள்ளதாய்
முற்றும்உள் ளதுவாய்

நள்ளதாய் எனதாய் நானதாய்த் தளதாய் நவிற்றருந் தானதாய்
இன்ன

விள்ளொணா அப்பால் அப்படிக்கப்பால் வெறுவெளி
சிவஅனு பவம்என்

றுள்ளுற அளித்த ஞானசம் பந்த உத்தம சுத்தசற் குருவே.

*uḷḷatāy viḷaṅkum oruperu veḷimēl uḷḷatāy murrum! ḷatuvāy
naḷḷatāy eṇatāy nāṇatāyt taḷatāy navirṛarun tāṇatāy iṇṇa
viḷḷonā appāl appaṭṭik kappāl veruveḷi civa-aṇu pavameṇ
ruḷḷura aḷitta ṇāṇacam panta uttama cuttacar kuruvē.*

TRANSLATION – O supreme, pure, and true Guru Gnanasambandar! You inwardly bestowed upon me the pure experience of Siva. You revealed it as existing above the one great space of reality, becoming all that exists. It becomes the center, becomes mine, becomes 'I', becomes the foundation, and becomes 'That' which is hard to express. You declared that this indescribable beyond, and the absolute void beyond even that, is the experience of Siva.

COMMENTARY – The final culmination is the pure experience of the supreme divine, resting above all known dimensions of space and reality. Here, the divine becomes absolutely everything: the center, the self, the foundation, and the vast emptiness that exists beyond all concepts. It is the ultimate reality where all boundaries vanish entirely.

6

பொத்திய மூல மலப்பிணி தவிர்க்கும் பொருள்அரு ளனுபவம்
அதற்குப்

பத்தியம் உயிரின் அனுபவம் இதனைப் பற்றறப் பற்றுதி
இதுவே

சத்தியம் எனஎன் தனக்கருள் புரிந்த தனிப்பெருங் கருணைஎன்
புகல்வேன்

முத்தியற் சிவிகை இவரந்தருள் நெறியின் முதலர சியற்றிய
துரையே.

*pottiya mūla malappiṇi tavirkkum poruḷaru ḷanupavam
ataṛkup pattiyam uyirīṇ aṇupavam itaṇaip parrarap parruti
ituvē cattiyam eṇa-eṇ taṇakkaruḷ purinta taṇipperuṇ
karuṇai-eṇ pukalvēṇ muttiyaṛ civikai ivarntaruḷ neṇiyiṇ
mutalara ciyarriya turaiyē.*

TRANSLATION – O Lord who rode the pearl palanquin of liberation and established the primal kingdom of the path of grace. How can I describe your supreme unique compassion that blessed me with these words: "The

substance that cures the ingrained disease of primal impurity is the experience of grace. The regimen for this cure is the experience of the soul. Grasp this without any other attachment. This is the truth."

COMMENTARY – Grace is the only medicine capable of curing the deep-rooted impurities of the soul. For this medicine to work, the seeker must follow a strict healing regimen: living fully from the pure experience of the soul without any other attachments.

7

அடியெனல் எதுவோ முடியெனல் எதுவோ அருட்சிவ
மதற்கெனப் பலகால்

படியுற வருந்தி இருந்தஎன் வருத்தம் பார்த்தரு ளால்எழுந்
தருளி

மிடியற எனைத்தான் கடைக்கணித் துனக்குள் விளங்குவ
அடிமுடி என்றாய்

வடிவிலாக் கருணை வாரியே மூன்று வயதினில் அருள்பெற்ற
மணியே.

*aṭiyēṇal etuvō muṭiyēṇal etuvō aruṭciṇa mataṛkeṇap palakāl
paṭiyura varunti irunta-eṇ varuttam pārṭtaru ḷāleḷun taruḷi
miṭiyara eṇaittāṇ kaṭaikkaṇit tuṇakkul vīḷaṅkuva aṭimuṭi
eṇrāy vaṭivilāk karuṇai vāriyē mūṇru vayatīṇil aruḷperra
maṇiyē.*

TRANSLATION – O formless ocean of compassion, O gem who received grace at three years of age. I suffered deeply and repeatedly wondered what constitutes the foot and what constitutes the crown of the gracious Supreme. Seeing my sorrow, you arose out of grace and cast your compassionate glance upon me to remove my destitution. You told me, "The foot and the crown shine right within you."

COMMENTARY – Traditional stories describe the divine as so vast that the other gods could not find its head or its feet.

The guru reveals a simpler and deeper truth: the infinite heights and depths of the divine are actually found shining right inside the seeker.

8

செவ்வகை ஒருகால் படுமதி அளவே செறிபொறி மனம்அதன்
முடிவில்

எவ்வகை நிலையும் தோற்றும்நீ நினக்குள் எண்ணிய
படிஎலாம் எய்தும்

இவ்வகை ஒன்றே வருத்தமில் வகைஎன் றெனக்கருள்
புரிந்தசற் குருவே

தெவ்வகை அமண இருளற எழுந்த தீபமே சம்பந்தத் தேவே.

cevvakai orukāl paṭumati aḷavē ceripōri maṇamataṇ muṭivil
euvakai nilaiyum tōrrumnī niṇakkuḷ eṇṇiya paṭi-elām eytum
ivvakai oṇṇē varuttamil vakai-eṇ reṇakkaruḷ purintacar
kuruvē tevvakai amaṇa iruḷara eḷunta tīpamē campantat
tēvē.

TRANSLATION – O Lord Sambandar, O lamp that arose to dispel the hostile darkness of Jainism. You are the true Guru who graced me with these words: "If you properly align your dense senses and mind even once, every state will be revealed at the end of that focus, and you will attain everything you envision within yourself. This alone is the painless way."

COMMENTARY – Mastering the mind and senses does not require endless struggle. Aligning and focusing them perfectly even once is a painless path that naturally unlocks all spiritual states from within.

9

முன்புறு நிலையும் பின்புறு நிலையும் முன்னிநின்றுளமயக்
குறுங்கால்

அன்புறு நிலையால் திருநெறித் தமிழ்கொண் டையநீத்
தருளிய அரசே

என்புபெண்ணுருவோ டின்னுயி ரதுகொண் டெழுந்திடப்
புரிந்துல கெல்லாம்

இன்புறப் புரிந்த மறைத்தனிக் கொழுந்தே என்னுயிர்க்
குயிர்எனுங் குருவே.

*munpuru nilaiyum pinpuru nilaiyum munninīṇ ṛṭamayak
kuṟuṅkāḷ aṇpuru nilaiyāl tirunerit tamīḷkoṇ ṭaiyanit taruḷiya
aracē eṇpupeṇ ṇuruvō ṭiṇṇuyi ratukoṇ ṭeluntitap purintula
kellām inpurap purinta maraittaṇik koluntē eṇṇuyirk
kuyireṇuṇ kuruvē.*

TRANSLATION – O Guru who is the very life of my life, O unique tender shoot of the Vedas who brought joy to the whole world by resurrecting bones into a living female form. When I stood with a confused mind pondering my past and future states, you, O King, dispelled my doubts using the loving path of divine Tamil.

COMMENTARY – The guru dispels all human anxiety about the past and the future through the path of love and sacred Tamil poetry. This divine power of love is compared to the legendary miracle where dry bones were restored into a living person.

10

வருபகற் கற்பம் பலமுயன் றாலும் வரலருந் திறனெலாம்
எனக்கே

ஒருபகற் பொழுதில் உறஅளித் தனைநின் உறுபெருங்
கருணைஎன் உரைப்பேன்

பெருமண நல்லுர்த் திருமணங் காணப் பெற்றவர்
தமையெலாம் ஞான

உருவடைந் தோங்கக் கருணைசெய் தளித்த உயர்தனிக்
கவுணிய மணியே.

*varupakar karpam palamuyan rālum varalarun tīraṇelām
eṇakkē orupakar poḷutil uṛa-aḷit taṇainiṇ uruperuṇ karuṇai-
eṇ uraippēṇ perumaṇa nallūrt tirumaṇaṇ kāṇap perravar*

*tamaiyelām ñāṇa uruvaṭain tōṇkak karuṇaicey taḷitta
uyartaṇik kavuṇiya maṇiyē.*

TRANSLATION – O exalted and unique gem of the Kaundinya lineage, you compassionately transformed all those who gathered to witness your grand wedding at Perumananallur, allowing them to attain the form of wisdom and ascend. How can I describe your great compassion that granted me in a single day all those rare abilities that remain unattainable even after striving for many eons.

COMMENTARY – Attaining spiritual wisdom and divine abilities usually takes lifetimes of intense effort. The boundless compassion of the guru grants these ultimate gifts in a single day, just as a legendary saint once elevated everyone attending his wedding into pure divine light.

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

11

சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தம் தெய்வ மரபில் திகழ்விளக்கே
தெவிட்டா துளத்தில் தித்திக்கும் தேனே அழியாச் செல்வமே
காரார் மிடற்றுப் பவளமலைக் கண்ணின் முளைத்த கற்பகமே
கரும்பே கனியே என்இரண்டு கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே
ஏரார் பருவம் மூன்றில்உமை இனிய முலைப்பால்
எடுத்தாட்டும்

இன்பக் குதலைமொழிக்குருந்தே என்ஆ ருயிருக்
கொருதுணையே

பேரார் ஞான சம்பந்தப் பெருமா னேநின் திருப்புகழைப்
பேசு கின்றோர் மேன்மேலும் பெருஞ்செல் வத்தில்
பிறங்குவரே.

*cīrār caṇpaik kavuṇiyartam teyva marapil tikaḷvīlakkē
teviṭṭā tuḷattil tittikkum tēṇē aḷiyāc celvamē kārār miṭṭarup
pavaḷamalaik kaṇṇiṇ muḷaitta karpakamē karumpē kaṇiyē
eṇiraṇṭu kaṇṇē kaṇṇir karumaṇiyē ērār paruvam mūṇrilumai*

*iṇiya mulaippāl eṭuttūṭṭum iṇpak kutalaimoḷikkuruntē eṇā
ruyiruk korutuṇaiyē pērār ṇāṇa campantap perumā ṇēniṇ
tiruppukalaip pēcu kiṇṇōr mēṇmēlum peruṇcel vattiḷ
pīraṅkuvarē.*

TRANSLATION – O radiant lamp shining in the divine lineage of the Kavuniyars of excellent Sanpai! O honey that sweetens the heart without ever cloying! O imperishable wealth! O wish-fulfilling tree sprouted from the eye of the dark-throated coral mountain! O sugarcane! O fruit! O my two eyes! O the dark pupil in my eyes! O tender sprout who spoke joyous babbling words when Mother Umai fed you sweet breast milk at the beautiful age of three! O singular companion to my precious life! O greatly renowned Lord Gnanasambandar! Those who speak your divine praise will shine in immense wealth, prospering more and more.

COMMENTARY – The young saint Gnanasambandar is addressed here as a supreme guide and the most intimate companion to the soul. The verse uses terms of intense affection, calling the child saint sweet honey, sugarcane, and the very pupils of the poet's eyes. It recalls the famous story of Sambandar as a three-year-old receiving divine milk from the Goddess Uma, a gift that awakened his ability to sing sacred poetry. The "dark-throated coral mountain" refers to Lord Siva, who drank poison to save the universe, and the saint is described as a wish-fulfilling tree born directly from his grace. Reciting the praises of this great saint brings the blessing of lasting prosperity.

010. THE GARLAND OF GRACE FOR APPAR - ĀḷUṬAIYA ARASUKAḶ ARUṆMĀLAI - ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை

Editor's note: verse 5, "you who said: you placed nine gates within" recalls Thirunavukkarasar's Thiruppugalur Thiruthandagam (Thevaram 6.99.1).

1

திருத்தகுசீர் அதிகைஅருள் தலத்தின் ஓங்கும்
சிவக்கொழுந்தின் அருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை
உருத்தகுமெய் உணர்ச்சிவடி வாகிச் சைவ
ஒளிவிளங்க நாவரசென் றொருபேர் பெற்றுப்
பொருத்தமுற உழவாரப் படைகைக் கொண்ட
புண்ணியனே நண்ணியசீர்ப் புனித னேஎன்
கருத்தமர்ந்த கலைமதியே கருணை ஞானக்
கடலேநின் கழல்கருதக் கருது வாயே.

tiruttakucīr atikai-aruḷ talattiṇ ṭṅkum civakkoluntin
aruṭperumait tirattāl vāymai uruttakumey uṇarccivaṭi vākie
caiva oḻiṇḷanka nāvaraceṇ rorupēr perrup poruttamura
uḻavārap paṭaikaik koṇṭa puṇṇiyaṇē naṇṇiyacīrp puṇita ṇē-
eṇ karuttamarṇta kalaimitiyē karuṇai ṇāṇak kaṭalēniṇ
kaḷalkarutak karutu vāyē.

TRANSLATION – By the great grace of the tender sprout of Siva rising in the glorious, grace-filled shrine of Thiruvathigai, you became the very embodiment of true awareness. You received the supreme name Sovereign of Speech so the light of the Saiva path would shine. O virtuous one who fittingly held the weeding implement in your hand. O pure one of vast glory. O brilliant moon of arts seated in my mind. O ocean of compassion and wisdom. Please grant that I may meditate upon your holy feet.

COMMENTARY – Vallalar celebrates the transformation of the saint Appar by the grace of Lord Siva at the shrine of Thiruvathigai. He was given the title 'Sovereign of Speech' and took up a simple hoe to physically clear weeds from temple grounds. This humble work showed that true spiritual awareness always expresses itself in practical service.

2

வாய்மையிலாச் சமணாதர் பலகாற் செய்த
வஞ்சமெலாம் திருவருட்பேர் வலத்தால் நீந்தித்
தூய்மைபெறும் சிவநெறியே விளங்க ஓங்கும்
சோதிமணி விளக்கேஎன் துணையே எம்மைச்
சேம்மைவிடா தணிமைவிடத் தாள வந்த
செல்வமே எல்லையிலாச் சிறப்பு வாய்ந்துள்
ஆய்மையுறு பெருந்தகையே அமுதே சைவ
அணியேசொல் வரசெனும்பேர் அமைந்த தேவே.

*vāymaiṇilāc camaṇātar palakār ceyta vaṇcamelām
tiruvaruṭṭpēr valattāl nīntit tūymaiperum civaneriyē viḷaṅka
ōṇkum cōtimaṇi viḷakkē-eṇ tuṇaiyē emmaic cēmmaiviṭā
taṇimaiviṭat tāḷa vanta celvamē ellaiyilāc ciraṇṇu vāyntu!
āymaiṇuṇu peruntakaiyē amutē caiva aṇiyēcol laraceṇumpēr
amainta tēvē.*

TRANSLATION – You swam across all the treacheries repeatedly committed by the truthless Jains using the great power of divine grace. O radiant, jewelled lamp who rises to make the pure Saiva path shine. O my companion. O wealth who came to rule us, keeping us close and bringing us near. O great and noble one endowed with boundless eminence and deep inner inquiry. O nectar. O ornament of the Saiva path. O divine one bearing the name Sovereign of Words.

COMMENTARY – Traditional accounts say the saint faced severe persecution and attempts on his life by the Jain rulers of his time. He survived these physical trials solely

through the power of divine grace, standing as a guiding light for the Saiva path (the tradition of devotion to Lord Siva).

3

தேவரெலாம் தொழுந்தலைமைத் தேவர் பாதத்
திருமலரை முடிக்கணிந்து திகழ்ந்து நின்ற
நாவரசே நான்முகனும் விரும்பும் ஞான
நாயகனே நல்லவர்க்கு நண்ப னேளம்
பாவமெலாம் அகற்றிஅருட் பான்மை நல்கும்
பண்புடைய பெருமானே பணிந்து நிற்பால்
மேவவிருப் புறும்அடியர்க் கன்பு செய்ய
வேண்டினேன் அவ்வகைநீ விதித்தி டாயே.

*tēvarelām toḷuntalaimait tēvar pātāt tirumalarai
muṭikkaṇintu tikaḷntu niṇṇa nāvaracē nāṇmukaṇum
virumpum ṇāṇa nāyakaṇē nallavarkku naṇpa nē-em
pāvamelām akaṇṇi-aruṭ pāṇmai nalkum paṇpuṭaiya
perumāṇē paṇintu niṇpāl mēvavirup puṇumaṭiyark kaṇpu
ceyya vēṇṇiṇēṇ avvakainī vititti ṭāyē.*

TRANSLATION – O Sovereign of Speech, you stand radiant, wearing on your head the holy lotus feet of the Supreme Lord worshipped by all the gods. O Lord of wisdom desired even by the four-faced Brahma. O friend to the good. O Lord whose very nature is to remove all our sins and grant the quality of grace. I long to serve and love the devotees who bow and desire to reach you. Please ordain that I may do so.

COMMENTARY – To keep the divine feet resting upon one's own head is a symbol of total surrender. Because the saint achieved this, even a creator god like Brahma (the four-faced deity of Hindu tradition) looks up to him. The only blessing asked of the saint here is the chance to lovingly serve others who walk this same spiritual path.

4

விதிவிலக்கீ தென்றறியும் விளைவொன்றில்லா
வினையினேன் எனினும்என்னை விரும்பி என்னுள்
மதிவிளக்கை ஏற்றிஅருள் மனையின் ஞான
வாழ்வடையச் செயல்வேண்டும் வள்ள லேநந்
பதிமலர்த்தாள் நிழலடைந்த தவத்தோர்க் கெல்லாம்
பதியேசொல் லரசெனும்பேர் படைத்த தேவே
கதிதருகற் பகமேமுக் கனியே ஞானக்
கடலேஎன் கருத்தேஎன் கண்ணு ளானே.

*vitivilakkī tenrariyum vīḷaivon rillā viṇaiyiṇēṇ eṇinumennai
virumpi enṇuḷ mativiḷakkai ērri-aruḷ maṇaiyiṇ ṇāṇa
vālvataiyac ceyalvēṇṭum vaḷḷa lēnar patimalarttāḷ
niḷalaṭainta tavattōrk kellām patiyēcol laraceṇumpēr
paṭaitta tēvē katitarukaṛ pakamēmuk kaṇiyē ṇāṇak kaṭalē-eṇ
karuttē-eṇ kaṇṇu ḷāṇē.*

TRANSLATION – I am bound by karma, lacking the maturity to discern rules from prohibitions. Yet, O benevolent one, you must love me, light the lamp of understanding within me, and make me attain the life of wisdom in the house of grace. O master of all the ascetics who have reached the shade of the good Lord's lotus feet. O divine one bearing the name Sovereign of Words. O wish-fulfilling tree granting liberation. O essence of the three sweet fruits. O ocean of wisdom. O my very thought. O resident within my eyes.

COMMENTARY – A sincere seeker often feels burdened by the consequences of past actions (*karma*) and confused by complex religious rules. Here, the plea is for the saint to ignore these human flaws, light the lamp of understanding within, and guide the soul to a life of wisdom where divine grace is the only home.

5

கண்ணுளே விளங்குகின்ற மணியே சைவக்

கனியேநா வரசேசெங் கரும்பே வேதப்
பண்ணுளே விளைந்தஅருட் பயனே உண்மைப்
பதியோங்கு நிதியேநின் பாதம் அன்றி
விண்ணுளே அடைகின்ற போகம் ஒன்றும்
விரும்பேன்என் றனையாள வேண்டுங் கண்டாய்
ஒண்ணுளே ஒன்பதுவாய் வைத்தாய் என்ற
உத்தமனேசித்தமகிழ்ந் துதவு வோனே.

*kaṇṇulē viḷaṅkukinra maṇiyē caivak kaṇiyēnā varacēceṇ
karumpē vētap paṇṇulē viḷainta-aruṭ payaṇē uṇmaip
patiyōṅku nitiyēnin pātam aṇṇi viṇṇulē aṭaikiṇra pōkam
oṇrum virumpēṇen raṇaiyāla vēṇṭuṇ kaṇṭāy oṇṇulē
oṇpatuvāy vaiṭṭāy eṇra uttamaṇēcittamakiln tutavu vōṇē.*

TRANSLATION – O jewel shining within my eye. O fruit of the Saiva path. O Sovereign of Speech. O sweet red sugarcane. O fruit of grace grown within the melodies of the Vedas. O exalted treasure of the true Lord. I do not desire any pleasure found in heaven, only your holy feet. You must rule over me. O pure one who sang that the Lord placed nine gates within this single body. O you who help with a joyful heart.

COMMENTARY – Heavenly pleasures mean nothing compared to the joy of pure devotion. The verse references one of the saint's own famous songs, which describes the human body as a fragile house with nine physical openings, reminding us that lasting joy is found only in the divine, not in the perishable body.

6

ஒங்காரத் தனிமொழியின் பயனைச் சற்றும்
ஒர்கிலேன் சிறியேன்இவ் வுலக வாழ்வில்
ஆங்காரப் பெருமதமால் யானை போல
அகம்பாவ மயனாகி அலைகின் றேன்உன்
பாங்காய மெய்யடியர் தம்மைச் சற்றும்

பரிந்திலேன் அருளடையும் பரிசொன் றுண்டோ
தீங்காய செயலனைத்தும் உடையேன் என்ன
செய்வேன்சொல் லரசேஎன் செய்கு வேனே.

*ōṅkārat taṇimoliyiṇ payaṇaia cārṇum ōrkiḷēṇ ciṇṇiyēṇiv vulaka
vālṇil āṅkārap perumatamāl yāṇai pōla akampāva
mayāṇāki alaikiṇ rēṇuṇ pāṅkāya meyyaṭiyar tammaia
cārṇum parintilēṇ aruḷaṭaiyum paricoṇ ruṇṭō tiṅkāya
ceyalaṇaittum uṭaiyēṇ eṇṇa ceyvēṇcol laracē-eṇ ceyku vēṇē.*

TRANSLATION – I am a lowly one who does not realize the benefit of the unique mantra Omkara. In this worldly life, I wander full of arrogance, like a large elephant intoxicated by ego. I have shown no love at all for your true devotees. Is there any way for me to attain grace? I possess every kind of evil deed. What will I do, O King of Words? What will I do?

COMMENTARY – The speaker admits he is lost in ego, wandering like a wild elephant blind to the meaning of *Omkara* (the sacred syllable Om). He asks the King of Words (the revered 7th-century saint Appar) if a person who has done nothing but wrong and ignored true devotees can still hope to receive grace.

7

செய்வகைஒன் றறியாத சிறியேன் இந்தச்
சிறுநிலக வாழ்க்கையிடைச் சிக்கி அந்தோ
பொய்வகையே புரிகின்றேன் புண்ணி யாநின்
பொன்னடியைப் போற்றிலேன் புனித னேநான்
உய்வகைஎவ் வகையாது செய்வேன் நீயே
உறுதுணைஎன் றிருக்கின்றேன் உணர்வி லேனை
மெய்வகையிற் செலுத்தநினைத் திடுதி யோசொல்
வேந்தேஎன் உயிர்த்துணையாய் விளங்குங் கோவே.

*ceyvakai-oṇ rariyāta ciṇṇiyēṇ intac ciṇṇulaka vālkkaiyiṭaia
cikki antō poṇvakaiyē purikiṇrēṇ punṇi yāṇiṇ poṇṇaṭiyaip
pōrrilēṇ puṇita ṇēṇāṇ uyvakai-ev vakaiyātu ceyvēṇ niyē*

*urutuṇai-eṇ rirukkiṇṇēṇ uṇarvi lēṇai meyvakaiyir
celuttaniṇait tiṭuti yōcol vēntē-eṇ uyirttuṇaiyāy viḷankuṇ
kōvē.*

TRANSLATION – I am a lowly one who knows no course of action. Caught in this petty worldly life, alas, I commit only falsehood. O virtuous one, I do not praise your golden feet. O holy one, how will I be saved? What will I do? I believe you alone are my firm support. Will you consider guiding me, who lacks understanding, on the true path? O King of Words, O King who shines as my life's companion.

COMMENTARY – Caught in a web of worldly lies, the speaker confesses his total inability to save himself. He throws himself entirely on the mercy of the saint, asking to be led out of ignorance and onto the path of truth.

8

விளங்குமணி விளக்கெனநால் வேதத் துச்சி
மேவியமெய்ப் பொருளை உள்ளே விரும்பி வைத்துக்
களங்கறுமெய் யன்பரெல்லாங் களிப்ப அன்றோர்
கற்றுணையாற் கடல்கடந்து கரையிற் போந்து
துளங்குபெருஞ் சிவநெறியைச் சார்ந்த ஞானத்
துணையேநந் துரையேநந் சுகமே என்றும்
வளங்கெழும்ஆ கநநெறியை வளர்க்க வந்த
வள்ளலே நின்னருளை வழங்கு வாயே.

*viḷankumaṇi viḷakkeṇanāl vētat tucci mēviyameyp poruḷai
uḷḷē virumpi vaittuk kaḷaṇkarumey yaṇparellāṇ kaḷippa aṇṇōr
karruṇaiyār kaṭalkaṭantu karaḷiyir pōntu tuḷankuperuṇ
civaneriyai cārnta ṇāṇat tuṇaiyēṇan turaiyēṇar cukamē
eṇṇum vaḷaṇkeḷumā kananeriyai vaḷarkka vanta vaḷḷalē
niṇṇaruḷai vaḷaṇku vāyē.*

TRANSLATION – You lovingly placed within your heart the true reality that rests at the peak of the four Vedas like a shining jeweled lamp, making all flawless true devotees

rejoice. On that day, you crossed the ocean using a stone pillar as a float and reached the shore. You embraced the great and radiant path of Siva. O companion of wisdom, our Lord, our pure bliss, O benevolent one who came to foster the ever-prosperous Agamic path, please grant your grace.

COMMENTARY – The verse recalls a famous miracle from the life of Appar, who was tied to a heavy stone pillar and thrown into the sea by a hostile king. Because the saint held the supreme truth of the scriptures in his heart, the stone floated like a raft and carried him to safety. The speaker prays to this same saint for the grace to cross the dangerous waters of worldly life.

9

அருள்வழங்குந் திலகவதி அம்மை யார்பின்
அவதரித்த மணியெசொல் லரசே ஞானத்
தெருள்வழங்கும் சிவநெறியை விளக்க வந்த
செழுஞ்சுடர்மா மணிவிளக்கே சிறிய னேனை
இருள்வழங்கும் உலகியல்நின் றெடுத்து ஞான
இன்னருள்தந் தாண்டருள்வாய் இன்றேல் அந்தோ
மருள்வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வேன் உய்யும்
வகைஅறியேன் நின்னருட்கு மரபன் றீதே.

*aruḷvaḷaṅkun tilakavati ammai yārpiṇ avataritta maṇiyecol
laracē ṇāṇat teruḷvaḷaṅkum civaṇeriyai viḷakka vanta
ceḷuṇcutarmā maṇivīlakkē cīriya ṇēṇai iṇḷvaḷaṅkum
ulakiyalniṇ reṭuttu ṇāṇa iṇṇaruḷtan tāṇṭaruḷvāy iṇrēl antō
maruḷvaḷaṅkum pavaṇeriyir cuḷalvēṇ uyyum vakai-ariyēṇ
niṇṇaruṭku marapaṇ ṛitē.*

TRANSLATION – O gem born after the grace-bestowing mother Tilakavati, O King of Words, O great jeweled lamp of rich flame who came to illuminate the path of Siva that grants the clarity of wisdom. Lift me, a lowly one, out of this dark worldly existence and rule me by granting your sweet grace of wisdom. If you do not, alas, I will spin in the

deluding path of endless births. I know no way to be saved.
This does not befit your grace.

COMMENTARY – Tilakavati was the devoted older sister whose prayers guided Appar to the path of divine wisdom. The speaker praises the saint as a brilliant lamp and begs to be rescued from the endless cycle of birth and death, reminding the saint that leaving a soul in darkness would contradict his great compassion.

10

தேர்ந்தஉளத் திடைமிகவும் தித்தித் தூறும்
செழுந்தேனே சொல்லரசாம் தேவே மெய்ம்மை
சார்ந்துதிகழ் அப்பூதி அடிகட் கின்பம்
தந்தபெருந் தகையேளம் தந்தை யேஉள்
கூர்ந்தமதி நிறைவேஎன் குருவே எங்கள்
குலதெய்வ மேசைவக் கொழுந்தே துன்பம்
தீர்ந்தபெரு நெறித்துணையே ஒப்பி லாத
செல்வமே அப்பனெனத் திகழ்கின் றோனே.

*tērnta-uḷat tiṭaimikavum tittit tūrum ceḷuntēnē collaracām
tēvē meymmai cārntutikaḷ appūti aṭikaṭ kiṇṇam tantaperun
takaiyē-em tantai yē-uḷ kūrntamati niraivē-eṇ kuruvē eṇkaḷ
kulateyuva mēcaivak koḷuntē tuṇṇam tīrntaperu nerittuṇaiyē
oppi lāta celvamē appaṇēṇat tikaḷkiṇ rōṇē.*

TRANSLATION – O rich honey that wells up with immense sweetness in a clear heart. O King of Words, O divine one, O great and noble one who gave joy to Appudi Adigal who shone in truth. O our father, O fullness of sharp inner intellect, O my Guru. O our family deity, O tender shoot of the Saiva path. O companion on the great path free from sorrow. O peerless wealth, you shine as a father.

COMMENTARY – Appudi Adigal was a deeply devoted follower who named everything he owned, including his children, after Appar. By recalling how the saint brought joy

to this devotee, the speaker addresses him as a father, a teacher, and a peerless guide who frees the heart from sorrow.

011. THE GARLAND OF GRACE FOR SUNDARAR - ĀḷUṬAIYA NAMPIKAḷ ARUṆMĀLAI - ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை

Editor's note: verse 5 opens with the words of Sundarar's hymn on Thiruvavarur (Thevaram 7.51.10). Verse 7: by old custom Sambandar's hymns are called Thirukkadaikkappu, Thirunavukkarasar's Thevaram, and Sundarar's Thiruppattu.

1

மதியணிசெஞ் சடைக்கனியை மன்றுள்நடம் புரிமருந்தைத்
துதியணிசெஞ் சுவைப்பொருளில் சொன்மாலை
தொடுத்தருளி
விதியணிமா மறைநெறியும் மெய்ந்நிலைஆ கமநெறியும்
வதியணிந்து விளங்கவைத்த வன்தொண்டப் பெருந்தகையே.

*matiyaṇiceñ cataikkaniyai maṇṇuṇṇaṭam purimaruntait
tutiyāṇiceñ cuvaipporuḷil coṇmālai toṭuttaruḷi vitiyaṇimā
maṇaineriyum meynnilai-ā kamaneriyum vatiyaṇintu
viḷaṅkavaitta vaṇtoṇṭap peruntakaiyē.*

TRANSLATION – O great Vantondar, you graciously wove a garland of words filled with profound and sweet meaning to praise the divine fruit who wears the moon on His red matted hair, the healing medicine dancing in the hall. You made the great Vedic path of sacred rules and the true Agamic path shine brightly in the world.

COMMENTARY – Sundarar composed sweet poetry that brought the divine beautifully to life for ordinary people. Vallalar credits the ancient saint with making both the Vedic path of traditional scriptures and the Agamic path of temple worship shine brightly in the world.

2

நீற்றிலிட்ட நிலையாப்புன் னெறியுடையார் தமைக்கூடிச்

சேற்றிலிட்ட கம்பமெனத் தியங்குற்றேன் தனைஆளாய்
ஏற்றலிட்ட திருவடியை எண்ணிஅரும் பொன்னையெலாம்
ஆற்றில்இட்டுக் குளத்தெடுத்த அருட்டலைமைப்
பெருந்தகையே.

*nīrṛiliṭṭa nilaiyāppuṇṇi neriyaṭaiyār tamaikkūṭic cērriliṭṭa
kampameṇat tiyaṅkurṛēṇ taṇai-āḷāy ērraliṭṭa tiruvaṭiyai
eṇṇi-arum poṇṇaiyelām ārriliṭṭuk kuḷatteṭutta aruṭṭalaimaip
peruntakaiyē.*

TRANSLATION – I joined people of unsteady and base paths and swayed helplessly like a pole planted in mud. Please rule over me and save me. O great one of supreme grace, you meditated on the exalted holy feet of the Lord, dropped all your rare gold into the river, and retrieved it safely from the temple tank.

COMMENTARY – Comparing his own mind to a helpless pole wobbling in wet mud, Vallalar asks the saint for firm guidance. He recalls a famous miracle where Sundarar threw gold into a river and safely retrieved it miles away from a temple tank through his absolute faith.

3

இலைக்குளநீ ரழைத்தனில் இடங்கர்உற அழைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குதலை மதலைஉயிர் தழைப்பஅழைத் தருளியநின்
கலைக்கும்வட கலையின்முதற் கலைக்கும்உறு
கணக்குயர்பொன்
மலைக்கும்அணு நிலைக்கும்உறா வன்தொண்டப்
பெருந்தகையே.

*ilaikkulaṇī ralaittanil iṭaṅkaruṛa alaittatanvāyt talaikkutalai
matalai-uyir talaippa-alaṭ taruḷiyanin kalaikkumvaṭa
kalaiyiṇmutar kalaikkumuṛu kaṇakkuyarpoṇ malaikkumaṇu
nilaikkumuṛā vantaṇṭap peruntakaiyē.*

TRANSLATION – O great Vantondar, you summoned the crocodile in the pond to release the babbling child from its

mouth and graciously brought the boy back to flourishing life. Comparing the primary scriptures of the northern language to your divine Tamil hymns falls utterly short of comparing a tiny atom to the towering golden mountain.

COMMENTARY – Vallalar recalls another beloved miracle, when Sundarar commanded a crocodile to release a child it had swallowed alive. Vallalar then says the traditional northern scriptures in Sanskrit cannot begin to compare to the spiritual power of Sundarar's Tamil hymns, calling the difference as stark as a tiny atom beside a towering golden mountain.

4

வேதமுதற் கலைகளெலாம் விரைந்துவிரைந் தனந்தமுறை
ஓதஅவைக் கணுத்துணையும் உணர்வரிதாம் எம்பெருமான்
பாதமலர் நினைதுதிருப் பணிமுடிமேற் படப்புரிந்த
மாதவம்யா துரைத்தருளாய் வன்தொண்டப் பெருந்தகையே.

*vētamutar kalaikaḷelām viraintuvirain taṇantamurai ōta-
avaik kaṇuttuṇaiyum uṇarvaritām emperumāṇ pātamar
niṇatutirup paṇimuṭimēr paṭappurinta mātavamyā
turaittaruḷāy vaṇṇaṇṭap peruntakaiyē.*

TRANSLATION – All the Vedas and primary scriptures swiftly recite His praise countless times, yet even an atomic fraction of our Lord remains entirely beyond their comprehension. O great Vantondar, please tell me what immense penance you performed to have His sacred lotus feet rest directly upon your devoted head.

COMMENTARY – The traditional scriptures cannot grasp even a fraction of the divine truth. God's grace descended so directly upon Sundarar, however, that the divine feet rested right upon his head. Vallalar asks the saint what immense spiritual discipline made such profound intimacy possible.

5

ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் என்றுமுன்நீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை
ஆழ்நினைத் திடில்அடியேன் அருங்கரணம் கரைந்துகரைந்
துழியல்இன் புறுவதுகாண் உயர்கருணைப் பெருந்தனையே.

*ēḷicaiyāy icaippayaṇāy innamutāy enṇuṭaiya tōḷaṇumāy
enṇumunnī conṇaperuṇ corporuḷai āḷṇinait tiṭilaṭiyēṇ
arunḱaraṇam karaintukarain tūḷiyaliṇ puruvatukāṇ
uyarkaruṇaip peruntaṇaiyē.*

TRANSLATION – You once sang of the Lord as the seven musical notes, the fruit of music, sweet nectar, and your very own companion. O great one of supreme compassion, when I deeply contemplate the meaning of your magnificent words, my inner faculties melt completely and I experience eternal bliss.

COMMENTARY – Sundarar famously spoke to God not as a distant ruler but as a close personal friend. Just meditating on the profound sweetness of this friendship, Vallalar says, melts his own inner faculties and fills him with endless joy.

6

வான்காண இந்திரனும் மாலையனும் மாதவரும்
தான்காண இறைஅருளால் தனித்தவள யானையின்மேல்
கோன்காண எழுந்தருளிக் குலவியநின் கோலமதை
நான்காணப் பெற்றிலனே நாவலூர்ப் பெருந்தகையே.

*vāṅkāṇa intiraṇum mālaiyaṇum mātavaram tāṅkāṇa irai-
aruḷāl taṇittavaḷa yāṇaiyiṇmēḷ kōṅkāṇa eḷuntaruḷik
kulaviyaṇiṇ kōlamatai nāṅkāṇap perrilaṇē nāvalūrp
peruntakaiyē.*

TRANSLATION – O great lord of Navalur. By the grace of the Lord, you mounted the peerless white elephant. The heavens, Indra, Vishnu, Brahma, and the great ascetics

watched you. The king watched you rise in glorious majesty. Yet I was not blessed to witness that celebrated form of yours.

COMMENTARY – Vallalar recalls a famous story of the saint Sundarar, who ascended to the divine realm on a white elephant sent by God. Vallalar expresses a deep, personal longing, wishing he could have been there to witness that glorious moment alongside the watching gods and kings.

7

தேன்படிக்கும் அமுதாம்உன் திருப்பாட்டைத்தினந்தோறும்
நான்படிக்கும் போதென்னை நானறியேன் நானொன்றோ
ஊன்படிக்கும் உளம்படிக்கும் உயிர்படிக்கும் உயிர்க்குயிரும்
தான்படிக்கும் அனுபவங்காண் தனிக்கருணைப்
பெருந்தனையே.

*tēnpaṭikkum amutāmuṇ tiruppāṭṭaittiṇantōrum nānpaṭikkum
pōtenṇai nāṇariyēṇ nā-onrō ũnpaṭikkum uḷampaṭikkum
uyirpaṭikkum uyirkkuyirum tānpaṭikkum aṇupavaṇkāṇ
taṇikkaruṇaip peruntaṇaiyē.*

TRANSLATION – O great one of supreme compassion. Every day when I read your sacred songs, which are a nectar sweeter than honey, I lose all awareness of myself. Is it only my tongue that reads? My flesh reads, my heart reads, my life reads, and the very life of my life experiences reading it too.

COMMENTARY – Vallalar describes the overwhelming power of the saint's devotional songs. He explains that reading them goes far beyond the physical tongue or the intellect. The poetry completely absorbs his entire being, resonating through his flesh, his life force, and the deepest core of his soul.

8

இன்பாட்டுத் தொழிற்பொதுவில் இயற்றுகின்ற
எம்பெருமான்

உன்பாட்டுக் குவப்புறல்போல் ஊர்பாட்டுக் குவந்திலர்என்
றென்பாட்டுக் கிசைப்பினும்என் இடும்பாட்டுக்
கரணமெலாம்

அன்பாட்டுக் கிசைவதுகாண் அருட்பாட்டுப் பெருந்தகையே.

*inṇpāṭṭut toḷirpotuvil iyarrukiṇra emperumāṇ unṇpāṭṭuk
kuvappuralpōl ūrpāṭṭuk kuvantilarēṇ reṇpāṭṭuk
kicaippinumeṇ iṭumpāṭṭuk karaṇamelām aṇpāṭṭuk
kicaivatukāṇ aruṭpāṭṭup peruntakaiyē.*

TRANSLATION – O great one of grace-filled songs. Our Lord, who performs the blissful dance in the universal hall, delights in your songs in a way He does not delight in the songs of anyone else. Even as I declare this in my own song, see how all my troublesome inner faculties harmonize in love for your songs.

COMMENTARY – Vallalar says that God Himself delights in this saint's songs more than anyone else's. Even as Vallalar writes his own poetry to declare this, he finds that his restless and difficult mind is completely calmed and brought into harmony by the saint's words.

9

பரம்பரமாம் துரியமெனும் பதத்திருந்த பரம்பொருளை
உரம்பெறத்தோ ழுமைகொண்ட உன்பெருமை தனைமதித்து
வரம்பெறந் றெய்வமெலாம் வந்திக்கும் என்றால்என்
தரம்பெறஎன் புகல்வேன்னான் தனித்தலைமைப்
பெருந்தகையே.

*paramparamām turiyamenum patattirunta paramporulai
uramperattō ḷamaikoṇṭa uṇperumai taṇaimatittu
varamperanar reyvamelām vantikkum eṇrāḷēṇ tarampera-eṇ
pukalvēṇnāṇ taṇittalaïmaip peruntakaiyē.*

TRANSLATION – O great one of absolute primacy. You firmly established a friendship with the Supreme Reality who abides in the transcendent state of Turiya. Seeing your greatness, all the good gods worship you to receive boons. If this is so, what can I, with my limited capacity, possibly say to praise you?

COMMENTARY – The saint Sundarar is celebrated for approaching God directly as a close friend. Vallalar points out that because the saint attained this profound intimacy with the Supreme Reality in the highest state of consciousness (*Turiya*), even the lesser gods revere him. Seeing this, Vallalar feels he lacks the words to praise the saint enough.

10

பேருரும் பரவைமனப் பிணக்கறளம் பெருமானை
ஊருரும் பலபுகல ஓரிரவில் தூதன்என்த
தேருரும் திருவானுர்த் தெருவுதொறும் நடப்பித்தாய்
ஆரூர நின்பெருமை அயன்மாலும் அளப்பரிதே.

*pērūrum paravaimaṇap piṇakkara-em perumāṇai ūrūrum
palapukala ōriravil tūtaṇṇṭa tērūrum tiruvārūrt
teruvutorum naṭappittāy ārūra niṇperumai ayaṇmālum
aḷapparitē.*

TRANSLATION – O lord of Aroor. To resolve the lover's quarrel in the heart of Paravai in the great town, you made our Lord walk as a messenger through every chariot-running street of Thiruvārur in a single night, while the townsfolk whispered many things. Your greatness is impossible for even Brahma and Vishnu to measure.

COMMENTARY – Vallalar recalls a beloved story where God loved this saint so much that He agreed to act as a midnight messenger to resolve a domestic quarrel between the saint and his wife. Vallalar concludes that if the Lord of the

universe was willing to walk the village streets on his behalf,
the saint's greatness is truly beyond measure.

012. THE GARLAND OF GRACE FOR MANIKKAVASAGAR - ĀḷUṬAIYA AṬIKAḸ ARUṆMĀLAI - ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை

Editor's note: verse 4, “the unique Agaval that said: be” is the Thiruvasagam's Thiruvandappaguthi (lines 170–182), where Manikkavasagar sings that the Lord “made even me to be”.

1

தேசகத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே ஆனந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற அனுபவம்நான் அனுபவிக்க அருளுதியே.

*tēcakattil iṇikkiṇṇa teḷlamutē māṇikka vācakaṇē āṇanta
vaṭivāṇa mātavaṇē mācakaṇṇa nītiruvāy malarntatamiḷ
māmaraiyiṇ ācakaṇṇa aṇupavamnāṇ aṇupavikka aruḷutiye.*

TRANSLATION – O clear nectar that tastes sweet in this world. O Manikkavasagar. O great ascetic whose very form is bliss. You are completely free of flaws. Please grant me the grace to experience the transcendent state of the great Tamil Veda that blossomed from your divine mouth.

COMMENTARY – The poetry of Manikkavasagar is revered here as the Tamil Veda, a sacred scripture of supreme authority. Vallalar asks the saint directly for the grace to experience the transcendent spiritual state these words describe, rather than merely reading them.

2

கருவெளிக்குட் புறனாகிக் கரணமெலாங் கடந்துநின்ற
பெருவெளிக்கு நெடுங்காலம் பித்தாகித் திரிகின்றோர்
குருவெளிக்கே நின்றுழலக் கோதறநீ கலந்தனி
உருவெளிக்கே மறைபுகழும் உயர்வாத லூர்மணியே.

*karuvelikkut puṇāṅkik karaṇamelāṇ kaṭantuniṇṇa
peruvelikku neṭuṅkālam pittākit tirikiṇṇōr kuruvēlikkē
niṇṇulalak kōṭaṇi kalantaṇi uruvēlikkē maṇaipukaḷum
uṇarvāta vūṛmaṇiyē.*

TRANSLATION – Seekers wander madly for a long time after the vast space that transcends all faculties and exists both inside and outside the primal void. While they merely spin around in the space of their own minds, you merged flawlessly into the space of divine form. O exalted gem of Vadavur, you are praised by the Vedas.

COMMENTARY – Many spiritual seekers spend their lives chasing abstract concepts of a vast, empty void beyond the mind. Vallalar points out that while these seekers end up spinning in their own mental illusions, Manikkavasagar achieved something real and tangible by merging completely into the divine form.

3

மன்புருவ நடுமுதலா மனம்புதைத்து நெடுங்காலம்
என்புருவாய்த் தவஞ்செய்வார் எல்லாரும் ஏமாக்க
அன்புருவம் பெற்றதன்பின் அருளுருவம் அடைந்துபின்னர்
இன்புருவம் ஆயினைநீ எழில்வாத வூர்இறையே.

*maṇpuruva naṭumutalā maṇamputaittu neṭuṅkālam
eṇpuruvāyt tavaṇceyvār ellārum ēmākka aṇpuruvam
perṛatanpiṇ aruḷuruvam aṭaintupiṇṇar iṇpuruvam āyiṇainī
eḷilvāta vūṛiṇaiyē.*

TRANSLATION – Ascetics perform penance for a long time. They fix their minds intensely on the center of their eyebrows and become mere skeletons. While all of them are left utterly disappointed, you first attained a form of love, then achieved a form of grace, and finally became the very form of bliss. O beautiful Lord of Vadavur.

COMMENTARY – Extreme physical austerities, where ascetics focus their minds endlessly and starve themselves to the bone, ultimately end in disappointment. True spiritual transformation follows a completely different path. Vallalar traces Manikkavasagar's success through a clear progression: he first became a body of love, which transformed into a body of grace, and finally became pure bliss.

4

உருஅண்டப் பெருமறைஎன்றுலகமெலாம் புகழ்கின்ற
திருஅண்டப் பகுதிஎனும் திருஅகவல் வாய்மலர்ந்த
குருஎன்றெப் பெருந்தவரும் கூறுகின்ற கோவேநீ
இருஎன்ற தனிஅகவல்எண்ணம்எனக் கியம்புதியே.

*uru-aṇṭap perumarai-eṇ rulakamelām pukaḷkiṇra tiru-aṇṭap
pakuti-eṇum tiru-akaval vāymalarnta kuru-eṇṇep
peruntavarum kūrukiṇra kōvēṇi iru-eṇra taṇi-
akavaleṇṇameṇak kiyamputiyē.*

TRANSLATION – The entire world praises the sacred verses of Thiruvandappaguthi, which blossomed from your divine mouth, as the great Veda of the manifest universe. O King, all great ascetics proclaim you as the supreme Guru. Please reveal to me the deep meaning of that unparalleled sacred verse.

COMMENTARY – *Thiruvandappaguthi* is a famous section of Manikkavasagar's poetry that describes the creation and vastness of the universe. Recognizing the saint as the ultimate teacher, Vallalar asks him to reveal the hidden, inner meaning behind these deeply revered verses.

5

தேடுகின்ற ஆனந்தச் சிற்சபையில் சின்மயமாய்
ஆடுகின்ற சேவடிகக்கீழ் ஆடுகின்ற ஆரமுதே

நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்

வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கால் மாற்றுதியே.

*tēṭukiṇṇa āṇantac cīrcapaiyil ciṇmayamāy āṭukiṇṇa
cēvaṭikakkīl āṭukiṇṇa āramutē nāṭukiṇṇa vātavūr nāyakanē
nāyaṭiyēṇ vāṭukiṇṇa vāṭṭamelām vantorukkāl mārrutiye.*

TRANSLATION – You are the rare nectar dancing beneath the red feet of the Lord, who dances as pure consciousness in the highly sought hall of blissful wisdom. O Lord of Vadavur, sought by everyone. I am a lowly devotee. Please come to me just once and banish all my withering sorrow.

COMMENTARY – The hall of blissful wisdom is the space of pure consciousness where the divine dance of God takes place. Vallalar visualizes the saint participating in this divine joy right at the feet of God. He begs the saint to visit him just once to wipe away his worldly suffering and sorrow.

6

சேமமிகும் திருவாத வூர்த்தேவென்றுலகுபுகழ்

மாமணியே நீஉரைத்த வாசகத்தை எண்ணுதொறும்

காமமிகு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற

ஏமமுறு கற்புடையான் இன்பினும்இன் பெய்துவதே.

*cēmamikum tiruvāta vūrttēveṇ ṛulakupukaḷ māmaṇiyē nī-
uraitta vācakattai eṇṇutorum kāmamiku kātalanṇaṇ
kalavitaṇaik karutukiṇṇa ēmamuru karpuṭaiyāḷ inṇinum
peytuvatē.*

TRANSLATION – O great gem praised by the world as the god of prosperous Thiruvadavur! Whenever I think of the words you spoke, it brings a joy sweeter than the joy of a secure, chaste wife contemplating union with her deeply desiring lover.

COMMENTARY – Reading the words of the ancient saint Manikkavasagar brings an intensely intimate and

overpowering joy. This spiritual delight surpasses even the deep physical and emotional happiness of a loving wife anticipating union with her husband. Thiruvadavur is the saint's birthplace, where he is revered as a divine figure.

7

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்திஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே.

*vāṇkalanta māṇikka vācakanin vācakattai nāṇkalantu
pāṭuṅkāḷ naṅkaruppaṇ cārriṇilē tēṅkalantu pālkalantu
ceḷuṅkaṇittīṇ cuvaikalanteṇ ūṇkalantu uyirkalantu uvaṭṭāmal
iṇippatuvē.*

TRANSLATION – O Manikkavasagar who merged with the heavens! When I become one with your words and sing them, they mix into my flesh and my life breath like good sugarcane juice mixed with honey, milk, and the sweet taste of rich fruits, sweetening me without ever cloying.

COMMENTARY – Singing these holy verses is a complete experience that permeates both the physical body and the soul. The poetry mixes into the flesh and breath like a rich blend of sugarcane juice, honey, milk, and fruit. It is infinitely sweet, yet it never cloy or becomes overwhelming to the senses.

8

வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தில்
ஒருமொழியே என்னையும்என் உடையனையும் ஒன்றுவித்துத்
தருமொழியாம் என்னில்இனிச் சாதகமேன் சஞ்சலமேன்
குருமொழியை விரும்பிஅயல் கூடுவதேன் கூறுதியே.

*varumoliṣey māṇikka vācakanin vācakattil orumoliyē
eṇṇaiyumeṇ uṭaiyaṇaiyum oṇṇuvittut tarumoliyām eṇṇiliṇic*

cātakamēṇ cañcalamēṇ kurumolīyai virumpi-ayal kūṭuvatēṇ kūrutiye.

TRANSLATION – O Manikkavasagar who utters enduring words! If just a single word among your words unites me with my Master and grants everything, why engage in further practice? Why this agitation? Tell me why one would desire another guru's words and gather elsewhere.

COMMENTARY – A single word from this saint is enough to bring about complete union with God. Since just one word grants everything, there is no need to seek out other teachers, struggle with complex spiritual practices, or feel anxious about the path. The poetry itself provides the ultimate guidance.

9

பெண்கமந்த பாகப் பெருமான் ஒருமாமேல்
எண்கமந்த சேவகன்போல் எய்தியதும் வைகைநதி
மண்கமந்து நின்றதும்ஓர் மாறன் பிரம்படியால்
புண்கமந்து கொண்டதும்நின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே

*peṇcumanta pākapa perumāṇ orumāmēl eṇcumanta
cēvakanaṇṇō eytiyatam vaikainati maṇcumantu niṇratumōr
māraṇ pirampaṭiyāl puṇcumantu koṇṭatumniṇ poruṭṭaṇṇō
puṇṇiyaṇē .*

TRANSLATION – O virtuous one! Was it not for your sake that the great Lord who bears the Goddess on his side arrived like an esteemed warrior on a horse, stood carrying earth at the Vaigai river, and bore the wound from the Pandyan king's cane?

COMMENTARY – God's love for Manikkavasagar was so absolute that the divine directly stepped into the physical world to suffer for him. Traditional stories tell how the Lord took the form of a warrior on horseback, worked as a

common laborer carrying earth at the Vaigai river, and even endured being beaten with a cane to protect the saint. The verse celebrates how intimately God responds to true devotion.

10

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில்இங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே.

*vāṭṭamilā māṇikka vācakanin vācattaiḱ kēṭṭapolu taṅkirunta
kīlpparavaic cātikaḷum vēṭṭamurum pollā vilaṅkukaḷum
meyññāṇa nāṭṭamurum eṇṇiliṅku nāṇaṭaital viyappaṇṛē.*

TRANSLATION – O unfading Manikkavasagar! When they heard your words, even the lowly bird species and fierce hunting animals there fixed their sights on true wisdom. This being so, it is no surprise that I attain it here.

COMMENTARY – The spiritual power of this poetry is so immense that it can awaken true wisdom even in fierce beasts and simple birds. If creatures living entirely by instinct are transformed just by hearing these words, it is completely natural that a human being reading them will also be awakened.

GLOSSARY

Tamil terms and names used in this book, in the transliteration of the book. Where the English text uses a familiar spelling (Siva, Sivakama Valli, Manikkavasagar, Jeevakarunyam), that spelling is given at the start of the definition.

ākamam (ஆகமம்): Agamas, traditional scripture governing ritual and temple worship. Vallalar states their ultimate truth is known by direct inner experience of the divine, not merely by reading.

akaval (அகவல்): Agaval, a Tamil verse form of long, flowing lines. In this book it names a hymn of the Thiruvagasam, the Thiruvandappaguthi.

ampalam (அம்பலம்): Ambalam, the hall or open space. Vallalar uses this term to refer to the supreme spiritual realm where the divine performs the cosmic dance of boundless joy.

ānantam (ஆனந்தம்): Ananda, supreme bliss. Vallalar describes this as the very space and form of the divine, experienced perfectly when the soul unites with God.

apirāmi (அபிராமி): Abhirami, a name for the Divine Mother meaning the supremely beautiful one. Vallalar invokes her as his own mother and a source of sweet, life-giving spiritual nourishment.

appar (அப்பர்): Appar, the seventh-century Saiva saint also known as Thirunavukkarasar. Vallalar reveres him as the ultimate example of steadfast devotion and pure reliance on divine grace.

ayan (அயன்): Brahma, the traditional creator god. Vallalar frequently points out that even this mighty deity cannot

comprehend the supreme grace freely given to an ordinary seeker.

caivam (சைவம்): Saivism. The religious tradition dedicated to Siva. Vallalar honors its profound wisdom but teaches that the ultimate divine reality transcends all formal sectarian systems.

camaṇātar (சமணாதர்): Jain rulers or practitioners. Vallalar references the historical persecution of Saint Appar by these rulers to show how divine grace protects true devotees from worldly harm.

caṇmārkkam (சன்மார்க்கம்): Sanmarkkam, the true path. Vallalar's name for his universal spiritual framework based entirely on boundless compassion and direct experience of the divine.

caṇkuru (சற்குரு): Satguru, the true spiritual teacher. Vallalar applies this title to the divine itself, emphasizing that God actively steps into human confusion to offer direct guidance.

catācivan (சதாசிவன்): Sadasiva, an exalted deity associated with supreme grace. Vallalar states that even this high cosmic being cannot grasp the ultimate reality that willingly comforts a humble devotee.

ciṛṇampalam (சிறீறம்பலம்): Chitrambalam, also known as Chit Sabhai, the hall of divine consciousness. Vallalar identifies this sacred inner space as the arena where God performs the cosmic dance.

citamparam (சிதம்பரம்): Chidambaram, a sacred temple town in South India. Vallalar uses this physical location as a metaphor for the vast inner space of human awareness where the Divine continually acts.

cittan (சித்தன்): Siddha, an accomplished spiritual master.

Vallalar states he achieved this perfected state in the world entirely through divine grace rather than through his own personal effort.

cittāntam (சித்தாந்தம்): Siddhanta, the established philosophical tradition of Saivism. Vallalar pairs this with Vedanta to demonstrate that the ultimate Reality transcends all formal religious systems.

civakāma valli (சிவகாம வல்லி): Sivakama Valli, also known as Sivakami, the feminine divine energy of love and grace. In Vallalar's poetry she represents the inseparable companion to the dancing Lord.

cīvakāruṇyam (ஜீவகாருண்யம்): Jeevakarunyam, the active practice of compassion for all living beings. Vallalar insists that receiving God's grace requires a person to engage daily in this selfless service.

civam (சிவம்): Sivam, the state of being entirely permeated by the supreme divine reality. Vallalar describes the ultimate spiritual experience as shedding mortal limitations to become one with this essence.

civaṇ (சிவன்): Siva. The supreme Lord. Vallalar experiences God not as a distant deity, but as an intimate, actively guiding presence who descends to grant grace.

civayānama (சிவயானம்): Sivayanama, the sacred mantra of Siva. Vallalar explains that God directly taught him this chant to pull him out of worldly illusions and grant him eternal life.

cōti (சோதி): Jothi, the divine light. Vallalar uses Jothi as the primary form and name for the ultimate reality, an active presence that willingly descends to grant grace to the seeker.

karpakam (கற்பகம்): Kalpaka, a mythical heavenly tree that grants all desires. Vallalar uses this as a metaphor for pure saints who freely bestow spiritual blessings upon devoted seekers.

kolai (கொலை): Murder of any living being. Vallalar condemns this action as the absolute barrier to spiritual realization, warning that divine grace remains hidden from those who harm other creatures.

mālai (மலை): Malai, a garland; here a garland of songs. Each of the twelve works in this book is a mālai.

mālavan (மாலவன்): Vishnu, also referred to as Thirumal or Narayana, the preserver god. Vallalar says that even these supreme gods watch in envy at the direct love the ultimate divine reality shows to a simple devotee.

māṇikkavācakar (மாணிக்கவாசகர்): Manikkavasagar, a highly revered ancient Tamil poet and saint from Vadavur. Vallalar views him as the ultimate spiritual master who successfully transformed his physical body into pure divine bliss.

māyai (மாயை): Maya, illusion or deceptive worldly attachment. Vallalar teaches that divine grace allows the soul to live inside a physical body without being corrupted by its deceptive nature.

ñāṇa campantar (ஞான சம்பந்தர்): Gnanasambandar, also known as Sambandar, a revered seventh-century child saint. Vallalar addresses him with deep affection as a supreme spiritual guide and intimate companion to the soul.

nanti (நந்தி): Nandi, the sacred bull mount of Lord Siva. Vallalar contrasts this majestic divine posture in mythology with the extreme humility God shows by walking on tired feet to reach a suffering person.

nātam (நாதம்): Nada, primal sound or fundamental spiritual vibration that shapes reality. Vallalar teaches that the inner divine light reveals the secrets of this sacred sound.

naṭarāja (நடராஜ்): Nataraja, the Lord of the cosmic dance. Vallalar uses this traditional image of a dancing God to represent the active, joyous movement of divine grace.

oṅkāram (ஓங்காரம்): Omkara, the primal cosmic sound Om. Vallalar describes the ultimate divine light as resting deep inside this foundational vibration of the universe.

pacupati (பசுபதி): Pasupati, the Lord and protector of all living souls. Vallalar uses this name to emphasize God's role as a deeply personal guardian who seeks out the lowliest devotee.

pūrāṇi (பூரணி): Poorani, the complete or all-encompassing Goddess. In Vallalar's verse, she embodies the supreme consciousness and forms the very fabric of the universe.

tattuvam (தத்துவம்): Tattvas, the fundamental principles of existence. Vallalar refers to thirty-six such principles governing material and mental reality, which the divine helps the soul transcend.

tēvāram (தேவாரம்): Thevaram, the hymns of Sambandar, Appar and Sundarar to Siva, sung in the temples of Tamil Nadu.

tillai (தில்லை): Thillai, the sacred town of Chidambaram where the cosmic dance takes place. It symbolizes the ultimate spiritual space where God dances to grant eternal bliss to all living beings.

tiruvācakam (திருவாசகம்): Thiruvasagam, Manikkavasagar's book of hymns to Siva, much loved by Vallalar.

turiyam (துரியம்): Turiya, the transcendent fourth state of consciousness beyond waking, dreaming, and deep sleep.

Vallalar locates the divine presence in the very center of this state.

umai (உமை): Uma or Umai, representing the divine mother and the active grace of Siva. Vallalar praises her as the bestower of the sacred milk of wisdom that awakens a soul to divine poetry.

unmaṇi (உன்மணி): Unmani, the highest state of spiritual stillness beyond the mind. Vallalar describes divine grace as existing both within this ultimate inner silence and completely beyond it.

upanīṭatam (உபநிடதம்): Upanishads, the ancient philosophical texts of India. Vallalar emphasizes that God is the deepest hidden essence of these scriptures, remaining out of reach to all except the spiritually awakened.

uruttirai (உருத்திரை): Rudrani, the consort of Rudra. Vallalar groups her with other major traditional goddesses who revere the ultimate power of divine grace.

uruttiran (உருத்திரன்): Rudra, the deity responsible for cosmic dissolution. Vallalar uses him to illustrate a hierarchy of traditional gods who remain unable to perceive the ultimate Divine feet.

vallalār (வள்ளலார்): Vallalar, the nineteenth-century Tamil saint, sage, and author of the Thiru Arutpa, who taught the universal path of boundless compassion and direct experience of the Grace-Light.

vaṇṭoṇṭar (வன்டுதாண்டர்): Sundarar, traditionally titled Vantondar, an ancient Saiva saint. Vallalar praises him for achieving an incredibly close, personal relationship with the divine.

vētam (வேதம்): Vedas, the ancient spiritual scriptures.

Vallalar notes that grace bypasses their unreachable, grand status to hand a physical gift directly to the simplest seeker.

vētāntam (வேதாந்தம்): Vedānta, the philosophical conclusion of the Vedas. Vallalar views this school of thought as a stepping stone rather than the ultimate destination, describing the Divine as resting far above it.

viṇai (வினை): Karma, the accumulated consequences of past actions. Vallalar emphasizes that direct divine grace has the power to completely erase this burden and instantly purify the soul.

vinu (விந்து): Bindu, the cosmic principle of light or the original seed of creation. Vallalar describes God as the sovereign ruler over this elemental force.

ABOUT SANMARKKAM LIFE

Sanmarkkam Life is a nonprofit born to bring the teachings of Ramalinga Adigal, lovingly known as Vallalar, to every corner of the world.

We believe his wisdom should be available to every fellow human being without any barrier whatsoever.

WHAT WE DO:

- Offer Translations and commentaries of his works of *Thiru Arutpa* and *Urainaidai*, plus our other publications.
- Feed plant-based food to the needy
- Offer Sanmarkkam based items on our Emporium. Free and donation based.
- Educational social media content and articles
- Discourses, seminars and workshops
- Offer tools like KarunAI to make the wisdom more accessible

We are a living community of souls united by *Anma neya orumaipadu* (the unity of souls) and *Jeevakarunyam* (active

compassion toward all life) Those are the foundation principles that Vallalar placed beneath all genuine spiritual life.

We have country representatives active across the globe, offering seminars, free meals, and local community presence.

Everything we offer is given freely to everyone, regardless of anything. With no barriers and no discrimination.

WHY OUR WORK MATTERS

We live in a world overwhelmed by problems:

- Wars
- Poverty
- Aging
- Disease
- Death
- Animal suffering
- Environmental destruction
- Inequality and injustice
- And many more

In front of all of these, where should we even begin?

The teachings of Suddha Sanmarkkam offer a simple answer: At the very root, the cause of those is the absence of this soul unity and active compassion to all life.

But when those two core values flourish, everything changes for the better. Those who practice this heal themselves and their surroundings on all levels.

A NEW EARTH

When we feel we are all part of one single family, the divisions that cause so much pain simply melt away:

- **Wars will end:** War is only possible when we believe "us" are more important than "them." When we feel Oneness, there is no "them." Harming another country would feel like hurting our own family. Borders and nations will become past memories as we unite as one humanity.
 - **Hunger will vanish:** In a world filled with compassion, it would be unthinkable to let someone starve. Food and clean water would be seen as a basic right for every living being, human and animal, and shared freely with joy.
 - **Poverty and inequality will Disappear:** Greed comes from the fear of not having enough and the primordial dark desire coming from the Ego. But in a world of Oneness, we feel secure in our connection. The joy of giving replaces the fear of lacking. Wealth and resources will naturally flow to where they are needed, ensuring everyone has a dignified and comfortable life.
 - **Divisive religions and caste fades:** The ignorance from sectarianism and superstition from religious organizations disappear.
 - **Animal Suffering Will Cease:** We will finally see animals not as objects to be used, but as soul brothers and sisters in our great family. Factory farms and slaughterhouses will disappear, replaced by sanctuaries and a deep respect for all creatures. Animals will be seen as Souls and the humans compassionate job will be to help them to acquire a human body so that they can attain Liberation.
-

- **A Planet Healed and Restored:** When we see the Earth as our own living body, we will naturally become its loving caretakers.
 - **Global Warming Will Subside:** The planet's fever or global warming is a direct result of treating it poorly and disrespectfully. When we feel our Oneness with nature, we will stop poisoning our rivers and skies. We will stop the animal agriculture greatly contributing to global warming. We will work in harmony with the Earth, and its natural balance will be restored.
 - **The Environment Will Flourish:** Deforestation and pollution come from a mindset of taking without giving back. A compassionate humanity will act as gardeners of the planet, planting trees, cleaning our oceans, and preserving the beautiful biodiversity of life.
-

A NEW HUMANITY

As the world around us heals, our own bodies and minds will also transform:

- **Sickness will fade:** Many of our illnesses are caused by stress, unhealthy food, and inner conflict. In a peaceful world with pure food, a balanced lifestyle, these causes will be removed. A heart full of compassion is the greatest medicine, bringing harmony to the body and mind.
- **The pain of aging will be overcome:** As we align with the timeless nature of our souls, the process of aging will slow down. According to Vallalar, the human body has the potential to become an ever youthful radiant, healthy, and even deathless form.
- **Painful Desires Will Dissolve:** The constant chase for more money, more things, and more validation is the

source of much of our unhappiness. When we feel the inner joy of Oneness, this frantic chasing stops. We find peace not in getting more, but in being connected to everything.

- **No more inequality and discrimination by birth:**
Children will no longer be born into situations of hardship or inequality. A world of compassion will ensure that every single soul that comes to this Earth is welcomed into a safe, loving, and supportive environment.
- **The Arch-enemy of Death loses the battle:**
Sanmarkkam brings humanity together in **defeating the true enemy: Death**. No matter whether rich or poor, black or white - all humans are subject to this final malady. Death has been casting immense suffering to humanity since the beginning of times. According to Vallalar by practicing Absolute Compassion towards all Life, it is possible to finally defeat this arch-enemy and finally celebrate Life and live blissfully.

According to Vallalar. spreading Suddha Sanmarkkam is not one good cause among many. It is the supreme medicine: the one that addresses every disease.

In short, ***by spreading Suddha Sanmarkkam, you invite a utopian Heaven on Earth.***

HOW YOU CAN MAKE A DIFFERENCE

The most impactful thing you can do is practice what you have just read. They say: *“Be the change you want to see in the world.”* Start extending compassion towards all Life and be an instrument of Grace.

Beyond that, share this book with someone who is searching. Countless people are looking for a path that is historically grounded, spiritually complete, and genuinely open to them. And most have never heard of Vallalar.

You can change a life for the better with a single conversation or a shared file.

JOIN AS VOLUNTEER

If you feel called to participate in our mission, consider volunteering with us. We welcome people from every background: writers, translators, designers, organizers or those who simply want to help. Apply at <https://sanmarkkamlife.org/volunteer>

SUPPORT OUR MISSION

This book was given to you freely. Every translation, every emporium item, every meal, every piece of educational content we produce runs entirely on the generosity of people who found value in this work. A small contribution goes directly toward keeping this light moving:

\$1 Provides a meal to someone in need.

\$5 Gets an emporium item to someone in need.

\$15 Pays for one of the online tools we use.

\$30 Funds our infrastructure for a few days

\$50 Sponsors a local seminar or free meal service in a community.

\$100 Helps carry this light into a new country.

If this work has touched you, feel free to donate at <https://sanmarkkamlife.org/donate>, and/or simply pass this book to someone who is searching. Both help.

CONTINUE YOUR JOURNEY

The Suddha Sanmarkkam Path is a lifelong journey. This is just the beginning and we have so much more to offer to you for free:

- **Thiru Arutpa:** The Sacred Songs of Grace from Vallalar
- **Urainaidai :** Vallalar's own prose works.
- **Sanmarkkam Emporium:** Donation-based items
- **KarunAI:** Your personal guide for the path
- **TamiLearn:** The tamil learning App
- **Videos & Articles:** Educational digital content
- And much more!

Everything else we offer is waiting for you at <https://sanmarkkamlife.org/start>.

JOIN THE COMMUNITY

To join the Sanmarkkam Life Family community in your language, visit <https://sanmarkkamlife.org/community>.

Arut Perum Jothi · Arut Perum Jothi Thanipperum Karuṇai · Arut Perum Jothi

May all living beings live happily in absolute compassion forever.
– Vallalar

Twelve garlands of love and wonder Ramalinga Adigal (1823–1874)

In the Fourth Thirumurai, Vallalar sings to the Lord who dances in the golden hall of Chidambaram, and tells what grace did to him. He says it plainly, again and again: the Lord walked to his house in the night, had the door opened, and placed a gift in his hand.

He claims no merit of his own. He confesses his faults, and receives love, joy and forgiveness as pure gifts. The last four garlands honour the saints whose songs went before him: Sambandar, Appar, Sundarar and Manikkavasagar.

All 238 verses are given in Tamil, with transliteration, translation and a short commentary, and a glossary.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

**SANMARKKAM
LIFE**

sanmarkkamlife.org

Free to read, download and share
online.

Released under CC BY 4.0.